

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Α.Π. ΜΕΓΑΡΗΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XIX.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΣΧΟΛΙΑ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ - ΕΙΚΟΝΕΣ

Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως
τῶν ἐξαταξίων Γυμνασίων κλπ.

ΕΚΔΟΣΙΣ Γ'

Τετάρτη ἡμέρ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

1938

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XIX.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΣΧΟΛΙΑ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ - ΕΙΚΟΝΕΣ

Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως
τῶν ἑξαταξίων Γυμνασίων κλπ.

ΑΝΤΙΤΥΠΑ 3000

A. Megaris

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

1938

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΤΟΥΔΗ
PROFESSOR OF THE HISTORY OF THE GREEK LANGUAGE
AND LITERATURE IN THE UNIVERSITY OF ATHENS

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XIX

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΕΚΔΟΣΙΑ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ - ΕΙΚΟΝΕΣ

Πρώτη έκδοση των μετρήσεων της Ε. Τούδη
των εικόνων του Γ. Τούδη

ΕΚΔΟΣΗ 1988

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

1988

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΓΛΩΣΣΙΚΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ - ΖΗΤΗΜΑΤΑ

1-18. 15 *πρέσβυς* κ. *πρεσβύτης* γέρων, *στείχω* βαδίζω, *πάροιδεν* ἔμπροσθεν, *δόμοι* ἡ σκηνή τοῦ βασιλέως, *καινούργω* νέα σχέδια θέτω εἰς ἐνέργειαν, μελετῶ, *τοῦμόν γῆρας* (ἔστι) *μάλ' ἄνπνον* δὲν παίρνει πολὺν ὕπνον, *τοί* ὅπως γνωρίζουν ὅλοι, *ὄξυ πάρεστιν ἐπ' ὀφθαλμοῖς* οἱ ὀφθαλμοί μου ἔχουν ὄξύτητα ἀντιλήψεως, *τὸ μάτι μου κόβει*.—**6-11** *πορθμεύω* διέρχομαι, *ἀστήρ* ὄδε ὑποκ., *τίς* κτηρ., *ποτὲ* ἐν ἔρωτ. προτ.: τέλος πάντων, *τάχα*, *ἀίσσω ἄσσω* (διήϊτων, αἶγες κύματα, *Αἰγαῖον*) πηδῶ, τινάσσομαι, τρέχω, *μεσ(ο)σῆρης* 2 ὁ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τοῦτο τὸ ἔτι, *ἐπτάπορος* ἐπτακόμματος, ἐπτάστερος, *οὔκουν...* δι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν ἀκούονται, *θαλάσσης* κατὰ ζεῦγμα πρὸς τὸ *φθόγγος* νοητέον βοή, *δόχθος*, *φλοῖσφος...*, *κατ' ἔχουσι* τιμῆσις, *κατέχω* κυριεύω, πληρῶ.—**12-6** *ἀίσσεις* 8 στρεφογυρίζεις βιαστικά, νευρικά, *τῆδε* ἐνταῦθα, *Αὔλις*, αἰτ. *Αὔλιδα* κ. *Αὔλιον*, *φυλακαὶ* οἱ φύλακες, ἡ φρουρά, *τείχη* ὀχυρωματικά ἔργα τοῦ στρατοπέδου, *ἀκίνητος* ὁ μὴ δεικνύων ἴχνος κινήσεως καὶ ἀνησυχίας, κτηρ.—**17-27** *ἐκπερῶ βίον* περῶ ὄλην μου τὴν ζωὴν, (*πάντα*), ὃς ἐξέπερασε γνωμ., *ἀγνώσ-ῶτος* 1 ἄγνωστος, κτηρ., *ἀκλεῆς* ἀφανής, ἄσημος, *ἦσσον ζηλῶ* λιτ. οὐδαμῶς ζηλεύω, *οἱ ἐν τιμαῖς* οἱ κατέχοντες ἀξιώματα, ὑψηλὰς θέσεις, *καὶ μὴν γε* καὶ ὁμως ἴσα ἴσα, *τὸ καλὸν τοῦ βίου* τὸ θέλητρον, ἡ γλύκα τῆς ζωῆς, (*ἔστιν*) *ἐνταῦθα* ἐδῶ ἔγκειται, εἰς τὰς τιμάς, ἐδῶ ἡ ζωὴ ἔχει τὴν γλύκαν τῆς, *γὲ* 21 ναί, *δὲ* ἀλλά, *σφαλερὸς* ἐπικίνδυνος, *τοῦτο τὸ καλὸν ἔστι σφαλερόν*, *πρότιμος* ὁ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τιμώμενος, *τὸ πρότιμον* τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα, *προσίσταμαι* ἔρχομαι πλησίον, προστίθεμαι: τὰ ἀξιώματα εἶναι μὲν γλυκά, ἀλλ' ὅταν τὰ ἀποκτήσωμεν, μᾶς ποτίζουν φαρμάκια, *ὀρθῶ* κρατῶ ὑψηλά, εἰς τιμὴν καὶ ὑπόληψιν, *τὰ θεῶν*

οὐκ ὀρθωθέντα ἢ μὴ ὀρθωσις τῶν θεῶν, ἢ παράλειψις τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ὁφειλομένης τιμῆς, ἢ περιφρόνησις τῶν θεῶν, *γνώμαι πολλαί* ἢ κοινὴ γνώμη, *δυσάρεστος* δυσμενής, καὶ *δυσάρεστοι* παράταξ. ἀντί: ἐὰν δυσάρεστοι ᾦσι, *κναίω* ξύω, τρίβω (πρβλ. *κνησμός* φαγούρα), *διακναίω* φθείρω, ἀφανίζω, οἱ ἀόρ. γνωμ.: διὰ τί τὸ ἀσύνδ. 24;—28-33 *ἄγαμαί τινά τινος* ἢ *ἄγαμαί τινός τι* (θαυμάζω) παραξενεύομαι διὰ κάτι, τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς ἓνα, *ἀριστεύς ὁ ἐν τιμαῖς* 19: αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν μοῦ προκαλεῖ ἐντύπωσιν προκειμένου περὶ ἀνδρός..., *φυτεύω* γεννῶ, *ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς* ἐπὶ τῷ ὄρφ ὅλα νὰ σοῦ ἀποβαίνουν εὐτυχῆ, μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ τὰ εὐρίσκησιν ὅλα μέλι γάλα εἰς τὴν ζωὴν σου, *χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι* νὰ δοκιμάζῃς ἀναμειξ χαρὰν καὶ λύπην, *τὰ θεῶν ἔσται βουλόμενα οὕτω* οἱ θεοὶ οὕτω βουλήονται, οἱ θεοὶ αὐτὸ θέλουν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.—34-42 *ἀναπετάννυμι φάος λαμπτήρος* σηκώνω πολὺ τὸ φῶς τοῦ λ., *δέλιος* θ. ἐπιστολή, πρβλ. *δελτάριον*, *πρὸ χερῶν* ἐμπρὸς σου, *συγχέω* σβήνω, *λύω* ἀποσφραγίζω, *ὀπίσω* πάλιν, *πεύκη* ἢ (ἐκ πεύκης) πινακίς (ἐφ' ἧς ἐγράφετο ἢ ἐπιστολή), *πέδον* (πούς) ἔδαφος, δάπεδον, *πέδω* κατὰ γῆς, *κατὰ χέων* τιμῆσις, *θαλερός* χονδρός, *ἐνδέω* ἔχω ἀνάγκην, στεροῦμαι, *ἀπορον-α* ἀπορία, ἀμηχανία, ἰδιοτροπία, παραξενιά, ἀνεξήγητα παρῶξενά, *μὴ οὐ* διὰ τὴν προηγουμένην ἄρνησιν: παρουσιάζεις ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς παραξενιᾶς, ὥστε νὰ σὲ χαρακτηρίσῃ κανεὶς ὡς τρελλόν.—43-8 *πονῶ* ὑποφέρω, *νέον* εὐφ. κακόν, *κοινῶ* ἀνακοινῶ, *μῦθος* τὸ μυστικόν τοῦ πόνου, *ἀγαθός* τίμιος, *πέμπει* ἔδωκε, *τότε* ὅτε ἔφερες τὴν Κλ. ὡς νύμφην εἰς τὰ ἀνάκτορά σου, *φερνὴ* πᾶν ὅ,τι φέρει μαζί της ἢ σύζυγος κατὰ τὸν γάμον εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου, *προῖξ*, *συννυμφοκόμος* (*νυμφοκόμος* θ. ἢ στολιζουσα τὴν νύμφην) ὁ βοηθῶν τὴν νύμφην εἰς τὸν στολισμόν, ἐνιαῦθα: συντροφεύων τὴν νύμφην, *συνδοός*, *δίκαιος* πιστός, *φερνὴν-συννυμφοκόμον τε* κτγρ.

1 ὦ πρέσβυ τίς ὁ γέρον, λέγεται ἐν 45 δ. 7 *Σείριος* ὁ ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου καλούμενος *κύων* τοῦ Ὠρίωνος ὡς συνοδεύων τὸν κυνηγὸν τῶν Πλειάδων, ὁ λαμπρότατος τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, περὶ οὗ ἰδ. Ὀμ. X 29 καὶ Σ 480 ἡμετ. ἐκδ., ὅπου ὁ λόγος καὶ περὶ τῶν Πλειάδων, *ἐπτάπορος* ἐπειδὴ ἡ Πλειάς κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἀπετελεῖτο ἐξ 7 ἀστέρων, διέγραφεν ἐπτά τροχιάς, ὅθεν: ἑπτασώματος. 8 *μεσσήρης* περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου αἱ Πλειάδες μεσουρανοῦσι κατὰ τὴν πρωΐαν. 11 *εὐριπος* πορθμός, *Εὐριπος* (κατ' Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἔξοχῆν, πρὸς. Ἰσθμός, ἄλογον...) ὁ Χαλκιδικὸς (πορθμός), τὸ στενότερον μέρος τῆς στενῆς καὶ μακρᾶς θαλάσσης, ἣτις χωρίζει τὴν ἀνατολικὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς Εὐβοίας, πολυθρύλητος διὰ τὴν παλιόροϊαν. **14** *Ἀύλις* πολίχνη τῆς Βοιωτίας, ἀπέναντι τῆς Χαλκίδος, νῦν Βαθύ, ἔχουσα δύο κόλπους, τὸν βόρειον, Μικρὸ Βαθύ, καὶ τὸν νότιον, Μεγάλον Βαθύ, χωριζομένους διὰ βουνώδους προβολῆς. Ἐκεῖ, ἴσως δὲ καὶ εἰς τὸν νότιον λιμένα τῆς Χαλκίδος, εἶχε συγκεντρωθῆ ὁ στόλος τῶν Ἑλλήνων ὁ προωρισμένος διὰ τὴν Τροίαν. — **34** *λαμπτήρ* ἐν Ὀδυσσεΐα πρὸς φωτισμὸν γίνεται χρῆσις λύχνων μετ' ἐλαίου (*μύξα* τὸ ἄκρον τοῦ λύχνου, δι' οὗ προέχει ἢ θρυαλλίς, ὅθεν λύχνοι *μονόμυξοι, δίμυξοι...*), ἰδ. ΑΑΜ Γ' Αἴθ. Ἀγγ. 85 8. ὅ του ἔχουν ἐκτεθῆ ποικιλώτατοι λύχνοι. **35** *δέλτος* αὕτη ἦτο ξύλινος πίναξ, συνήθως σχήματος ὀρθογωνίου, οὗ ἡ ἐτέρα ἐπιφάνεια ἐκκοιλαινέτο εἰς μικρὸν βάθος, ἀριεμένου περὶ τὰ ἄκρα ἐξέχοντος πλαίσιου, ὅπως βλέπομεν εἰς τὰς σημερινὰς σχολικὰς πλάκας τὰς φερούσας τὸ ξύλινον πλαίσιον· ἡ κοίλη ἐπιφάνεια ἐπεχρίετο διὰ λεπτοῦ στρώματος κηροῦ ἢ μαλακοῦ, *μάλθης*, μείγματος κηροῦ καὶ πίσσης, ἢ σκληροῦ (δέλτοι *σκληρόκηροι*), ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐγράφετο τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς διὰ τοῦ λεγομένου *στόλου* ἢ *γραφείου*, μεταλλίνου ὄργάνου, οὗ τὸ μὲν ἐν ἄκρον ἦτο ὀξὺ πρὸς χάραξιν τῶν γραμμάτων, τὸ δὲ ἄλλο πλατὺ πρὸς ἀπάλειψιν τῶν γεγραμμένων καὶ ἰσοπέδωσιν τοῦ κηροῦ. Πολλάκις ἡ δέλτος εἶχε καὶ δύο πίνακας (*δίπτυχον*) καὶ τρεῖς (*τρίπτυχον*) καὶ πλείονας, συνδεομένους κατὰ μίαν πλευρὰν διὰ μεταλλίνων δακτυλίων ἐπεχόντων θέσιν γυγγύμων. Ἐὰν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ἦτο ἀπόρητον, διεπερᾶτο λινοῦν νῆμα, ὁ *θῶμυξ*, διὰ τῶν ὀπῶν, τὰς ὁποίας ἔφερε τὸ πολύπτυχον εἰς τὰς αὐτὰς θέσεις τοῦ πλαίσιου, τὰ δὲ ἄκρα αὐτοῦ συνδεόμενα ἐσφραγίζοντο διὰ τῆς λεγομένης *σημαντιρίδος γῆς*, εἰδικοῦ χόματος, ἢ *θύπου*, κηροῦ (ὅπως κάμνομεν περίπου καὶ σημερον εἰς τὰ ταχυδρ. δέματα). Ἄλλοτε τὰ γράμματα ἐχαράσσοντο ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ξύλου ἢ ἐγράφοντο ἐπ' αὐτοῦ διὰ μελάνης. Ἀνάλογα πρὸς τὰς δέλτους ἦσαν καὶ τὰ *γραμματεῖα*, πίνακες ἐπικεχρισμένοι διὰ γύψου καὶ διὰ τοῦτο καλούμενοι *λευκώματα* ἢ *λελευκωμένα γραμματεῖα*, ἐρ' ὧν ἔγραφον διὰ μέλανος ἢ ἐρυθροῦ χρώματος. — *Χαρακτηρισμὸς Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ πρεσβύτου. Χρόνος ἐνάροξενος* τῆς πράξεως. *Τόπος, ὅπου ὑπόκειται ἡ σκηνή.*

49-110.49-54 *Θεστιάς* ἡ κόρη τοῦ Θεστίου (ὁ Θεστίας),

βασιλέως τῆς Αἰτωλίας, **ξυνάορος** (ξὺν αἰείρω (συνείρω), σετο) conjuux, σύζυγος, **δλβίζω** (δλβος ὑλικὴ εὐτυχία) καθιστῶ ἢ θεωρῶ τινα δλβιον, εὐτυχῆ, **οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι νεανίαι** Ἑλλ. οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος οἱ πλέον εὐτυχισμένοι, πλούσιοι, **μνηστῆρες** (κτγο.) **ταύτης**, **ξυνίστημι** μελετῶ, μαγειρεύω· ἐκ τούτου κατὰ ζεῦγμα νοητέον εἰς τὸ **ἀπειλαὶ τὸ ἦσαν ἢ ἐγίνοντο**, (ὕπ' ἐκείνων) ὄσσις περιλ. ὅσοι τυχὸν δέν, ἀναφ. ὑποθ.—**55-65 τὸ πρῶμα** ἐπεξηγούμενον διὰ τοῦ δοῦναι μὴ δοῦναι, **τὲ-τὲ εἶτε-εἶτε, ἀπόρως εἶχε Τ.** ἐνέβαλλεν εἰς ἀμηχανίαν, ἔφερεν εἰς ἀδιέξοδον τὸν Τ., **ἀπτομαι τῆς τύχης** χειρίζομαι τὴν περίστασιν, βολεύω, οἰκονομῶ, **ὅπως** πλ. ἐρ. ἐκ τοῦ ἀπόρως εἶχε, **εἰσέρχεται μέ (μοί) τι** ἢ ἐπέρχεται ἢ παρίσταται ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν μου μία ἰδέα, σκέψις, **νὴν** αἰτ. τῆς τριτοπροσ. προσωπ. ἀντων. γέν. κ. ἀριθ. κοινοῦ, πρβλ. τὸ Ὅμηρ. **μὴν, συμβάλλομεν δεξιὰς** συμπλέκομεν, δίδομεν τὰς δ., ὑποκ. τῶν ἀπρομφ. **μνηστῆρας, σπονδάς καθήμι** χύνω κάτω σπονδάς, **ἐμπυρα** (τὰ ἐν πυρὶ) τὰ καιόμενα θύματα, δι' ἐμπύρων διὰ μέσου τῶν, ἐπάνω εἰς τὰ ἔ., ἢ, ἐπειδὴ **σπονδάς καθήμι** σπένδω: νὰ συνάψουν συμφωνίαν διὰ θυσίας, **ἐπαρῶμαι** ὑπιγνοῦμαι μὲ κατάραν (ἐναντίον ἐμοῦ τοῦ ἰδίου), ἐνόρκως, **συναμυνεῖν** ὅτι πάντες ὁμοῦ (οἱ μνηστῆρες) θὰ βοηθήσουν, **τούτῳ ὄτου** ἢ γεν. ἐκ τοῦ **γυνή** κτγο., **Τυνδαρίς κόρη** ὑποκ., **λαβὼν (αὐτὴν)** ἀρπάσας, ἀπαγαγών, **ἀπωθῶ λέχους** βιαίως χωρίζω ἀπὸ τὴν σύζυγον, **ὁ ἔχων (αὐτὴν)** ὁ σύζυγος, **ἐπιστρατεύω τινὶ** ἐκστρατεύω ἐναντίον τινός, **ὄπλα** ἔνοπλος δύναμις, **Ἑλλη-βάρβαρος** ἐπιθ., **Ἑλληνα ὁμοίως βάρβαρόν τε** ἀδιακρίτως εἶτε ἑλληνικὴν εἶτε βαρβαρικὴν.—**66-71 πιστῶ νίνα** (ὄρκου) δένω τινὰ δι' ὄρκου, ποιητ. αἰτ. ὑπ' ἀλλήλων, **ὑπέρχομαί τινα** φέρομαι πρὸς τινα δολίως, βάλλω τρικλοποδιάν, ἔξαπατῶ, **πυκνὴ φρεν** γνωστικά, τετραπέρατα μυαλά, **εὔ πως** (λιτ.) πολὺ τεχνικά, ἀριστοτεχνικά, ἢ πρότ. παρενθ., **δί-δαμι** δίδω τὴν ἄδειαν, ἐπιτρέπω, **θυγατρὶ ἀντικμ., ὄτου** γεν. ἀντικμ. εἰς τὸ **προαί**: εἰς ὅποιον θὰ τὴν ἔφερε τὸ ἐρωτικὸν φύσημα τῆς Ἀφροδίτης, τὸ αἶσθημα τῆς καρδίας, **Μενέλαον δε, μὴ ὠφελε λαβεῖν** εὐχὴ ἀπραγμ., **σφὲ νίν.**—**71-9** ἐλθὼν **ὄδε** ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ: πολυθρούλητος, πρβλ. τὴν **ἐκεῖνος** (Θεμιστοκλῆς **ἐκεῖνος**), **ὁ κρῖνων τὰς θεὰς** αὐτὸς ὁ κύριος, ποὺ ἔχει τὸ προνόμιον νὰ δικάζῃ τὰς θεὰς, **ἔχει** ἀμτβ., πρβλ. **εὔ ἔχω, οὕτως ἔχω...**: ὅπως λέγουν οἱ Ἀργ., ἢ πρότ. εἰς τὸ **ὁ τὰς θεὰς κρῖνων, Δακεδαίμονα** ἀπλῆ αἰτ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν εἰς τὸ **ἐλθὼν, ἀνθηρὸς ὁ ἔχων**

τὸ (λαμπρὸν καὶ ζωηρὸν) χρῶμα τοῦ ἄνθους, *στολή* (ὡς παρ' ἡμῶν) ἢ περιβολή, *εἶμα* (*έννυμι*) ἔνδυμα, ὑποκορ. *ἱμάτιον*, *στολή εἰμάτων* περίφρ.·: σὰν ὠραῖον ποικιλόχρωμον ἄνθος μὲ τὴν στολήν του, *λαμπρὸς χρυσῶ* λαμποκοπῶν ἀπὸ χρυσᾶ κοσμήματα, πρβλ. *μὲν-τὲ* ἀντὶ *μὲν-δέ*, *χλιδημα* χλιδή, πολυτέλεια, παρὰθ. τοῦ *χρυσῶ*, *ἐξαναρπάζω* ἀρπάζω εἰς τὸν ἄερα, *ἐρῶν ἐρῶσαν* ἐπειδὴ τὴν ἡγάπα καὶ ἀντηγαπᾶτο, ἐπειδὴ τὸ αἰσθημα ἦτο ἀμοιβαῖον, *βουστάθμον* βουστάσιον, *λαμβάνω* ἐπιτυγχάνω, εὐρίσκω, *ἐκδημος* ὁ ἀπουσιάζων ἐκ τῆς χώρας, κτγρ. εἰς τὸ *Μενέλαον*, ὁ δὲ ὁ Μ., *οἰστράω-έω* (*οἰστρος* ἢ βοϊδόμυγα) τρελλαίνω, ἐνταῦθα ἀμτβ.: τρελλαθεῖς, *οἰστρήσας δρόμω* σὰν τρελλὸς τρέχων ἀνὰ τὴν, *μαρτύρομαι* ἐπικαλοῦμαι (μάρτυρας), ὡς εἶδ., *ἡδικημένοις* ὁ πληθ. γενικεύει.—**80-8** *τὸν τευθεν τὸ εντευθεν* συνεπεῖα τούτου, *ἄσσω 8 δορὶ* κινητοποιῶ γοργὰ τὰς δυνάμεις μου, *τεύχη* οὐ. ὄπλα, *βάθρον* ὁ ὄρμος, ὡς δίδων ἀσφαλῆ βάσιν εἰς τὰ πλοῖα, *στενόπορος* ὁ ἔχων στενὸν στόμιον, τὸ ἐπίθ. εὐαρμοστεῖ μᾶλλον εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον, ἢ ἀπλή αἰτ. τὴν εἰς τὸν τόπον κίνησιν, πρβλ. *Λακεδαιμόνα 73*, *ἀσκέω-ῶ* φιλοτεχνῶ, στολιζῶ, ἐφοδιάζω, *ἵπποις-ἄρμασιν* ἐν διὰ δυοῖν, *στρατηγῶ* ; *σύγγονος* συγγενῆς, ἀδελφός, *σύγγονόν γε* (ὄντα) ἐπειδὴ μάλιστα ἐτύγχανον ἀδελφός του. - **87-93** *ξυνέστηκα* εἶμαι συντεταγμένος, *ἦμαι κάθημαι* ἀδρανῆς, μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, *ἦμεσθα* τίνος χρόνου; *χρῶμαι ἀπλοῖα* εὐρίσκομαι εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀποπλεύσω, πρβλ. καὶ *ἀπορία κέχημαι 89* ἀπόρως ἔχω, εὐρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν, *ἀναιρῶ* χρησιμοδοτῶ, *ἀνεῖλεν* (ἡμῶν), *σπείρω* εἶμαι ὁ πατήρ, γεννῶ, *οἰκῶ τόδε πέδον* ἔχω τὴν ἔδραν μου ἐδῶ, *ἔστι πλοῦς* εἶναι δυνατὸς ὁ ἀπόπλους, *Φρυγῶν* τῆς πόλεως τῶν Τρώων 71, *θύσασαι* τίς μτχ. ; *οὐκ εἶναι τάδε* ὅτι δὲν εἶναι δυνατὰ αὐτὰ ἐδῶ· ἐκ τῶν τριῶν ἀπρμφ. τῶν ἐξαρωμένων ἐκ τοῦ *ἀνεῖλε* τὸ πρῶτον θῆσαι εἶναι τελ., τὰ ἄλλα δύο εἰδικά, διότι τὸ *ἀνεῖλεν* ἐπὶ τούτων λαμβάνεται ὡς λεκτικόν.—**94-107** *εἶπον* ἐκέλευσα, ἔδωκα ἐντολήν, ἀλλὰ δὲν λέγει πρὸς τίνα ἔδωκε τὴν ἐντολήν, *ἀφήμι* ἀφήνω τινὰ ἐλεύθερον (νὰ ἀπέλθῃ), ὑποκ. τοῦ ἀπρμφ. *Ταθύβιον*, *ἄρθιος* μεγαλόφωνος, πρβλ. *πλάγιος ἦχος*, ἢ *δοτ. κηρύγματι* ὄργ. εἰς τὸ ἀφιέναι, *τλήναι* ; ὡς *οὐκ ἂν τλάς* διότι δὲν θὰ εἶχον τὸ ψυχικὸν σθένος, *οὐ* ὅπου. ἀλλ' ἐνταῦθα χρονικῶς· ἀλλὰ τότε, *δὴ* ἀκριβῶς, *προσφέρω πάντα λόγον* μεταχειρίζομαι κάθε δυνατὸν ἐπιχείρημα, πᾶν μέσον, κινῶ πάντα λίθον, *τλήναι δεινὰ* νὰ τολμήσω τὴν τρομερὰν πρᾶξιν, *κάν* καὶ ἐν, *πτυχαι δέλ-*

του τὰ φύλλα τῆς ἐπιστολῆς, ἰδ. 35, *δάμαρ-ρος* θ. (ἡ ἀραρίσκουσα τὸν δόμον) ἢ σύζυγος, *γαμοῦμαι* τινι λαμβάνω τινὰ ὡς ἄνδρα, ὡς *γαμουμένην* μετὰ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ ὑπανδρευθῆ τὸν, *ἐκγαυροῦμαι* (γαῦρος, γαυριῶ) ἐγκωμιάζω μετὰ ὑπερηφάνειαν, *ἀξίωμα* ὑπόληψις, κοινωνικὴ περιοπή, *ἐκγαυρούμενος-λέγων τε, οὐνεκα* ὅτι, εἰδ., *θέλοι* ὑποκ. Ἀχιλλεύς, *λέχος* ἢ νύμφη, παρ' ἡμῶν ἐμοῦ καὶ τῆς Κλ.: εἰάν δὲν στείλωμεν ἐγὼ καὶ ἡ Κλ. τὴν νύμφην εἰς τὴν Φθίαν, *πειθῶ εἶχον τήνδε* αὐτὴν ἐδῶ τὴν πρόφασιν εἶχον, διὰ τὸ πείσω τὴν σύζυγόν μου, *συνάπτω ψευδῆ γάμον* κλείω ἀνύπαρκτον συνοικέσιον, *ἀμφὶ παρθένου* περὶ π., διὰ τὴν κόρην μου, *ἴσμεν* (ἐγὼ,) *Κάλχας...*, ὡς ἔχει τάδε πῶς ἔχει αὐτὴ ἐδῶ ἢ ὑπόθεσις.— **107-10** ἂ οὐ καλῶς ἔγνων τότε τὴν ἀτυχὴ τότε σκέψιν μου, *αὔθις μεταγράφω καλῶς πάλιν* ξαναγράφω καὶ τὴν διορθώνω τώρα, *λύω* ἀποσφραγίζω, ἀνοίγω, *ξυνδέω-ῶ* σφραγίζω, κλείω, *εὐφρόνη* ἢ (εὐφραίνουσα) νύξ, *κατὰ νυκτὸς εὐφρόνην* μέσα εἰς τὰ σκότη τῆς νυκτός.

49 *Δῆδα* σύζυγος τοῦ Τυνδάρεω, βασιλέως ἐν Λακεδαίμονι, μήτηρ καὶ τῶν Διοσκούρων, Κάστορος καὶ Πολυδεύκου. **58** Κατὰ τοὺς ὄρκους ἐγίνοντο καὶ χειραψίαι, ὧν τὴν σημασίαν ἰδ. ἐν Ὁμ. Δ 159 ἡμετ. ἐκδ. Παρομοιωδεῖς εἶχον ἀποβῆ οἱ Τυνδάρεω ὄρκοι. **65** Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον I 1 καὶ βάρβαροι καὶ Ἕλληνες ἤρπαζον ἐκ τῶν χωρῶν ἀλλήλων γυναῖκας. **68** Συνήθως τὸν γαμβρὸν ἐξέλεγεν ὁ πατὴρ τῆς κόρης. **71** Εἰς τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως, βασιλέως τῆς Φθίας καὶ πατρὸς τοῦ Ἀχιλλέως, μετὰ τῆς Νηρηίδος Θέτιδος εἶχον κληθῆ πάντες οἱ θεοὶ καὶ αἱ θεαὶ πλὴν τῆς Ἐριδος, ἣτις χολωθείσα διὰ τοῦτο ἔρριψε πρὸς ἐκδίκησιν κατὰ τὸ γαμήλιον συμπόσιον ἐπὶ τῆς τραπέζης ὠραιότατον μῆλον φέρον τὴν ἐπιγραφὴν *τῆ καλλίστη*. Τρεῖς θεαὶ συγχρόνως ἤρπασαν τὸ μῆλον διεκδικοῦσαι ἐκάστη ὑπὲρ ἑαυτῆς τὰ καλλιστεῖα. Καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Διὸς ὠρίσθη διαιτητὴς πρὸς λύσιν τῆς διαφορᾶς τῶν τριῶν θεαινῶν ὁ Πάρις ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου, βασιλέως τῆς Τροίας, βόσκων τότε ἀγέλας βοῶν τοῦ πατρὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Ἰδης, ὅστις προέκριεν ὡς καλλίστην τὴν Ἀφροδίτην, δελεασθεὶς ἐκ τῆς ὑποσχέσεως τῆς θεᾶς, ὅτι θὰ δόσῃ εἰς αὐτὸν σύζυγον τὴν καλλίστην τῶν Ἑλληνίδων.—Οἱ Τρῶες καλοῦνται Φρύγες, διότι] ἡ Τροία περιλαμβάνετο εἰς τὴν Μικρὰν Φρυγίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐνίστε καὶ ταυτίζεται. **74** Οἱ βάρβαροι ἦσαν πολυθρήλητοι διὰ τὴν χλιδὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιδεικτίαν. Ἐν ἔργοις τέχνης ὁ Πάρις παρίστα-

ται ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς βαρβαρικῆς γλιδῆς. 76 Ὁ Μενέλαος ἀπουσίαζε τότε εἰς τὴν Κρήτην παρὰ τὸν φίλον βασιλέα Ἴδομενεά. 83 Ἴπποις Οἱ ἥρωες ἐχορηγοιοῦν ἐν τοῖς μυκην. χρόνοις ἄρματα, μὴ μαχόμενοι ἔφιπποι· ἐντεῦθεν παρ' Ὀμήρῳ Ἴππῆες ἄρματα-τηλάτοι. 84 Ὁ Ἄγ. ἐξελέχθη ἀρχιστράτηγος μᾶλλον ὡς ὁ κραταιότητος τῶν ἡγεμόνων ἢ ὡς ἀδελφὸς τοῦ Μενελάου· κατὰ δὲ τὸν Θουκ. 19 μᾶλλον ἢ δύναμις τοῦ Ἄγ. ἐπέβαλε τὸν πόλεμον ἢ οἱ ὄρκοι τοῦ Τυνδάρεω. 88 Δὲν καθορίζεται ἂν ἡ ἄπλοια ὠφείλετο εἰς νηγεμίαν ἢ εἰς ἐναντίους ἀνέμους· ὑπὲρ τῆς νηγεμίας συνηγοροῦσι τὰ ἐν 11-2 κ. 813, ὑπὲρ τῶν ἐναντίων ἀνέμων τὰ 1323. 90 Τίς ἢ κυριολεξία τοῦ ἀνεῖλε βλέπε ἐν τῷ ἡμετέρῳ *Μαντεῖω τῶν Δελφῶν* ἐν σ. 58. 91 *Ἐθῆσαι...* Ὁ μῦθος τῆς θυσίας τῆς Ἰφ. εἶναι λείψανον παλαιοτάτου ἐθίμου, καθ' ὃ οἱ ἄνθρωποι πρὸ στρατείας, πρὸ θαλασσίου πλοῦ κ.ά. ἐτέλουν ἀνθρωποθυσίας πρὸς Ἴλασμον τοῦ θεοῦ, καθ' ἃς ὑφίσταντο βαρυτάτην θυσίαν, προσφέροντες εἰς τὸ θεῖον τὸ βαρυτιμότεον πάντων, ἐξ ὧν ἔχει νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος. Τίς ἦτο ὁ παρωργισμένος θεός, ὅστις ἔχρηξεν Ἴλασμοῦ, καὶ διὰ τί, τοῦτο ἀπεκάλυπτεν ὁ μάντις, ὅστις ἐγίνωσκε τὰς βουλὰς τῶν θεῶν. Ἡ Ἄρτεμις εἶχεν ἐν Αὐλίδι ἱερὸν καὶ ἐτιμᾶτο τὰ μέγιστα ἐκεῖ. 95 *Ταλβύθιος* κήρυξ τοῦ Ἄγ. 107 Ὁ Κάλχας ἐγίνωσκε τὸ μυστικὸν ὡς ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς μαντείας, ὁ Ὀδ. ὡς ὁ εἰσηγητῆς τῆς δολερᾶς προφάσεως τῶν γάμων, ὁ Μεν. ὡς ὁ κυρίως ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς στρατείας.—*Τίς ἢ σημασία τοῦ τι. 49-110 διὰ τὴν τραγωδίαν;*

111-63. 111-4 εἶα παρακελ. ἐμπρός, χῶρει πρὸς Ἄργος κατὰ τὸ Ἄργος, λόγῳ προφορικῶς, κεῦθω κρύπτω, δόμοι οἰκογένεια.— 115-23 σημαίνω ἀνακοινῶ, σύντινος σύμφωνος, γλώσση λόγῳ 113, πέμπω 99, ἔρνος οὐ. βλαστάρι, τρυφερὰ κόρη, πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις μετὰ τὴν προηγουμένην μου ἐπιστολήν, ἱνις-νιν ἄ. θ. υἱός, θυγάτηρ, πτέρυξ προεξοχή, κολπώδης πολύκολπος, Ἄδλιν ἐπεξ., τὸ μέρος παρὰ τὸ ὄλον πτέρυγα, ἄκλυστος 2 κ. 3 (κλύζω κατακλύζω, σκεπάζω μὲ τὰ κύματα) ἀκύμαντος, γαλήνιος, δαίνυμι παρέχω συμπόσιον (δαίς, δαιτυμόν), ὕμεναιος ἄ. γαμήλιον ἄσμα, γάμος, δαίνυμι ὕμεναιους τελῶ τοὺς γάμους, παιδὸς θ., εἰς ἄλλας ὥρας εἰς ἄλλην ἐποχὴν.— 124-32 Ἀχιλεὺς διὰ τὸ μέτρον, ἀμπλακίσκω, ἀόρ. ἡμπλακον, ἁμαρτάνω, στεροῦμαι, ἀπλακὼν χάριν τοῦ μέτρον, ἐπαίρω θυμὸν δίδω φωτιάν εἰς τὸν θυμὸν, ἀνάπτω ἀπὸ θυμὸν, μέγα φουσῶ φουσκῶνω πολὺ, καὶ

127 πράγματι, ὄντως: ἐδῶ πράγματι εἶναι ὁ φόβος, *ὅ,τι φῆς* πλ. ἔρ.: λέγε τί ἔχεις νὰ εἴπης, *παρέχων ὄνομα οὐκ ἔργον* δίδων εἰς τὴν ἱστορίαν, σκηνοθεσίαν αὐτὴν μόνον τὸ ὄνομά του, οὐχὶ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν του, *οὐκ οἶδε γάμους* δὲν ἔχει ἰδέαν γάμου, *ὅ,τι πράσσομεν* τί μαγειρεύομεν, *ἐπιφημίζω* καὶ *φατίζω* 135 ὑπισχοῦμαι, *ἐκδίδωμι λέκτροις* δίδω εἰς γάμον, *νυμφεῖος* νυμφικός, *ἀγκῶν ἀγκάλη*, *εἰς νυμφεῖους εὐνάς ἀγκῶνων* διὰ συζυγικὰς περιπτύξεις ἐπὶ τῆς γαμηλίου κλίνης.—133-7 γὰρ ναί, ὅς αἶτ., *φατίζω ἐπιφημίζω* 130, ἢ *μτχ.* ἐνδ., *τῷ τῆς θεᾶς* (Θετίδος) (*γόμφ*), *ἄλοχον* κτγρ., *ἦγες* ὁ προκ. τὸ ἐπιχειρούμενον: ἐσχεδιάζεις νὰ τὴν φέρῃς, *σφάγιον* θῦμα κτγρ., *Δαναοῖς* χαρ., *ἐξίσταμαι γνώμης* ξεμυαλίζομαι, χάνω τὸ λογικόν μου, *αἰαῖ* σχετλ. ἐπιφ. τρομάρα μου, *αἶτη* τύφλωσις τοῦ νοῦ, ἀμάρτημα, (ἐνταῦθα) τιμωρία: καὶ διὰ τοῦτο τιμωροῦμαι τώρα.—138-52 *ἐρέσσω* (κωπηλατῶ) *πόδα* κινῶ δυνατὰ τοὺς πόδας, παίρνω δυνατὸν δρόμον, *ὑπείκω γῆρα* ὑποκύπτω εἰς τὸ γῆρας: χωρὶς ποσῶς νὰ σὲ βάλῃ κάτω τὸ γῆρας, *νὺ(ν)* λοιπόν, *ἴζομαι κρήνας* σύστ. ἀντὶ *ἴζομαι ἔδρας κρηνῶν* κάθηναι εἰς κρήνας, *ἄλσῶδης* σκιερὸς, *θέλγωμαι ὕπνω* τὸν παίρνω γλυκά, παραδίδομαι εἰς τὴν γλύκαν τοῦ ὕπνου, *θροέω-ῶ* λέγω, *εὐφημος* ὁ λέγων καλοὺς καὶ εὐοίωνους λόγους καὶ ἀπέχων δυσοίωνων λέξεων, ὁ τηρῶν ἄρα σιγὴν, *εὐφημα* εὐοίωνοι λέξεις, *σιγὴ*, *εὐφημα θροεῖ* σιάπα, θεὸς φυλάξοι! δὲν εἶναι δυνατόν ἐγὼ νὰ ὑποπέσω εἰς τοιοῦτον σφάλμα, μή με προσβάλλῃς, *πάντη* παντοῦ, *ἀμείβω* περνῶ, ἢ *μτχ.* χρον., *σχιστὸς πόρος* διασταυρωσις ὁδῶν, σταυροδρόμι, *λεύσσω* (λευκός) βλέπω. *φυλάσσω* προσέχω, κοιτάζω προσεκτικὰ, *ἀπήνη* τετρατρόχος ἄμαξα συρομένη ὑπὸ ζεύγους ἵππων ἢ ἡμιόνων: *ἀπήνη* κομίζουσα παῖδα *ἐνθάδε* πρὸς ναῦς *Δαναῶν*, *παραμείβομαι* προσπερνῶ, ἢ *μτχ.* ἐκ τοῦ *λάθῃ*, *ὄχος* ἄ. (veho) ὄχημα, *τροχαλὸς* ταχύς, *ἐξόρμα* πέρνα ἔξω καὶ δίνε του, δὲ λοιπόν, *κλῆθρα* θύρα, *σὺν ἀντήσης* τμησις, *πομπή* ἢ ἀποστολή, ἢ συνοδεία, ὁ πληθ. διότι τὴν συνοδείαν θάπετέλουν πολλὰ πρόσωπα, *ἐξορμῶ* πάλιν γυρίζω αὐτὴν βιαστικὰ ὀπίσω, *σεῖω χαλινούς* δουλεύω σύντονα τοὺς χαλινούς, *ἴμμι* κατευθύνω τὴν συνοδείαν, τὴν ἄμαξάν της, *θυμέλη* (θύω) βωμός, *θυμέλαι* **K.** τὰ ἱερὰ τὰ περιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν Κυκλωπέων τειχῶν, ἢ ἀκρόπολις τῶν Μυκηνῶν ἢ περιβαλλομένη ὑπὸ τοιούτων.—153-63 *φράσας τάδε* μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτῶν ἐδῶ, *πιστὸς* πιστευτός: *πῶς ἴσομαι πιστὸς παιδί* *σέθεν...*, *φύλασσε σφραγίδα*

πρόσεχε μήπως χαλάσης τήν, *λάμπουσα* Ἡὼς τὰ φωτῆματα τῆς Ἀύγης, *πῦρ τε τεθρίππων* καὶ τὸ πύρινον τέθριππον, *λευκαίνει ἤδη τόδε φῶς* ἀπλώνουν τώρα τὸ λευκόν των φῶς, *συλλαμβάνω μόχθων* δίδω καὶ ἐγὼ χεῖρα βοηθείας εἰς τὰ βάσανα, *ὄλβιος* ὅτι εὐτυχῆς (ἀπὸ ὑλικῆς ἀπόψεως), *εἰς τέλος* μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, *εὐδαιμων* ὁ μὴ δοκιμάζων δυστυχίαν μέχρι τοῦ θανάτου : οὐδεις θνητὸς (*ἔστιν*) *ὄλβιος εἰς τέλος*.

112 Ἄργος ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἄγ. πρὸς Ἄργος, οὐχὶ εἰς Ἄργος, διότι ἦτο πιθανὸν πρὶν φθάσῃ εἰς Ἄργος νὰ συναντήσῃ τὴν Κλ. καθ' ὁδὸν ἐρχομένην εἰς τὸ στρατόπεδον κατοπιν τῆς πρώτης ἐπιστολῆς. **120** Διὰ τὸν προσπλέοντα ἀπὸ Ν ἡ Εὐβοία προεξέχει ὡς πτέρυξ καὶ καθόλου ἡ Εὐβοία πρόσκειται εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα ὡς πτέρυξ. Οἱ ὄρμοι τῆς Αὐλίδος εἶναι ἀκλυστοὶ καὶ ἐκ τῆς παλλιρροίας καὶ ἐκ τῆς τρικυμίας. **143** *εὐφημα* ἐν ἱεροπραξίαις ἔπρεπε πάντες οἱ παριστάμενοι νὰ λέγωσι λέξεις εὐοιωνιστοὺς, εὐφήμους, *εὐφημεῖν, εὐφημα φωνεῖν*· ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο δυνατόν ἀκουσίως νὰ ἐκφύγῃ ἐκ τοῦ στόματος κακὴ λέξις, προτιμότερον ἦτο οἱ παριστάμενοι νὰ σιωπῶσιν· ὅθεν *εὐφήμει-εἶτε, fave-ete ore, lingua σιωπᾶτε*, καὶ *εὐφημία* ἱερὰ σιγή· ἐνταῦθα *εὐφημα θροεὶ σιώπα*· τί εἶναι αὐτὰ πού λέγεις ; εἶναι δυνατόν ἐγὼ νὰ ὑποπέσω εἰς τοιοῦτον ἀμάρτημα ; — **152** *Κυκλώπες* νοοῦνται ἐνταῦθα μυθικὸς λαὸς τεκτόνων, ἐκ Λυκίας κατὰ τοὺς ἀρχαίους προερχομένων, ἐχόντων γιγαντώδεις σῶμα, οἷτινες δῆθεν ἔκτισαν ἐν Ἑλλάδι τὰ προϊστορικὰ τεῖχη τῶν Μυκηνῶν, Τίρυνθος κλπ. ἐκ πελωρίων ἀκανονίστων λίθων, τὰ κληθέντα διὰ τοῦτο *κυκλώπεια*. Ἐπειδὴ τὰ ἱερὰ τῶν πόλεων εὐρίσκοντο συνήθως ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐκάστης, διὰ τοῦτο *θυμέλαι Κυκλώπων* εἶναι ἡ ἀκρόπολις τῶν Μυκηνῶν. — Συμπληρωματικὸς χαρακτηρισμὸς Ἀγαμέμνονος καὶ προεσβύτου. *Τίνα διαφέροντα πράγματα ἐμάθομεν ἐκ τοῦ ὄλου τμ. 1-163 ; περὶ τίνα πράξιν θὰ παιχθῇ ἡ τραγωδία ; ποῖον τὸ ἐλατήριον τῆς πράξεως ; τίνα τὰ κατέχοντα ἡμᾶς συναισθήματα ; πῶς θὰ ὀνομασθῇ τὸ τμῆμα ὡς τὸ πρῶτον μέρος τῆς τραγωδίας ; πρὸς τί μέρος σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ ; ὑποδιαιρεῖται εἰς σκηνάς ; γλῶσσα, μέτρον.*

164-302. **164-84** *βλώσκω*, ἔμολον (μολῶν λαβέ, αὐτόμολος), ἐρχομαι, ὁ ἐν. διότι ἐκάστη γυνὴ τοῦ Χο. ὀμιλεῖ περὶ ἑαυτῆς, *ψάμαθος* θ. ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἡ ἀμμουδιά, *ἀμφὶ παρακτίαν ψ.* γύρω ἀπὸ τὴν ἀμμουδιάν τῶν ἀκτῶν, *ἐνάλιος* (ἐν

ἄλλ) παράλιος, κέλλω ἄμτβτ. προσορμίζομαι, καταπλέω, χεῦμα ῥεῦμα, στενόπορθμος ὁ τοῦ στενοῦ πορθμοῦ, : διὰ μέσου τῶν στενῶν ῥευμάτων τοῦ Εὐρίπου, πόλις πατρίς, τροφός ἢ τροφοδοτοῦσα, ἀγγίαλος (ἄγγι ἄλός) παραθαλάσσιος, Ἀρέθουσα πηγὴ, : τροφὸν ὑδάτων Ἀρεθούσας, εἰσορῶμαι παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, ὡς ἔσ. τελ., πλάτη (διὰ τὸ πλατὺ κάτω ἄκρον) κόπη, ναυσιπόρος ὁ κάμνων τὰ πλοῖα νὰ πορεύονται, πλάτη ναυσιπόρος ἀντὶ ναῦς κωπήλατος, ἠίδεος ἄγαμος νέος, παλληκάρι, θ. παρθένος, ἀγανός (ἀ (ἔπιτ.)-γαίω, γαῦρος) εὐγενής, ὑπερήφανος, πόσις-ιος ἄ. σύζυγος, ἐν(ν)έπω λέγω, στέλλω ἐτοιμάζω, ἄγω, κινητοποιῶ, ὑποκ. τοῦ ἄπροφ. Μενελάον τε Ἀγαμέμνονά τε, εὐπαιριδῆς ὁ ἔξ εὐγενῶν πατέρων, εὐγενής, οὐ; ἀντικμ. τοῦ στέλλειν, ἐλάτη συνεκδ. τὸ ἔξ ἐλάτης πλοῖον, χιλιόναυς χιλίων νεῶν, ἐλάται χιλιόναες χιλιαὶ νῆες ἐλάτης (-ιναι), ἐπὶ τὰν Ἐλέναν πρὸς ἀνάκτησιν τῆς Ἐλένης, ἀν (ἦν) ἔλαβε Πάρις ἀπ' Εὐρώτα, δονακοτρόφος (δόναξ (δονεῖν) κάλαμος), δῶρον Ἀφροδίτας γεν. ὑποκ., Κύπρις-ιδος ἢ Ἀφροδίτη (ὡς λατρευομένη ἐν Κύπρῳ), ἔχω ἔριν μορφῆς διαγωνίζομαι εἰς ἀγῶνα καλλονῆς, εἰς καλλιστεῖα, κρηναῖται δρόσοι δροσεραὶ κρῆναι, πηγαί, δι' ἔσχεν ἔ. μετὰ τὰ καλλιστεῖα.—185-205 ὁρομένα μ. ἄορ. τοῦ ὀρνεσθαι ἐγείρεσθαι : πεταχθεῖσα βιαστική, πεταχτά, ἄλσος τόπος κατάφυτος ἀφιερωμένος εἰς θεόν, πολύθυτος ὅπου προσφέρονται, δὲν λείπουν πολλὰ θυσίαι, δι' ἄλσος ἀντὶ δι' ἄλσους, φοινίσσω κοκκινίζω μτβτ., παρηις-ἦς-ῆδος παρειά, αἰσχύνη αἰδώς, αἰδημοσύνη, νεοθαλής νεανικός, : μετὸ ἐρύθημα τῆς αἰδοῦς εἰς τὴν νεανικὴν παρειάν, θέλουσα ιδέσθαι, ἔρυμα (ἐρύω σύρω, ἐρύομαι προφυλάττω) προφυλακτήριον, ἀμυντήριον, ἄσπις περιλ. ἀσπιδοφόροι ὀπλίται, ἔρυμα ἀσπίδος οἱ ὀπλίται τὸ προπύργιον τῆς πατρίδος, αἱ μάχιμοι δυνάμεις τῶν ὀπλιτῶν, κλισία σκηνή, ὀπλοφόρος ὁ φέρων ὀπλίτας, κλισίαὶ ὀπλοφόροι Δ. σκηναὶ τῶν ὀπλιτῶν Δ., ὄχλος ἵππων τὸ πλῆθος τῶν ἄρμάτων, σύνεδρος συγκαθήμενος, ἀχώριστος, στέφανος ἢ δόξα, τὸ ἄστρον, θάκος κ. θῶκος ἄ. (θαάσσω κάθημαι) ἔδρα, ἐπὶ θάκοις εἰς τὸ συνέδρω, ὕπερ νοητέον καὶ περὶ τοῦ Πρωτεσιλάου καὶ περὶ τοῦ Παλαμῆδου, ὡς δεικνύει ἢ μτχ. ἠδομένους, πεσσοὶ εἶδος παιδιᾶς, ἀναλόγου πρὸς τὸ ζατοῦκιον, ἠδομένους... διασκεδάζοντας μετὰ τοὺς πολυπλόκους συνδυασμοὺς τῶν Ποσειδᾶν δωρ. (καὶ Ποι(ε)ιδᾶν) Ποσειδῶν, παῖς ὁ Π. ὁ Ναύπλιος, κεχαρημένος (χαίρειν) διασκεδάζων, παρὰ ἐπιρ. πλησίον, ὄζος ἄ. βλαστός, φυντάνι, θαῦμα βροτοῖσι προκαλοῦντα

τὸν γενικὸν θαυμασμόν, *τόκος* ἄ. τέκνον, υἱός, *Δαέρτα* δωρ. ἀντὶ *Δαέρτιον*, *νησαῖα ὄρη* ὄρεινή νῆσος, πρβλ. *κηρηαῖαι ὁρόσοι* 182, *Νιρεύς*, -ρέα-ῆ.—206-30 εἶδον Ἀχιλλῆα, *λαιψηρὸς* ταχύς, *λαιψηροδρόμος* ποδώκης, *ισάνεμος* τρέχων ὡς ἄνεμος, ἐπιθ. διορ. τοῦ *λαιψηροδρόμου* Ἀχιλλῆα, *ποδοῖν* δοτ. τῆς ἀναφ., *ἐκπονῶ* μορφώνω τελείως, ἐκπαιδεύω, *δρόμον ἔχω* σὺν *ὄπλοις* τρέχω ἔνοπλος, *αἰγιαλὸς* ἀκρογιαλιά, *αἰγιαλοῖσι* τοπ., *κροκάλαι* τὰ χαλίκια τῆς θαλάσσης (κατ' ἄλλους : *παρ' αἰγιαλοῖσι κροκάλαις τε* ἔνδρα διὰ δυοῖν), *ἀμιλλαν πονῶ* *ποδοῖν* (ὄρη.) ἀμιλλῶμαι, διαγωνίζομαι πεζός, *τέτρωρος* (*τετράορος*, ἀείρω, εἴρω, *συνείρω*, *sero*) τέθριππος, πρβλ. *ξυνωρίς*, *ἐλίσσω* ἀμτβτ. ἐλίσσομαι, στρεφογυρίζω ἐπάνω κάτω (περὶ τὰ τέρματα), *περὶ νίκας* (-ης), *Φερητιάδης* ὁ ἕγγονος τοῦ Φέρητος, *βοῶμαι* βοῶ, *φωναῶζων* ἐρεθίζω (τοὺς ἵππους), *χρυσοδαίδαλος* χρυσοποίκιλτος, χρυσοστόλιστος, *στόμιον* χαλινός, : τοὺς στολισμένους διὰ χρυσῶν χαλινῶν, *θεινομαι* πλήττομαι, ἢ μτχ. κτγρ. εἰς τὸ εἶδον, *κέντρον* ῥάβδος μὲ ὀξεῖαν αἰχμήν, δι' ἧς κεντοῦν τοὺς ἵππους, *θεινομαι κέντρον* μαστιγοῦμαι, *ζύγιοι ἵπποι* οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἐν μέσῳ ἐξευγμένοι ἑκατέρωθεν τοῦ ἵνυμοῦ (τημονιοῦ), *βαλιὸς* παρδαλός, κτγρ., : παρδαλοὺς ἀπὸ λευκὰ στίγματα τοῦ τριχώματος, *σειροφόροι* κ. *σειραφόροι* κ. *σειραῖοι* οἱ δύο ἄκροι ἵπποι τοῦ τεθρίππου, οἱ διὰ *σειρῶν* (σχοινίων) προσδεδεμένοι εἰς τὸ ἄρμα, τὰ γεντέκια, *ἀντήρεις* ἀντίθετοι, ἀναπτύσσοντες ὁ καθεὶς ταχύτητα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον πρὸς τὸν ἄλλον, ἰδ. Πραγμ., *καμπαῖσι* τοπ. κατὰ τὰς στροφάς (περὶ τὸ τέρμα καὶ τὴν ἀφετηρίαν τοῦ ἵπποδρόμου), *πυρσόθριξ* ξανθότριχος, κοκκινوترίχης, *ποικιλοδέρμων* παρδαλός, τὰ δύο ἐπίθ. κτγρ., *σφυρὰ* οἱ ἀστράγαλοι, *μονόχα(η)λος* (*χηλαὶ* τὰ νύχια) μόνοπλος, *οἷς* μὲ αὐτοὺς λοιπόν, *παραπάλλομαι* παρατρέχω πάλλων τὰ ὄπλα, *ἀντυξ* θ. τὸ μέτωπον τοῦ δίφρου τοῦ ἄρματος, *συριγξ* θ. τὸ χωνὶ τοῦ τροχοῦ, ὅπου εἰσέρχεται τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος.—231-41 *ἐρχομαι εἰς ἀριθμὸν ναῶν* μετρῶ τὰ πλοῖα, *ἀθέσφατος* (ἀστ.)·θέσφατος, θεὸς φημί) ἀπερίγραπτος, : ἀπῆλαυσα θέαμα ἀπερίγραπτον, ὡς τελ., *πίμπλημι* ἱκανοποιῶ, *ὄψις* ὄρασις, ὁ *γυναικεῖος* ὀμμάτων *γυναικεῖα* φιλοπεριέργεια, *ἡδονή* ἀπόλαυσις παρὰθ., *μείλιος* (μέλι) γλυκὺς ὡς μέλι, *Μυρμιδῶν Ἀρης* *Φθιώτας* (-ης) αἱ μάχιμοι δυνάμεις τῶν Μυρμιδόνων τῆς Φθίας, ἦν ἔχων περίφρ. εἶχε, *πλάτας* (-ης), *πλάτη* 172, ἐνταῦθα περιληπτ. :

ὁ στόλος, **θοῦρος-ιος** (θρώσκω) ὀρηκτικός, πολεμικός, **Νηρηίδες** Νηρηίδες, **κατ' ἄκρα** εἰς τὰ προεξέχοντα ἄκρα τῆς πρύμνης, **εἰκόσι** τροπ. μὲ τὰ ἀγάλματά των, **σῆμα** ὡς σῆμα, ὡς διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ, **πρύμναις** τοπ.— **242-52 πέλας** πλησίον, προβλ. **πελάζω**, ἐκ τούτου **ταῖσδε** ταῖς τοῦ Ἀχιλλέως, **νάες** Ἀργείων, **ἰσήμετος** ὁ ἔχων ἴσα ἐρετμὰ (ἐρέσσω) κώπας, **ἰσήμετοι** (ἀλλήλαις), κατ' ἄλλους: ἰσάριθμοι νῆες κωπήρεις, **ὧν στρατηλάτας** (-ης) ἦν ὁ παῖς Μηκιστέως, ὁ Εὐρύαλος, **ὄν** Μηκιστέα, **τρέφει** ἴστρο. ἀνέθρεψεν, **παῖς Θεσέως** ὁ Δημοφῶν, **ναυλοχέω-ῶ** (ναύλοχος ὁ τὰς ναῦς λέγων κοιμίζων, ἀναπαύων) ἔχω ἀγκυροβολήσει, **ἐξῆς** (ἔχομαι) κατὰ σειράν, **συγκρατητὰ** (πρὸς τὰς ναῦς τῶν Ἀργείων), **Ἀτθίδος** (γῆς) ἀφαιρ. ἐκ τῆς Ἀττικῆς, **μῶνυχος**, ὄμηρ. μῶνυξ, μόνοπλος, πρὸς τὸ ἄρομα ἀντὶ πρὸς τοὺς ἵππους τοῦ ἄροματος, **Παλλάδα ἐν...** τὴν Παλλάδα ἐπιβαίνουσαν ἄροματος μονόπλων πτερωτῶν ἵππων, **φάσμα** σῆμα 241, κτηρ., **θετὸς** τοποθετημένος, στημένος, **εὐσημος** εὐδιάκριτον, **θετὸν εὐσημόν τε.**— **253-64 πόντιος** ὑπερπόντιος, ὁ διὰ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν προωρισμένος, προβλ. σήμερον τὰ **ὑπερωκέαγια**, **σημεῖα** σήματα, **ὄπλισμα** αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις, **Κάδμος** ὑποκ., **ἦν** (σῆμα κτηρ.), **κόρυμβος** ἄ., πλ. **οἱ κ. -α**, τὸ προεξέχον καμπύλον ἄκρον τῆς πρύμνης, **νάιος** (γῆος) **σιρατὸς** ὁ στόλος· οἱ ἐκπεσόντες μετὰ τὸν 261 δύο στίχοι περιέγραφον τὰς δυνάμεις τῶν Φωκέων καὶ τοὺς ἀρχηγούς, **Οἰλεύς κ. Οἰλεύς**, τόκος Ὁ. Αἴας ὁ Λοκρός, **ἦν ἄγων**, προβλ. **ἦν ἔχων** 235, **ἴσας τοῖσδε** βραχυλ. ἀντὶ ἴσας ταῖς τῶνδε (Φωκέων), **Θρονιας πόλις** τὸ Θρόνιον.— **265-76 πέμπω** στέλλω 178, **ναυβάτης** ὁ ἐπιβαίνων τῆς νεῶς, ἐπιβάτης, **ἀθροῖζω** ἀθροίζω, **Μυκῆνη-αι**, **Μυκῆνας** ἀφαιρ., προβλ. **Ἀτθίδος** 247, **Κυκλωπία** ἡ ἔχουσα τὰ Κυκλώπεια τείχη, **σὺν** ἐπιρ. συγχρόνως, **ταγὸς** (τάτιω) ἀρχηγός, **σὺν ταγὸς...** συστράτηγος μὲ αὐτόν, ὡς **λάβοι** Ἑλλάς τελ., **πρᾶξις** (πράττωμαι εἰσπράττω τὸ ὀφειλόμενον) ἐκδίκησις, **τῆς φυγούσας** τῆς φυγούσης, αἷτ., **μέλαθρον-θρα** οἶκος, **βάρβαροι γάμοι** γάμοι μετὰ βαρβάρων, ὁ πληθ. γενικεύει, **Γερῆνιος** ὁ ἐκ τῆς πόλεως Γερηνίας, **σῆμα πρύμνας** (-ης), **ταυρόπουν** οὐ. ἐπιθ. διορ. τοῦ **σῆμα**, **ὄρᾶν** τὸ κατὰ τι εἰς τὸ **ταυρόπουν**: κατὰ τὴν μορφὴν, **Ἀλφε(ι)ός**, **πάροιχος** γείτων.— **277-87 δωδεκάστολοι** **νάες** στόλος δώδεκα νεῶν, **δυναστωρ** ὁ κυρίαρχος, κατακτητής, **πέλας** δὲ τῶνδε ἦσαν **δυναστορες** Ἡλίδος, **πᾶς** λεῶς ὄλος ὁ κόσμος, **λευκήρειμος** Ἀρης ναυτικαὶ δυνάμεις ἀπὸ λευκὰ πλοῖα, **Τάφιος** ὁ ἐκ

τῆς νήσου Τάφου, *λόχευμα* (λοχεύω γεννῶ, λεχῶ) τέκνον, ἀπρόσφορος ἀπροσπέλαστος, ἐπικίνδυνος.—289-302 *ἐντροφος Σ.* ὁ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐντὸς τῆς Σ., τὸ γέννημα καὶ θρέμμα τῆς, *ξυνάγω* συνδέω, *λαῖος* 3 (laenus) ἀριστερός, *τῶν* ὧν, ἀναφέρ. εἰς τὸ δεξιὸν κέρας, ὁ πληθ. διότι τὸ κέρας περιληπτ., ἡ γεν. ἐκ τοῦ *ἄσσον* πλησίον (*ἄγχι, ἄγχιστα*), *ὀρμέω-ῶ* ἔχω ἀγκυροβολῆσει, *συμπλέκω* συνδέω, *πλάτη* 172, : σχηματίζων τὸν σύνδεσμον τοῦτον τοῦ ἀριστεροῦ του κέρατος πρὸς τὰ τελευταῖα τοῦ δεξιοῦ διὰ δώδεκα εὐστροφωτάτων πλοίων του, (ἐκθέτω τὰ πράγματα) ὡς ὅπως, *αἰώ* ἀκούω, πρβλ. 301, : σύμφωνα μὲ τὰς πληροφορίας μου καὶ τὴν προσωπικὴν μου ἀντίληψιν, ἢ ὅλη πρότασις παράθεσις εἰς τὴν προηγηθεῖσαν περιγραφὴν, *ᾧ* εἰς τὸν *ναυβάτην λεών*, πρὸς τοῦτον λοιπόν, *προσαρμόττω* φέρω εἰς ἐπαφήν, προκαλῶ συγκρουσιν, *βᾶρις-ιδος* θ. αἰγυπτ. λ. βαρβαρικὸν πλοῖον, *ἀποφέρομαι νόστιον* κερδίζω τὸν νόστιον, κατορθώνω νὰ γυρίσω ὀπίσω, *οἶον* ἐπιφ. ὅτι τοῖον, *νάιον πόρνευμα* στόλος, : ὅπως εἶδον ἐδῶ τὸν στόλον, μὲ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις πού εἶδον ἐδῶ, *τὰ δὲ* ἀφ' ἐτέρου δέ, *κλύουσα* παρὰ τῶν συζύγων 176, εἰς τοῦτο *κατ' οἴκου*ς μέσα εἰς τὰς κατοικίας μας, *μνήμην σῶζομαι* διατηρῶ ἐν τῇ μνήμῃ μου, *σύγκλητος* ὁ πανταχόθεν προσκληθεὶς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συγκεντρωμένος, : κατὰ τὴν προσωπικὴν μου ἀντίληψιν ἐδῶ ἐκ τοῦ στόλου καὶ κατὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἔχω λάβει κατ' οἴκιν καὶ τὰς ὁποίας ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ περὶ τοῦ συγκεντρωμένου στρατοῦ, δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ σωθῇ ὅστις μὲ τὸν βαρβαρικὸν στόλον συγκρουσθῇ πρὸς τὸν Ἑλλην. στόλον.

167 *κέλσασα* διὰ λέμβων. 170 *Ἀρεθούσας*. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἔφερον πολλαὶ πηγαὶ ἐν Ἑλλάδι, ὧν ὀνομαστωτάτη ἦτο ἡ ἐν τῇ νήσῳ τῶν Συρακουσῶν Ὀρτυγία. Ἡ τῆς Χαλκίδος εἶναι ἴσως ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν παρὰ τὸν Ἅγιον Στέφανον 20' μακρὰν τῆς Χαλκίδος παρὰ τὴν ὁδὸν Χαλκίδος-Ἐρετρίας. 174 *χιλιόναυσιν* διὰ τὸ στρογγύλον τοῦ ἀριθμοῦ, ὅπως καὶ ὁ Θουκυδίδης I 10, 4 ἀναβιβάζει τὰς ναῦς εἰς 1200, ἐν ᾧ κατὰ τὸν ἐν Ὀμ. Β *Κατάλογον τῶν νεῶν* αὗται ἦσαν 1186. 182 *ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις* ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Ἰδης, ὅπου εἶχε τὰ βουστάσια ὁ Πάρις καὶ ὅπου ἐλούσθησαν αἱ τρεῖς θεαί, καλλύνασαι τὰ σώματά των πρὸ τῆς κρίσεως. 184 *Κύπρις* Ἐκαλεῖτο καὶ Παφία ἐκ τῆς πόλεως τῆς Κύπρου Πάφου, ὅπου ἐλατρεύετο. 191 *ἵππων δχλον* οἱ ἦρωες τῆς μυκην. περιόδου ἐχρησιμοποιοῦν ἄρματα, οὐχὶ ἵππικόν. 192

Ἐκ τούτων ὁ Αἴας ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος Τελαμῶνος ἐκαλεῖτο μέγας, ὁ μείζων, Τελαμῶνιος, -ιάδης, ὁ Σαλαμῖνιος, ὁ ἀνδρειότατος τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν Ἀχιλλέα, ἕρκος Ἀχαιῶν, ὁ ἕτερος ἦτο υἱὸς τοῦ Οἰλέως, βασιλεὺς τῶν Λοκῶν, ὁ μείων κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν πρῶτον. **195 Πρωτεσίλαος** υἱὸς τοῦ Ἰφίκλου ἐκ Φυλάκης τῆς Θεσσαλίας, ὁ πρῶτος πεσὼν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν εἰς τὴν Τροίαν ἀπόβασιν αὐτῶν. **196 πεσσῶν** περὶ τῆς πεσσείας καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς ἰδ. Ὅμ. α 107 ἡμετ. ἐκδ. Τὴν παιδιὰν λέγεται ὅτι εὔρε κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ ἐν Αὐλίδι ὁ Παλαμῆδης, υἱὸς τοῦ Ναυπλίου, εἰς τὸν ὅποιον ἀπεδίδοντο καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐφευρέσεις. Περὶ τοῦ βιβίου αὐτοῦ θανάτου ἰδ. Πλάτ. Ἀπολ. Σ. 32... Τὸ ὄνομα τούτου φέρει τὸ ὠχρωμένον βουνὸν τοῦ Ναυπλίου Παλαμῆδ(ε)ιον. **199 Διομήδης** υἱὸς τοῦ Τυδέως, βασιλεὺς τοῦ Ἄργους. **201 Μηριόνης** θεράπων τοῦ βασιλέως τῆς Κρήτης Ἰδομενέως. Οἱ τέσσαρες ἥρωες ἀπὸ τοῦ Διομήδους βάλλουσι τὸν δίσκον. **203 Ἡ Ἰθάκη** εἶναι πετρώδης καὶ ὄρεινῆ, ἔχουσα τὸ ὄρος Νήριτον. Ταύτης ἐβασίλευεν ὁ Λαερτιάδης Ὀδυσσεύς. **205 Νιρῆς** ἐκ Σύμης τῶν Δωδεκανήσων ὁ κάλλιστος μετὰ τὸν Ἀχιλλέα, ἀλλ' ἄγων μόνον τρεῖς ναῦς. **209 Χίρων** ὁ δικαιοτάτος τῶν Κενταύρων, εὐρετῆς πολλῶν τεχνῶν, τῆς ἰατρικῆς, ἱππικῆς κ. ἄ., περιώνυμος παιδαγωγὸς μεγάλων ἡρώων, ὡς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Ἰάσονος. **217 Εὐμηλος** υἱὸς τοῦ Ἀδμήτου καὶ τῆς Ἀλκῆστιδος, ἔγγονος τοῦ Φέρετος, εἶχε τοὺς ἀρίστους ἵππους ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων Ὅμ. Β 763. **224 Ὁ χῶρος** τῶν ἱπποδρομιῶν (ἱππόδρομος), ὁμαλὸς καὶ ἀναπεπταμένος, εἶχε δύο σταθερὰ τέρατα, τὴν ἀφρητρίαν, ἄφρην ἢ ἱπάφρην, καὶ τὴν νύσσαν ἢ καμπτήρα, περὶ τὴν ὁποίαν τὰ ἄρματα ἔκαμνον τροφήν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἵνα ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἀφρητρίαν. Κατὰ τὴν τροφήν ὁ μὲν ἄκρος ἀριστερὸς ἵππος τοῦ τεθρίππου διέγραφε βραχὺ τόξον, ὁ δὲ ἄκρος δεξιὸς ὠφείλει ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ νὰ διαγράψῃ μέγιστον τόξον, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἠνίοχοι τὸν μὲν ἀριστερὸν σειραῖον συνεχράτουν διὰ τῶν ἠνίων, ἄφρην δὲ ἐλεύθερον νὰ τρέχῃ καὶ ἐκέντουν τὸν δεξιὸν σειραῖον, οὕτως ὥστε οἱ δύο σειραῖοι ἐξεπροσώπουν τὰς δύο ἄκρας ἀντιθέσεις ἐν τῇ ταχύτητι, ἦσαν ἀντήρεις κατὰ τὴν τροφήν. Λεπτομερείας περὶ τῶν ἱπποδρομικῶν ἀγώνων ἰδ. Σοφ. Ἥλ. 701. **238 θουρίαις**. Ὁ Εὐρ. ἀναχρονιστικῶς καλεῖ τὰς ναῦς ταχύπλους, ὅπως ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αἰ πολεμικαὶ γῆς καὶ τριήρεις, αἵτινες Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

χάριν μείζονος ταχύτητος κατεσκευάζοντο στεναί καὶ μακραί, ἐν ᾧ τὰ ἐμπορικά εἶχον μέγα κοίλωμα, καλούμενα διὰ τοῦτο *νῆες κοίλαι* κατὰ τοὺς μυκηναίους χρόνους τὰ πλοῖα ἦσαν μόνον μεταφορικά, οὐχὶ πολεμικά. 239 *κατ' ἄκρα*. Τὰ προεξέχοντα ἄκρα τῆς πρύμνης, ὡς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν κοσμήματα, ἐκαλοῦντο *ἄφλαστον-α*, τὰ δὲ ἀντίστοιχα τῆς πρύμνης ὡς καὶ τὰ κοσμήματα *ἀκροστόλια*. *Νηρηίδες* αἱ πενήκοντα θυγατέρες τοῦ θαλασσίου θεοῦ Νηρέως, ὧν μία ἦτο καὶ ἡ Θέτις. 243 *Ἰσήρητοι* αἱ νῆες τῶν μυκην. χρόνων φαίνεται ὅτι ἦσαν μᾶλλον πεντηκόντοροι, ἀλλ' αἱ τῶν Βοιωτῶν ἐν Ὀμ. Β 509 10 εἶχον ἐκάστη ἑκατὸν εἴκοσιν ἄνδρας. 244 *Μηκιστεύς* υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ, ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Ἄδράστου, πατὴρ τοῦ Εὐρυάλου, εταίρου τοῦ Διομήδους. 246 *Καπανεύς* Ἄργεῖος ἦρω, εἰς τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας. *Σθένελος* θεράπων τοῦ Διομήδους. Κατὰ τὸν Ὀμηρον βασιλεὺς τοῦ Ἄργους εἶναι ὁ Διομήδης. Παρὰ τραγικοῖς συνήθως τὸ Ἄργος ταυτίζεται πρὸς τὰς Μυκήνας. 248 *ὁ Θησέως παῖς* ὁ Δημοφῶν. Καθ' Ὀμηρον Β 552 τῶν Ἀθηναίων ἡγεῖται ὁ Μενεσεύς ἄγων 50 ναῦς· ὁ Εὐρ. κολακεύων τοὺς Ἀθηναίους αὐξάνει αὐτὰς εἰς 60. 256 *Κάδμος*, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φοινίκης Ἀγήγορος, κτίσας τὴν Καδμείαν, ἀκρόπολιν τῶν ἔπειτα κτισθεισῶν Θηβῶν, ἐν ἣ εὐρέθησαν τὰ ἴχνη τῶν ἀνακτόρων του· οὗτος εἶχε φρονεῦσαι δράκοντα ἐν Θήβαις, τοῦ ὁποῖου τοὺς ὀδόντας ἔσπειρε καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνεδόθησαν ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἑνοπλοὶ, ἐξ ὧν ἐπέζησαν πέντε, γενάρχοι τῶν ἀριστοκρατικῶν οἰκῶν τῶν Θηβῶν, ὧν τὰ μέλη ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο *δρακοντογενεῖς* ἢ *Σπαρτοί*· τοιοῦτος (*γηγενής*) ἦτο καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Λήγιος. 264 *Θροιάδα*. *Θρόνιον* ἡ πρωτεύουσα τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν παρὰ τὸν Μαλιακὸν κόλπον. 274 *Γερήνιος* ὁ Νέστωρ ὡς γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν τῇ Μεσσην. πόλει Γερηνίᾳ. 275 *ταυρόπουν*. Οἱ ποταμοὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρίσταντο ταυρόμορφοι καὶ διὰ τοὺς ἐλιγμούς αὐτῶν, οἵτινες ἐκαλοῦντο *κέρατα*, καὶ διὰ τοὺς μυκηθμούς· Ὁ Ἄλφειός ἀπετέλει τὰ βόρεια ὄρια τοῦ κράτους τῆς Πύλου. 277 *Αἰνιᾶνες* ἀρχαιότατον Ἑλληνικὸν φῶλον, κατοικοῦν κατὰ τὸν Ὀμηρον τὴν περὶ τὴν Δωδώνην χώραν, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκατεστάθησαν ἐν τοῖς νοτίοις τῆς Θεσσαλίας, ὁπόθεν ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Λαπιθῶν. 280 *Ἡλις* ἡ χώρα, διότι ἡ ὁμώνυμος πόλις συνφοκίσθη μετὰ τὰ Μηδικά. 284 Ἡ *Τάφος* ἦτο ἡ μεγίστη τῶν Ἐχινάδων νήσων τῶν κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελφού, καὶ μία τῶν Ταφίων νήσων τῶν μεταξὺ Λευκάδος καὶ Ἀκαρνα-

νίας· οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἦσαν περιβόητοι πειραταί. 296 Ἀναχορισμός, διότι ναυμαχία ἐν τοῖς μυκην. χρόνοις δὲν ἐγίνοντο.— Ἐκ πόσων καὶ τίνων ἀποτελεῖται ὁ Χορός ; πῶς συντεταγμένως καὶ διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται ; μαντεύετε εἰς τί θὰ ἐχρησίμευσαν οἱ ἀνάπαιστοι... 155 63; διὰ τί παρέρχεται ὁ Χορός ; τὰ χορικά συνήθως τί ἐκφράζουσι; τί παράδοξον παρατηροῦμεν ἐνταῦθα; τίνα θὰ ἐμμήθη ἐν τούτῳ ὁ Εὐρ., διὰ τί ἐνδιατρίβει περισσότερο περὶ τὸν Ἀχ. ; πῶς θὰ κληθῆ τὸ χορικὸν ὡς ἀδόμιμον ὑπὸ τοῦ Χο. κατὰ τὴν πάροδόν του ; τίς ἢ γλῶσσα καὶ διὰ τί ; τίνα τὰ ἀσθενῆ σημεῖα τοῦ χορικοῦ καὶ τίς ἢ γενικὴ ἐντύπωσις ;

303-75. 303-16 χρεῶν (ἦν) χοῖν, ἀπελθε φύγε ἀπ' ἐδῶ, κρημνίσου, χάσου, ἐξονειδίξω ἐκστομίζω ὕβριν, καλὸν κτηρ., κλαίεις ἂν πιθανὸν νὰ χύσης μαῦρα δάκρυα, λύω δέλτον παραβιάζω τὴν σφραγίδα, ἀνοίγω τὴν ἐπιστολήν, οὐδέ γε... ναί, ἀλλὰ καὶ σὺ δὲν ἔπρεπε, ἀμιλλῶμαι ἄλλοις ταῦτα εἰς αὐτὰ τὰ λογοπαίγνια τὰ παραδείχνω μὲ ἄλλους (Ἀγ.), ἀμιλλῶ β' ἐν. προσκτ., μέθειμαί τινος ἀποσύρομαι, ἀφήνω, ἄρα χάριν τοῦ μέτρου ἀντιᾶρα τότε λοιπόν, τάχα ταχέως, ἀμέσως, τοι ὅπως εἶναι πασίγνωστον, δεσποτῶν ὑπερ, μέθες (τὴν δέλτον), ἀδικούμεσθα ἐγὼ καὶ σὺ, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει δὲν θέλει ποσῶς νὰ ἀκούῃ τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου.—317-34 ἔα ἐπιφ. καταπλήξεως : μᾶ, ποτὲ (ἐν ἔρωτ. προτ.) τάχα, τέλος πάντων, ἐν πύλαισιν ἔξω εἰς τὴν εἴσοδον, οὐμὸς μῦθος (δοτι) κυριώτερος λέγειν ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀρμοδιώτερος (ὁ μᾶλλον δικαιοῦμενος) νὰ ὀμιλῶ, τῷδε τῷ πρεσβύτῳ, ἄγεις (αὐτὸν) σύρεις, ταύτας καθ' ἕλξιν πρὸς τὸ κτηρ. ἀρχάς ἀντι τοῦτο, τὸ ζήτημα τῆς δέλτου, : διὰ νὰ ἀρχίσω τὸν λόγον μου ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτό, μῶν (μὴ οὖν) μήπως, ἐν ἔρωτ. ἢ; προσδοκᾶται ἀποφατικὴ ἀπόκρισις, ἀνακαλύπτω βλέφαρον ἀνοίγω τοὺς ὀφθαλμούς, τρέω τρομάζω ἐκ φόβου, πρβλ. τοὺς τρέσαντας, γεγῶς ἐνδ.: μήπως θὰ κλείσω τοὺς ὀφθαλμούς; ἐκ φόβου, ἐν ᾧ εἶμαι..., ὑπερβίαις κακίστων γραμμάτων ἐξυπηρετοῦσα, ὄργανον κακοηθεστάτου περιεχομένου, ἢ γὰρ ἀλήθεια λοιπόν, καιρὸς (δοτι) εἶναι ὥρα, ἐπίκαιρον, συμφέρει, πρέπει, ἀνίημι σήμαντρα χαλαρώνω, λύω, καταστρέφω τὴν σφραγίδα, γέ ναί, ἀνοίξας (αὐτὴν οἶδα) τὰ κακά, ἂ σὺ ἠργάσω λάθρα, ὥστε σ' ἀλγῦναι ὥστε μὲ τοῦτο (τὸ ἀνοίγμα) νὰ σὲ φαρμακώσω, πρὸς δυστυχίαν σου, δι' ἰδικά σου φαρμάκια, εἰς τὸ ἀνοίξας, ποῦ πῶς, κἄλαβες καὶ ἔλαβες, νιν τὴν δέλτον, σῆς ἄ. φρενὸς αἰτ. εἰς τὴν ἀναφώνησιν ᾧ θεοὶ ὡς εἰ ἀντὶ τούτου

ἔκειτο φεῦ, οἴμοι κλπ. : μετὰ τὴν ἀναισχυντίαν σου, *σὴν παῖδα* πρόβλ. ἀντί : εἰ ἀφίξειαι σὴ παῖς, *σιράτευμα* πρόβλ. *Λακεδαίμονα* 73, βά-
 θρα 81, *φυλάσσω* παραφυλάττω, *τάμα* τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας
 μου, *τόδε οὐκ* (ἔστιν) *ἀναισχύντου* αὐτῆ ἐδῶ ἢ πρᾶξις δὲν εἶναι
 χαρακτηριστικὸν γνώρισμα ἀναισχύντου ἀνθρώπου, *τὸ βούλεσθαι*
 ἢ βούλησις, *κνίζω* γαργαλίζω, ἐμβάλλω εἰς πειρασμόν : διότι μετὰ
 ἐγαργαλίζεν εἰς τοῦτο μία προσωπικὴ μου ἐπιθυμία, αὐτὸ ἤθελα
 καὶ αὐτὸ μετὰ ἐγαργαλίξε, *οὐχὶ δεινὰ* (ἔστι τάδε), *ἔασομαι* παθ. θὰ
 ἀφεθῶ ἐλεύθερος, *οἰκῶ οἶκον* διευθύνω οἰκογένειαν, (οὐ) *φρονεῖς*
γάρ, πλάγιος δόλιος, ἀντίθ. τοῦ *εὐθύς*, *φρονῶ* πλάγια πονηρεῦ-
 μαί, *τὰ μὲν τὰ δὲ τὰ δὲ* ἀναφ. ὡς πρὸς ἄλλα μὲν..., *τὰ δὲ αὐτίκα*
 ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἢ ὅλη φράσις : παντοῦ καὶ
 πάντοτε, *κομψεύομαι* ὀμιλῶ κομψά, χαριτωμένα, *σοφῆ γλῶσσα*
πονηρῶν (ἔστιν) *ἐπίφθονον* ἢ σπουδασμένη γλῶσσα τῶν πονηρῶν
 προκαλεῖ τὴν ζηλοτυπίαν τῶν ἄλλων, εἰρων. : τὴν σιχαίνεται ὁ
 κόσμος, *νοῦς ὁ μὴ βέβαιος* νοῦς, ὁ ὁποῖος δὲν ἐμμένει εἰς τὰς
 σκέψεις του, *παλίμβουλος*, ὁ ἀνεμόμυλος, (ἔστιν) *ἄδικον κτήμα*
 προκαλεῖ ἀδικίας, ζημίας, γὰρ ναί, ἔξαίρον τὴν ἀντίθεσιν τοῦ *δέ*,
σαφῆς ἀξιόπιστος. — 335-42 *ἐξελέγχω* ἀποκαλύπτω, ξεσκεπάζω,
ἀποτρέπομαι *τάληθες* ἀποστρέφομαι τὴν ἀλήθειαν, κλείω τὰ αὐ-
 τιά μου πρὸς, *δρυγῆς ὑπο* ἀπὸ θυμόν, *κατατείνω* *λίαν* τετῶνω
 πολὺ τὸ σχοινί, γίνομαι πολὺ ἐπιθετικὸς, *οἶσθα ὡς ταπεινὸς ἦσθα*
πᾶσι... πόσον ἐταπεινοῦσο ἐνώπιον ὄλων, *σπουδάξω* ἄρχειν σπου-
 δαρχῶ, ψηροθηρῶ, ἐπιδιώκω μετὰ ὅλα μου τὰ σοβαρὰ τὴν ἀρχιστρα-
 τηγίαν, *Δαναῖσαι* Δινασί, ἢ δοτ. τοπ. κατὰ τὰ ὄμηρ. *ἀνάσσειν*
Δαναοῖς, ἢ χρόν. πρότ. εἰς τὸ ὡς ταπεινὸς ἦσθα, *τῷ δοκεῖν οὐ*
χερῆζων κατὰ τὸ φαινόμενον μὴ ἐπιδιώκων, *τῷ βούλεσθαι θέλων*
 κατὰ βάθος θέλων, αἰ μτχ. τροπ., *προσθηγγάνω* δεξιᾶς (χειρὸς)
 χαιρετίζω διὰ χειραψίας, *θύρας* τῆς οἰκίας σου, *ἄκληστος* ἀνοι-
 κτὸς ἡμέραν καὶ νύκτα, γτρο., *τῷ θέλοναι* νὰ σὲ ἴδῃ, *δημόται*
 πολῖται, *δίδωμι πρόσρησιν* πᾶσι προσαγορεύω, χαιρετίζω ὄλους
 (ἢ : προκαλῶ τὰ φιλοφρονήματα ὄλων), *ἐξῆς* κατὰ σειράν, τὸν ἕνα
 μετὰ τὸν ἄλλον, *ὠνοῦμαι* τὸ *φιλότιμον* ἐκ μέσου ἀγοράζω τὸ
 ἀντικείμενον τῆς φιλοδοξίας μου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐκτειθεμένον εἰς
 μέσον (εἰς τὴν ἀγορὰν) καὶ προσιτὸν εἰς ὄλους τοὺς ὑποψηφίους,
τοῖς τρόποις διὰ τῶν τοιούτων τρόπων, πολιτικῆς, δημοκοπίας.
 — 343-8 *κᾶτα* καὶ εἶτα, *κατέχω* ἀρχάς λαμβάνω εἰς χεῖράς μου
 τὸ ἀξίωμα, κερδίζω τὴν ἐκλογὴν, *μεταβάλλω* ἄλλους τρόπους

πρόλ. μεταβάλλω τοὺς τρόπους μου καὶ δέχομαι ἄλλους, ἀλλάσσω
 τακτικὴν, οὐκ ἦσθα φίλος τοῖς πρὶν φίλοισι (τοιούτος) ὡς
 πρόσθεν, (ἀποβάς) **δυσπρόσιτος** ἀπροσπέλαστος, **ἔσω κλήθρων**
σπάνιος σπανίως δεχόμενος ἐντὸς τῆς οἰκίας σου, **ἀγαθὸς** εὐγε-
 νῆς, **πράσσω μεγάλα** ἔχω μεγάλας βλέψεις, ἀποβλέπω εἰς τὴν
 πολιτικὴν, ἢ : κατέχω μεγάλην θέσιν, **μεθίστημι** μεταβάλλω,
βέβαιος σταθερός, καὶ **μάλιστα βέβαιον**, τότε **ἤνικα** ὅτε, **εὐτυ-**
χῶν ὡς εὐρισκόμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν (εἰς τὰ πράγματα), ὡς
 ἰσχύων.—**349-57** **ἐπέρχομαι** τινα προσβάλλω, θίγω τινά, **ἵνα**
 τοπ. ἀναφ. ὕπου, ἀναφέρ. εἰς ταῦτα πρῶτα, **κακὸς ἀξιόμμεμπτος,**
αὐθις ἔπειτα, μετὰ τὸ πρῶτα μὲν, **χῶ** καὶ ὁ, **χῶ Π.** στρατὸς
 μετὰ τοῦ ὄλου στρατοῦ τῶν Ἑλλήνων, **οὐδὲν ἦσθα** ἐφάνης ἐν
 μηδενικόν, **ἐκπλήτσομαι** τὰ χάνω, **τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν** ἀπὸ
 ἐν ὄλως τυχαῖον γεγονός, **σπανίζω** ἔχω σπάνιν, ἔλλειψιν, **πομ-**
πῆ ἀποστολή, συνοδεία, : διότι ἑστερεῖσο τῆς συνοδείας οὐρίων ἀνέ-
 μων, **Δαναΐδαι** οἱ ἡγεμόνες τῶν Δαναῶν, **διαγγέλλω** δίδω διατα-
 γὰς (διὰ διαγγελέων), **ἀφίημι ναῦς** 95, **μάτην πονῶ** ματαιοπονῶ,
ἄμμα πρόσωπον, **ἀνολβος** δυστυχῆς, ἀξιοθρήνητος, : πόσον ἀξιο-
 θρήνητον ἦτο τὸ πρόσωπόν σου καὶ πῶς τὰ εἶχες χάσει, **ἐμπίμ-**
πλημι **δορὸς** καταπλημμυρῶ, πνίγω μὲ τὰς μαχίμους δυνάμεις, **ἄρ-**
χων ἐνδ., : διότι δὲν θὰ ἐπιηγες τὴν..., **παρακαλῶ** ἐπικαλοῦμαι τὴν
 συνδρομὴν τινος, **δράσω** ὑπκτ. ἀπορ., **πόρος** διέξοδος, : **τίνα πό-**
ρον εἴρω ἀπορῶν, ὥστε **μὴ ἀπολέσαι,** στέρομαι στεροῦμαι, **στε-**
ρεῖς στερηθεῖς, **σιερέντας** (ἡμᾶς).—**358-65** **ἐν ἱεροῖς** ἐν ἱεροσκο-
 πίᾳ, παρατηρῶν τὰ ἱερά, τὰ θύματα, **εἶπε** πρὸς τελ. καὶ εἰδ. ἀπρμφ.
 συγχρόνως, **ὑφίσταμαι** ὑπισχοῦμαι, **πέμπεις** (γραμματα), **μὴ**
τοῦτο λέξης μὴ τολμήσης νὰ εἶπης αὐτὸ (ὅτι διὰ τῆς βίας)...,
πρόφασιν προεξαγγ. παρὰθ. μὲ τὸ πρόσχημα, δῆθεν, **τάχα, γα-**
μοῦμαι 100, **ὑποστρέφω** ἀνακρούω πρῦμναν, παλινφθῶ, ἀναθεω-
 ρῶ τὴν πρώτην ἀπόφασιν, **λέληψαι** εἴληψαι, ἔχεις συλληφθῆ ἐπ'
 αὐτοφῶρφ, **μεταβάλλω ἄλλας γραφὰς** 343 γράφω ἄλλα γράμματα.
 ὅτι δηλ..., **μάλιστα γε** ναι μάλιστα, **οὔτος αἰθῆρ,** ὅστις ἤκουσε σέ-
 θεν τάδε, **εἰσὶν** ὁ αὐτὸς ἐδῶ εἶναι μάρτυς ὁ αἰθῆρ, χωρὶς νὰ ἀλ-
 λάξῃ, ὁ ὁπαῖος.,, **τάδε τὰς ὑποσχέσεις σου.**—**366-9** **τὰ πρά-**
γματα ἢ πολιτικῆ, : ἀμέτροιτοι δὲ ἔχουν πάθει αὐτὸ (τὸ ὁποῖον ἔχεις
 πάθει καὶ σύ,) μὲ τὴν πολιτικὴν, **ἐκπονοῦσιν** ὑποβάλλονται εἰς
 πολλοὺς σκοπούς (διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἐκλογέων καὶ τῆς πολι-
 τείας), **ἐκχωρῶ** ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι (τῆς πολιτικῆς), ὁ ἀόρ-

γνωμ., κακῶς κακῶς ἔχοντες, *ἀσύνητος γνώμη* ἄδικος κρίσις, *ὑπὸ γν. ἀ. ἀναγκ. αἰτ., ἐνδίκως* δικαίως, ἀπὸ δικαίαν κρίσιν, *ἀδύνατοι γεγῶτες* ἐπειδὴ ἔχουν δευθῆ ἀνίκανοι, *διαφυλάττομαι πόλιν* προστατεύω τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μου, *αὐτοὶ* διὰ τῆς προσωπικῆς των ἀξίας, *ἐξ ἰδίας ὑταιιότητος.*—**370-2** *στένω* κλαίω, **Ἑλλάδος* αἰτ. διὰ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, ἢ αἰτ., *θέλουσα* ἐνδ., *κεδνός* σοβαρός, *ἐξανίημι καταγελῶντας* (αὐτῆς) (κτγρ. μτλ.) ἀρῆνω νὰ περιγελῶσιν, ἀνέχομαι τοὺς ἐμπαιγμούς των, *οἱ οὐδένες* οἱ οὐτιδανοί.— **373-5** *τίθεμαι προστάτην χθονὸς* ἐκλέγω ἄρχοντα τῆς πατρίδος μου, *ἄρχων ὄπλων* στρατηγός, *ἕκατι*+γεν. ἕνεκα, *γένος* ἢ εὐγενῆς καταγωγή, ὡς διότι, *πᾶς ἀνήρ* (εἴη ἄν) *ἀρχων πόλεως, ἦν...* ἔὰν μόνον, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχη νοῦν.

309 *ἄλλοις ἀμιλλῶ* Ὁ Εὐρ. ὑπαινίσσεται ἀναχρονιστικῶς τὴν ἐριστικὴν τῶν σοφιστῶν, ἧς δείγματα ἦσαν αἱ σοφιστικαὶ *διαλέξεις, ἀντιλογίαι, ἀγῶν* ἢ *ἀμιλλα λόγων*, ῥητορικοὶ διαξίφισμοί, διεξαγόμενοι ἐν γλώσση ἐξεζητημένη, ἣτις ἔβριθε σοφισμάτων καὶ εὐφυολογιῶν, ὡς βλέπομεν ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ Δικαίου καὶ Ἀδίκου Λόγου ἐν ταῖς Νεφέλαις τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ ἐν πολλαῖς τραγωδίαις τοῦ Εὐριπίδου καὶ δὴ ἐν τῇ προκειμένῃ ῥητορικῇ μονομαχίᾳ Μενελάου καὶ Ἀγαμέμνονος. **311** Τὸ σκῆπτρον ἐχρησιμοποιοῦν οἱ βασιλεῖς καὶ ὡς βικτηρίαν, πλήττοντες δι' αὐτοῦ τοὺς ἀκοσμοῦντας. **333** *εὐ κεκόμψενσαι* ἰδ. 309. **337** Διὰ τί ὁ Ἀγ. ἐξελέχθη ἀρχιστράτηγος ἰδὲ ἐν στ. 84. Ὁ Εὐρ. παρέχει ἀναχρονιστικῶς εἰκόνα τοῦ συγχρόνου ἐν Ἀθήναις πολιτικοῦ βίου, πῶς ἐψηφισθῆσαν οἱ ὑποψήφιοι ἀρχόντες. **339...** Οἱ Ῥωμαῖοι ὑποψήφιοι ἐν ταῖς ἐκλογικαῖς περιοδοῖαις συνωδεύοντο ὑπὸ δούλων ἰσχυρᾶς μνήμης καὶ γνωριζόντων τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῶν ἐκλογέων, οἱ ὅποιοι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ὑποψήφιος ἔμελλε νὰ συναντήσῃ ἐκλογέα παρεῖχον εἰς αὐτὸν χωρὶς νὰ φαίνωνται τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλογέως καὶ ἄλλας λεπτομερείας τοῦ βίου του, ὥστε ὁ κύριος νὰ ἐμφανίζεται γινώσκων τὰ πάντα καὶ ἐνδιαφερόμενος περὶ πάντων. Οἱ τοιοῦτοι δούλοι ἔκαλοῦντο *nomenclatores*, ὀνομακλήτορες. **348** Τὰς αὐτὰς ἀρχὰς εἶχε καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς λέγων Πλουτ. Ἀριστ. 2 *Μηδέποτε ἐγὼ εἰς τοῦτον καθίσαιμι τὸν θρόνον, ἐν ᾧ πλέον οὐδὲν ἔξουσιν οἱ φίλοι παρ' ἐμοὶ τῶν ἀλλοτρίων.*— *Χαρακτηρισμὸς Μενελάου καὶ προσβύτου. Διὰ τίνος παρόδου παρέρχονται καὶ πῶς; Πῶς λέγεται ἐν τῇ τραγωδίᾳ ὁ διάλογος δύο προσώπων, τὰ ὅποια διαλέγονται*

ἐκάστοτε δι' ἐνὸς σίχου; Πότε γίνεται χοῆσις τοῦ εἶδους τούτου τοῦ διαλόγου; Ἀπὸ τοῦ στ. 317 τίνος μέτρου γίνεται χοῆσις καὶ διὰ τί; Διὰ τί ὁ Ἄγ. δὲν προσέβλεπε κατὰ πρόσωπον τὸν Μεν. 320; Τίς ἄλλος ἀνὴρ ἐφρόνει τὰ αὐτὰ πρὸς τὸν Εὐρ. περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἄρχοντος 374-5;

376-414. 376-7 λόγοι μάχαι τε λογομαχίαι, ἐν διὰ δυοῖν.— 378-80 λέγω κακῶς λέγω κακὰ λόγια, εὖ ἐξ ἀγαθῆς ὄμως προαιρέσεως, διὰ τὸ καλὸν σου, ἄγω λίαν ἄνω τὰ βλέφαρα ἔχω λίαν ἐπηρμένας τὰς ὀφρῦς, εἰς τάναιδὲς μέχρι βαθμοῦ ὥστε νὰ ἀποβάλω πᾶσαν ἐντροπήν, σωφρονεσιτέρως μὲ ὀλίγον μετριοπαθῆ τρόπον, μὲ ὀλίγην μετριοπάθειαν, ὡς ἀδελφὸν ὄντα ἔχων ὑπ' ὄψιν μου ὅτι εἶσαι ἀδελφός, χρηστὸς εὐσυνείδητος, φιλῶ + ἀπορμφ. συνηθίζω.— 381-7 φυσῶ δεινὰ ῥουθουνίζω τρομερά, πνέω μένεα, αἱματηρὸν ὄμμα κατακόκκινοι, ἀναμμένοι ὀφθαλμοί, κέχερμαι χοῆζω, : τί σοῦ λείπει; χρηστὰ λέκτρα τιμὰ σύζυγος, ἤρχες κακῶς ἐκείνων, ἃ ἐκτίσω ἐδείχθης ἄσχημος κύριος πρὸς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εἶχες, δίκην δίδωμι τιμωροῦμαι, σὰ κακὰ τὰ ἰδικά σου ἐλαττώματα, σφάλματα, ἢ γεν. αἰτ., σφάλλομαι (κλονίζομαι νὰ πέσω) πταίω, τὸ φιλότιμον ἢ φιλοδοξία, δάνω πειράζω, χρῆσεις ἔχειν ἐν ἀγκάλαις, εὐπρεπῆς εὐειδῆς, παρήμι δὲν λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου, παραβλέπω, τὸ λελογισμένον ἢ φρόνησις, τὸ καλὸν τὰ ἠθικὰ κάλλη, τὰ ἠθικὰ στολίσματα τῆς ψυχῆς, ἠθικαὶ ἀρεταί, κακὸς αἰσχροῦς, πονηρὸς φαῦλος, ποταπός, ἢ γεν. κτγρ.— 388-95 γιγνώσκω οὐκ εὖ λαμβάνω μίαν κακὴν ἀπόφασιν, μετατίθεμαι τι μεταβάλλω, διορθώνω, σὺ (μαίρη), μᾶλλον τοῦναντίον, ὅστις αἰτ., λέχος ἢ σύντροφος, ἢ σύζυγος, δίδωσί σοι τὴν τύχην εὖ σοῦ τὰ φέρει ὅλα εὐνοϊκά, ἢ μτχ. αἰτιολ., κακόφρων μωρός, φιλόγαμος ὁ διψασμένος διὰ γάμον, ἢ ἐλπίς ἦν εἶχεν ἕκαστος τῶν μνηστήρων ὅτι θὰ προτιμηθῆ αὐτός, οἶμαι μὲν κατὰ τὴν ἰδικήν μου τοῦλάχιστον γνώμην, θεὸς (ἔστι), ἐκπράττω πραγματοποιῶ, αὐτὸ τὸ ὁμῶσαι τὸν ὄρκον, ἢ ἐλπίς μᾶλλον ἢ σὺ..., τὸ σὸν σθένος τὰ ἰδικά σου μέσα, οὐ; τούτους λοιπὸν (τούς μνηστῆρας), ἔχει συνιέναι εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνη ἐὰν δύνανται νὰ ἔχουν κῆρος ὄρκοι..., πῆγνυμι ὄρκους συνομολογῶ ὄρκους, καταναγκάζω ἐπιβάλλω διὰ τῆς βίας· τὸ γὰρ αἰτιολ. τὸ μωρία φρενῶν.— 396-401 τὸ σὸν εὖ ἔσαι αἱ ἰδικαί σου ὑποθέσεις θὰ τακτοποιηθῶν, παρὰ δίκην παρὰ τὸ δίκαιον, τιμωρία ὄργ., εὖνις-ιδος θ. σύνευνος, ἐμὲ συντήξουσι νύκτες δακρύοις ἐγὼ συντήξομαι δακρύοις

νύκτας... ἡ ἄρν. οὐ εἰς ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις τὰς διὰ τοῦ μὲν δέ: δὲν θὰ ἐπιτρέψω, δὲν ἐννοῶ σὺ μὲν νὰ τακτοποιήσης..., ἐγὼ δὲ νὰ..., *ἄνομα δρῶ καὶ δίκαια* μεταχειρίζομαι μὲ τρόπον παράνομον καὶ ἄδικον, *ἐγεινάμην* ἐγέννησα, *παῖδας* ὁ πληθ. διὰ τὴν γενίκευσιν, σοὶ ἀντικμ. τοῦ *λέλεκται*, *ῥάδιος* εὐνόητος, ἀπλοῦς, *εὖ φρονῶ* σκέπτομαι λογικά, *τίθημι καλῶς* διευθετῶ, τακτοποιῶ, *τάμὰ* τὰς προσωπικὰς μου ὑποθέσεις. — 402-3 *οἶδ' αὖ* (μῦθοι) (εἰσὶ) *διάφοροι τῶν λελεγμένων πάρος* τὰ ὅσα πάλιν ἐλέχθησαν τώρα εἶναι ἀντίθετα ἀπὸ τὰ προηγουμένως λεχθέντα, *καλῶς δ' ἔχουσι...* εἶναι δὲ ὠραῖον αὐτό, ποῦ ὑποστηρίζουν, νὰ πονηῖ κανεὶς διὰ τὰ τέκνα του. — 404-14 *ἄρα*+πρτκ. ὀριστ. σημαίνει ὅτι ὁ λέγων τώρα μανθάνει ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν τέως ἠγνόει, (*ζέκησαι φίλους*), *εἰ μὴ θέλεις ἀπολλύναι, τοὺς φίλους* τοὺς ὑπάρχοντας, ὅσους τώρα ἔχεις, *ποῦ δὲ δείξεις μοι γεγῶς ἐκ ταύτου πατρός* εἰς ποίαν δὲ ἄλλην εὐκαιρίαν, ἂν μὴ εἰς τὴν προκειμένην, θὰ δείξης ὅτι εἶσαι ἀδελφός μου, *συνσωφρονῶ σοι* συμμερίζομαι τὴν φρόνησίν σου, *συννοσῶ σοι* συμμερίζομαι τὴν νόσον σου (τὰς μωρίας σου), *ἐς κοινὸν τοῖς φίλοισιν ἀλγῶ* συναλγῶ τοῖς φίλοις, συμμερίζομαι τὸν πόνον τῶν, *παρακαλῶ* 356, *εὖ δρῶν...* ὅταν πρόκειται νὰ μοῦ κάμνης καλὸν καὶ ὄχι ὅταν πρόκειται νὰ μὲ πικράνης, *οὐ δοκεῖ σοι πονεῖν* *τάδε* δὲν εἶσαι διατεθειμένος νὰ ὑποστῆς αὐτὴν ἐδῶ τὴν θυσίαν, *σὺν Ἑλλάδι* μὲ τὰς θυσίας, ποῦ ὑφίσταται ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς, *νοσεῖ σὺν σοι* ἀνοηταίνει ὅπως καὶ σύ, *κατὰ θεὸν τινα* κατὰ τὴν θέλησιν κάποιου θεοῦ, ἀπὸ ὀργῆν κάποιου θεοῦ, ὁ δὲ 411: εἰς πᾶσαν ἄλλην περιπτώσιν θὰ τὸ ἔκαμνα αὐτό, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Ἑλλάς..., *αὐχέω ᾧ* καυχῶμαι, : κάθισε τώρα καὶ καμάρωνε τὴν ἀρχιστρατηγίαν σου μετὰ τὴν προδοσίαν (ἀπιστίαν) τοῦ ἰδικοῦ σου ἀδελφοῦ, *εἴμι ἐπ' ἄλλας μηχανάς τινας...* θὰ καταφύγω εἰς τίποτε ἄλλα μέσα καὶ θὰ ἀναζητήσω ἄλλους φίλους. — *Τίς ὁ Τενδάριος ὕρκος; Τίς ἡ σιάσις τοῦ Χοροῦ; Ὁλος ὁ Χορὸς ὁμιλεῖ; Ποίας φύσεως εἶναι τὰ ἐπιχειρήματα ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν; Πῶς χαρακτηρίζουσιν ἀλλήλους οἱ ἀδελφοί; Τί γινώσκωμεν περὶ ἀμφοτέρων ἐκ τῶν ὁμηρ. ἐπῶν; Πῶς ἐμφανίζει τοὺς ἥρωας ὁ Εὐρ.; Ποία ἡ ἐκ τούτου ἐντύπωσίς σας;*

414-68. 414-9 *δμαρτέω-ᾧ* (δμαρτῆ (δομῶ-ἀραρίσκω) συγχρόνως) συνοδεύω, *δέμας* οὐ. σῶμα, Κλ. *δέμας* περίφρ. Κλυταιμῆστρα, *τερφθείης* (ἄν), *ἐκδημος* ὁ ἔξω, ὁ ἀπουσιάζων τῆς χώρας, ὁ ἀποδημῶν, ᾧν τίς μτχ.; — 420-3 *ὡς* ἐπειδή, *τείνω* μα-

κράν (δόδον) διατρέχω βιαστικά μακρὸν δρόμον, ἀναψύχω δροσίζω, βάσις πόδες, θηλύπους θήλυς, : τοὺς γυναικείους πόδας των, ἑαυτάς, εὐρυτος καλλίρρους, πῶλος 220, καθίημι καταβιβάζω, ἀπολύω κάτω, χλόη λειμώνων χλοεροὶ λειμῶνες, αὐτάς τὰς πόλους, βορὰ (βιβρώσκω) τροφή.— 424-34 πρόδρομος πρωτοπόρος, κτηρ., πρωτοπορεία, σῆς παρασκευῆς χάριν διὰ τὴν λάβης καιρὸν τὴν ἐτοιμάσης ὑποδοχὴν, πέπυσται; διάσω (ἀίσσω) 8 διέρχομαι περὶ τὸς, ταχύς, ἢ πρότ. ταχεῖα φήμη παρενθ., ὄμιλος τὰ πλήθη τοῦ στρατοῦ, προβλ. ὄμιλος-ἰδωσι, δρόμφ τροχάδην, ὅπως ἴδωσιν ἔπεξ. τοῦ εἰς θεάν, οἱ εὐδαίμονες οἱ εὐτυχησμένοι, οἱ μεγάλοι μεγάλοι, (εἰσὶ) κλεινοὶ καὶ περιβλεπτοὶ, ἐν πᾶσι βροτοῖς εἰς τὰ βλέμματα ὅλου τοῦ κόσμου, κατὰ τὴν κρίσιν..., λέγουσιν ὁ στρατὸς κατὰ οὐνεσιν, ὑμέναιος 123, τί πράσσεται τί ψήνεται, μαγειρεύεται, συμβαίνει, τῶν δὲ (ὡς εἰ προσηγήθη τῶν μὲν) ἀπὸ ἄλλους δὲ θὰ ἤκουες τὰ ἑξῆς, προτελίξω τὴν νεάνίδα Ἀρτέμιδι πρὸ τοῦ γάμου φέρω τὴν μνηστὴν ἐνώπιον τοῦ βωμοῦ τῆς Ἄ., ἀφιερώνω τὴν κόρην εἰς τὴν Ἄ., ἰδ. Πραγμ., ἀνασσα θεά, πολιούχος, ἄγομαι ὀδηγῶ τὴν νύμφην εἰς τὸν οἶκόν μου, λαμβάνω σύζυγον, ποιεῖ;— 435-9 εἶα 111, ἐξάροχομαι κανᾶ ἐτοιμάζω τὴν γαμήλιον τελετὴν ἀρχίζων ἀπὸ τὰ κἀνίστρα, κάμνω ἀρχὴν τῆς τελετῆς ἀπὸ τὰ κἀνίστρα, τὰπι τοισίδε (τοῖσδε) τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν τελετὴν αὐτὴν ἐδῶ, στεφανοῦσθε πρὸς τὸν Ἄγ. καὶ Μεν., κρᾶια τὸ ἢ κεφαλῆ, εὐτρεπίξω ὑμέναιον μερικῶν διὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου (ὡς κἀράνυμφος ἢ κἀρόχος) ἢ: μερικῶν διὰ τὴν γαμήλιον διασκεδάσιν, λωτὸς αὐλὸς (ἐκ λωτοῦ, Ὅμ. ι 93 ἡμετ. ἐκδ.), βοάσθω ἄς βουούξη, ἄς τὸ λέγη, τόδε φῶς ἢ σημερινὴ ἡμέρα, μακάριον ἦκει ἔχει φέρει τὴν χαρὰν (τῆς χαρῆς).— 440-5 ἐπαινώ ἐπιδιοκμαζώ: καλὰ καλὰ (σὲ ἤκουσα), περὶ τοῦ ἀορ. ἰδ. Μηδ. 223, ἔσται καλῶς θὰ τελειώσουν καλὰ, ἰούσης τῆς τύχης ὅπως πηγαίνει ἢ τύχη, μὲ τὸν δρόμον ποὺ ἔχει πάρει ἢ τύχη, ἀρξομαι ἀντὶ ὑπκτ. ἀπορ., ζευγμα ζυγός, παγίς, ἀνάγκη ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἄκαμπος μοῖρα, δαίμων κακός τις δαίμων, ὑπέροχομαι 67 ὑπονομεύω, στήνω παγίδα, ὥστε... (ἀφ' οὗ ἀνεμείχθη δαίμων), φυσικὴ συνέπεια τούτου εἶναι νά,: φυσικὰ πονηρότερος ἀπὸ τὰ ἰδικά μου τεχνάσματα.— 446-53 ἢ δυσγένεια ἢ ἄσημος, ἢ ταπεινὴ καταγωγὴ, ὡς ἔχει τι χρήσιμον πόσον πολὺ χρήσιμος, πολύτιμος εἶναι, ῥαδίως ἔχει εἶναι εὐκόλον, αὐτοῖς τοῖς δυσγενέσι, ἅπανια ὅτι θέλουν, ἀνολβος ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν εὐτυχίαν, πρὸς τὸ μεγα-

λεῖον, πρὸς τὴν κοινωνικὴν του θέσιν, πρβλ. οἱ *εὐδαίμονες* 428, *γενναῖος* εὐγενής, *φύσις* ἢ καταγωγή, *ὄγκος* τὸ ὕψος τῆς θέσεώς μας, *ἐχομεν προστάτην τοῦ βίου* προβάλλομεν ἔμπρὸς εἰς τὴν ζωὴν μας, κυριαρχεῖ τῶν σκέψεων τῆς ζωῆς μας, ἢ σχέσις τῶν δύο προτ. ἀντιθετικῆ, γὰρ π.χ.— 454-9 *εἶεν* ἔστω, ἄς δεχθῶμεν ὅτι ἀνοίγω τὸ στόμα μου, πρβλ. 442, *συβάλλω ὄμμα* (τῷ δαμαρτος ὄμματι) ἀτενίζω, *ἐπὶ κακοῖς*, ἅ μοι πάρα (πάρεσι) ἐκτὸς τῶν ἄλλων βασάνων, τὰ ὅποια ἔχω, ὡς νὰ μὴ ἦρκουν τὰ ἄλλα κακά, τὰ ὅποια μὲ εὖρον, *εἰκότως* μὲ ὄλον τὸ δίκαιον, καλὰ ἔκαμε καί, *νυμφεύσουσα* (αὐτήν), *δώσουσα* (Ἄχιλλεῖ), ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν τὸ *δίνω* περὶ συνοικεσίου, *τὰ φίλιαια* τὴν φιλιότητα κόρην, *ἵνα ὅπου*, *ἡμᾶς* ὁ πληθ. τῆς μεγαλειότητος.— 460-4 *τί* (λέγω) *παρθένον* τί παρθενολογῶ, *νυμφεύω* νυμφεύομαι, *τάχα* ταχέως, αἱ δύο προτ. *τί παρθένον τάχα* κείνται παρηνθ., *οἰκτιρίζω* αἰσθάνομαι συμπάθειαν, ὁ ἀόρ. 440, ἀντικμ. *τὴν παρθένον*, *νῖν* ὑποκ., (μὲ) ἀντικμ., *γήμειας* κατάραν, *αὐτὸς χῶστις*.. σὺ καὶ οἱ φίλοι σου.— 465-8 *παρῶν ἐγγύς* πλεον., *εὐσύνητα* εὐληπτα εἰς τὴν ψυχὴν μου, τῶν ὁποίων τὸ νόημα ἢ καρδία μου ἀντιλαμβάνεται καλὰ, *ἀσυνέτως* ἀσυνειδήτως χωρὶς νὰ ἐννοῇ ὅ,τι λέγει, εἰς τοῦτο τὸ γάρ, *ὡς μ' ἀπόλεσε Πάρις ὁ Πρ. γήμας τὸν Ἑλένης γάμον*, ὡς εἰργασται τάδε, ἐπιφ.

433 Τὰ *προτέλεια*, τελούμενα τὴν προτεραίαν τοῦ γάμου, καλουμένην *προαύλια*, ὅπως *ἐπαύλια* ἐκαλεῖτο ἢ ὑστεραία τοῦ γάμου, ἦσαν ἑορτάσιμοι τελεταὶ καὶ θυσίαι, καθ' ἃς ὁ πατήρ τῆς νύμφης ἀφιέρωνε τὴν κόρην αὐτοῦ εἰς τὴν Ἥραν Τελείαν ἢ Ἀρτεμιν Τελείαν, ἢ δὲ παρθένος ἀποκόλλουσα τρίχας τῆς κόμης ἢ βοστρύχους καθωσίου αὐτὰ εἰς τὴν θεάν, ὡς καὶ τὰ παιδικὰ αὐτῆς ἀθύρματα καὶ ἄλλα πράγματα, τύμπανα, σφαίρας, κόρας (πλαγγόνας), τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, τὸν κεκρύφαλον, πρὸς δὲ τὰ κανᾶ, ἐν οἷς ἦσαν τὰ πρὸς θυσίαν καὶ δι' ὧν ἄλλοτε ὡς παρθένος κανηφόρος εἶχε προσφέρει εἰς τὴν θεὰν κατ' ἐπισήμους ἑορτὰς διαφόρους προσφορὰς, διότι μετὰ τὸν γάμον δὲν ἐδικαιοῦτο πλέον νὰ εἶναι κανηφόρος. Τὰ *προτέλεια* περιελάμβανον καὶ τὸ *γαμήλιον* τοῦ μνηστῆρος καὶ μάλιστα τῆς μνηστῆς λουτρὸν, οὗ τὸ ὕδωρ λαμβανόμενον τὴν ἑσπέραν ἐξ ὠρισμένης ἱερᾶς πηγῆς τοῦ τόπου, ὡς ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Ἐννεακρούνου Θουκ. Π 15,5 ἐκομίζετο διὰ τῆς *λουτροφόρου* ὑπὸ παιδὸς ἀμφιθαλοῦς, ἢ τὸ λουτρὸν ἐτελεῖτο ἐν τῷ ὕδατι ποταμοῦ, ὡς αἱ Τρωάδες παρθένοι ἐλούοντο ἐν τῷ Σκαμάνδρῳ, αἱ τῆς

Μαγνησίας ἐν τῷ Μαιάνδρῳ, αἱ τῶν Θηβῶν ἐν τῷ Ἴσμηνῷ καὶ ἄλλων ἀλλαχοῦ. τέλος ἡ ἐκαλεῖτο ὁ γάμος ὡς τελείωσις καὶ συμπλήρωσις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, **τέλειοι** οἱ ἔγγαμοι, ἀτελεῖς οἱ ἄγαμοι, **ἡμιτελής** οἶκος οὗ ἀπέθανεν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων. 438 **λωτὸς Δίβυς** 1036. 457 **εἰκότως**. Ἦτο προσφιλεστάτη καὶ ἱερωτάτη ὑποχρέωσις τῆς μητρὸς νὰ παρασκευάζῃ τὸ γαμήλιον λουτρόν διὰ τὴν κόρην, νὰ κοσμήῃ τὴν νύμφην μετ' ἄλλων γυναικῶν καὶ νὰ συνοδεύῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ φέρουσα γαμήλιον δῶδα. — **Διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται ὁ Ἄγγελος; Τί νομίζει ὅτι θὰ προκαλέσῃ διὰ τῆς ἀγγελίας καὶ τί πράγματι προκαλεῖ; πῶς λέγεται τὸ τοιοῦτον; Τίς ἢ σχέσις τοῦ λόγου αὐτοῦ πρὸς τὴν πραγματικότητα; πῶς καλεῖται τὸ τοιοῦτον ἐν τῇ τραγωδίᾳ; Χαρακτηρισμὸς τοῦ Ἄγ.**

469-542. 469-70 **κἀγὼ ὡς ὁ Ἄγ., κατοικίτρω** αἰσθάνομαι βαθεῖαν συμπάθειαν, ὡς ἐφ' ὅσον, **καταστένω** χύνω πικρὰ δάκρυα, **ὑπὲρ συμφορᾶς** αἰτ., **τύραννοι** τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οικογενείας, ἢ βασιλ. οικογένεια. — 471-6 **σὸν τὸ κράτος** σὺ εἶσαι ὁ νικητής, σὺ ἐκέρδισες, γίνεται ἡ ἰδική σου γνώμη, **ἄθλιος** δυστυχής, **κατόμνυμι** Π. ὀρκίζομαι εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Π., **Πέλοπα-Ἀτρεά τε, ἐκλήθη** ὑπῆρξε καὶ ὡς τοιοῦτος ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα, **ἦ μὴν** (ὄτι) ὄντως, **τὰπὸ καρδίας** ὅ,τι ἔχει μέσα της ἡ καρδιά μου, **σαφῶς** εἰλικρινῶς, **καὶ μὴ** (ἔρεῖν) **μηδέν, μηδὲν ἐπίτηδες** τίποτε ἐπίπλαστον, **ὅσον φρονῶ** ὅσα ἔχω μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου. — 477-84 **ὄσσοι ων** ἂ., Ὀμ. ὄσσε (oculus), ὀφθαλμοί, **ἀνταφίημι** (δάκρυ) χύνω καὶ ἐγὼ δάκρυα, **σοὶ χαρ.** συμπονῶν διὰ διὰ σέ, **ἐξαφίσταμαι παλαιῶν λόγων** παραιτοῦμαι, ἀνακαλῶ τὰ παλαιά μου λόγια, **οὐκ εἰς σέ δεινὸς** χωρὶς νὰ ἔχω πάθος μαζί σου, **εἶμι οὐπερ εἶ** σὺ νῦν ἔρχομαι ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν τὴν ἰδικὴν σου, συμφωνῶ τώρα ἀπολύτως μαζί σου, **ἀνθελίσθαι τοῦμόν** νὰ προτιμήσῃς τὸ ἰδικόν μου συμφέρον ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ σου, **ἐνδικος** δίκαιος, **τὰμὰ ἠδέως ἔχειν** ἐμὲ ἠδεσθαι, χαίρειν, **ὄρῳ φάος** ζῶ. — 485-94 **τί βούλομαι** τί θὰ κερδίσω, **γάμοι** σύζυγος, **ἱμείρομαι** ποθῶ, διψῶ, **ἐχρῆν** (ἀπολέσαι), **ἦμισα** οὐδαμῶς, **τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθοῦ** τὸ δηλητήριον ἀντὶ τοῦ μέλιτος, **ἦ** προτ. α' προσ. τοῦ εἶναι, **νέος** νέος ἀπειρος, **πρὶν ἐσεῖδον τὰ πράγματα** σκοπῶν ἐγγύθεν ἕως ὅτου ἠνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἀντελήφθην ἐκ τοῦ σύνεγγυς, **οἶον ἦν...** τί ἐσήμαινε τό' διὰ τί ὁ προτ. ἦν; **ἄλλως τε** ἀλλὰ πρὸ πάντων, **ἔλεος εἰσέρχεται με** με κατὰ

λαμβάνει συμπάθεια, *κόρη*; γεν. άντκμ. εις τὸ ἔλεος, *ἐννοῦμαι* ἔχω ἐν νῶ, ὑπ' ὄψει μου, ἢ δοτ. ἀντί αὐτ. πρὸ τὸ *μέ*, διότι λέγεται καὶ *εἰσέρχεται μοι ἔλεος*, ἢ αὐτ., *ἔκατι*; *μέττα* μέτεστι, προβλ. *πάρα* *πάρεισι* 456 : τί σχέσιν ἔχει ἡ ἰδική σου *κόρη* με τὴν Ἑλένην ; — 495-9 *στρατεία* στρατιά, *ἴτω διαλυθεῖσα* ἄς διαλυθῆ καὶ ἄς ὑπάγη κατὰ διαβόλου, *τέγγω* βρέχω, *παρακαλῶ* εἰς προκαλῶ, παρασύρω εἰς, *θέσφατον* (θεὸς φησί) μαντεία, *μέτεσί σοι θεσφάτων*, *κόρης* γεν. άντκμ. εις τὸ θεσφάτων : ἂν δικαιῶσαι νὰ ἔχῃς γνώμην ἐπὶ τῆς μαντείας τῆς κόρης σου, ἐγὼ ἄς μὴ δικαιῶμαι τὰ ἰδικά μου δικαιώματα ἐκχωρῶ εἰς σέ. — 500-3 *ἀλλὰ* (ἐνστασις) ἀλλὰ θὰ μοῦ εἶπετε, *ἀπὸ δεινῶν λόγων* ἀπὸ τὰς ἀστραπὰς καὶ βροντὰς ποῦ ἔκαμα εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀπὸ τὰ φοβερὰ καὶ τρομερὰ, ποῦ εἶπα εἰς τὴν ἀρχὴν, *εἰς μεταβολὰς ἤλθον* μετεβλήθην, ἤλλαξα τακτικὴν τώρα, *εἰκὸς πέπονθα* τὸ πάθημά μου εἶναι φυσικόν, *μεταπίπτω* παθ. τοῦ μεταβάλλειν, *στέργω* ἀγαπῶ, *ὁμόθεν* ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων, τίς μτχ. τὸ *στέργων* ; *τρόποι τοιοῖδε* τοιαύτη τακτικὴ, ὅπως αὐτὴ, τὴν ὁποίαν ἀκολουθῶ τώρα, *χρησθαι* ἔπεξ., *τοῖσι βελτίστοις* οὐ., τὰ βέλτιστα ἢ φρονιμωτάτη σκέψις, αἰεὶ ἐκάστοτε, *οὐ κακοῦ ἀνδρὸς* (ἔστι) δὲν εἶναι χαρακτηριστικὸν ἀνοήτου ἀνθρώπου. — 504-5 *γενναῖος* εὐγενής, ἱπποτικός. — 506 12 *αἰνῶ* ἐπαινῶ, εὐχαριστῶ, εὐγε, *ὑποτίθηναι τοὺς λόγους* ὀρθῶς στηρίζω τοὺς λόγους μου εἰς ὀρθὴν βᾶσιν, εἰς ὀρθὰς ἀρχάς, *παρὰ γνώμην ἐμὴν* παρὰ τὰς προσδοκίας μου, *σοῦ ἀξίως* ἀνταξίως σοῦ, *ταραχὴ ἀδελφῶν γίνεταί* αἱ ἀδελφικαὶ σχέσεις διαταράσσονται, *δι' ἔρωτα* δι' ἐρωτικούς λόγους, *διὰ πλεονεξίαν* *δωμάτων* διότι θέλει ἕκαστος νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἰδικὴν του γνώμην εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἀπὸ φιλοπορωτίαν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, ἢ : ἀπὸ τὸν πειρασμὸν νὰ πάρουν ἕκαστος τὰ περισσότερα ἀπὸ τὴν πατρικὴν περιουσίαν, ἀπὸ πλεονεξίαν κληρονομικὴν, *τὲ τὲ εἶτε-εἶτε*, *ἀποπτύω* σιχαίνομαι, ὁ ἀόρ. 440, *ἀλλ'* (αἰθαγαθαὶ προσθέσεις σου εἰς οὐδὲν ὠφελούην) *ἤκομεν γάρ*, *ἀναγκαῖται τύχαι* ἢ σιδηρᾶ ἀνάγκη, *ἐκπράττω* φέρω εἰς πέρας, ἐπιτελῶ. — 513-21 *τὴν σὴν* ἐπὶ τῆς ὁποίας οὐ μόνος ἔχεις δικαιώματα, *σύλλογος* τὸ σύνολον, *νῖν* τὴν κόρην σου, *πάλιν* ὀπίσω, *λάθοιμ'* ἂν τοῦτο εἰς τοῦτο πιθανὸν νὰ μὴ μὲ ἀντιληφθῶν, *ἐκεῖνο* ἔπεξ. ἐν 518, *ταρβῶ* φοβοῦμαι, τρέμω, *θάνη* (παθ.) ὁ Κάλχας, *εὐμαρῆς* εὐκόλος, *τὸ μαντικὸν σπέρμα* ἢ σπόρα, τὸ στοιχεῖον τῶν μάντεων, *κακὸν* πληγὴ, κτγρ., *φιλότιμος* 385, (τὸ σπέρμα ὑποκ.) *παρὸν* (ὑποθ.) *ἔστιν οὐδὲν ἄχρηστον οὐδὲ χρήσι-*

μον ἢ παρουσία των δὲν εἶναι οὔτε ἄχρηστος οὔτε χρήσιμος.—
522-35 οὐμ' ὁ ἐμέ, εἰσέρχομαι **57**, πῶς ἂν ὑπολάβοιμι ἔπος
 δὲ σὺ μὴ φράξεις πῶς νὰ φαντασθῶ, νὰ μαντεύσω τὸ πρᾶγμα, ἐὰν
 σὺ δὲν τὸ λέγεις, τὸ **Σισύφειον σπέρμα** τοῦ Σισύφου ἢ σπόρα,
 ὁ Σισυφόσπορος, οὐκ ἔστι (τι) ὅ,τι εἰς οὐδέν, **πημαίνω** (πῆμα,
 πάσχω) βλάπτω, **πέφυκε ποικίλος** εἶναι φύσις ἄλλοπρόσαλλος,
 Πρωτεύς, **τοῦ τ' ὄχλου μέτα** (ἔστι) καὶ πάντοτε πηγαίνει μὲ τὸν
 λαόν, εἶναι δημαγωγός, μὲν μὴν, ἀλήθεια, πάντως, **ἐνέχομαι φιλο-**
τιμία εἶμαι ἔνοχος φιλοτιμίας, ἔχω τὸ ἐλάττωμα τῆς, **δόκει** φαν-
 τίσου, **ἴσταμι ἐν** λαμβάνω τὸ λόγον ἐν μέσφ, **ἂ Κ. θέσφατ'**
ἐξηγήσατο τὴν μαντείαν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Κ ἐξηγῶν τὴν
 θέλησιν τῶν θεῶν, **κᾶμ'** καὶ ἐμέ, πρόλ., **ὑφίσταμαι** ὑπισχοῦμαι,
 ἔκ τούτου τὸ **θύσειν**, εἰς ὃ τὸ **θῦμα**, ὡς εἶδ. ἐκ τοῦ **λέξεν** : καὶ
 ὡς **ὑπέστην** ἐγὼ **θύσειν θῦμα** Ἀρτέμιδι **κᾶτα** ψεύδομαι· ἢ σύντ.
 κανονικώτερον ἔδει νὰ ἔχη : καὶ ἐγὼ **ὑποστὰς** **θύσειν** Ἀ. **θῦμα**
δμως ψεύδομαι, δ; αὐτὸς λοιπόν, **ξυναρπάξω** διὰ τῆς ῥητορικῆς
 γοητείας, διὰ τῶν τερατολογιῶν παίρνω μαζί μου, τὸ ὅ. ἐν χρήσει
 καὶ παρ' ἡμῖν, **κελεύσει** Ἀργείους, ἀποκτείναντας σὲ καὶ ἐμέ, **σφάζει**
κόρην, συναρπάσουσι (με) **αὐτοῖς** **τείχεσι** θὰ μὲ περιαρπάξουν
 εἰς τὸν ἀέρα μὲ αὐτὰ..., **κατασκάπτω** γῆν δὲν ἀφήνω λίθον ἐπὶ
 λίθου.—**536-42** ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε εἰς ποίαν
 ἀμηχανίαν μὲ ἔχουν φέρει σήμερον οἱ θεοὶ μὲ αὐτὰ ἐδῶ, **φυλάττω**
145, μοι χαρ., **ἀνὰ στρατὸν** ἔρχομαι περιέρχομαι τὸ στρατόπεδον,
ὅπως ἂν... πλ. ἔρ. ἔπεξ. τοῦ ἔν, **προσιθῆμι** παραδίδω, **πρὶν** (ἂν)
προσθῶ, ὡ; τελ., **κακῶ; πρᾶσσω** ; **ἐπ'** ἐλαχίστοις **δακρύοις** μὲ
 ἐλάχιστα δάκρυα, **ὕμεις** τοῦτο λέγει πρὸς τὰς γυναῖκας τοῦ χοροῦ,
φυλάσσω **σιγὴν** τηρῶ **σιγὴν**.

473 Πέλοψ υἱὸς τοῦ Ταντάλου, βασιλέως τῆς Φρυγίας, ὅστις
 γενόμενος τὸ πρῶτον βασιλεὺς τῆς Πισατίας ἐν Ἡλιδι κατέκτησε
 κατὰ μικρὸν ὅλην τὴν χερσόνησον, κληθεῖσαν ἐξ αὐτοῦ Πελοπόν-
 νητον. Τούτου υἱὸς ὑπῆρξεν ὁ Ἀτρεὺς καὶ τούτου υἱοὶ οἱ Ἀτρεΐ-
 δαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος. **524 Σισύφειον σπέρμα**. Κατὰ
 νεώτερον μῦθον ὁ Ὀδυσσεὺς δὲν ἦτο υἱὸς τοῦ Λαέρτου, ἀλλὰ τοῦ
 πανουργοτάτου βασιλέως τῆς Κορίνθου Σισύφου, περὶ οὗ ἰδ. Λυρ.
 Ἀνθ. 39,4 ἡμερ. ἔκδ. **533 Ἄργος** αἱ Μυκῆναι, ἔκτος ἐὰν ὁ Ἀγ.
 ἔννοεῖ τὴν ὅλην ἐπικρατείαν του.— **Χαρακτηρισμὸς τοῦ Χοροῦ καὶ**
τῶν δύο ἀδελφῶν. Τί σπουδαῖον παρατηροῦμεν εἰς τοὺς χαρακτηῆρας
ἀμφοτέρων; ἠθροῖτο ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

πάροδον (εἴσοδον) τοῦ Χο. πῶς δύναται νὰ ὀνομασθῆ καὶ πρὸς τὴν σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ κατὰ τὴν σειρὰν του; Ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται; Πῶς ἐξελίσσεται ἡδὴ ἡ πρᾶξις ἐν αὐτῷ; τίς ἡ κρατοῦσα διάθεσις ἡμῶν;

543-606. 543-57 μάκαρες (εἰσὶν) οὐ μετέσχον (γνωμ.) ὑποκ., θεοῦ τῆς Ἀφροδίτης, **μετρίας** κτηρ., ἐν μέτρῳ, **λέκτρα Ἀφροδίτας** τὰ θέλητρα τῆς κλίνης, **σωφροσύνη** περισκεψις, ἐγκράτεια, **μετὰ σωφροσύνας** τηροῦντες φρόνιμον μέτρον ἢ πρότ. **μετέσχον τε λέκτρων Ἀφροδίτας μετὰ σωφροσύνας** διασαφεῖ τὴν πρώτην **μετέσχον μετρίας** θεοῦ, **γαλήνεια** θ. γαλήνη, **χρῶμαι γ.** τηρῶ γαλήνην, εἶμαι ἀπαθής, ἀδιατάρακτος, **οἴστρος** ἄ. (βοῦδόμυγα) τὸ ἔρωτ. πάθος, ἢ γεν. ἀντικμ. εἰς τὸ γαλατεία, **μανιάς-άδος** 1 μανιώδης, μαινόμενος, παράφορος, **ὄθι δὴ** ὅτε ἀκριβῶς, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν, διότι εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ ἀκριβῶς, **ἐντεινόμεαι** ἐντεινω κατὰ βούλησιν, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν μου, **δίδυμα τόξα χαρίτων** δύο εἶδη ἔρωτικῶν βελῶν, **πότιμος** ἄ. (πίπιω) ἢ μοῖρα, προβλ. casus, **εὐαίων** εὐτυχής, : τὸ ἐν διὰ βίον εὐτυχή, **βιοτὴ** βίος, **ἐπὶ συγχύσει β.** πρὸς τρικυμίαν τῆς ζωῆς, διὰ νὰ κάμῃ ἄνω κάτω τὴν συζυγικὴν ζωὴν, **ἀπενέπω** ἀταγορεύω, δὲν ἐπιτρέπω τὴν εἴσοδον, **νὶν τὸν Ἔρωτα** τὸν ἐντεινόντα τὸ δεύτερον τόξον, ἢ τὰ βέλη τοῦ δευτέρου εἶδους, **θάλαμος** ὁ συζυγικὸς θάλαμος, **χάρις** τὰ θέλητρα τὰ ἐπισύροντα τὸν ἔρωτα, **πόθοι** ἔρωτες, **ὄσιος** ἄγνος καὶ ἐν τῷ προσήκοντι μέτρῳ, **ἀποκίθεμαι τὴν πολλὴν Ἀ.** ἀπορρίπτω, ἀποφεύγω τὰς καταχρήσεις τῶν ἀφροδισίων. — **558-72 φύσις** ἡ φυσικὴ διάπλασις, **διάφοροι** κτηρ., **τρόποι** οἱ χαρακτῆρες, **τὸ δρθῶς ἐσθλὸν** ἢ πραγματικὴ (καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως) ἀρετὴ, τὸ χρηστὸν ἠθος, (ἐστί) **σαφὲς ἄει** προσπίπτει πάντοτε εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀνθρώπων, **παιδευόμεναι τροφαί** ἢ ἀγωγή τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἢ διὰ τῆς παιδείας, **μέγα φέρω** συντελῶ μεγάλως, εἶμαι μέγας παράγων, **εἰς τὰν ἀρετὰν** εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀρετῆς, εἰς τὴν δημιουργίαν χρηστοῦ ἠθους, **τὸ αἰδεῖσθαι** ὁ ἀμοιβαῖος ἠθικὸς σεβασμὸς, αἱ ἠθικαὶ ἕξεις, τὸ ἠθικὸν συναίσθημα, ὑποκ., (ἐστί) **σοφία** εἶναι σοφία, γνῶσις τοῦ ἀγαθοῦ, καρπὸς τῆς παιδείας, κτηρ., **ἔχει** παρέχει, ὑποκ. ἡ σοφία ἢ ἀγωγή τῆς παιδείας, **ἐξאלλάσσουσα χάρις** τὸ ἐξαιρετικὸν χάρισμα, **ἐσορᾶν τὸ δέον** νὰ διαβλέπωμεν τὸ καθῆκον, ἔπεξ τοῦ **χάριν, ὑπὸ γνώμας** (-ης) συνεπεῖα κατανοήσεως ὅτι εἶναι καθῆκον, μετὰ νοήσεως, συνειδητῶς, **ἐνθα** ὅτε, καὶ τότε, **δόξα** ἢ κοινὴ γνώμη, **φέρει...** προσφέρει,

προσπορίζει εἰς τὴν ζωὴν μας, *θηρεύω ἀρετὴν* ἐπιδιώκω τὸ χρη-
 στὸν ἦθος, τὸ ἰδανικὸν τῆς ἀρετῆς, (ἐστὶ) *μέγα τι* (λιτ.) ἔχει πολὺ
 μεγάλην σημασίαν, *γυναιξὶ μὲν* (γιγνομένην), *κατὰ Κύπριν κρυ-*
πτὰν εἰς τὴν πιστὴν πλήρωσιν τῶν συζυγικῶν καθηκόντων, εἰς τὴν
 συζυγικὴν πίστιν ἐν τῷ σκότει τοῦ συζυγικοῦ θαλάμου (χωρὶς
 μιὰρὰ ἐπιθυμία νὰ εἰσδῶ ἔκει), *ὁ ἔνδον κόσμος* τὰ ἔσωτερικὰ
 (ψυχικὰ) χαρίσματα, ἢ εὐλαβῆς τήρησις τῶν δικαιωμάτων καὶ κα-
 θεκόντων ἡμῶν, ἢ ὁποῖα δημιουργεῖ τὴν ἠθικὴν εὐκοσμίαν, *ὁ*
μυριοπληθῆς εἶν ταῦτα (τὰ χαρίσματα) εἶναι ἔμφυτα εἰς τὴν με-
 γάλην πλειοψηφίαν τῶν ἀνθρώπων, *μείζω* κτηρ. προλ. : προάγει
 τὸ μεγαλεῖον τῆς πόλεως· ἢ σύντ. ἐνταῦθα μετεβλήθη, διότι ἀνεμέ-
 νομεν : *ἀνδράσι δ' αὖ κατὰ κόσμον ἔνδον τὸν μυριοπληθῆ, μείζω*
πόλιν αὔξοντα, παράθεσιν εἰς τὸ ἀρετὰν 568 κατὰ τὸ α' μέλος τῆς
 ἀντιθέσεως 569 70.—*573-89 ἦ τε* ἐκεῖθεν ἦ, ὅπου, γὰρ ναί,
τρέφομαι μεγάλωνω, ἀναπτύσσομαι, *βουκόλος* κτηρ., *μόσχος* θ.
δάμαλις, ἀγελάς, *ἀργεννός* λευκός, *Ἰδαῖος* ὁ τῆς Ἰδης, *συρίζω*
βάρβαρα παίζω μὲ τὴν σύριγγα βαρβαρικὰ κομμάτια, *πνεύων*
καλάμοις μιμήματα Φρυγίων ἀδλῶν Ὀλύμπου παίζων μὲ τὰ σου-
 ραῖλια ὅπως ὁ Ὀλυμπος μὲ τοὺς Φρυγίους ἀδλούς, ἀπομιμούμενος
 τὸ παίξιμον τοῦ Ὀλύμπου μὲ τοὺς Φρ. ἀδλούς, *εὐθῆλος* (θηλή)
 ὁ ἔχων ὠραίους μαστούς, *τρέφοντο ὄθι* ἐκεῖ ὅπου, *θεῶν γεν.* πλ.
 τοῦ θεά, *μαίνω* τρελλαίνω, : *κρίσις θεῶν ἔμνησέ σε, ἀ ἦ, αἴτ., Ἐλ-*
λάδα 73 *Λακεδαίμονα*, 328 *στράτευμα*, *πάροιθεν δόμων* ἔμπροσθεν
 τῶν ἀνακτόρων (τοῦ Μεν.), *ἐλεφαντόδετος* ἐλεφαντοκόσμητος,
 πολυτελής, *σὲ δς*, *δίδωμι ἔρωτα* ἐμπνέω ἔρωτα, *ἀντιπὸς* ὁ ἀντι-
 βλέπων, ὁ ἀτενίζων κατὰ πρόσωπον, : μέσα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς
 Ἐλ., πὸν σὲ ἐκοίταζον κατάμματα, *πτο(ι)έομαι* κ. *πτο(ι)άομαι-*
ῶμαι συγκινοῦμαι, αἰσθάνομαι τὴν λαχτάραν (τοῦ ἔρωτος), *ὄθεν*
 συνεπεῖα τοῦ ἔρωτος τούτου, *ἔρις* (τῶν θεαινῶν), *ἄγει Ἑλλάδα*
 (ἐπιθ.) *ἔριν* ἐπιφέρει πόλεμον τῆς Ἑλλάδος, *Πέργαμος* θ., *-ον-α*
 ἢ ἀκρόπολις τῆς Τροίας, εἶτα πᾶσα ἀκρόπολις, φρούριον.—*590-*
7 ἰὼ ἰὼ σχετλ., *ἄχ ἄχ*, *μεγάλοι οἱ τρανοί, εὐδαιμονίαι μεγάλων*
 (ὑποκ.) *εἰσὶ μεγάλοι*, *ἴδετε κοιτάξατε* π. χ., ἐφαρμογὴ τῆς γενι-
 κῆς παρατηρήσεως εἰς τὴν προκειμένην εἰδικὴν περίπτωσιν, *ἢ τοῦ*
βασιλέως Ἄνασσα ἢ βασιλόπαις, *Τυνδάρεως* ἀττ., *Τυνδάρεος* ἰων.,
 αἰ αἴτ. προλ., *ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασι* πόσον μεγάλων οἰκο-
 γενεϊακῶν δένδρων βλαστοὶ εἶναι, *εὐμήκης* εὐμεγέθης, μέγας, *ἐπὶ*
 (ὡς) *εὐμήκεις τύχας ἤκουσιν* εἰς πόσον ὑψηλὰ τῆς μοῖρας σκαλο-
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

πάτια ἔχουν ἀναβῆ, (οἱ) *κρείσσους* οἱ ἰσχυροί, οἱ κατέχοντες τὰς ὑψηλὰς θέσεις, οἱ ἔστεμμένοι, ὑποκ., οἱ *δλβοφόροι* οἱ ὄλβιοι, οἱ πλούσιοι, *κρείσσους οἱ τ' ὄλβοφόροι*, (εἰσὶ) *θεοὶ* κτλ., *τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι* (λιτ.) δοτ. κρίσ. εἰς τὰ βλέμματα, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν.—598-606 *στῶμεν* ἄς σταματήσωμεν, ἄς διακόψωμεν τὸν χορὸν, *ἐκγονος* ὁ γεννηθεὶς ἐκ τινος, *ἐκγονα* θρέμματα γεννήματα καὶ θρέμματα, *βασιλεια* θ. βασίλισσα, *ὄχος* 146, *δεξώμεθα ὄχων ἀπο ἐπι γαῖαν* ἄς ὑποδεχθῶμεν τὴν βασίλισσαν κατερχομένην ἀπὸ τὸ ἄρμα κάτω εἰς τὴν γῆν, *μὴ σφαλερῶς* οὕτως ὥστε νὰ μὴ σφαλῆ, νὰ μὴ ὀλισθήσῃ, *ἀγανὸς* ἥπιος, μαλακός, γλυκύς, *ἀγανῶς* (δεξώμεθα) *χεροῖν* μαλακὰ ἄς τὴν πάρωμεν εἰς τὰς χεῖράς μας, *μαλακῆ γνώμη* μετρυφερὰ αἰσθήματα, *ταρβῶ* 517, *παρέχω θόρουβον* καὶ *ἐκπληξιν* ἐνοχλῶ καὶ ταράττω.

548 **Ἐρως* υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἄρεως ἢ Διὸς ἢ Ἐρμού· κατ' ἀρχὰς παρίστατο ὡς χαριέστατος πρόσηπος νεανίας, εἶτα ὡς ὠραῖον πονηρὸν καὶ ὑπόπτερον παιδίον, φέρον τόξα καὶ βέλη ἐντὸς φαρέτρας ἢ καὶ δῆδα. Ἡ ψυχὴ, ἣς κρατεῖ ὁ Ἐρως, παρίσταται ὡς ψυχὴ πτερυγίζουσα ὑπὲρ τὴν δῆδα αὐτοῦ, ἄλλοτε δ' ὡς νέα κόρη ἔχουσα ψυχῆς πτερά. 575 *Ἰδαίαις*. Ἡ Ἰδη ὄρος τῆς Τροίας πρὸς ΝΑ τοῦ Ἰλίου. 576 *βάρβαρα*. Κατὰ τὸν Ὅμηρον ὁ πολιτισμὸς τῶν Τρώων εἶναι ὁ αὐτὸς σχεδὸν πρὸς τὸν τῶν Ἀχαιῶν. Παρατηρεῖται μόνον ὅτι οἱ μὲν Ἀχαιοὶ προσέρχονται εἰς μάχην ἐν σιγῇ, οἱ δὲ Τρῶες θορυβοῦντες, καὶ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὑφίσταται μονογαμία. Κατὰ τὸν Εὐριπίδην οἱ Τρῶες παρίστανται ὡς βάρβαροι κατὰ τὴν ἀρχὴν *Πῖς μὴ Ἑλλήν βάρβαρος*. 577 *Ὀλυμπος* ἀρχαῖος περιώνυμος ἀθλητῆς καὶ μουσικός, μαθητῆς τοῦ Φρυγῶς ἀθλητοῦ Μαρσύου, τοῦ ἐκδαρέντος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ τοῦ Πανός, πλουτίσας τὴν μουσικὴν διὰ πολλῶν ἰδίων ἐφευρέσεων καὶ δημιουργήσας οὕτως ἰδίαν μουσικὴν παράδοσιν καὶ σχολήν. Τὰ ἴσματα τούτου τὰ τονισμένα εἰς ἀντὸν ἔπαιζεν ὁ Πάρις διὰ τῆς σύριγγος. 582 Ὁ Εὐρ. ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν ὄμηρ. περιγραφὴν τῶν ἀνακτόρων Μενελάου δ 72-3 *Χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἠχέεντα Χρυσοῦ τ' ἠλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἢ δ' ἐλέφαντος*.—Τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως; τί σᾶς ἤρρεσεν ἐξ αὐτοῦ *περισσότερον*; τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ Χοροῦ; τίνα ἄλλον σκοπὸν πληροῦσι τὰ χορικά διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὁρχήσεώς των; *Πῶς καλεῖται τὸ α' μετὰ τὴν Πάροδον χορικόν*, ὅπερ ὁ Χορὸς ψάλ-

λει ἔχων καταλάβει θέσιν (στάσιν) ἐν τῇ Ὀρχήστρῳ; Ἐλευθέρα ἀπόδοσις.

607-54. 607-10 ποιουμαι θεωρῶ, ἐκλαμβάνω, ὁ πληθ. διότι ὁμιλεῖ ἔξ ὀνόματος τῆς οἰκογενείας ἢ καὶ τῆς Ἰφ., τόνδε καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ ὄρνιθα ἀντι τόδε ἀντικμ., ὄρνιθα αἴσιον κτηρ. ὡς αἴσιον οἰωνόν, ὡς καλὸν σημεῖον, τὸ σὸν χρηστὸν τὴν φιλόφρονα, καλόκαρδον προϋπάντησίν σου, εὐφημία λόγων εὐφημοὶ λόγοι, εὐοίωνα λόγια, ἀμφοτέρω ἐπεξ. τοῦ τόνδε, ἔχω ἐλπίδα εἶμαι αἰσιόδοξος, τινὰ λιτ., νυμφαγωγὸς ὁ συνοδεύων τὴν νύμφην, ὡς πάρεμι ε. ε. γάμοις ὅτι ὁ γάμος, διὰ τὸν ὁποῖον ἔχω ἔλθει, εἶναι αἴσιος, καλοροϊζικός.— 610-20 πορεύω ἔξω ἐξάγω, καταβιβάζω, πορεύετε πρὸς τοὺς συνοδεύοντας αὐτὴν δούλους, φερνῆ-ναί ὅ, τι φέρει μαζί της κατὰ τὸν γάμον ἢ νύμφη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἢ προίξ. προβλ. πολύφερνος, πέμπω φέρω, μέλαθρον ἢ σκηνὴ τοῦ Ἀγ., εὐλαβοῦμαι πιάνω καλά, προσέχω, λείπε ὄχους ἀφηνε τὴν ἄμαξαν, κατάβα, πωλικὸς ὁ συρόμενος ὑπὸ πώλων, ἵππων, κῶλον πύς, τίθημι κῶλον πατῶ, ἀβροδὸς λεπτός, ἐλαφρός, χαριτωμένος, ἀσφαλῶς προβλ. μὴ σφαλερῶς 600, πορεύω ἐκ προβλ. πορεύω ἔξω 611, ἐνδίδωμι χερδὸς στηρίγματα δίδω τὴν χεῖρα ὡς στηρίγμα, ὡς ἀν. ἐκλίπω τελ., θᾶκος 195, ἀπήγη 174, αἱ δὲ ἄλλαι δέ, εἰς τὸ πρόσθεν πωλικῶν ζυγῶν ἔμπροσθεν τῆς ἀμάξης, ὄμμα πωλικὸν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἵππων, φοβερός παθ. ἔμφοβος, δειλός : τρομαῖζον εὐκόλα, ἀπαράμυθος ὁ μὴ ἐπιδεκτικὸς παραμυθίας, ἀκαταπράντος : καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναται κανεῖς νὰ τοὺς καθησυχάσῃ εὐκόλα.— 620-30 λάζομαι-ζυμαι λαμβάνω, δάμναμαι ὄχω ζαλίζομαι ἀπὸ τὰς κινήσεις τῆς ἀμάξης, ἐγειρε ἀμτβτ. ἐγείρου, ἐφ' ὑμέναιον ἀδελφῆς διὰ τὸν γάμον τῆς ἀδελφῆς, εὐτυχῶς τύχη ἀγαθῇ μὲ καλὴν τύχην, καλοροϊζικός νὰ εἶναι, κῆδος κηδεσία, συγγένεια ἐκ συμπεθεριοῦ, ἀγαθὸς εὐγενής : θὰ κάμης συμπέθερον (γαμβρόν) ἄνδρα εὐγενῆ, ἐσθλὸς εὐγενής, γαλαζοαίματος : ὅπως καὶ σὺ εἶσαι τοιοῦτος, γένος γόνος, υἱός, καθίσταμαι τοποθετοῦμαι, καθίστω προσκτ. ἀντι καθίστασο, δεῦρο παρακλ. εἰς τὸ καθίστω, ἐξῆς ποδός μου δίπλα ἀπὸ τὰ πόδια μου, δίπλα μου, πρὸς μητέρα εἰς τὸ πλευρὸν τῆς μητρός, δός με μακαρίαν ξέναισι κάμε με εὐτυχισμένην, ζηλευτὴν εἰς τὰ βλέμματα τῶν ξένων, νὰ μὲ καλοτυχίζον αἱ, προσαγορεύω χαιρετίζω.— 631-41 ὑποτρέχω τινὰ προτρέχω, προλαμβάνω τινὰ, ὄργισθῆς δὲ μὴ παρενθ., προσβάλλω στέρνα πρὸς στέρνα ἐναγκαλίζομαι, σέβας

ἔμοι μέγιστον τρισέβαστε, πολυσέβαστε, οὐκ ἀπιστιῶ λιτ. προθύμως συμμοροῦμαι, ἐφετιμῆ (ἐφήμι) παραγγελία, ὑποθέω (-τρέχω) τρέχω, σπεύδω, προσβάλλω τὰ σὰ στέργνα ὡς 632, διὰ χρόνου ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρόν, ποθῶ ὄμμα σὸν εἶχα καυμόν νὰ σὲ ἴδω, χορῆ (προσβαλεῖν), ἔτεκον τῷδε μὲ τὸν πατέρα σου ἐδῶ, πολλῶ χρόνῳ διὰ χρόνον 636, καὶ πατήε (ἐσεῖδέ) σε, τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμορῶν λέγεις αὐτό, τὸ ὁποῖον λέγεις, ἰσχύει ἐξ ἴσου καὶ διὰ τοὺς δύο.— 642-55 εὖ ἐποίησας ἀγαγὼν καλὰ ἔκαμες καὶ μὲ ἔφερες, οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ δὲν γνωρίζω ἂν ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ εἶπω ναὶ ἢ ὄχι, ἔα 317 περίεργον, ἐκηλος ἤσυχος, ὡς οὐ βλέπεις ἔκηλον ἐπιφ. μὲ τί ἀνήσυχον βλέμμα μὲ βλέπεις, ἄσμενός μ' ἰδὼν ἐν φ, ὅπως εἶπες (641), μὲ εἶδες μὲ χαράν, γίγνομαι παρὰ τινι συγκεντρῶνω τὴν προσοχήν μου εἰς τινα, οὐ τρέπομαι ἐπὶ φροντίδας δὲν μὲ ἀπορροφῶν αἱ φροντίδες, μεθίημι ὄφρῶν χαλαρῶνω τὰς ὄφρῦς, παύω νὰ εἶμαι συνωφρωμένος, σκυθρωπός, ἐκτείνω ὄμμα ἐξανοίγω τὸ πρόσωπον, γίνομαι εὐθυμος, γηθέω-ῶ (gaudeo) χαίρω : ἰδοὺ χαίρω, ὅπως χαίρω, τὴν σειγμὴν, πὺν σὲ κοιτάζω, καὶ ἔπειτα ἐν ἔρωτ. δηλοῖ κατάπληξιν, λείβω χύνω, ἡ ἐπιούσα ἀπουσία ὁ χωρισμός μας, τοῦ θὰ ἀκολουθήσῃ κατόπιν, (ἔσται) μακρά, ἡμῶν ἡθ., οὐκ οἶδά θ' ὅ,τι φῆς καὶ οἶδα καὶ ἐννοῶ καὶ δὲν ἐννοῶ τί θέλεις νὰ εἶπης, ἄγω μᾶλλον εἰς οἶκτον συγκινῶ περισσότερον, νῦν χάριν τοῦ μετροῦ ἀντὶ νῦν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ... ἐὰν πρόκειται μὲ ἀνοησίας νὰ σὲ εὐχαριστήσω, παπαῖ ἐπιφ. σχετλ. φρίκη, φρικτόν, σὲ δ' ἤνεσα ὠραῖα, συμφωνῶ μαζί σου.— 656-71 ἐπὶ τέκνοις σέθεν πλησίον τῶν τέκνων σου, θέλω γε ναί, τὸ θέλω, οὐκ ἔχων τὸ θέλειν ἐπειδὴ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὸ θέλω, ἐπειδὴ τὸ νὰ τὸ θέλω ἔξαορτάται ἀπὸ ἄλλους, ἀλύνομαι ἀλγῶ, λόγχοι τὰ ὄπλα, οἱ πόλεμοι, τὰ κακὰ Μενέλεω ἢ ἀνώματος καταστάσεις, ἦν ἐδημιούργησε τὸ πάθημα τοῦ Μ., διολέσαντ' ἔχει περιφρ. προκμ. συνήθης παρ' Ἀττικοῖς (Ἀττικὸν σχῆμα) δηλῶν διάρκειαν καταστάσεως ἢ ἐνεργείας ὡς ἐναυθθα, προβλ. τὰ λατ. cognitum, dictum, auditum habeo, ἃ ἐμὲ διολέσαντ' ἔχει... ὅ,τι ἔχει καταστρέφει ἐμὲ θὰ καταστρέψῃ καὶ ἄλλους προηγουμένως, ὡς πολὺν... ἐπιφ., μυχὸς ὁ βαθὺς κόλπος, ἴσχει τί με κάτι μὲ κρατεῖ, μὲ ἐμποδίζει, στέλλω στρατὸν 178 κινητοποιῶ, δίδω τὴν διαταγὴν τοῦ ἀπόπλου, οἰκίζομαι ἔχω κατοικίαν, ἐγκαθίσταμαι, (ἐκεῖ,) οὐ ὅπου, ἀπαίρω μακρὰν (δόδον) παίρνω μακρινὸν δρόμον, κάμνω μακρινὸν ταξείδιον,

εἰς ταῦτόν ἤκεις σὺ πατρὶ ἔχεις καταλήξει εἰς τὸν αὐτὸν παρο-
 νομασίην με τὸν πατέρα σου, ἔχεις περιέλθει εἰς τὴν αὐτὴν κατη-
 γορίαν με... πῶς; εἴθ' ἦν καλόν μοι σοὶ τε... εἶθε νὰ ἦτο εὐ-
 προπὲς (νὰ μὴ ἦτο ἄσχημον) καὶ δι' ἐμὲ καὶ διὰ σὲ νὰ με ἔπαιρνες
 μαζί σου εἰς τὰ πλοῖα, ἔπεισι καὶ σοὶ πλοῦς ἐπίκειται καὶ διὰ
 σέ, ἔχεις καὶ σύ, πρόκειται καὶ σὺ νὰ ταξειδεύσης, ἵνα μνήσῃ πα-
 τρὸς ὅπου θὰ ἔῃς ζωντανὴν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πατρὸς, μονω-
 θεῖο ἀπὸ πατρὸς πλεον., οἰκίζω ἀποκαθιστῶ: τάχα δὲν με ἀπο-
 καθιστῆς εἰς ἄλλην οἰκογένειαν; δὲν πιστεύω νὰ με...—672-85
 σπεῦδ' ἐκ... ἔλα γρήγορα ἀπὸ τὴν Φ., εὖ τίθεμαι διευθετῶ, τα-
 κτοποιῶ, σκοπῶ τὸ εὐσεβὲς ἀποβλέπω εἰς τὴν εὐσεβῆ πληρωσιν
 τῶν θρησκευτικῶν τύπων, διατυλώσεων, ξὺν ἱεροῖς μαζί με τὴν
 θυσίαν, εἴση (εἰδέναι) σὺ ἔχε ὑπομονήν, θὰ τὰ ἴδῃς ὅλα, χέρνιψ
 θ. τὸ ἡγιασμένον ὕδωρ (δι' οὗ ἐνιπτον τὰς χεῖρας), ὁ ἁγιασμός,
 ἐνταῦθα καὶ: ὁ βωμός, τὸ μηδὲν φρονεῖν ἢ παντελῆς ἄγνοια, ἢ
 τελεία ἀνυποψία, αἷτ.: ζηλεύω σὲ περισσότερον διὰ τὴν παντελῆ
 ἄγνοιάν σου παρὰ τὸν ἑαυτόν μου, ποῦ τὰ γνωρίζω ὅλα, ὀφθῆναι
 κόραις διὰ νὰ σὲ ἴδουν τὰ κορίτσια, διὰ νὰ μὴ σὲ βλέπουν παραμέ-
 νουσαν ἔδῳ ἔξω οἱ ἄνδρες, μέλλουσα αἷτ., ἀποικῶ πατρὸς κατοικῶ
 μακρὰν τοῦ, δαρὸς κ. δηρὸς 3 (diu, δὴν) μακρός, παρηις-ῆς θ.
 παρειά, ἀχθος φόρτωμα, βάρος: τί ἐφιάλτης ἐφάνη διὰ σᾶς,
 νοτὶς τίδος θ. ὑγρασία, νοτὶς ὀμμάτων δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν,
 διώκει με με βάλλει ἔμπρός: διότι μόλις σὲ ἐθώπενσα, ἀμέσως
 τὰ δάκρυα με ἐπῆραν ἔμπρός.—685 90 παραιτοῦμαι τίνα τάδε
 παρακαλῶ τίνα νὰ με συγχωρήσῃ διὰ τὴν στάσιν μου αὐτὴν ἔδῳ,
 κατοικιζομαι αἰθάνομαι βαθεῖαν συμμάθειαν, ἢ πρότ. αἰτιολ.,
 ἐπεξ. τοῦ τάδε, ἐκδίδωμι ὑπανδρεύω, ἀποστολῆ ἢ ἀποκατάστασις
 κόρης, μακάριαι εὐτυχῆς γεγονός, εὐτυχεῖς στιγμαὶ τῆς ζωῆς, δά-
 κνω λυπῶ, συγκινῶ, προκαλῶ πόνον, μοχθήσας διὰ τὴν ἀνατρο-
 φήν.—691-4 νουθετῶ (συμβουλεύω) κάμνω ὑποδείξεις, παρατη-
 ρήσεις, ὥστε μὴ σε νουθετεῖν τὸ μὴ πλεον., διότι, ἐὰν ἢ πρότα-
 σις ἐτίθετο εὐθύς μετὰ τὸ οὐχ ὄδ' ἀούνετός εἰμι, θὰ εἶχε: ὥστε σὲ
 νουθετεῖν, δόκει (σαντῶ) νόμιζε, πείσεσθαι τοῦ πάσχειν, εἰς ταῦτο
 ἢ χρόν. πρότ. ὅταν..., τάδε ὅ, τι πάσχεις καὶ σὺ τώρα δά, ὁ νόμος
 ἢ καθιερωμένη συνήθεια, τῶ χρόνῳ ἢ δοτ. ἐκ τῆς συν- τοῦ συν-
 σχρανεῖ: ὁ νόμος σὺν τῶ χρόνῳ ὁ νόμος ὅπως καὶ ἢ πάροδος τοῦ
 χρόνου, ἰσχαναίνω μαραίνω, μειριάζω, ἀφανίζω, ἀνὰ τοὺς θεοὺς
 610 νυμφαγωγὸς καλεῖται ἢ μήτηρ τῆς νύμφης. ὡς συνοδεύ-
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ουσα τὴν κόρην αὐτῆς, ἀγομένην ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ, καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ γαμβροῦ, ἐν τιμητικῇ θέσει καὶ φέρουσα δῶδα, ὅπως καὶ οἱ μετέχοντες τῆς γαμήλιου ταύτης τελετῆς, τελουμένης τὴν νύκτα. Νυμφαγωγὸς ἐκαλεῖτο κυρίως ὁ συνοδεύων τὴν νύμφην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἐν οὗτος ἤρχετο ἤδη εἰς δεύτερον γάμον. 675 *χερνίβων*. Πῶς ἠγιάζετο τὸ ὕδωρ καὶ περὶ τοῦ τυπικοῦ τῆς θυσίας ἰδ. 'Ομ. Α 449 ἡμετ. ἐκδ. — *Ἀναπαράστασις τῆς σκηρῆς τῆς παρόδου τῶν ἠγεμοίνων ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν*. Στάσις τοῦ Ἀγ. καὶ τῶν δύο γυναικῶν ἵνα παράδοξα παρατηροῦμεν καθ' ὅλην τὴν σκηρῆν; τί διακρίνει τῆς ἀποκρίσεις τοῦ Ἀγ.; ἦτο ἀνάγκη ὁ Ἀγ. γὰ δικαιολογήσῃ πρὸς τὴν σύζυγον τὰ δάκρυά του; πῶς σᾶς φαίνεται ἡ σκηρῆ; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν;

695-730. 695-715 *καταινώ* δίδω τὸν λόγον μου, τὴν συγκατάθεσίν μου, μνηστεύω, *παῖδα* θ. : *οἶδα τοῖνομα* (ἐκείνου,) *ἴτω* *παῖδα* κατήγεσας, κατ' ἄλλους : *τοῖνομα* τὸ κατὰ τι εἰς τὸ οἶδα, τὸ δὲ ἴτω... πλαγ. ἐρ, ἀντιμ. τοῦ οἶδα, *χῶλόθεν* καὶ ὀλόθεν (ἐστίν) ὁ γαμβρός, *τίς* *θνητῶν*, *ζεύγνυμι* καὶ συνήθως *ζεύγνυμαι* λαμβάνω σύζυγον, *πρόμος* ἄ. (πρό, p r i m u s) πρῶτος, βασιλεύς, *Οἰνώγη* ἡ νῆσος Αἴγινα, *τίς* *δὲ* *παῖς* *Αἰακοῦ*, *κατέσχε δῶματα* ἔμεινε κύριος τοῦ πατρικοῦ οἴκου, ὁ Αἰακὸς ποῖον ἀφῆκε κληρονόμον τοῦ οἴκου, *θεοῦ* τοῦ Νηρέως, *διδόντος* ἐκόντος, *βία θεῶν* παρὰ τὴν θέλησιν τῶν, *ἐγγνώω-ῶ* (περὶ τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος) μνηστεύω, *κύριος* ὁ ἀρμόδιος (γὰ διαθέσῃ αὐτήν), ὁ πατὴρ, *ποῦ* *γαμεῖ* *νιν* ποῦ ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μὲ αὐτήν, *οἶδμα* (οἰδέω-ῶ πρήσκομαι) κῆμα, περιληττ., (ἐκεῖ,) ἵνα ὄπου, *βάθρα* βίαιαι, *θεμέλια*, *σεμνὸς* ἱερός, *οὔ* ἐκεῖ ὄπου, *ῶκίσθαι* 662, *δαίνυμι* *γάμους* παραθέτω τὸ γαμήλιον συμπόσιον, *φεῦ* θαιμῆσια, *χῶ* καὶ ὁ, ὁ *διδούς* (τὸν *παῖδα*) ὁ Πηλεύς, *τοιόσδε* *ἀνῆρ* ἔσται *πόσις* τῆς *παιδός*, *οὔ* *μεμπτός* μὴ ἔχων ἐλάττωμα, λιτ., ἀξιόλογος, ἐξαιρετος, *ἄρος* ἄ. ἄριον, σύννορον, *finis*, *ἄροι* *χώρα*, *finis*, *ἀπάγω* συνοδεύω ἀπὸ τῆς πατρικῆς στέγης, ὁ *κεκτημένος* ὁ κύριος.— 716. 24 *εὐτυχόειν* τὴν εὐχὴν μου, καλὴν τύχην γὰ ἔχουν, ὑποκ. Ἀγ. κ. Ἰφ., *γαμεῖ* μέλλ. θὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του, *κύκλος* *σελήνης* ἡ πανσέληνος, *εὐτυχῆς* φέρον εὐτυχίαν, μὲ τὸ καλόν, *προτέλεια* (ἱερά) *παιδός* ἡ προκαταρκτικὴ διὰ τὸν γάμον τῆς κόρης θυσία, ἰδ. 433, *μέλλω* τὸ ἔχω ὑπ' ὄψει μου, εἰς τὸν νοῦν μου, *ἐπὶ* *ταύτῃ* *καὶ* *καθέσταμεν* *τύχῃ* αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ζήτημα

με ἀπασχολεῖ τώρα, **δαίνυμι γάμους** 707, (δαίω) **θύσας γε...**
θοῖνη εὐωχία, **τίθημι θ.** παραθέτω συμπόσιον, **ἡμεῖς** ἐγὼ καὶ οἱ
πλάτη 172 ναῦς, **καλῶς ἀναγκαίως** τε καὶ ὠραῖα καὶ ἄσχημα
 κατ' ἀνάγκην, ἀφ' οὗ καλύτερα (διαφορετικὰ) δὲν εἶναι δυνατὰ
 νὰ γίνῃ, **συνενέγκοι δ' ὅμως** ἐν τούτοις ἄς τὰ φέρῃ καὶ ὁ θεὸς
 δεξιὰ.—**725-41 οἶσθ' ὁ δρᾶσον οἶσθα ὁ βούλομαι δρᾶσαί σε**
 ἢ σύνταξις αὕτη προστακτικῶς ἐν ἔρωτ. προτ. ἀπαντᾷ παρὰ τῶν
 κοῖς καὶ Ἀριστοφάνει, **χρῆμα** προῖγμα, **πεῖθομαί τινος** κατὰ τὴν
 (ὕπ) ἀκούω τινός, **ὁ νυμφίος** ὁ λόγος διακοπῆς ὑπὸ τῆς Κλ. συν-
 χίζεται ἐν 729, **χωρὶς μητρός, τί (ἐκείνων) δράσετε ἂ ἐμὲ.**
τυγχάνω (ὦν) εἶμαι, εὐρίσκομαι, **τηνικαῦτα** χρον. ἐπίρ. τὸν
τημελῶ φροντίζω, περιποιοῦμαι, προβλ. ἀτημέλητος, (χωρήσομαι)
λιποῦσα παῖδα, ἀνέχω φλόγα κρατῶ ὑψηλὰ τὴν γαμήλιον λα-
 πάδα, **ὁ νόμος** 694 ἢ κλιθερωμένη τάξις, τὸ οὔτιος καθ' ἕλξ. πρόσ-
 κτηγμ. **ὁ νόμος** : οὗ τοῦτο ἔστιν ὁ νόμος ἢ τάξις δὲν εἶναι ἀπὸ
φαῦλος ἀσήμαντος, **ἐξομιλοῦμαι** ἀναστρέφομαι, γυρίζω ἔξω
 οἴκου μέσα εἰς τὸν κόσμον, **ἐν ὄχλῳ στρατοῦ** 191, **τεκοῦσαν** ἐγ-
 ἢ ὁποῖα τὰ ἐγέννησε, (καλὸν) **καὶ τὰς ἐν οἴκῳ...**, **φρουροῦ**
 φυλάττομαι ἀσφαλῶς, **παρθενῶνες** τὰ διαμερίσματα τῶν παρ-
 των, οἱ θάλαμοι τῶν π., **ὄχυρός** ἀσφαλής, (οὐ **πεῖθομαί**) **μὰ τῆ**
ἐλθὼν προᾶσσε... πῆγαινε καὶ νὰ ἀπασχολῆσαι με τὰς ἔξω
 οἰκίας ὑποθέσεις, νὰ κοιτάξῃς τὰ ἔξω, ἐγὼ δὲ θὰ μεριωνῆσω
 τὰς μέσα, **παρεῖναι** νὰ εἶναι ἔτοιμα, **παρθένος νυμφίος** ἢ μ-
 λόννυμφος.—**742-50 ἄσσω** 8 σπεύδω : ἀδίκως ἐβιάσθην, **ἀ-**
στέλλω ἐξ ὀμμάτων ἀπομακρύνω, διὰ νὰ μὴ βλέπω : **ἤξά θ' ἐλ-**
ἀποστεῖλαι, ἀποσφάλλομαι ἐλπίδος διασπεύδονται αἱ ἐλπίδες
 ἢ πρότ. παρενθ., **σοφίζομαι** διαρκῶς μηχανεύομαι, **πορίζω τέχ-**
 ἐφευρίσκω τεχνάσματα, **ἐπὶ τοῖς φιλιάτοις** διὰ τὸ κακὸν τῶν
πανταχῇ νικῶμαι πανταχοῦ ἀποτυγχάνω, τρώγω τὴν χυλὸν
 ταν, **ἐξιστορῶ** ἐξερευνῶ, ἐξετάζω, **κοινῇ σὺν Κ.**, **θυηπόλος** ὁ ἀ-
 λούμενος περὶ θυσίας, ἱεροσκόπος, μάντις, **τὸ τῆς θεοῦ φ-**
 τὴν θέλησιν τῆς θεᾶς, **ἐμοὶ οὐκ εὐτυχές** κακὸν τῆς κεφαλῆς
μόχθον Ἑλλάδος παρὰ θ. βάσανα τῆς Ἑλλάδος, **χάριν τῆς**
σοφός ὁ ἐξυπνος, **τρέφω** ἔχω, **χρηστὸς** (χρησθαί) βολικός.
 θάρχικός, **ἀγαθός** περιορισμένος (διότι ἀρετὴ τῆς γυναικὸς
 Ἐθνηαῖς ἐθεωρεῖτο ὁ περιορισμὸς αὐτῆς ἐντὸς τῆς γυναικωνίτι-
 ἢ εἰ δὲ μή.

697 Ἄσωπὸς ποτάμιος θεός, υἱὸς τοῦ Ὀκεανοῦ. 699

ὄνη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι ἡ νῆσος Αἴγινα. 703 ἠγγύησε
 ἵνα συναφθῇ γάμος, ὃ ρεῖλε νὰ προηγηθῇ τούτου ἡ ἔγγυη ἢ ἔγ-
 ῆσεις, συμβόλαιον μεταξύ τοῦ μνηστῆρος καὶ τοῦ πατρὸς τῆς
 νηστεῖς ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ κυρίου, εἰς ὃν ἡ
 ὄρη ἦτο ὑλεξούσιος, συναπτόμενον ἐνώπιον μαριύρων ὡς ἀρα-
 ῶν τοῦ γάμου. Ὁ πρῶτος ἐν ταύτῃ ὑλοχρεοῦται νὰ λάβῃ τὴν
 ὄρην σύζυγον : ἔγγυαταί τινα, κατὰ τοὺς νόμους ἔξειν (δάμαρτα)
 γυναῖκα ἢ ἀπλῶς : ἔγγυαταί τινα, ὁ δεῦτερος ὑλοχρεοῦται νὰ δώσῃ
 αὐτὴν εἰς ἔκεινον ὡς γυναῖκα : ἔγγυα τί τινα γυναῖκα εἶναι κατὰ
 τοὺς νόμους ἢ ἀπλῶς ἔγγυα τί τινα τὴν θυγατέρα. Ἡ μνηστὴ καλεῖται
 τότε ἔγγυωμένη ἢ ἔγγυητή, μετὰ δὲ τὸν γάμον ἐκαλεῖτο γαμητὴ ἢ
 ἔκδεδομένη. Κατὰ τὴν ἔγγυήσιν καθωρίζετο καὶ ἡ προίξ : ὁ δεῖνα
 ἔγγυα τὴν θυγατέρα τῷ δεῖνα ἐπὶ τετραράκοντα μναῖς. Ὡς τεκμή-
 ριον τῆς νομιμότητος τῶν τέκνων ἐζητεῖτο εἶναι ἐξ ἀστῆς καὶ ἔγ-
 γυητῆς γυναικός. Διὰ τί ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὴν Θέτιν εἰς τὸν Πηλέα ὡς
 κηδεμῶν ἰδ. Ὅμ. Α 516 ἡμετ. ἐκδ. 705 Χίρων 209. Πήλιον δα-
 σῶδες ὄρος κατὰ τὰ ἀνατολικά τῆς Θεσσαλίας Ν τῆς Ὀσσης.
 706 Περὶ Κενταύρων ἰδ. Ὅμ. Α 263-8 ἡμετ. ἐκδ. 711 Οἱ γο-
 νεῖς πρὸ τοῦ συνοικεσίου συνήθως ζητοῦν νὰ ἔξακριβώσουν πᾶν ὅ,τι
 μορᾶ τὸν γαμβρὸν ἢ τὴν νύμφην. 713 Ἀπιδανὸς παραπότα-
 μος τοῦ Θεσσαλικοῦ Πηνειοῦ. 717. 721. 722. Οἱ γάμοι ἀπεφεύ-
 γοντο κατὰ τὴν φθίνουσαν πελήνην, τελούμενοι δὲ κατὰ τὴν παν-
 σέληνον (ἐν Ἀθήναις τοῦ Γαμηλιῶνος (Ἰανουαρι.) μηνός) ἐθεω-
 ροῦντο αἰσιοί, ὅπως σήμερον οἱ τελούμενοι κατὰ τὰ δίσεκτα εἶη
 θεωροῦνται δυσούωνοι. Τὸ κύριον τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου ἀπετέλει
 τὸ γαμήλιον συμπόσιον καλούμενον γάμος-οι, γαμικὴ θοῖνη ἢ γαμο-
 δαΐσια, ὅπερ παρεῖθετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης πρὸς
 τιμὴν τῶν γαμηλιῶν θεῶν, Διὸς Τελείου, Ἥρας Τελείας ἢ Ἀρετέ-
 μιδος Τελείας. Τούτου μετεῖχε καὶ ἡ νύμφη φέρουσα τὴν γαμή-
 λιον περιβολήν, ἀλλὰ κεκαλυμμένη διὰ τοῦ γαμηλίου πέπλου καθη-
 μένη ἐν ἰδίᾳ τραπέζῃ καὶ περὶ αὐτὴν ἡ νυμφεύτρια—ἢ ἐπιφανε-
 στήτη νυμφαγωγός—φίλοι καὶ συγγενεῖς αὐτῆς. Κατὰ τὸ τέλος
 τοῦ συμποσίου (ἢ κατὰ τὰ ἐλαύλια) ἡ νύμφη ἀπεκαλύπτετο καὶ
 τότε ὁ γαμβρὸς προσέφερεν εἰς αὐτὴν ἀνακαλυπτήρια δῶρα. Τὸ
 συμπόσιον κατέκλειον σπονδαὶ καὶ εὐχοί.—Περὶ τὴν ἐσπέραν ἀργὰ
 ἤγετο ἡ νύμφη ἐν πομπῇ καὶ ἐν κόμφῳ μετὰ δάδων καὶ κλών
 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἐπιβαίνουσα μετὰ τούτου ἀμάξης,
 συρομένης ὑπὸ ἡμιόνων ἢ βοῶν ἢ (ὑστερον) ἵππων, παρὰ δὲ τοὺς

νεονύμφους καὶ δὴ παρὰ τὴν νύμφην (παράνυμφος) ἐκάθητο ὁ πάροχος, φίλος ἢ συγγενὴς τοῦ γαμβροῦ. Τῆς γαμηλίου ταύτης πομπῆς μετεῖχεν ἀπαραιτήτως ἡ μήτηρ τῆς νύμφης ἀνέχουσα γαμηλίον δᾶδα. Τὰ γαμήλια ἔθιμα παρήλασον κατὰ τόπους καὶ χρόνους. **732 τίς ἀνασχῆσει φλόγα** ἰδ. 610. **739 Ἄργεῖαν θεῖαν** τὴν Ἥραν, προστάτιν τοῦ Ἄργου καὶ τοῦ γάμου. **750** Κατὰ τὰ κρατοῦντα ἐν Ἀθήναις ἡ γυνὴ ἔπρεπε νὰ ζῆ αὐστηρῶς ἀπομονωμένη ἐν τῇ γυναικωνίτιδι, ἀποφεύγουσα τὰ βιέμματα τῶν ἀνδρῶν, ἀσχολουμένη περὶ τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, ἐξεροχομένη μόνον κατὰ τὴς ἐορτὰς ἐν συνοδείᾳ θεραπεινίδων πρὸς θρησκευτικὰ σκοπούς, καὶ κατὰ τὸν Περικλέην ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ II 45, 2 θεωροῦσα ὡς ἀρετὴν τῆς νὰ μὴ γίνεται περὶ αὐτῆς ποσῶς λόγος ἐν τῷ ἀγορᾷ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν εἴτε διὰ καλὸν εἴτε διὰ κακόν. — *Εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐρωτήσεων τῆς Κλυτ. τί διαβλέπετε; πῶς φαίνεται ὁ Ἄγ. ἐκ τῶν ἀποκορίσεων; διὰ τί ἡ Κλυτ. ἀπορρίπτει καὶ πῶς τὴν ἀξίωσιν τοῦ Ἄγ. νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς Μοκῆρας; ἡ Κλυτ. παραμένει μέχρι τέλους τῆς σκηνῆς ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ; πῶς σᾶς φαίνεται ἡ σκηνή; διὰ τί ὁ Εὐρ. μετεχειρίσθη τὴν σιχομυθίαν καὶ εἰς τὰς δύο σκηνάς; Τὸ τιμ. 607-750 πῶς θὰ κληθῆ καὶ πρὸς τί μέρος σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; Ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται; ἡ πρᾶξις τίνα ἐξέλιξιν ὑφίσταται ἐν αὐτῷ; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν;*

751-800. **751-61 ἄγυρις** θ. (ἀγείρω, ἀγορά) συγκέντρωσις, τὸ σύνολον, **ἄγυρις στρατιᾶς**; ὁ συγκεντρωθεὶς στρατός, ἦξει δὴ ἦδη, ἐντὸς ὀλίγου, **Σιμόεις** ποτ. τῆς Τροίας, **δίνη** στρόβιλος τοῦ ὕδατος, **Σιμόεντα καὶ δίνας** ἐν διὰ δυοῖν ἀντὶ **δανήεντα** **Σιμόεντα**, ἡ αἰτ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν, **ἀνά ναυσιν** ἐπιβαίνουσα τῶν πλοίων, **ὄπλα** αἱ αἰετικά ὀπλιτικά δυνάμεις, ἡ φρούρις: στόλος καὶ στρατός, **Ἴλιον** ἐπεξ. τοῦ **Σιμόεντα**..., ἀκριβέστερος διορισμός, **δάπεδον** τὸ ἔδαφος, ἡ χώρα, **Φοιβῆιος** Φοῖβειος, ὁ διατελῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Φοίβου, **ἵνα** τοπ., **ἀκούω** ἀντὶ πρῆμ., **ῥίπτω** τινάσω γύρω, **χλωρόκομος** ὁ ἔχων χλωρὰν κόμην, φύλλωμα, ὁ καταπράσινος, **δάφνας** (-ης) γεν. ὕλης, **μαντόσυνος** μαντικός, **μᾶνάγκαι** θεοῦ ἡ ἀσυγκράτητος μαντικὴ πνοὴ (ἐμπνευσις) τοῦ θεοῦ, ἡ μαντικὴ διέγερσις, **πνέω** ἐμπνέω, ἐμβάλλω εἰς ἐνθουσιασμόν. — **762-72 ἴσταμαι** λαμβάνω θέσιν, παρατάσσομαι, **πέργαμα** 589, **Ἄρης** αἱ πολεμικαὶ δυνάμεις (τῶν Ἑλλ.), **πόνιος** 253 ὁ ἀπὸ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης ἐρχόμενος, **εἰρεσία** (ἐρέτης) κωπηλασία, **πλάτη**; **εὐπρώροισι πλάταις-εἰρεσία** ἐπιμερ. διὰ κωπηλασίας τῶν καλλι-

πρόφρων πλοίων, *ὄχειοι* τὰ θεύματα, *τὰν* (κασιγνήταν) *τῶν*, ἐκ (γῆς) *Πριάμου*, *δορίπονος* (ὁ πονῶν ἐν δορί, μάχη) πολεμικός, *θέλων* κομίσει *τὰν*... ἐκ *Πρ*...—773-83 *κνκλώσας* ("Αρης 764), "Αρει *φονίω* διὰ φονικῶν, αἰμοχαρῶν μαχητῶν, *πόλις* ἀκρόπολις, *λάινος* (λάας ἄ. λίθος) λίθινος, *σπῶ* ἀποσπῶ, *λαιμότομος* παθ. ὁ ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ ἀποκοπεῖς, *πέρθω* ἐκπορθῶ, *πέρσας* χρον. εἰς τὸ *σπάσας* : μετὰ τὴν ἐκπόρθησιν..., *πόλισμα* ἢ ἀκρόπολις, *κατ' ἄκρας* ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, *πόλιν* ἢ λ. μετὰ τὸ *πόλισμα* εἶναι περιττή' ἐὰν σημαίνει τὴν πόλιν, ἔπρεπε νὰ συνδεθῆι πρὸς τὸ *πόλισμα* διὰ τοῦ *καί*, *τίθημι* ποιῶ, *κόρας* τῆς Τροίας, *πολύκλαυτος* ὡς καὶ 782 ἐνεργ. ὁ χύνων ἀφθονα δάκρυα, κτηρ., *ἔσειται* δωρ. μέλλ. τοῦ *εἶναι*, *προλείπω* καταλείπω προδοτικῶς, ἀπίστως, ἢ μτχ. αἰτιολ.—783-92 *ἐλπίς* φόβος, *μὴ ἔλθοι*... νὰ μὴ εὕρῃ ποτὲ μήτε..., *τέκνοις τέκνων*, *οἶαν* εἰς τὸ ἐλπίς ἄδε, *οἶαν στήσουσι* ὅπως θὰ κορυφωθῆι, με τὴς διαστάσεις πού θὰ λάβῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν των, *παρ' ἴστοις* ὅταν θὰ κάθηνται, θὰ ἐργάζωνται εἰς τοὺς ἀργαλειούς, *μυθέομαι* λέγω, *ἀπολωτιζῶ* ἀποκόπτω, ἀποσπῶ ἄνθος τοῦ λωτοῦ, εἰς τοῦτο *πατρίδος*, : ποῖος θὰ με ἀποσπῶσῃ ἀπὸ τὴν πατρίδα μου σὰν ἄνθος ἀπὸ τὸν βλαστόν, *τανύω* τεντώνω, ἐξαπλώνω κάτω, *ῥῦμα* (ἐρύω οὖρον) σύρισιμον, σουι. ἀντημ τοῦ *τανύσας* : σύρων με ἀπὸ τὰ μαλλιά τεντωμένην κάτω κατὰ τρόπον προκαλοῦντα δάκρυα, θέσμα προκαλοῦν...—793-800 *διὰ σέ* αὐτοτελῶς ὡς ἀναφώνησις: ὅλα αὐτὰ γίνονται ἐξ αἰτίας σου, Ἐλένη, *ἢ γόνος* ἢ κόρη (κατ' ἄλλους : *τὰν* (οὔσαν) *γόνον*), *δολιχαύχην* ὁ ἔχων δολιχόν, μακρὸν λαιμόν, *φάτις* θ ἢ φήμη, ὁ μῦθος, ὑποκ., *ἔτυμος* (εἰμι) ἀληθής, κτηρ., *δὴ* ὄντως, ὡς *ἔτεκεν*... εἰδ. πρῶτ. ἐκ τοῦ *φάτις*, *ῥοιθι* με τὸν κύκνον, *πταμένω* (πέτεσθαι) ὅταν ἐπέταξεν εἰς τοὺς κόλπους της, *Διὸς δέμας* περίωρ. ὁ Ζεὺς, *ἀλλάχθη* μετεμορφώθη (εἰς ὄρνιν), *εἶτε* μετὰ τὸ *εἰ* 794 ἀντί *εἶτε-εἶτε*, *μῦθοι* τὰ μυθολογήματα, τὰ παραμῦθια *ἤνεγκαν τάδε* διέδωκαν αὐτά, *Πιερίδες* αἱ Μοῦσαι ὡς καταγόμεναι ἐκ Πιερίας, χώρας τῆς Μακεδονίας, ἐνταῦθα ἐπιθ.: ποιητικά, *Π. δέλτοι* οἱ πάπυροι τῶν ποιητῶν, ἢ ποιήσεις, *ἐν+*δοτ. ὄργ., *ἄλλως* μάτην, ἀερολογήματα, *παρὰ καιρὸν* τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν λογικὴν.

751 *Σιμόεις* ποταμὸς τῆς Τροίας μικρός, πηγάζων ἐκ τῆς Ἰδης καὶ ἐκβάλλων Β τοῦ Ἰλίου εἰς τὸν Σκάμανδρον. 756 *Φοιβήιον* ὁ Φοῖβος ἦτο πολιοῦχος τοῦ Ἰλίου, ἔχων ναὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει, κτίσας μετὰ τοῦ Ἰοσειδῶγος τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. 757

Κασσάνδρα ὠραιότατη θυγάτηρ τοῦ Πριάμου, ἣτις ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ δῶρον τῆς μαντικῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὸν ἔρωτα αὐτοῦ καθ' ἣν εἶχε δώσει ὑπόσχεσιν, ὁ θεὸς κατηρόσθη αὐτὴν νὰ μαντεύῃ μὲν ἀληθῆ, ἀλλὰ νὰ μὴ πιστεύεται. Ὁ χορὸς φαντάζεται αὐτὴν ἐνταῦθα ἐν μαντικῇ ἔκστασει. Περὶ τῶν ἔκστασεων τῆς Κασσάνδρας ἴδὲ τὸ ἡμέτ. **Μαντεῖον τῶν Δελφῶν** σ. 20.759 Ἡ δάφνη ἦτο ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. 768-9 **τῶν ἐν αἰθέρι δισσοῶν Διοσκούρων** ἐννοεῖται ὁ ἀστερισμὸς τῶν Διδύμων, ὅστις ἐπιφαινόμενος ὑπεράνω πλοίου ἐν τρικυμίᾳ ἐθεωρεῖτο ὡς αἴσιος οἰωνός. Διόσκουροι ἐκαλοῦντο καὶ δύο φωτεινὰ σημεῖα προκαλούμενα ἐξ ἠλεκτρικῶν ἐκκενώσεων μετὰ θύελλαν, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἰσθμῶν τῶν πλοίων, θεωρούμενα ὡς αἴσιος οἰωνός (σήμερον : **τελώνια**). 786 **πολύχρυσοι**. Περὶ τῆς βαρβαρικῆς χλιδῆς ἴδ. 74. Ἡ Λυδία ἦτο ὄντως πολύχρυσος διὰ τὸν χρυσορροῶν Πακτωλὸν καὶ οἱ Λυδοὶ ἦσαν διαβόητοι ὡς τρυφηλοὶ καὶ ἡδυσταθεῖς. 795 **Δήδα** 49 ἐκ τοῦ Διὸς μεταμορφωθέντος εἰς κύκνον ἐγέννησε δύο φᾶ καὶ ἐκ τοῦ ἐνός μὲν ἔξεκολάφη ἡ Ἑλένη, ἐκ τοῦ ἐτέρου δὲ ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι. 798 **Πιερίσιν** ὁ Πίερος εἶναι ὄρος τῆς Μακεδονίας πρὸς Β τοῦ Ὀλύμπου, ἐξ οὗ ἡ περὶ αὐτὸν χώρα ἐκλήθη Πιερία καὶ Πιερίδες αἱ Μοῦσαι ὡς λατρευόμεναι ἐκεῖ. — **Τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως ; ποῖον τὸ συναίσθημα τοῦ χοροῦ ; τί σᾶς ἀρέσκει περισσότερο ἐκ τοῦ χορικοῦ ; πῶς θὰ ὀνομασθῆ κατὰ τὴν σειρὰν του ; διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὀρχήσεώς του τί ἄλλο ἐπεδίωκον οἱ ποιηταί ; ἐλευθέρᾳ ἀπόδοσις. Ὁ Ἔδρ. διαρκῶς ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῶν κακῶν εἰς τὴν Ἑλένην τί ἐπιδιώκει ; διὰ τί ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ μύθου, καθ' ὃν ἡ Ἑλένη ἦτο κόρη τοῦ Διός ; πῶς δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ διὰ τοῦτο ;**

801-84. 801-9 ὁ στρατηλάτης τῶν Ἀχαιῶν, ποῦ ἐνθάδε διὰ τοῦ ἐνθάδε δηλοῦται ὅτι ὁ Ἄγ. εὐρίσκειται ἐδῶ, ἐν Αὐλίδι, διὰ δὲ τοῦ ποῦ ζητεῖται νὰ καθορισθῆ εἰς ποῖον ὠρισμένως μέρος ἐδῶ εὐρίσκειται, **πρόσπολος** θερᾶπων, **τίς προσπόλων**, **τίς φράσειεν ἂν** ἐρώτησις, ἐκφράζουσα ἐν αἰτικῇ ἀβρότητι εὐχὴν : ποῖος θὰ εὐαρεστηθῆ, θὰ λάβῃ τὴν καλωσύνην νὰ ἀναγγεῖλῃ, **ζητοῦντα** κτγρ. μτχ. ἐκ τοῦ φράσειεν ἂν, **Ἀχιλλέα τὸν Πηλέως παῖδα**, ὑποκ., **ν ν** Ἀγαμέμνονα, ἀντικμ., **ἐν πύλαις** ἔξω εἰς τὴν εἴσοδον τῆς σκηνῆς του, πρβλ. **θυραῖος** ὁ ἐν τῇ θύρᾳ ἢ ἔξω τῆς θύρας, ὁ ἀπὼν ἐκ τῆς οἰκίας, (εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ἴδω) **οὐ γάρ, μένομεν**

πάντες ἡμεῖς οἱ στρατεύοντες, ἐξ Ἰσου ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας,
 ἑλέας Εὐρύπου, ἄξυγες γάμων οἱ τραγικοὶ ἀντὶ τῆς προθ. ἄνευ
 μεταχειρίζονται λέξιν σύνθετον μετὰ τοῦ στερ. ἀ, ἥς τὸ β' συνθ.
 ναὶ συνώνυμον πρὸς τὴν γεν., ἥτις θὰ ἐξηγοῦτο ἐκ τοῦ ἄνευ :
 ἄνευ γάμων, ἄγαμοι, θ(α)άσσω κάθημαι, προβλ. ὁ θᾶκος 195, εὐ-
 ρύπος 397, δεινὸς ἔρωσ ὑπερβολικὸς ἐνθουσιασμός, ἐκ τούτου
 στρατείας, ἐμπέπτωκεν Ἑλλάδα ἀντὶ Ἑλλάδι, οὐκ ἄνευ θεῶν ὄχι
 χωρίς τὴν θέλησιν τῶν θεῶν, ὄχι χωρὶς θεῶν δάκτυλον.—810 8
 ἄμυδν δίκαιον τὰς ἰδικὰς μου ὀρθὰς ἀπόψεις, ὁ χερῆζων ὅποιος
 ἐλεῖ, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην, αὐτὸς μόνος του, ὑπὲρ αὐτοῦ
 θάσει θὰ ἐκθέσῃ τὰς προσωπικὰς του ἀπόψεις, γάρ ; Φάρσαλος
 ἐπὶ λεπταῖς ταισίδε (ταῖσδε) πνοαῖς μετὰ τὸ ἀσθενὲς αὐτὸ φύ-
 μα πού φυσᾷ, ἐδῶ ὅπου μόλις φυσοῦν αἱ ἀσθενεῖς αὐταὶ ἐδῶ
 ραι, ἴσχω συγκρατῶ, πρόσκειμαι πιέζω, στενοχωρῶ (μετὰ παρα-
 ῆσεις ἢ πικράς, ὀχληρὰς πιέσεις), πόσον χρόνον χερῆ ἐκμετρηῆσαι
 πόσον καιρὸν ἀκόμη πρόκειναι νὰ πηράσῃ, πρὸς στό-
 ν I. μέχρι τοῦ ἀπόπλου διὰ τὸ Ἴλιον, ἢ γεν. ἀντικμ., δρᾶ εἴ
 δράσεις κάμνε ὅ,τι ἔχεις νὰ κάμῃς, ἢ εἰ δὲ μή, ἄλλως, μένω
 μένω, μέλλημα ἀργοπορία, ἀναβολή.—819-30 πόινια αἰ-
 ῶς ἀγία, ἱερὰ αἰδημοσύνη, τήνδε ἀντικμ., τίνα κτηρ. : τίς ἐστὶν ἦδε,
 ποτὲ τίχα, προσήκω τινὶ συγγενεύω πρὸς τίνα, πάρος πρότε-
 ῶν, αἰνῶ ἐπαινῶ, εὖγε, τὸ σωφρονεῖν ἢ σωφροσύνη, ἢ αἰδώς,
 ἄλλοτος τὸ συγκεντρωμένον στρατόπεδον, μούστιν μοί ἐστιν, τὰ
 ῖρια τὰ ἀπαραίτητα συστατικά, συμβάλλω λόγους γυναιξί-
 οῖγω ὁμιλίαν μετὰ γ., αἰσχρόν μοι ἐντρέπομαι.—831-42 συνά-
 ῶ δεξιάν χειρὶ κάμνω χειραψίαν, δίδομεν τὰς δεξιάς, ἀρχή
 οῖμιον, ἀρραβών, νυμφεύματα πανδρολογήματα, ἀποκατάστα-
 ῶ γάμος, ἐγὼ σοι (συνάψω), θέμις (ἐστὶ) ἕξεισι, ὦν μὴ μοι
 ῖμις (ψαύειν), θέμις μάλιστα καὶ πολὺ μάλιστα ἐπιτετραμμένον,
 ῖμις μέλλ., ἀφασία μ' ἔχει δὲν ἠξεύρω τί νὰ εἴπω, εἰ μὴ ἐκτός
 ῖν, καινουργῶ λόγον τερατολογῶ, λέγω ἀκατανόητα πράγματα,
 ῖνοῦ παραφρονῶ, : ἀπὸ κάποιαν διανοητικὴν παράκρουσιν, πᾶσι
 ῖδ' ἐμπέφυκε αὐτὸ ἐδῶ ἢ φύσις τὸ ἔχει δώσει εἰς ὅλους, φυσικὰ
 οἱ οἱ ἄνθρωποι παθαίνουν αὐτὸ ἐδῶ, αἰδεῖσθαι ἐπεξ τοῦ τότε,
 ῖνμαι γάμου κάμνω μνεῖαν τοῦ γάμου, πιάνω εἰς τὸ στόμα
 ῖου, ὁμιλῶ διὰ τὴν ὑπανδρείαν, ὀρῶσι (δοτ.) μεμνημένους φυ-
 κὴ δημοτικὴ σύνταξις ἀντὶ ; φίλοι συγγενεῖς, μνηστεύω μνη-
 εύομαι, ἤλθέ μοι λόγος γάμων μοῦ ἔγινε πρότασις συνοικε-

σίου.—843-54 *τί δῆτ' ἂν εἴη* τότε λοιπὸν τί εἶναι δυνατόν νὰ συμβαίῃ ἐδῶ, *ἐμοὶ θαύματ' ἐσὶ τὰπὸ σοῦ* (λεγόμενα) τὰ λόγια τὰ ἰδικά σου ἀφήνουν καὶ ἐμὲ μὲ ἀνοιχτὸν τὸ στόμα, *εἴκαζε* κάμνε εἰκασίας πρὸς λύσιν τοῦ μυστηρίου, φρόντισε νὰ τὸ λύσης μὲ διαφόρους εἰκασίας, *κοινὸν ἐστὶν εἰκάζειν* τάδε καὶ οἱ δύο ἔχομεν τὸ ἐνδιαφέρον νὰ λύσωμεν αὐτὸ ἐδῶ τὸ αἶνιγμα, νὰ διαφωτίσωμεν τὴν παρεξήγησιν, *ἄμφω οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως* καὶ οἱ δύο ἐξ ἴσου λέγομεν τὴν ἀλήθειαν, *ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινὰ* ἀλλὰ τάχα εἶμαι θῦμα τρομεροῦς ἀπάτης, *μνηστεύω γάμους οὐκ ὄντας* ἀρραβωνίζω μὲ ἀνύπαρκτον γαμβρόν, *εἴξασιν* ἄττ. ἀντὶ *εὐκασι*, ὅπως φαίνεται, *τάδε* διὰ τὸ πάθημά μου αὐτό, *κερτομέω-ῶ* (κέρτομος ὁ ἔχων κεῖρον στόμα, δηκτικὸς) πειράζω, ἠθέλησε νὰ πειράξῃ, *ἀμελία δίδωμί τι* ἀδιαφορῶ διὰ τι, *φαύλως φέρω* τὸ παίρνω ἑλαφρά, *οὐκ ὀρθοῖς ὄμμασιν εἰσορῶ* ἀτενίζω μὲ χαμηλωμένους ὀφθαλμοὺς (ἐξ αἰσχύνης), *ψευδῆς γενομένη*... μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀπάτης μου καὶ μετὰ τὸ ἀναξιοπρεπὲς πάθημά μου, *τόδε* τὸ χαῖρε, καὶ σὺ χαῖρε (κατ' ἄλλους: τὸ ἴδιον ἔχω πάθει καὶ ἐγὼ ἀπέναντί σου, δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀτενίζω), *μα(σ)τεύω* ζητῶ.

804... Κατὰ τὸν Ἀχ. ἐκ τῶν πολεμιστῶν οἱ μὲν εἶναι ἔγγαμοι, περὶ τοῦ οἴκου τῶν ὁποίων μεριμνῶσι τὰ ἀπομείναντα μέλη τῆς οἰκογενείας, οἱ δὲ ἄγαμοι, ὧν ὁ οἶκος ἔχει ἀφθεῖ εἰς ξένας χεῖρας. 809 *οὐκ ἄνευ θεῶν*. Τοῦτο ὑπομνησκει τὸ σχέδιον τοῦ Διός, ὅστις κατὰ τὰ Κύπρια ἔπη τοῦ Στασίνου, ἔπος τοῦ ἐπικυκλίου, βλέπων τὴν γῆν στενάζουσαν ὑπὸ τὸ ἄχθος τοῦ ὑπερπληθωρισμοῦ τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπήγαγε τὸν μακρὸν καὶ διέθρονον Τρωικὸν πόλεμον, ἵνα διὰ τῆς μεγάλης ἀνθρωποσφαγῆς ἀνακουφίσῃ αὐτήν. 813 Τοῦτο ἀντίκειται πρὸς 1323. 815 Καὶ ἐν Ὅμ. 1200 οἱ Μυρμιδόνες παρίστανται γογγύζοντες κατὰ τοῦ Ἀχιλλέου διὰ τὴν ἀδράνειαν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκείνου διὰ τὴν μῆνιν.—*Διὰ τίνας παρόδον παρέρχεται ὁ Ἀχ. ἀνεμένετο ἢ πάροδος του; τίνα στάσιν τηρεῖ ἀπέναντι τῆς Κλυτ. τὰ παιδρὰ τῆς συναντήσεως; πῶς φαίνεται ἐν τέλει ἡ Κλυτ.;*

855-916. 855-64 *γένεθλον* ἔγγονος, *παροίγω γυναικὶ* ἡμιοίγω, *ταρβέω-ῶ* 517, *δοῦλος* ἀπόκρισις εἰς τὸ τίς, *ἀβρύνω* ὑπερηφανεύομαι, *καμαρώνω*, τῷδε τῷ δοῦλος εἶναι, διὰ τὸν τίτλον μου αὐτὸν ἐδῶ, *τίνος* (δοῦλος) *μέν*, ἄνευ δέ, τοῦλάχιστον, *χωρὶς* *τάμα*... ἂν εἶσαι τοῦ Ἀχ. δοῦλος, δὲν ἔχεις καμμίαν σχέσιν μὲ ἐμὲ διότι τὰ πράγματά μας τὰ ἔχομεν ὁ καθεὶς χωριστά, *τῆσδε* ἀπὸ τῆς Πηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

κροίσις εἰς τὸ *τίνος* (δοῦλος), *τῆς* (ἰσταμένης), *παροῦθεν οἴκων* πρὸ-
 τῆς βασιλικῆς σκηνῆς, *εἰ χεῖρεις τι* (ἐκείνων) *ὧν ἔνεκα*, *ἐπέχω*
 σταματῶ μτβτ., *ἐφίσταμαι* ἵσταμαι πλησίον, *λέγοις ἂν* ἀττ. λεπτό-
 τῆς ἀντὶ προσκτ., (*νῶν* δοτ. δυϊκ. τῆς προσωτ. ἀντων. α'. προσ.,
 προβλ. λατ. no-s,): ναί, εἴμεθα μόνοι ἡμεῖς οἱ δύο καὶ δύνασαι ἐλεύ-
 θερα νά, *ἡμῆ* ἢ *ἐμή*.— 865-72 *ἀναφέρω* ἀναφέρομαι, *ὄκνος*
 ἀνησυχία,: τὰ λόγια σου ἀναφέρονται εἰς τὸ μέλλον· ἀλλ' ὅμως προ-
 καλοῦν κάποιαν ἀνησυχίαν, *δεξιᾶς ἔκατι* ἔνεκα τῆς δεξιᾶς, ὅσον
 ἀφορᾷ τὴν, ἐὰν θέλεις ὡς ἐγγύησιν τῆς ἀσφαλείας σου τὴν δεξιάν
 μου, νά (καὶ προτείνει εἰς αὐτὸν τὴν δεξιάν της), *μέλλω* διστάζω,
 φοβοῦμαι, *ὧν* κτγρ. μτχ. εἰς τὸ *ἔφην* πλεονάζουσα: γνωρίζεις τί
 πρᾶγμα εἶμαι καὶ πόσον εὐνοϊκὰς διαθέσεις τρέφω πρὸς, *λάτρις-ιος*
 γ. κοιν. ὑπηρετής, δοῦλος, *χῶτι* καὶ ὅτι, ἐκ τοῦ *οἶσθα*, *ἐν ταῖς*
σαῖσι φρεναῖς... μέσα εἰς τὴν προϊκά σου ἔλαβε καὶ ἐμὲ ὁ Ἄγ., *ἐμὸς*
πιστός μου, *ἐκκαλύπτω* ἀποκαλύπτω, *στέγω λόγους* κρύπτω μυστι-
 κά.— 873-85 *μέλλω* σχεδιάζω, σκέπτομαι, (*κτείνω*) *αὐτόχειρ* διὰ
 τῆς ἰδίας χειρός, *ἀποπτύω*,: φτοῦ, φτοῦ (δι' αὐτά, ποῦ εἶπες·
 κλούβια καὶ ἄπιαστα ὅσα εἶπες), *εὖ φρονῶ* ἔχω σώας τὰς φρένας,
 εἶμαι εἰς τὰ καλὰ μου, (*μέλλει κτενεῖν*) *φρονεῶν*, *δέρη* ὁ λαιμός,
 προβλ. περιδέραιον, *φάσγανον* (σφάτιω) ξίφος, *ἀρτίφρων* (ἔστι)
 ἔχει ἀρτίας (προβλ. ἀρτιμελής), σώας τὰς φρένας, *πλὴν εἰς* σέ εἰς
 ὅλα τὰ ἄλλα πλὴν εἰς τὰς σχέσεις του μὲ σέ, *τοῦτο οὐ φρονεῖ* εἰς
 τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν ἔχει σώας τὰς φρένας του, *ἐκ τίνος λόγου*
(μέλλει κτενεῖν) διὰ ποῖον λόγον, *ἀλάστωρ ορος* ὁ κακὸς δαίμων, ὁ
 δαίμων τῆς τυφλώσεως, (*ἔστιν*) *ὁ ἐπάγων* ὁ ἐξωθῶν αὐτὸν εἰς τοῦτο,
(ἐπάγει αὐτὸν) θέσφατα 879 ἢ θέλησις τῶν θεῶν, *ἵνα πορευῆται*
διὰ νά κατορθώσῃ νά κινηθῆ ὁ στρατός, ἀπόκρισις εἰς *ἐκ τίνος*
λόγου, *ποῖ* διὰ ποῦ, *δώματα* ἢ καθέδρα, ἢ αὐλή, *νόστιος Ἑλένης*
 ἢ στρατεία, ὁ πλοῦς διὰ τὴν Ἑλένην (διότι *νέομαι* σημ. καὶ ὑπάγω,
 ἔρχομαι), *ἦν πεπρωμένος* ἦτο πεπρωμένον νά γίνῃ, *εἰς Ἴφ.* διὰ
 τὸ κακὸν τῆς Ἴφ., *ἔχω* γνωρίζω, *παρεῖχε πρόφασιν* τοῦ παρεῖχε
 τὴν ποθητὴν ἀφορμὴν, τοῦ ἐχρησίμευσεν ὡς πρόφασις.— 886-95
ἐπ' ὀλέθρῳ διὰ τὸν θάνατόν σου, *δεινὰ ἔτλη* ἐτόλμησε τρομερὸν
 πρᾶξικόπημα, *οἴχομαι* εἶμαι χαμένη, *στέγω* συγκρατῶ, *νάμα* ῥεῖ-
 θρον, *ἦπερ* ὅπως πράγματι, *φῆς εἰδέναι τάδε πεπυσμένος* (αἴτ.)
πόθεν, *πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα* 115 ἀντίθετον πρὸς τὴν προη-
 γουμένην ἐπιστολήν, *οὐκ ἔων* θέλων νά μὲ ἐμποδίσης, *ξυγκελεύων*
 θέλων νά μὲ παρακινήσης, ἐνθαρρύνῃς μαζί του, *μὴ μὲν οὖν ἄγειν* τὸ

μὲν οὖν ἐνισχύει τὴν ἄρνησιν : ὄχι, ὄχι διὰ τὰ φέρης, *τότε* ὅτε ἔγραφε τὴν δευτέραν ἐπιστολὴν, *εὖ φρονῶ ; φέρων* ἔνδ.—896-916. *ἔκλυόν* ὁ ποικ. ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤρχισαν αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ γέροντος, *ἄθλιος* 472, *οὐ φαύλως φέρω τὸ ἐμὸν* φέρω βαρέως τὴν προσωπικὴν μου προσβολήν, *δολῶ-ῶ* ἔξαπατῶ, παγιδεύω, *οὐχ ἀπλῶς οὕτω φέρω* δὲν τὸ παίρνω ἑλαφρῶ ἄνευ περαιτέρω συνεπειῶν, *ἐπαιδοῦμαι ; θνητὸς* θ., *γεγῶτα* κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ σὸν γόνυ σέ, *συμνύνομαι* ἀβρύνομαι 858, : πρὸς τί τὰ ὑπερηφανεύομαι ; *σπουδάζω* ἐνδιαφέρομαι σοβαρῶς, *τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ* ἐμοὶ κακῶςπραττούση, *τῇ λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ* ἡ ὁποία μόνον τὸν τίτλον τῆς ἰδικῆς σου συζύγου ἔλαβε, φιλῶ ὀνόματι ὀνομάσθη, *μάτην* ψευδῶς, *ἀλλ' ὅμως* (λεχθείσῃ), *καταστέφω* ἐπιθέτω τὸν νυμφικὸν στέφανον, : μὲ τὸν νυμφικὸν στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν, *γαμουμένην* (μέλλ.) σοί, *νῦν* δὲ εἰσάγει τὴν πραγματικότητα ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ μὴ πραγματοποιηθέν, *ὅστις* αἴτ., *εἰ μὴ* εἰ καὶ μὴ, *γοῦν* τοῦλάχιστον, *πρὸς γενειάδος* (ἰκετεύω) ἐν ὀνόματι τῆς γ., *ἀμυναθεῖν* ποιητ. ἀόρ. τοῦ ἀμύνειν, : τὸ ὁποῖον ὀφείλεις νὰ ἰκανοποιήσης, *τὰ Ἄγ.* ἡ στάσις τοῦ Ἄγ., *πάντολμος* θρασυτάτος, ἀναιδέστατος, *γυνή* μία γυναῖκα, *ναυτικὸν στρατεύμα* τὴν εἰς τόπον κίν. : εἰς ναυτικὸν στρατόπεδον, *ἄναρχος* ἀπειθάρχητος, *θρασὺ ἐπὶ τοῖς κακοῖς* ἀναιδῆς εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ ἄλλου, *χρήσιμος* εὐχρηστος, πειθαρχικός, 750, *θέλωσι* κατὰ σύνεσιν, *ὑπερτείνω τινὸς τὴν χεῖρα* κρατῶ τὴν χεῖρά μου ἀπ' ἐπάνω ἐνός, προστατεύω.

860 *Τυνδάρεω δόντις* 46 κέ. 878 *ἀλάστωρ* κακὸς δαίμων προκαλῶν τὴν τύφλωσιν τοῦ ἀνθρώπου (ἄτην), τὸ ἁμάρτημα καὶ τέλος τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ. 881 *Δαρδανος* υἱὸς τοῦ Διός, πατὴρ τοῦ Ἴλου τοῦ οἰκιστοῦ τοῦ Ἴλιου, ἰδρυτῆς τῆς πόλεως Δαρδανίας ἐπὶ τῆς Ἰδης, γενάρχης τῶν Δαρδάνων, συγγενῶν τῶν Τρώων. Δώματα Δαρδάνου εἶναι ἡ Τροία ἢ τὸ Ἴλιον. 900 Τὸ λαμβάνεσθαι τῶν γονάτων (γονοῦσθαι καὶ γονάζεσθαι), τοῦ γενείου καὶ τῆς δεξιᾶς ἦτο σημεῖον ἰκεσίας. 914 Ὁ Εὐριπίδης εἶχεν ἴσως ὑπ' ὄψει τοῦ σύγγραφονα σχετικὰ γεγονότα ἐκ τῆς πατρίδος του.—"Ἄς ἀναπαραστήσωμεν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τὸν Πρᾶσβύτερον διὰ τί αἱ πολλὰ προφυλάξεις του ; διὰ τί ἀναβάλλει ἐπὶ πολὺ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ μουσικοῦ ; πῶς φαίνεται ὁ χαρακτήρ του ; χαρακτηρισμὸς τῆς Κλυτ... πῶς ἐμφανίζεται ἡδὴ αὕτη ;

917-74. 917-8 τὸ τίκτειν ἢ μητρότης, (ἔστι) δεινὸν ὑπερφύεσ, μουσικηριῶδες, *φέρει φίλτρον μέγα...* γεννᾷ μέσα εἰς τὰς

καρδίας τῶν μητέρων, ἄλων ἀνεξαιρέτως, ἰσχυρὸν φίλτρον, ὥστε νὰ ὑποφέρουν ὑπερβολικὰ χάριν τῶν τέκνων των.—919-25 *θυμὸς* ἢ ψυχὴ, *ὑψηλόφρων* κτγρ. προλ. ὥστε νὰ ἔχη ὑψηλὰ αἰσθήματα, *πρόσω* πέραν τῶν ἐσκαμμένων, εἰς ἀνωτέρας σφαίρας, ὀρίζοντας, *ἀσχαλάω·ω* κ. *ἀσχάλλω* λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι, τὰ *κακὰ* ἢ δυστυχία, τὰ *ἐξωγκωμένα* ἢ μεγάλη εὐτυχία, *μετρίως* ἐν μέτρῳ, εἰς ἀμφοτέρω τὰ ἀλομφ., *λελογισμένοι εἰσὶν ὀρθῶς* ἔχουν κάμει τὴν ὀρθὴν σκέψιν, *διαζῶ τὸν βίον μετὰ γνώμης* περὶ τὴν ζωὴν μου μὲ φρόνησιν, κατὰ τὰς ὑπαγορευσεις τῆς λογικῆς, *ἔστιν ἵνα* ἔστιν ὅπου, ἐνιαχοῦ, ἐνίοτε, *λίαν φρονῶ* εἶμαι ὑπερβολικὰ σοφός, *γνώμην ἔχειν* ἢ φρόνησις, ὀρθὴ κρίσις.—926-31 *ἐν (τόποις, χερσὶ, δώματι)* Χίρωνος, *ἠγοῦμαι καλῶς* ἀσκῶ καλῶς τὰ ἡγεμονικά μου δικαιώματα, *παρέχω ἐλευθέραν φύσιν* παρουσιάζω ἀνεξαρτησίαν γνώμης, τηρῶ τὴν αὐτοτέλειάν μου, *ἐνθάδε ἐν Τροίᾳ τε, κοσμῶ* τιμῶ.—922-42 *καταστέλλω* τινὰ καταπραῖνω, καθησυχάζω, *περιβάλλω οἶκτον* περιβάλλω μὲ συμπάθειαν, *τοσοῦτον ἂ δὴ καὶ ἄνδρα...* ἀφ' οὗ οὐδὲ περιέβαλον μὲ τόσην συμπάθειαν, ὅσην ἠδύνατο νὰ παράσχη εἰς νέος, πρὸς ὅσην μόνον εἰς νέος εἶναι ἱκανός..., *ὧ σθένια παθοῦσα πρὸς τῶν φ.* ἔ. σύ, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐφέρθησαν σκληρὰ οἱ φίλτατοι (ὁ σύζυγος), *φατίζω τινι* 135 μνηστεύομαί τινι, *παρέχω* ἐπιτρέπω, *ἐμὸν δέμας* ἐμέ, *ἐμπλέκω πλοκάς* τυλίγω εἰς πλεκτάνας, μηχανορραφίας, *αἶρομαι σίδηρον* ἀνασύρω τὸ ξίφος, *ἢ δεινὰ τλάσα κοῦκ ἀνεκτὰ* τὸ θῦμα τρομεροῦ καὶ ἀφορήτου κακουργήματος.—943-7 *ἀτιμάζομαι ἀνάξια* ὑβρίζομαι προσβολήν, τῆς ὁποίας δὲν εἶμαι ἄξιος, ἀναξιοπρεπῆ, *θαυμαστὰ ὡς ἀντι θαυμαστῶς ἢ θαυμασιῶς* ὡς κατὰ τρόπον ἐξαιρετικὰ καταπληκτικόν, ἐπίτ. τοῦ *ἀνάξια, ἦν ἄρα* 404, *κάκιστος* προστυχώτατος, *τὸ μηδὲν τὸ μηδενικόν, (ἀνῆρ) ἐν ἀνδράσιν, ὡς γεγῶς οὐχὶ Π.* ὡς νὰ μὴ ἦμην υἱὸς τοῦ Π., *ἀλάστωρ* 878, *φονεῦει σῶ πόσει* εἶναι μίχαιρα, δήμιος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ συζύγου σου.—948-58 *τέθραμμαι διὰ κυμάτων* ἔχω μεγαλώσει μέσα εἰς τὰ κύματα, *φυτουργὸς πατῆρ, οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρα* οὐδὲ μὲ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου του, *προσβάλλω (χεῖρα) πέπλοις* πλησιάζω, ἐγγίζω τοὺς, *ἢ εἰ δὲ μή, ἄλλως, Σίπυλος ἔσται πόλις* ἢ Σίπυλος θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα πόλεως, *ὄρισμα* περιφέρειαι, χώρα, *ὅθεν πεφύκασι γένος* ἐκ τῆς ὁποίας ἔλκουσι τὴν καταγωγὴν των οἱ, *κεκλήσεται* θὰ ἀκούεται, θὰ μνημονεύεται, *ἐνάροχομαι* κ. *κατάρχομαι* κ. *ἐξάρχομαι* 435, *προχύται* οὐλοχύται, κρι-

θάλευρα, *χέρνιψ* 675. : με μαῦρα κριθάλευρα καὶ ἁγιασμοὺς θὰ ἀρχίσῃ τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας, *μάντις* ὑποκ., *τίς ἀνῆρ* κτηρ. τί εἶδους ἄνθρωπος εἶναι, *δς αἷτ.*, *τυχῶν* εἰς τὴν τύχην, εἰς τὸ ὀλίγ' ἀληθῆ λέγει, *τύχη* ἐπιτύχη, *διοίχομαι* γίνομαι ἄφαντος διολισθαίνω.— 959-67 *ἔκαυ* 373, *θηρῶσι λέκτρον τοῦμόν* ἐπιδιώκουν τὸν γάμον μου, ἢ πρότ. παρενθ., *ὑβρίζω* προσβάλλω, ἐξευτελίζω, *τοῦμόν ὄνομα* τὴν ἄδειαν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἰδικόν μου ὄνομα, *θήραμα* δόλωμα, παρὰθ., *ἐμοὶ μάλιστ' ἐπέισθη* ἀπὸ τὸ ἰδικόν μου ὄνομα πρωτίστως παρεπίσθη, τὸ ἰδικόν μου ὄνομα ὡς συζύγου τῆς θυγατρὸς τῆς τὴν ἐλλάνευσε, *ἐκδοῦναι ἐμοὶ* (πόσει κτηρ.), κ. *ἐπέισθη ἐμοί...*, *ἔδωκα ἂν* (τὴν ἄδειαν), *τῶν τοι ἂν*, *Ἑλλῆσι* χαρ., *νόστιος* πρὸς Ἴλιον *κάμνει ἐν τῷδε* ἡ στρατεία πρὸς τὸ Ἴλιον προσκρούει εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον, *αὔξω τὸ κοινόν* (ἐκείνων), *μεθ' ὧν* προάγω, ἐξυπηρετῶ τὸ κοινὸν συμφέρον ἐκείνων, με τοὺς ὁποίους.— 968-74 *οὐδέν εἰμι παρά γε τοῖς σ.* οὐδεμίαν σημασίαν ἔχω εἰς τὴν συνείδησιν τῶν στρατηλατῶν τοῦλάχιστον, *εὐμαρῆς* εὐκόλος, *ἐν εὐμαρεῖ* (ἔστι) εἶναι εὐκόλον διὰ τοὺς στρ., *δραῖν καὶ μὴ δραῖν* καλῶς νὰ μὲ μεταχειρίζονται καὶ καλὰ καὶ ἄσχημα, *τάχ' εἴσεται* (εἰδέναι) *σίδηρος* τοῦτο (ἐὰν ἔχουν τοιοῦτον δικαίωμα) ταχέως θὰ ἐξακριβώσῃ τὸ ξίφος μου, *χραίνω* μολύνω, *κηλῖσιν αἵματος φόνου*, *πρὶν ἐλθεῖν* (με), *ἐξαιροῦμαι* ἀποσπῶ, *μέγιστος* πανίσχυρος, *οὐκ ὦν* ἐνδ.

927 *Χίρων* 209. 952 *Σίπυλος* θ. πόλις τῆς Φρυγίας, ἣς ἐξβασιλεύεν ὁ Τάνταλος ὁ γενάρχης τῶν Πελοπιδῶν. *Σίπυλος* ἄ. κ. *Σίπυλον* ὄρος ἐν τοῖς ὄρεσις Φρυγίας καὶ Λυδίας. 956 Παρὰ τραγικοῖς ἀπαντῶσι πολὺ πικραὶ κρίσεις περὶ τῶν μάντεων, οἱ ὁποῖοι πολὺ ἐδυσφημήθησαν μετὰ τὴν ἀτυχή μάλιστα στρατείαν τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τὴν Σικελίαν Θουκ. VIII 1,1. Πλείονα περὶ τούτων ἴδ. ἐν τῷ ἡμετ. *Μαντιῶ τῶν Δελφῶν* σ. 26-70 μετὰ τῶν σημειώσεων.— *Ἄς χαρακτηρίσωμεν τὸν Ἀχ.* ὅπως αὐτὸς χαρακτηρίζει ἑαυτὸν ὅποια τὰ διαφέροντά σημεῖα τοῦ χαρακτηρισμοῦ καὶ πῶς ὁ Εὐρ. χαρακτηρίζει αὐτόν ; ὁμοιάζει ὁ Εὐρ. Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ὀμηρικόν; 975-1033. 975-6 *σεμνὸς* 705.— 977-82 *φεῦ* εὐγε, *ἐπαινῶ λίαν λόγοις* ἔ. με ὑπερβολικὰ λόγια, *πῶς ἂν...* 802, *μηδὲ* ἀποκατὰ μή, *ἀπόλλυμι τὴν χάριν* χάνω τὴν δύναμιν νὰ εὐχαριστήσω, *οὐκ ἔστιν ἐνδὲν* νὰ εὐχαριστήσω, *ἐνδεῶς τοῦδε* (τοῦ ἐπαινεῖν) με ἀνεπαρκῆ πρὸς τοῦτο λόγια, με πολὺ περιορισμένους ἐπαίνους, *ἀγαθοὶ οἱ ἀγαθοί*, *αἰνῶ ἐπαινῶ*, *αἰνῶ ἄγαν* εἶμαι ὑπερβολικῶς

εἰς τοὺς ἐπαίνους, *παραφέρω* προβάλλω (εἰς τὸ μέσον) ὡς ἐπιχείρημα, φέρω, *οἰκτρὸς* ὁ προκαλῶν οἰκτον, *ἰδία νοσῶ* πάσχω προσωπικῶς, ἢ *μτχ.* αἰτιολ., *ἀνοσος κακῶν* ἀπηλλαγμένος συμφορῶν. — **983-91** *ἀλλ' οὖν* ἀλλ' ὅμως, *ἔχει τι σχῆμα* κάμνει ἀσφαλῶς καλὴν ἐντύπωσιν ὁ χρηστός, *κἂν ἀπωθεν ἤ* (τῶν κακῶν) καὶ ἂν εἶναι μακρὰν τοῦ κακοῦ, καὶ ἂν εἶναι ξένος πρὸς τὸ κακὸν μὴ θιγόμενος ὑπ' αὐτοῦ, *ἢ αἰτ.*, *οἴηθείσα* ἐνδ., *κατέχω κενὴν ἐλπίδα* βλέπω τὰς ἐλπίδας μου ματαιουμένας, *θανοῦσα* ὑποθ., *τάχα* ἴσως, *ὄργις* κακὸς οἰωνός, *κτγρ.*, *τοῖς μέλλουσι γάμοις* διὰ τὸν μέλλοντα γάμον σου, *εὖ ἀρχὰς εἶπας*... ὥραϊα ἤρηξιες καὶ ὥραϊα ἐτελείωσες. — **992-7** *νῖν* τὴν θυγατέρα μου, ὑποκ. τοῦ *περιπτύξαι*, *ἀπαρθένευτος* ἀπρεπής εἰς παρθένον, *ἔχω δι' αἰδοῦς ὄμμ'* ἐλευθέρον ἔχω τὴν αἰδημοσύνην εἰς τὸ βλέμμα ὡς ἐ' εὐθέρος, ὡς ἀρμόζει εἰς τὸν ἔχοντα ἐλευθεροπρεπῆ ἀνατροφὴν, *ταῦτά τεύξομαι* θὰ ἐπιτύχω τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, τὸν οἰκτόν σου, *οὐ παρούσης* καὶ μὲ τὴν ἀπουσίαν της, *σεμνὰ σεμνύνεται* ἢ σεμνότης εἶναι σεμνότης, *ἔχει πάντοτε τὴν ἀξίαν της, ὅσον γε δυνατόν*... ἀλλ' ὅμως μία γυναῖκα πρέπει νὰ κάμνη χρῆσιν τῆς αἰδημοσύνης ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δυνατοῦ, ἐφ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουν. καὶ ἡ αἰδημοσύνη πρέπει νὰ ἔχη τὰ ὅριά της. — **998-1007** *ἐξάγω εἰς ὄψιν* παρουσιάζω ἔξω ἐνώπιον, *ἔρχομαι εἰς ὄνειδος* πίπτω, ἐκτίθεμαι εἰς τὴν κακογλωσσίαν τῶν ἀνθρώπων, *ἀμαθῆς* παθ. ἀπρόβλεπτος, ἀνυπολόγιστος, τοῦ ὁποίου τὰς διαστάσεις δὲν δυνάμεθα νὰ υπολογίσωμεν (ἢ ἐνεργ. : κακογλωσσίαν ἀγνοοῦσαν τὰ πράγματα, τὸ σκάνδαλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν τυλιχθῆ), *ἀργὸς τῶν οἰκοθεν* ὡς ἀπηλλαγμένος οἰκιακῶν ἀπασχολήσεων, *λέσχη* (ἰέγω) φλυαρία, : τὰ πονηρὰ σχόλια καὶ τὴν κακογλωσσίαν, *ἰκετεύοντες* (τροπ.) εἴτ' ἀνικετεύτως εἴτε μὲ ἰκεσίας εἴτε χωρὶς ἰκεσίας, *ἤξτε εἰς ἴσον* θὰ καταλήξετε εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, *εἰς ἐμοί ἐστ' ἀγὼν μέγιστος* δι' ἓνα πρᾶγμα σοβαρώτατα θὰ ἀγωνισθῶ, *ἐξαπαλλάξαι* ἐπέξ., ὡς αἰτιολ. συνδέον ἐνταῦθα ἀσθενῶς καὶ δυνάμενον νὰ παραλειφθῆ, *ἐν ἀκούσασα ἴσθι* ἐν μόνον πρᾶγμα ἄκουε καὶ μάθε, *μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν* ὅτι θὰ τηρήσω τὸν λόγον μου, δὲν θὰ σᾶς ἀπατήσω, ἐπέξ. τοῦ ἐν, *ἐγκερτομῶ κερτομῶ* 849, περιγελῶ, αἰ *μτχ.* ὑποθ., *μάτην* μὲ λόγια τοῦ ἀέρος. — **1008-23** *ὀνίναμαι* ὠφελῶμαι, ἄορ. *ὀνήμην*, εὐκτ. *ὀναίμην*, *ὄναιο* εἶθε νὰ χαρῆς ὅ,τι ἀγαπᾶς, *συνεχῶς ὠφελῶν* οὐχὶ παροδικῶς, *ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχη καλῶς* διὰ νὰ πάρῃ ἓνα καλὸν δρόμον ἢ ὑπόθεσις, *τί τοῦτ'*

ἔλεξας τί ἔσσι τοῦτο, ὃ ἔλεξας τί θέλεις νὰ εἴπῃς μὲ αὐτό, τὸ ὁποῖον
 εἶπες, ὡς αἶτ., *πείδωμεν* ὃ ἔνεστ. τὸ ἐπιχειρούμενον, *βέλτιον*
φρονῶ σκέπτομαι καλύτερον, *κακός τις* κατὰ λιτ. ἐπιτείνει τὸ κακόν
 δειλός, *καταπαλαίω* καταβάλλω, *βάλλω* κάτω, *ἐλπίς ψυχρά* ἢ ἐλπίς
 μου αὐτὴ εἶναι παγωμένη, *ἀντιβαίνω* ἀντιλέγω, *ἐπίθετο* μ. αὐτῶν
 τοῦ *πείδεσθαι*: ἐὰν ἤθελε πειοθῆ εἰς ὅ, τι τοῦ ἐζητεῖτε, εἰς τὸ αἰτη-
 σας (κατ' ἄλλους: *ἐπίθετε* σὺ καὶ ἡ κόρη σου), *οὐ τοῦμόν* *χρεῖ-
 (ῆν) χωρεῖν* δὲν θὰ παρίστατο ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς μου ἐπεμβάσεως
τοῦτο τὸ πιθέσθαι, *ἔχει* παρέχει: ἢ συγκατάθεσις του ἐξασφαλίσει
 τὴν σωτηρίαν, *ἀμείνων* εὐγενέστερος (ἢ ἐὰν ἐπενέβαινον), *πράσσει*
τὰ πράγματα διεξάγω τὰς ὑποθέσεις μου, *λελογισμένως* μὲ πει-
 σκεψιν, *σθένει* διὰ τῆς πυγμῆς, *κραινώ* κ. *κραιαίνω* ἐκτελῶ: ὅτι
 τὰ πράγματα λάβουν καλὸν τέλος· ἢ μτχ. ἔδει νὰ εἶναι κατ' ὄνομα
 συμφωνοῦσα πρὸς τὸ ὑποκ. *τάδε, ἀλλ'* ἐτέθη κατὰ γεν. ἀπόλ. χάρις
 ἐμφάσεως: *τάδε γένοιτ' ἂν πρὸς ἡδονὴν φίλοις* (Ἀγ.) *σοὶ*
 τὸ καλὸν τέλος αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ ζητήματος εἶναι δυνατὸν νὰ χωρεῖ
 ποιήσῃ... τὸ ἂν δῖς, *καὶ χωρὶς ἐμοῦ* καὶ χωρὶς τὴν ἰδικὴν μου
 ἐπέμβεισιν.—1024-32 *δραστέον* (μοι), *ποῖ ἐλθοῦσαν*, *ἡμεῖς*
 (δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔλθῃς πρὸς ἀναζήτησίν μου) ἐγὼ θὰ παρ-
 κολουθῶ ὅπου πρέπει τὴν ὑπόθεσίν σου καὶ ἐν δυομινοῦ τροπῇ τῆς
 θὰ εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, χωρὶς νὰ μὲ ζητήσῃς, ὃ πληθ. τῆς
 μεγαλειότητος, *μὴ τις* ἵνα μὴ τις, *στείχουσαν δι' ὄχλου*, *Δαναῶ-
 καὶ ἐκ τοῦ τίς καὶ τοῦ ὄχλου*, *ἐπισημένην* τροπ. εἰς τὸ στείχου-
 σαν, *αἰσχύνω* προσβάλλω, *μηδὲ αἰσχυνε* παρὰ τὰξ. ἀντὶ *μηδὲ αἰ-
 σχύνῃς*... καὶ οὕτω προσβάλλῃς τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς
 πατρικῆς οικογενείας σου, *κακῶς ἀκούω*; *μέγας* (ῆν) εἶχε μεγάλαν
 ὑπόληψιν.—1033-5 *ἄρχω* προηγοῦμαι, ὑποδεικνύω τὸ πρακτέον
 ὧν αἶτ., *κυρῶ* τυγχάνω, *κυρῶ ἐσθλῶν* (οὐ.) ἀμείβομαι, *τί δὲ*
πονεῖν τίς ἢ ἀνάγκη νὰ ἰδρῶνῃ τις χάριν τοῦ δικαίου;—*Συμπίπ-
 ρωτικὸς χαρακτηρισμὸς τοῦ Ἀχ. Πῶς* θὰ κληθῆ τὸ *τμήμα* τῆς ἐπι-
 γωφίας 801 1035 ὡς πρὸς τὴν θεοῖν του; πρὸς τί σημερινῆς ἐπι-
 γωφίας ἀντιστοιχεῖ; ἐκ πόσων καὶ ἰνῶν σκηνῶν ἀποτελεῖται;
πάσχει ἢ πρᾶξις ἐν αὐτῶ; τίνα τὰ συνισοθήματα ἡμῶν; ἀπὸ 850
ποῖον εἶναι τὸ μέτρον καὶ διὰ τί ἡ μεταβολή; ὁμοιάζει ὁ Εὐριπίδης
 Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ὀμηρικόν;

1036-97. 1036-57 ὑμέναιος 123, Ἰσσημι 1αχ

στήνω, ἀφήνω, ἐκβάλλω βοήν, ἀνιγῶ, λωτός 438, διὰ λωτός
 ὑπὸ τοὺς ἤχους λωτοῦ, *Δίβυς* Λιβυκός, ὃ ἐκ Λιβύης, *φιλόχρονος*
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

κινάρα ἢ φιλενάδα τοῦ χοροῦ, ἢ εἰδικὴ διὰ χορόν, *σῦριγξ* 576, ὑπὸ *σολήγγων* ἢ *πρόθ.* τὴν συνοδείαν, *καλαμόεις* ὁ καλάμινος, ἀπὸ καλάμια, : σάν τί τάχα νὰ ἦτο τὸ γαμήλιον ἄσμα, τὸ ὁποῖον ἀντήχησεν ἐν συναυλίᾳ μὲ, αἱ *Πιερίδες* αἱ Μοῦσαι, *δαίς* θ. συμπίοσιον, *προβλ.* *δαιτυμῶν*, : ἐπάνω εἰς τὸ γαμήλιον συμπόσιον τῶν θεῶν, *ἔχνος* ἢ πατοῦσα τοῦ ποδός, ὁ πούς, *κλέω* κλεῖζω, ἐγκωμιάζω, ὕμνω, *Αἰανίδης* ὁ υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, ὁ Πηλεΐς, *Θέτιν* Αἰακίδα *τε*, *ἄχνημα* ἠχημα, ἄημα, *μελωδός* μελωδικός, *ἔλη* τὸ δάσος, *Πηλιάς* ἢ τοῦ Πηλίου, : κάτω εἰς τὸ δάσος τοῦ Πηλίου, *ἔπεξ.* τοῦ ἀν' ὄρος *Κενταύρων*, *Δαρδανίδας* ὁ υἱὸς ἢ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου, ὁ Γανυμήδης, *τρούφημα* (*τροφῶν*) ἢ γλύκα, ἢ γλυκεῖα ἀγάπη, *ἄφύσσω* ἀντλῶ, *λοιβή* σπονδή, νέκταρ, *γύαλον* κοιλότης, *ἐν γι κρατήρων* μέσα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῶν κρατήρων, *χρυσέοισι* καθ' ὑπαλλαγὴν πρὸς τὸ γυάλαις ἀντὶ πρὸς τὸ *κρατήρων*, *εἰλίσσομαι* εἰλίσσομαι, *εἰ.* κύκλια στρεφογυρίζω εἰς κύκλον, *λευκοφαῆς* ὁ φέγγων ἐκ λευκότητος, *χορεύω γάμους* πανηγυρίζω, ἐσθιάζω τοὺς γάμους διὰ χορῶν.—1058-79 *θίασος* ὁ ὄμιλος, ἢ συνοδεία, *ἵπποβάτας* ὁ ἵπποπόδαρος, καθ' ὑπαλλαγὴν πρὸς τὸ *ὄμιλος* ἀντὶ πρὸς τὸ *Κενταύρων*, *ἀναβλώσκω* ἔρχομαι ἐπάνω, *ἐπὶ κρατήρα Βάκχου* εἰς τοὺς κρατήρας τοὺς γεμάτους ἀπὸ οἴνου, ἡμεῖς : εἰς τὰ βαρέλια τοῦ Βάκχου, *ελάται* κλάδοι ἐλάτης, *στεφανώδης χλόη* στέφανος ἐκ πρασινιάδας, αἱ δοτ. τροπ. μὲ ἐλατόκλαρα (ὡς λόγχας) καὶ μὲ. (κατ' ἄλλους ἀν' ἐλάταισι... ἀνεστεμμένοι μὲ στεφάνους ἐξ ἐλάτης καί... ἢ : στηριζόμενοι ἐπάνω εἰς ἐλατόκλαρα), *ἀνακλάζω*, ἄορ. *ἀνέκλαγον κ.* *ἀνέκλαξα*, φωνάζω δυνατὰ, *μέγα* μεγαλόφωνος, *φοιβὰς μοῦσα* ἢ θεοῦπνευστος γλώσσα, ἢ μαντικὴ τέχνη, : *Χίρων μάντις* ὁ εἰδὼς φοιβάδα μοῦσαν, *ἐξονομάζω* ἠητικῶς λέγω, ἀποκαλύπτω, ἐκ τούτου *γεννάσειν* ἀντὶ τέξεσθαι, ὑποκ. σέ, ἀντιμ. *παῖδα*, *φῶς* σωτηρία, χαρὰ, δόξα, αἴγλη, παρὰθ. τοῦ *παῖδα*, *Θεσσαλίς* χαρ., *ἀσπιστής* ἀσπιδοφόρος, ὀπλίτης, *λογγήρης* (λ.- ἀραρίσκω) ἐφωδιασμένος διὰ λόγχης, λογχοφόρος, δορατομάχος, *ἐκπυρῶ-ω* πυροπολῶ, ἐξαφανίζω : ἤξει κλειτὰν χθόνα *Πριάμοιο* σὺν *λογγήρεισιν ἀσπισταῖς* Μορμυδῶν *ἐκπυρῶσων* (*τιν*), *κορύσσομαι* (φορῶ τὴν κόρην) ὀπλιζομαι, *προβλ.* καὶ *θωρήσσομαι*, *ἐνδυτὸν* κυρ. ἐπίθ. (*ἔσθημα*) ἔνδυμα, *ἐνδυτὰ ὀπλων* φορετὰ ὄπλα, *Ἡφαιστόπονος* Ἡφαιστότευκτος, ἔργον τοῦ Ἡφ., *δαίμονες* οἱ θεοί, *τίθημι* κἀίνω, καθίστιω, *μακάριον* κτηρ., *εὐπατρίς* ἢ ἔχουσα εὐγενεῖς πατέρας, γονεῖς, *πρώτη* ἢ ἐπιφανεστάτη, ἢ πρεσβυτάτη.—1080-Δ. Ν. Γουδῆ.—Ἐνριπίδου Ἰφίγένεια ἐν Αἰλίδι. Ἐκδοσις Γ^κ 4

97 σὲ δὲ ἀντιθέτως, τοῦναντίον σέ, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν Θέτιν, ἐπιστέφω στεφανῶ, καλλικόμης πλόκαμος πλόκαμοι τῆς ὠραίας κόμης· ἐὰν δεχθῶμεν τμησιν ἐπὶ στέφουσι, τότε ἔχομεν διπλοῦν ἐπιμερισμόν : καλλικόμαν πλόκαμον κἀρα σὲ ἀντὶ καλλικόμαν πλόκαμον κρατὸς σοῦ· ἄλλως θὰ συντάξωμεν : στέφουσι καλλικόμαν πλόκαμον σέ (σοῦ) ἐπὶ κἀρα, ὥστε μόσχον (θ.) ὡσὸν δάμαλιν, πρὸς τὸ στέφουσι σέ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ αἰμάσσοντες λαιμὸν σέ (σοῦ) ὥστε μόσχον (ὥστε λαιμὸν μόσχου), βαλιῶς 222, ὄρειος ὄρεσίβιος, ἀκήρατος ἄγνός, ἀμόλυντος (ἐκ ταύρου), πετραῖος (πέτρα βράχος) βραχῶδης, ἀπόκημος, αἰμάσσω κυλίω εἰς τὸ αἶμα, σφάζω, βρότειος ἀνθρώπινος, τραφεῖσαν (σέ) ἐνδ. ἐν ᾧ δὲν ἐμεγάλωσες μέσα εἰς τὴν μουσικὴν τῶν σουραυλιῶν, ῥοίβδησις (ῥοιβδέω συρίζω, ῥοῖζος) σύριγμα, παρὰ δὲ ματέρει ἀλλὰ πλησίον, εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρός σου, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ οὐ σύριγγι τραφεῖσαν., γάμον παρὰθ. εἰς τὸ σέ, νύμφην, σύζυγον, νυμφόκομος (κομέω ὦ περιποιῶμαι, πρβλ. ροσοκόμος, ἵποκόμος, νυμφοκόμος ἢ στολίζουσα τὴν νύμφην) παθ. νυμφοστολισμένη, Ἰναχίδαι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰνάχου παλαιοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους, : στολισμένη ὡς νύμφη διὰ γάμον μὲ ἓνα ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἰνάχου, μὲ ἓνα τῶν ἐπιφανῶν Ἄργείων, τὸ πρόσωπον τᾶς αἰδοῦς... ἔχει σθένειν τι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ, νὰ ἀσκήσῃ τὴν σημαντικὴν του δύναμιν, ὁπότε καθ' ἣν στιγμὴν, εἰς πονηρὰς ἡμέρας καθ' ἧς, ἄσεπτον ἢ ἀσέβεια, ἔχει δύνασιν ἰσχύει, ἀμελεῖται θνατοῖς κατοπίσθεν περιφρονεῖται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι στρέφουν πρὸς αὐτὴν τὰ νῶτά των, κρατεῖ κρείσσων ἐστί, ἔχει μεγαλυτέραν ἰσχύν, καὶ (ὁπότε) μὴ, μὴ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς (ἐστί) οἱ ἄνθρωποι δὲν καταβάλλουν κοινὰς προσπαθείας πρὸς ἠθικὴν ἐξυγίανσιν, φθόνος θεῶν ἢ ὀργὴ τῶν θεῶν, : πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ὀργῆς τῶν θεῶν.

1041 Πιερίδες 798. 1053 Γανυμήδης Τρωὸς ἔφηβος, υἱὸς τοῦ Δαρδάνου ἢ Ἴλου ἢ Τρωὸς ἢ Λαιομέδοντος, ἄρπασθὲς διὰ τὴν ἔξαιρετικὴν καλλονὴν του ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν οὐρανόν, ἵνα ἐκεῖ διὰ τοῦ κάλλους του θέλγῃ τοὺς θεοὺς καὶ οἰνοχοῆ εἰς τὴν τράπεζαν αὐτῶν. 1059 ἵπποβάτας διότι οἱ Κένταυροι κατὰ τὸ κάτω ἥμισυ ἦσαν ἵπποι. 1071 Ὁ χορὸς ἐννοεῖ τὰ ὄπλα τοῦ Ἄχιλλεύως, τὰ ὅποια ὁ Ἡφαιστος κατεσκεύασε, κατὰ παράκλησιν τῆς Θέτιδος, ἐκ τεσσάρων μετάλλων, χρυσοῦ, ἀργύρου, κασιτέρου καὶ χαλκοῦ· ὁ Ὅμηρος ἐν Σ 468 κέ. περιγράφει διὰ μακρῶν τὴν κατασκευὴν καὶ διακόσμησιν αὐτῶν. 1088 Ἰναχος ὁ ποτάμιος

θεός, ἀπαλλάξας διὰ τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους ἀπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Δευκαλιωνείου κατακλυσμοῦ, συνῴκισε τὴν πόλιν Ἄργος, ἧς ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος βασιλεὺς. Ἐντεῦθεν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ καὶ συλλήβδην οἱ Ἄργεῖοι καλοῦνται Ἰναχίδαι. Ἄλλ' ὁ Ἄγ. δὲν ἦτο Ἰναχίδης, ἀλλὰ Πελοπίδης.—Τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως; πῶς θὰ ὀνομασθῆ ὡς πρὸς τὴν σειρὰν του; τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ χοροῦ; τίνας αἱ ἀρεταὶ τοῦ χορικοῦ; πῶς φαίνεται ἐξ αὐτοῦ ἡ ἠθικὴ προσωπικότης τοῦ ποιητοῦ καὶ ἡ θρησκευτικὴ; ἐλευθέρᾳ ἀπόδοσις.

1098-208. 1098-105 προσκοποῦμαι πόσιν κοιτάζω ἀναμένουσα τὴν προσεχῆ ἄφιξιν τοῦ συζύγου, **χρόνιος** ὁ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, ἀπὸ πολλῆς ὥρας, **ἐν δακρύοις** (ἐστὶ), **ἴημι μεταβολὰς ὄδυσμάτων** ὀδύρομαι κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, μεταβάλλω πολλάκις τὸν τόνον τῶν θρήνων, **ἀκούσασα** τίς μιχ.; **δ' ἄρα...** ἀλλ' ἰδοὺ περίεργος σύμπτωσις· ὁ Ἄγ., τὸν ὁποῖον εἶχον εἰς τὸν νοῦν μου, ἰδοὺ ἔρχεται ἐδῶ πλησίον, **εὐρίσκομαι** ἀποκαλύπτομαι.—**1106-14 γένεθλον** γόνος, κόρη, **ἐν καλῷ** εἰς κατάλληλον στιγμήν, **παρθένου χωρὶς** χωριστὰ ἀπὸ τὴν κόρην, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς κόρης, **γαμούμεναι** αἱ μελλόνυμφοι, **ἀντιλάξο(υ)μαι** ἀντιλαμβάνομαι: ἀλλὰ τί συμβαίνει, τοῦ ὁποίου ἡ εὐκαιρία σὲ κρατεῖ κολλημένον εἰς αὐτὸ—τί πρᾶγμα προκαλεῖ τὴν προσοχὴν σου, τοῦ ὁποίου τὴν εὐκαιρίαν δὲν θέλεις νὰ χάσῃς, **ἐκπέμπω** μετακαλῶ ἔξω: φώναζε τὴν κόρην ἔξω καὶ ἄφησέ την νὰ πηγαίη μαζί μὲ τὸν πατέρα (εἰς τὸν βωμόν· αὐτὸ ἐννοεῖ ὁ Ἄγ.), **πάρεισιν** εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν μας, **εὐτρεπίζω** ἐτοιμάζω, **προχύται** 955, **βάλλειν...** διὰ νὰ ἑαντίζωμεν διὰ τῶν χειρῶν μας ἐπάνω εἰς τὸ πῦρ, **καθάρσιος** καθαρτικός, πρὸς καθαρισμόν, ἁγιασμόν, **θεᾶ χαρ.**, **φυσήματα...** φυσῶντες μαῦρον αἶμα ἐκ τοῦ λαιμοῦ των κατὰ τὴν σφαγὴν, παρὰθ. εἰς **ἄς πεσεῖν χρεῶν**.—**1115 21 ὀνόματα** λέξεις, **ὄπως** πλ. ἔρ. εἰς τὸ ὀνομάσασαν, **εὐ λέγω** χαρακτηρίζω ἐπιτυχῶς: ἀλλὰ τὰς πράξεις σου δὲν γνωρίζω πῶς νὰ τὰς ὀνομάσω, διὰ νὰ εὐρω τὴν κυριολεξίαν, **ἄ μέλλει** (δρᾶν) τὰ βουλεύματα, εἰς τοῦτο ἢ γεν. πατρός, **ὑπὸ τοῖς πέπλοις** σκεπασμένον μὲ τὸν πέπλον σου, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ, **τὰ ἄλλα** ὡς πρὸς τὴν ἄλλην ἀποψιν τοῦ ζητήματος, **πρὸ τῆσδε** ὑπὲρ τῆσδε, ἦ: ὡς ἀντιπρόσωπος τῆσδε.—**1122 6 ἠδέως ὄρῶ** τὸ βλέμμα μου εἶναι χαρωπόν, **ἐρείδω** στηρίζω, καρφώνω, **πρόσθε** (ὄμματος) **ἔχεις πέπλους,** **φεῦ** αἰσχος, **τίνα** ἀντκμ. καθ' ἕλξιν πρὸς τὸ κτγρ. ἀρχήν

ἀντί τί: ἀπό τοῦ νὰ ἀργίσω τὴν ἱστορίαν τῶν συμφορῶν μου, πάρα πάρεστιν, εἶναι δυνατόν, ἅπασιν ἄντκ., πρώτοισι κτγρ., κἂν καὶ ἐν, κἂν ὑσάτατοι... καὶ ἂν αὕτη εἶναι εἴτε μεταξὺ τῶν τελευταίων εἴτε μεταξὺ τῶν μέσων, ὅπουδήποτε καὶ ἂν εἶναι.— 1227 45 ὡς ἐπιφ., εἰς ἐν ἤκετε εἰσθε σύμφωνοι, ἔχετε συνεννοηθῆ, σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν δμμάων παρουσιάζοντες (-ουσαι) μίαν σύγχυσιν καὶ ταραχὴν τοῦ βλέμματος, εἶφ' εἰπέ, γενναίως εἰλικρινῶς, ἂν ἂ ἂν, μ' μέ, ἀντί μοί, ἔα οὔρ, ἐπιφ. σχετλ., κλήμονα τολμηρά, τραγικά, ὑπονοῶ βάλω με τὸν νοῦν μου, ὑποψιάζομαι, ἔχ' ἥσυχος μένε ἥσυχος, μὴ ταραττεσαι, ἀπόκριναι πάλιν... φρόντισε νὰ δώσης ἄλλην ἀποκρισιν (ὄχι ὑπεκφυγῆς) εἰς τὴν πρότην μου ἐκείνην ἐρώτησιν 1131, εἰκότα λογικά, οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ δὲν διατυπῶν ἄλλην ἐρώτησιν καὶ σὺ εἰς αὐτὴν μόνον νὰ ἀπαντήσης, μὴ λέγων ἄλλα ἀντ' ἄλλων, πόνεια θεία, δαίμων ἐμός ὁ κακός μου δαίμων, δυσδαίμων δύσμοιρος, πεύθομαι πυνθάνομαι, νοῦς ὄδε τυγχάνει οὐκ ἔχων αὐτὸς νοῦν τὸ νόημα αὐτῶν ἐδῶ τῶν λόγων σου αὐτὸ τὸ ἴδιον δὲν ἔχει κανένα νόημα, ἡ ἐξυπνάδα αὐτῆ τῆς ἐρωτήσεός σου (ἂν μοῦ ἔχεις κάμει κανέν κακόν) δυνατόν νὰ ἔχη κάθε ἄλλο χάρισμα, ἀλλὰ νοῦν δὲν ἔχει, εἶναι μωρά, τὰ κρυπτά τὰ μυστικά, τὸ σιγαῖν (σε) καὶ τὸ στενάζειν (σε) πολλά, ἐστὶν ὁμολογοῦντός σου εἶναι ὁμολογία τῆς ἐνοχῆς σου, μὴ κάμης λέγων λέγε χωρὶς νὰ κουρασθῆς, εἰρων.: ὅσα καὶ ἂν εἴπης δὲν σέ ὠφελοῦν, μὴ ὑποβληθῆς εἰς τὸν κόπον νὰ ὁμιλῆς, μὴ χάνης τὰ λόγια σου, προσλαμβάνω τῇ συμφορᾷ τὸ ἀναισχύντον προσαιποκτῶ ἐκτὸς τῆς συμφορᾶς (ὡς νὰ μὴ μου ἦρκει ἡ συμφορᾷ) καὶ τὸν τίτλον τοῦ ἀναισχύντου.— 1146 - 52 ἀνακαλύπτω λόγους ὁμιλῶ ἀνοικτά, καθιρᾷ καὶ ξάστερα, ἄνευ περιστροφῶν, αἶνιγμα ὑπαινιγμός, παρωδός ὁ παρὰ τὸ ἄσμα ἄδων σκωπτικῶς, εἰρωνικός, ἀκροβολιστικός, προσουδίζω ὀπίτω πρὸς οὐδας, κατὰ γῆς, πέδω πλεον.— 1153 - 6 τῶ Διὸς παῖδε οἱ δύο Διόσκουροι, σύγγονος ἀδελφός, μαρμαίρω ἀπαστράπτω, μαρμαίροντε ἵπποισιν ἐπιβαίνοντες καταλεύκων ἵππων, ἐπιστρατεύω τινὰ (ἢ τινὶ) ἐκστρατεύω ἐναντίον τινός, θύομαι σφίζω (ἀλλὰ θύσαι ἡμᾶς), ἔσχες αὐτὰ μὲ λέχη μὲ ἔλαβες ἐκ νέου σύζυγον.— 1157-65 οὗ 97 τότε, συμμαρτυρῶ μαρτυρῶ καὶ ἐγώ, καταλλάσσομαι διαλλάττομαι, ἦ (ἂ προσ. ποικ.) γυνὴ ἀμεμπτος περὶ σέ, σωφρονῶ εἰς Ἀφροδίτην εἶμαι πιστὴ σύζυγος, αὖξω μέλαθρον πολλαπλασιάζω τὴν περισυσίαν τῆς οἰκογενείας, θύραζε ἔξω: ὥστε σε

χαίρειν τε ξειόγτα εὐδαιμονεῖν τε ξειόγτα θύραζε, θήρευμα ἀποκτιμα, εἴρημα, σπάνις-εως θ. ἔλλειψις, φλαῦρος, θ. φλαῦρα, εὐτελής, ἔλεινός, ἐπὶ τρισὶ κατόπιν τῶν τριῶν, ἔκτος τῶν, τόνδε τὸν παρόντα Ὁρέστην, ὧν διαιο. εἰς τὸ μῆς, τλημόνως μὲ σκλήρῳν καρδίαν.— 1166-70 τὰ σὰ τὴν ἰδικὴν σου ἀπολογίαν, τὰς ἰδικὰς σου δικαιολογίας, ἀποτίνω, τείσω, πληρώνω, μισθὸς ἀντίποινα, ἐκ τούτου κακῆς γυναικὸς τῆς αἰσχροῦς διαγωγῆς ἀνηθίκου γυναικὸς, καλὸν γέ τοι ναί, εἶναι ὠραῖον ἀλήθεια, εἰρων., ὠνούμεθα ὃ ἔνεστ. τὸ ἐπιχειρούμενον : ζητοῦμεν νὰ ἀγοράσωμεν, τὰ ἔχθιστα τὰ μισητότατα, τὰ πλέον σιχαμερὰ (Ἐλ.), τοῖς φιλιάτοις (Ἰφ.) ὄργ.— 1171-82 σιγατεύση β' προσ., γίγνομαι διὰ μακρῆς ἀπουσίας ἀπουσιάζω ἐπὶ μακρόν, ἐκεῖ ἐν Τροίᾳ, θρόνοι τῆσδε τὰ καθίσματα αὐτῆς ἐδῶ, παρθενῶν 738, ἐπὶ δακρύοις δακρύνουσα, ἄλλη ξένη ὃ σι. 1179 εἶναι ἀκατανόητος ὥσως εὐθύς πρὸ αὐτοῦ ἢ μετ' αὐτὸν ἐξέπεσε σίγος τις βραχείας προφάσεως ἔδει ἐγροιαζόμεθα μικρὰν ἀφορμὴν, ἐφ' ἣ διὰ τὴν ὁποῖαν, δέχομαι δέξιν παρασκευάζω ὑποδοχὴν, ἦν σε δέξασθαι χρεῶν ἢ ὁποῖα σου ἐχρειάζετο, σαρκαστ.— 1183-4 κακῆ ὡς παρ' ἡμῖν, μήτ' αὐτὸς γένη (κακὸς περὶ ἐμέ). — 1185-90 εἶεν ἄλλ' ἔστω, πολὺ καλὰ ὡς δεχθῶμεν ὅτι θὰ θυσίας τὴν κόρην σου διὰ τούτου ὃ λέγων δηλοῖ συγκατάθεσιν εἰς τὰ εἰρημένα, ἵνα μεταβῇ εἰς τὰ ἐφεξῆς ἔνθα τότε, κατὰ τὴν θυσίαν, κατεύχομαι εὐχομαι, σοὶ ἀντίσταντῶ : ποίας καλῆς εὐχῆς θὰ κάμῃς διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, νόστος πονηρὸς πολὺ βασανισμένη, περιπετειώδης ἐπάνοδος, ἀλοχρῶς ἰῶν... καθ' ἣν στιγμήν ἢ ἀναχώρησίν σου ἀπὸ τὴν πατρίδα εἶναι ἐπαίσχυντος, δίκαιον (ἐστίν) εὔχεσθαι ἐμὲ ἀγαθὸν τί σοι δικαιοῦμαι ἐγὼ νὰ..., ἢ τοι ἄρα τότε λοιπὸν χωρὶς ἄλλο, ἴημι εὐφρονα (ἔπη) ἐκστομίζω εὐνοϊκὰς εὐχὰς, αὐθέντης κ. αὐτοέντης ὃ αὐτοεργὸς τοῦ φόνου.— 1191-3 προσπίπτω τέκνοις πίπτω εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν, ἐναγκαλίζομαι τὰ, προσβλέπω ἀτενίζω, προσίεμαι τινα σύρω τινα, δέχομαι εἰς τοῖς κόλπους μου, αὐτῶν εἰς τὸ τινα : διὰ νὰ φονεύσης κανὲν ἐξ αὐτῶν μετὰ τὸν ἐναγκαλισμόν.— 1194-201 ἔρχομαι τι διὰ λόγων διαλογίζομαι, βασανίζω τι, διαφέρω σ. κινῶ τὸ σκ. δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ (διὰ νὰ δείξω ὅτι εἶμαι ἀρχιστράτηγος), δεῖ διαφέρειν ἐνδιαφέρεισαι νὰ, ὃν ἄλλὰ τοῦτον, ἀντὶ ὃ, καθ' ἔξιν πρὸς τὸ δίκαιον λόγον, : ἄλλὰ τοῦτο ὄφειλες νὰ εἶπης..., τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο μία πρότασις δικαία, τίθεμαι κλῆρον βállω κλῆρον, ὅτου παῖδα... τίνος ἢ κόρη πρέπει νὰ θυσιασθῇ, τότε ἦν ἐν ἴσῳ ἴσον,

δίκαιον, *τόδε* ἢ πρότασις αὐτὴ ἐδῶ, *τόδε ἀλλὰ μὴ παρασχεῖν σε, σφάγιον* κτγρ., *ἐξαιρετον* ἐπίλεκτον, κατ' ἐκλογὴν, *Δαναΐδαισι* χαρ., *πρὸ μητρὸς* ἀντὶ τῆς μητρὸς, διὰ τὸ ἀμάρτημα τῆς μητρὸς, *οὐ περ τὸ πρᾶγμα ἦν* τὸν ὁποῖον ἐνδιέφερε τὸ ζήτημα.—1202-5 *σφῶζω* *λέκτρον* φυλάττω ἀγνὴν τὴν κλίνην, τηρῶ εὐλαβῶς τὴν συζυγικὴν τιμὴν, *ἢ ἐξαμαριουῖσα* (εἰς τὸ *λέκτρον*) ἢ ἀμαρτωλή, ἢ μοιχαλῖς, *κομίζω* περιποιούμαι, τρέφω, ἔχω, πρβλ. καὶ *κομέω* 1087, *νυμφόκομον*, *ὑπόροφος* ὁ ὑπὸ τὴν ὄροφὴν, ἐν τῷ οἴκῳ, *εὐτυχῆς γενήσεται* θὰ ἔχη τὴν καλὴν τύχην νὰ μὴ τὴν χάσῃ.—1206-8 *ἀμείβομαι* ἀποκρίνομαι, *εἴ τι τούτων*.

1113 Πρβλ. 433 κ. 718, 1118 *πέπλος* ἔνδυμα τῶν γυναικῶν, πλατὺ καὶ μακρόν, περιβαλλόμενον περὶ τὸ σῶμα, πορπούμενον ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ ζωννύμενον, ἔγχρωμον. 1150 Τάνταλος ὁ υἱὸς τοῦ Θυέστου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἄτρείως. Ἄθλων ἂν ὁ Εὐρ. ἐπενόησε τὸν πρῶτον γάμον τῆς Κλ. μετὰ τοῦ Ταντάλου ἐκ ποιητικῆς ἀνάγκης ἢ ἂν εὖρεν ἤδη ὑπάρχοντα. 1154 Οἱ Διόσκουροι παρίσταντο συνήθως ἔφιπποι ἢ ἰστάμενοι παρὰ τοὺς ἵππους αὐτῶν. 1164 Ὁ Ὅμηρος μνημονεύει τρεῖς θυγατέρας, τὴν Χρυσόθεμιν, Λαοδίκην καὶ Ἰφιάνασσαν, οἱ κατόπιν τὴν Ἰφιγένειαν, Ἡλέκτραν καὶ Χρυσόθεμιν. 1182 Ὑπαινίσσεται τὴν δολοφονίαν τοῦ συζύγου κατὰ τὴν ἐπὶ ἀνάδοδον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνάκτορα. 1201 Ἐρμιόνη θυγάτηρ τοῦ Μενελάου καὶ τῆς Ἑλένης.—*Διὰ τί ἢ Κλ. ἀναμένει τὸν Ἀγ.* ἔξω τῆς σκηπῆς; *τίνα στάσιν μετέρχεται πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀγ.*; *πῶς ἀπαντιᾷ ἢ Κλ.*; *ἐκ τοῦ λόγου αὐτῆς ἃς ἐξαχθῆ ὁ χαρακτηρισμὸς Ἀγ. καὶ Κλ.* εἰς τίνας βάσεις στηρίζονται τὰ ἐπιχειρήματά της; *τί σκοπίμως ἀποσιωπᾷ;*

1209-75. 1209-10 *συναφῶζω* καταβάλλω ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργείας πρὸς σωτηρίαν.—1211-15 *λόγος* ἢ γλῶσσα, τὸ χάρισμα τῆς φωνῆς, *ἐπάδω* ἄδω, *ὀμαρτῶ* ἀκολουθῶ, *κηλῶ* θέλω, γοητεύω, μαγεύω, *πέθειν· κηλεῖν* ἐπεξ. τοῦ τὸν Ὁ. *λόγον*, *ἐνταῦθα ἔρχομαι* τοῦτο τὸ μέσον χρησιμοποιοῦ, *παρέχω* χρησιμοποιοῦ, *τὰπ'* ἐμοῦ *σοφὰ* τὸ μόνον μέσον ποῦ γνωρίζω, τὴν μόνην τέχνην ποῦ ἔχω.—1216-9 *ἐξάπτω* ἐξαρτῶ, κρεμῶ, ἐκ τούτου τὸ *σθέν*, *ἱκετηρία* (ἐλαία) κλάδος ἐλαίας περιτετυλιγμένος διὰ λευκῶν ἐρίων, σύμβολον τῶν ἱκετῶν, ἱκετήριος κλάδος κτγρ., *γόνασιν* χαρ. διὰ τὴν ζωὴν σου, ὅλη ἢ πρότ. παρενθ. ὡς τὸ *ἱκετεύω*, *ἄωρος* νέος, *τὰ ὑπὸ γῆς* ὁ ἄδης.—1220-32 *καὶ σὺ πρῶτην* (ἐμὲ) *παῖδα*, *δοῦσα σῶμ'* ἐμὸν παραδοθεῖσα, καθίσασα, *χάριτες* θωπεῖται, *ἐν δό-*

μοισιν ἀνδρὸς συζύγου, *θάλλω* εἶμαι εὐτυχῆς, *οὐμὸς λόγος* ὁ λόγος ἐμοῦ, *ἐξαρωμένης* κρομαιμένης, *ἀντιλάξυμαι* 1109 πιάνομαι ἀπό, *τί* (ὄψομαι) *σέ* πῶς θὰ *σέ* ἴδω, *ὑποδοχαί* δεξιώσεις: μὲ καλὰ δεξίματα, *δόμων* γεν. ὑποκ. εἰς τὸ *ὑποδοχαῖς*, *τροφαί πόνων* ἐπιπρονος ἀνατροφῆ, *τιθηνὸς* (θάω θηλάζω, *θηλή*, *τιθήνη* τροφὸς) ὁ τρέφων: ἀνταποδίδουσα εἰς *σέ* τὰς κουραστικὰς μερίμνας σου διὰ τὴν ἀνατροφὴν μου.— 1233-40 *μῆ* (ἀποκτείνης), *πρός σε Π.* πρὸς Π, (*ἱκετεύω, γουνοῦμαι*) σε, *ὠδίνω* ἔχω ὠδίνας (πόνους τοῦ τοκετοῦ), *κοιλοπονῶ*, μὲ πόνους γεννῶ, *ὠδισ-ἴνος* θ. (ἐνταῦθα) ἄλγος, ὀδύνη, *τί μέτεστί μοι* τί σχέσιν ἔχω μέ, *τί* πταίω, *πόθεν* (πῶς συνέβη νὰ ἔλθῃ) διὰ *τί*, *ἦλθε* (Πάρις), *δμμα* βλέμμα, ματιὰ, *ἵνα* (*εἰ μὴ τι ἄλλο*), *ἀλλὰ τοῦτο* ἵνα τοῦτο τοῦλάχιστον, *μνημεῖον* ἀνάμνησις.— 1241-5 *σὺ* (*εἰ*) *μικρὸς* κτγρ., *ἐπίκουρος φίλοις* διὰ νὰ βοηθῆς, φανῆς χρήσιμος εἰς φιλικὰ πρόσωπα (τὴν ἀδελφὴν σου), *ἱκετεύω πατρὸς* κατὰ τὸ *δέομαι* ἢ *χρηζῶ* τινός, *καὶ νηπίου...* καὶ τὰ νήπια ναί (*γὰρ*) συναισθάνονται ἀσφαλῶς τὰ κακά, *λίσσομαι* (*λιτή*, *λιτανεύω νεία*) παρακαλῶ.— 1246-52 *αἰδεσάι με* σεβάσου τὴν δυστυχίαν μου, *λάβε* ἐνδιαφέρον δι' ἐμέ, *κατοικίρω βλον* φεῖδομαι τῆς ζωῆς ἐκ βαθείας συμπαθείας, *ἀντομαι* παρακαλῶ, *ἱκετεύω, νεοσσός* τὸ νεογνὸν τῶν πιτηνῶν, τὸ μικρὸ πουλλάκι, *τροφερόν* βλαστάρι, *ἠϋξημένη* ἀνεπτυγμένη, *συντέμνω* συντομεύω, *πάντα λόγον* πᾶν ὅ,τι εἶχον νὰ εἶπω, *ἐν* εἰς ἕνα λόγον, εἰς ἕν σημεῖον, *νικήσω* θὰ κερδίσω, θὰ πείσω, *τὰ νέρθε* (*ἐνερθε*) τὰ κάτω, τὰ ἐν "Αἰδου, *οὐδὲν* (ἔστι) δὲν ἀξίζουσι τίποτε.— 1253-4 *τλήμων* (ἠθ.) ἄθλιος, ἐλεεινός, *μέγας ἀγὼν ἦκει* σοβαρὸς διαπληκτισμὸς ἔχει ἐνοσκήπει, ἀνάψει.— 1255-8 *συνετός εἰμι* συνίημι, ἀντιλαμβάνομαι, συναισθάνομαι, εἶμαι εὐαίσθητος εἰς, *τὰ οἰκτιρὰ* τὰ προκαλοῦντα συμπάθειαν, τὰ ἄξια συμπαθείας, *μαινολίμην ἄν* (*εἰ μὴ φιλοῖην*), *δεινῶς ἔχει μοι* ἢ θέσις μου εἶναι φοβερὰ δύσκολος, *ταῦτα* τὴν θυσίαν, ἐπίσης *τοῦτο* 1258.— 1259-68 *ἴσον* (ἔστι), *ναύφρακτος* ὁ διὰ νεῶν πεφραγμένος, ὠπλισμένος, ἐφωδιασμένος, ναυτικός, *ν. στρατεύμα* ναυτικὸν στρατόπεδον, ὑποκ., *ἴσοι τ' (εἰσί)*, *ἀναξ* κύριος, *ἀνακτες* χ. ὀπλων ὀπλίται, ὑποκ., *οὐκ ἔστι νόστιος Ἴλιου* εἶναι ἀδύνατος ὁ πλοῦς εἰς τὸ Ἴλιον, *πύργοι* τὰ πυργωτὰ τείχη, *ἐξαιρῶ* κυριεύω, *βάθρον* καθέδρα, πρωτεύουσα, *ἀφροδίτη* (φιλοπόλεμος) ἔρως, ἐνθουσιασμός, *τις* λιτ. ἐπιτ., *στρατῶ* τοπ., *παύω* θέτω τέρμα, *ἀρπαγαί ἑλληνικῶν λέκτρων* ἀρπαγαὶ ἑλληνίδων συζύγων, οἱ αὐτοὶ λοιπὸν (οἱ Ἕλληνες),

μετὰ τὸ περιληπτ. *στρατιῶ, λύω θέσφατα* (κατὰ τὸ *λύειν νόμον*) ἀθετῶ, δὲν ἐκπληρῶ τὴν θέλησιν...—**1269-75** *καταδεδούλωται με* με ἔχει μεταβάλλει εἰς τυφλὸν ὄργανόν του, *τὸ βουλόμενον* ἢ βούλησις: οὐδὲ ἔχω ὑποκύψει εἰς τὰς ὀρέξεις ἐκείνου, *οὐ Μενέλεως ἀλλ' Ἑλλάς, ἧ γαρ., καθέσταμεν ἤσσοτες* ἔχομεν ὑποκύψει εἰς, *τούτου* τῆς σκληροῦς ταύτης ἀνάγκης, *νῦν* τὴν Ἑλλάδα, *ὅσον ἐν σοὶ κάμοι* ὅσον ἐξαρτᾶται ἐκ σοῦ..., *συλῶ* σκυλεύω, ἀπογυμνῶ (προβλ. ἱερόσυλος), *συλῶμαι λέκτρα* ἀπογυμνοῦμαι ἀπὸ τὴν σύζυγον, μου ἀσπάζουν τὴν.

1211 Ὁρφεὺς υἱὸς τῆς Μούσης Καλλιόπης, μυθικὸς ἦρως, ἦτο πολυθρόλυτος ποιητὴς καὶ μουσικὸς, διὰ τῆς λύρας καὶ τοῦ ἄσματος συγκινῶν καὶ μαλάσσων τὰ ἄγρια θηρία, κινῶν δένδρα καὶ λίθους καὶ ἀναστέλλων τὸν ὄψιν ποταμῶν, μαλάξας καὶ αὐτὸν τὸν ἀμείλικτον Πλούτωνα. **1216** Τὴν ἱκετηρίαν ἢ κατέθετον ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ θεοῦ, ὃν ἱκέτευον, ἢ ἤπτοντο διὰ ταύτης τῶν γονάτων ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἱκέτευον.— *Διὰ τί ἡ Ἴφ. κλαίει πρὸ τοῦ θανάτου* ; τίνα τὰ ἐπιχειρήματά της καὶ ποῖον τὸ ἰσχυρότερον ; *δυνάμεθα νᾶ τὴν παραβάλωμεν πρὸς τὴν Σοφ. Ἀντιγόνην* ; τίνα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Ἀγ. ; τίς ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν λόγων του ; τίς ὑπῆρξεν ἡ ψυχολογικὴ ἐξέλιξις τοῦ Ἀγ. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς τραγωδίας ὡς πρὸς τὴν θυσίαν τῆς κόρης ;

1276-333 **1276-8** οἶ (ἐπιφ. σχετλ.) ἐγὼ οἶμοι, οἶμε, μέλεος ὁ δυστυχίης, θανάτου αἰτ., *παραδούς σε*.—**1279-82** *ταῦτον μέλος τύχης πέπτωκεν εἰς ἀμφω* διότι τὸ ἴδιον μοιρολόγι τῆς τύχης ἔχει λάχει καὶ εἰς τὰς δύο (οἶ γῶ οἶ γῶ), *οὐκέτι μοι* (ἔστι) *φῶς*.—**1283-99** *νάπος* οὐ. καὶ *νάπη* δασώδης κοιλίης, φάραγξ (λαγγαδιά), *νιφόβολος* χιονόβλητος, *ὄθι* ὄπον, *βάλλω* πετῶ, ἐκθέτω, *βρέφος* ἀντικμ., *ἀπαλὸς* τρυφερός, *Πάριν* ἐπεξ., *νοσφίζω* (γόσφιν μακρᾶν) ἀπομακρύνω, ἀποχωρίζω, ἐκ τούτου *ματρός, ἀποπρὸ μακρᾶν, μόρος* ἄ. μοῖρα, *θαναιότες* θανάσιμος, ἐπὶ *μόρω* θ. μετὰ τὸν σκοπὸν νᾶ ἀποθάνῃ, *ἐν πόλει Φρυγῶν* ἐν τῷ Ἰλίῳ, *ὠφέλε* (Πρίαμος), *οἰκίζω* ἐγκαθιστῶ, *τὸν τραφέντα ἀμφὶ βουσί* (μέσα εἰς τὰ βόδια), *βουκόλον* κτηρ., *λευκὸς* κατακάθιος, *κρηναί* αἱ πηγαί, *θάλλον* θαλερός, *χλωρὸς* (χλόη) τρυφερός, *ροδόεντα* ἀνθη ἀνθη ῥόδων, ῥόδα.—**1300-11** *ἐνθα* ἐκεῖ, *ἐπὶ πόθῳ* τρυφῶ καμαρόνω διὰ τὴν ἐρωτικὴν δύναμιν, διὰ τὰ ἐρωτικὰ φίλτρα, *βασιλῆς* ἐπιθ., *εὐναῖσι* β. ὡς βασιλικὴ σύννευος τοῦ, *ἐπὶ κρίσιν-ἐρινθάνατον* τελ. αἰτ., *σιγγνὸς* φρικτός, ἀπαίσιος, *ἐμοὶ* ἀντιχ. ἢ ἡθ.:

διὰ θάνατον δὲ ἰδικόν μου, οἱ στ. 1310-1 ἐφαρμμένοι.—**1312-8** *δυσελένη* ἢ ἀπαισία Ἐλένη, ἢ βρωμοελένη: ἀφ' οὗ μὲ ἐφαρμάκωσεν ἡ.—**1319-29** *πρύμναι ναῶν* νῆες, *χαλκεμβολάδες* ὠπλισμένοι διὰ χαλκῶν ἐμβόλων, *ἐλάτη* ναῦς, στόλος (ἐκ ξύλου ἐλάτης), *πομπάτος* ὁ πέμπων, ὁ συνοδεύων (τοὺς Ἕλληνας), ἐκ τούτου εἰς *Τροίαν*, *ἐλάταν π.* παράθ. εἰς τὸ *πρύμνας ναῶν*: στόλον, ὅστις θὰ συνοδεύε τοὺς Ἕλληνας εἰς Τροίαν ἢ σειρά τῶν λ.: *ἄδε Ἀδῆς μὴ ὄφελε δέξασθαι εἰς τούσδ' ὄρμους πρύμνας ναῶν* χ., *ἐλάταν πομπάταν εἰς Τροίαν*, *πομπή* συνοδεία, ὁ (συνοδεύων) ἄνεμος, αὔρα, *ἀνταῖος* ἐναντίος, *Εὐρύπρω* τοπ.: *μηδ' (ὄφελε) Ζεὺς πνεῦσαι ἀνταῖαν πομπὰν Εὐρύπρω*, *μειλίσσω* γλυκαίνω, *μειλίσσω* αὔραν στέλλω γλυκείαν αὔραν εἰς, *ἄλλαν* διάφορον, *λαῖφος* οὐ. ἰστίον, εἰς τοῦτο *θνατῶν*, *χαίρειν* πρὸ αὐτοῦ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ τοῖσι δὲ πρέπει νὰ νοήσωμεν τὸ *τοῖσι μὲν*: ὥστε ἄλλα μὲν (πλοῖα) νὰ χαίρουν, *ἀνάγκα* ἥτις ἀναγκάζει αὐτὰ νὰ ἀποκλείωνται ἐν λιμένι ἢ νὰ ἀποπλανῶνται εἰς ἄλλους τόπους, *στελλῶ* (τὰ ἰστία) μαζεύω τὰ πανιά (ἀδυνατῶν νὰ ἀποπλεύσω), *ἀναστέλλω* τὸν ἀπόπλου (ἢ *στέλλω* (ναῦν) ἐτοιμάζω τὸ πλοῖον δι' ἀπόπλου), *μέλλω* ἀναβάλλω τὸν ἀπόπλου: ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ὅλου νοήματος, ἡ μτχ. *μειλίσσω* εὐαρμοστῆ μόνον πρὸς τὸ *χαίρειν-ἐξορμῶν*, ἐν ᾧ διὰ τὰς ἐννοίας: *λύπαν-ἀνάγκαν-στελλειν-μέλλειν* πρέπει νὰ νοηθῆ κατὰ ζεῦγμα ἀντιθετος ἐννοια ἢ νὰ τεθῆ γενική τις εὐαρμοστοῦσα εἰς πάντα, π. χ. *ἀλλόσσω ἄλλαν αὔραν ἄλλοις λαίφεισι θνατῶν*, *τοῖς μὲν...* ἐξαποστέλλων ἐκάστοτε εἰς τὰ πλοῖα διάφορον αὔραν με διάφορα ἀποτελέσματα, γλυκείαν μὲν καὶ εὐπρόσδεκτον δι' ἄλλα ἰστιοφόρα ναυτίλων, φαρμακερὰν δὲ δι' ἄλλα, ὥστε ἄλλα νὰ ὑποκύντου εἰς τὴν ἀνωτέραν βίαν, ἄλλα νὰ ἀποπλέουν, ἄλλα νὰ διπλώνουν τὰ πανιά, ἄλλα νὰ ἀναβάλλουν τὸν ἀπόπλου.—**1330-2** *ἀμέριος* ἐφήμερος, γένος ἀμεριῶν οἱ ἐφήμεροι ἄνθρωποι, *πολύμοχος* πολυβασανισμένος, *ἄρ' ἦν* 404, *τὸ χρεῶν* ἡ μοῖρα, *δύσποτος* δυστυχῆς, κτχ., *τὶ* κατὰ λιτ. ἐπιτ. τὸ *δύσποτον*: ἡ μοῖρα δὲ τῶν ἀνθρώπων εὐοίσκεται πολὺ δυστυχῆς.—**1333 5** *τίθημι* προκίλῶ, *τὸν τιθεῖσα* ἐπιφ., *πάθεα* συμφοραί, *ἄχρα* φαρμακία.

1284 κέ. Κατὰ τινὰς μύθους ἡ μάντις Κασσάνδρα, κόρη τοῦ Ποιάνου, ἐπροφήτευσεν κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ Πάριδος ὅτι οὗτος θὰ γίνῃ ὁ ὀλετήρ τῆς πατρίδος καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμόνως ἤξιον νὰ φορευθῆ τὸ βρέφος πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου. Κατ' ἄλλους μύθους ἡ Ἐκάβη, φέρουσα ἐν τῇ κοιλίᾳ τὸν Πάριν, εἶδε κατ' ὕπνον

ὅτι ἐγέννησε φλεγόμενον δαυλόν, οἱ δὲ ἐξηγηταὶ τῶν ὀνειρῶν προβλέποντες ὅτι τὸ γεννηθησόμενον παιδίον θάπτεται ὁ ὀλεθρὸς τῆς πατρίδος ἠξίωσαν τὸν φόνον αὐτοῦ. — Ἀτυχῶς ὁ Πριάμος ἀντὶ τὴν φονευσὴν ἐξέβηκεν αὐτὸ ἐν χαράδρῳ τῆς Ἰδης, ὅπου ποιμένες εὐρόντες ἀνέθρεψαν αὐτό. Ὑστερον ὁ Πριάμος ἀναγνωρίσας αὐτὸν ἐδέχθη καὶ πάλιν εἰς τὴν οἰκογένειάν του παρὰ τὰς ἀποτροπὰς τῆς Κασσάνδρας. 1292 Ὁ Πριάμος φανταζόμενος αὐτὸ ὡς βουκόλον, οὐχὶ ὡς βασιλόπαιδα, ἔστειλεν αὐτὸν εἰς τὰ λιβάδια τῆς Ἰδης πρὸς βοσκὴν τῶν βοῶν, παραχωρήσας εἰς αὐτὸν πρὸς κατοικίαν θέσιν παρὰ τὰς γνωστὰς κρήνας. 1299 *ὑάκινθος* τὸ ὠραῖον εὐώδες ἄνθος, ὅπερ κατὰ τοὺς μύθους ἀνεβλάστησεν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ περικαλοῦς νεανίου Ὑακίνθου, ὅστις παίζων μετὰ τοῦ φίλου του θεοῦ Ἀπόλλωνος δίσκον ἐβλήθη κατὰ λάθος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἐφονεύθη. Ἐπὶ τοῦ ἄνθους αὐτοῦ διακρίνονται τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματός του V κ. VA. 1302 Ὁ Ζεὺς ὀρίσας ὡς διαιτητὴν τῆς διαφορᾶς τῶν τριῶν θεαινῶν τὸν Πάριον διέταξε τὸν Ἑορῆν νὰ συνοδεύσῃ αὐτὰς μέχρι τῶν βουστασιῶν του. 1319 *χαλκεμβολάδων* ἀναχρονισμός. 1324 *μειλίσσων* Τοῦτο ὑπενθυμίζει τὸν μειλίχιον Δία. Ὁ νεφεληγερέτα καὶ ἀστεροπητὴς Ζεὺς, ὁ αἰγίχος, ὁ ὄμβριος καὶ ὑέτιος, ὁ εὐάνεμος, ὁ ταμίας τῶν ἀνέμων, εἶναι γενικῶς ὁ θεὸς τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων. — Τί παρατηρεῖτε εἰς τὸν θρηῆνον τῆς Ἰφ.; ὁ θρηῆνος εἶναι ἐπικόν ἢ λυρικόν στοιχεῖον; πῶς λοιπὸν θὰ ἐξετελέσθῃ τὸ τμ. 1283-335; πῶς θὰ ὀνομασθῇ διὰ τοῦτο; τίος θεῖον ἐπέχει ἐν τῇ τραγωδίᾳ;

1336-68. 1336-7 *οἰκίρω* σε *τυχοῦσαν* συμφορὰς *κακῆς*. — 1338 44 *ὄχλος ἀνδρῶν* πλήθη στρατοῦ, *τόν τε τῆς θεᾶς παῖδα* (εἰσορῶ), *ᾧ χαρ.*, *διαχαλῶ* (χαλαρῶνω τοὺς μοχλοὺς τῆς θύρας) ἀνοίγω, *ὡς τί δὴ* διὰ τί τάχα, *τὸ δυστυχὲς τῶν γάμων* ὁ ἀτυχής, ὁ ματαιωθεὶς γάμος, *οὐκ ἐν ἀβρότῃ κείσαι* πρὸς... μὲ τὸ κατάντημά σου τὸ σημερινὸν δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ δεικνύης λεπτότητα τρόπων, *ἀν(α)δύομαι* ἀποσύρομαι, δεικνύω αἰδημοσύνην, *οὐ σεμνότητος ἔργον* ἐκεῖ ὅπου ἡ σεμνότης (αἰδημοσύνη) ἔχει τὴν θέσιν της. — 1345-68 *θροῶ* λέγω, *δεινὰ βοᾶται* ἐν φοβερᾷ βοῇ ἀκούεται μέσα εἰς, *τίνα βοήν* ὡς εἰ προηγεῖτο Ἄργεῖοι βοῶσι δεινὰ, *σημαίνω* λέγω, δίδω ἐξηγήσεις, *ἀμφὶ παιδὸς* περὶ τῆς, διὰ τὴν κόρην σου, *πονηρὸς* κακός: αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶπες, εἶναι κακὸν σημεῖον διὰ τὴν εἴδησιν, τὴν ὁποίαν φέρεις, (βοᾶται) ὡς *χρεῶν...*, *ἤλυθον εἰς θόρυβον* ἐξετέθη ἐν θορυβώδεϊ

ἀποδοκιμασίας, προεκάλεσα..., **λεύω** (λάσ α. λίθος, λατόμος) λιθοβολῶ, τὸ ἀπρμφ. ἐκ τοῦ ἤλυθον εἰς θόρουβον, διότι ὁ ὄγλος διὰ τῶν ἀποδοκιμασιῶν ἤξιου τὸν λιθοβολισμόν μου, **πέτρος** α. λίθος, πέτρα; **μῶν** 321, **σῶζων** τὸ ἐπιχειρούμενον, **δι' ὀλώλαμεν** τμησίς, **ἤσσω** τῶν γάμων δοῦλος, ὄργανον τῆς μνηστῆς, **ὑποκρίνομαι** ἀποκρίνομαι, **εὐνή** ἢ σύζυγος, **φημιζω** κ. **φαρίζω** 130, 135, **πατήρ** ὁ Ἄγ., **πέμπομαι** μεταπέμπομαι, **κἀργόθεν** καὶ Ἄργόθεν, **νικῶμαι** **τινος** κατὰ τὸ **ἠτιῶμαι** **τινος**, **κεκραγμὸς** κραυγαί, τὸ πολὺ ὁ ὄγλος, **ἀρήγω** βοηθῶ, **μαχῆ** β' προσ. μέλλ., **ὄναιο** 1008 **τῶν φρενῶν** νὰ χαρῆς τὰ εὐγενῆ σου αἰσθήματα, **ὄνησόμεσθα**; γέ 1392 **ναί**, **ὅστις ἀψεται** ἀναφ. τελ., **γόνος** υἱός, **ἴδια πράσσω**... ἐνεργῶν ἐξ ἀτομικῆς του πρωτοβουλίας ἢ κατ' ἐντολὴν τοῦ στρατιῶ, **αἰρεθεὶς ἐκῶν** κατόπιν ἐκλογῆς, ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει του, **πονηρὰν γ' αἴρεσιν** (αἰρεθεὶς) **ναί**, κάτι πονηρὰν ὑστεροβουλίαν εἶχεν ἡ ἐκλογὴ του, **μιαίφονῶ** διαπράττω μιὰν φόνον, **σχῆσω** θὰ ἐμποδίσω, **ἄγω** ἀπάγω, **δῆλα δὴ** προφανῶς, **ἐθειρα-ραι** τρίχες, κόμη, (ἀρπάσας) ξ. **ἐθειρας** πρὸς γεν. ὡς ἀφῆς, **ἀντέχομαι** πιάνομαι, κρατοῦμαι ἀπό, ὡς αἴτ. (ἦ : ὑπάρχει βεβαιότης τότε ὅτι δὲν θὰ...), **τοῦδ' εἵνεκα** ὅσον δι' αὐτό, ὅσον ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτοῦ (ἐὰν τὴν πιᾶσω σφιγκτά), **εἰς τοῦτό γ' ἤξει** τὸ πρᾶγμα θὰ καταλήξῃ εἰς τοῦτο, εἰς τὴν σφαγὴν, (ἦ : ἀλλ' ὅμως ὁ Ὅδ. θὰ ἔλθῃ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν, νὰ σφάξῃ).

1350 λευσθῆναι **πέτροισι** παλαιότατον εἶδος θανατικῆς ποι-νῆς, ἣν ὑπέστη ὑστερον ὁ Παλαμήδης συκοφαντηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς. Τὴν ποινὴν ταύτην εἶχεν ὀρίσει καὶ ὁ Κρέων, ὁ βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, διὰ πάντα, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ θάψῃ τὸν νεκρὸν τοῦ Πολυνείκου. **1362 ὁ Σισύφου γόνος** 524.—**Τίνα** τεκμήρια τοῦ **τόνου**, **καθ' ὃν** διεξάγεται ὁ διάλογος, **ἔχομεν**; **τί** τὸ **κοσιμον** ἀγγέλλει ὁ Ἀχιλλεύς:

1368-401. 1368-73 **εἰσακούσατε** σὺ καὶ ὁ Ἀχιλλεύς, **μάτην** ἀδίκως, ἀνωφελῶς, εἰς τὸ **θυμουμένην**, **καρτερῶ** τὰ **ἀδύνατα** ἐπιμένω εἰς τά, **προθυμίας** γεν. διὰ τὰς καλὰς του διαθέσεις, **δι-βάλλομαι** εἰς **τινα**, **τινὶ** γίνομαι μισητὸς εἰς **τινα**, προκαλῶ τὸ μῖσος, **πλέον** πρᾶττω κατορθώνω.—**1374-84** **οἷα** **εἰσῆλθὲν μ' ἐννοουμένην** ποῖαι σκέψεις μοῦ ἐπῆλθον καθ' ὃν χρόνον ἐβασάνιζα τὸ πρᾶγμα, **κατθανεῖν** **δέδοκται** ὁ στρατὸς ἔχει λάβει τὴν ἀπόφασιν τῆς θανατώσεώς μου, **μοι** ἀντιχαρ., **παρίημι** τὸ **δυσγενές** παραμερίζω κάθε ταπεινὸν συναίσθημα, σκέψιν, **ἐκποδῶν** ἐκ τοῦ

μέσου, ὡς καλὸς... εἶδ., ἡ μεγίστη ἢ κραταιοτάτη (ἢ ἡ ἀπέραντος),
 κὰν καὶ ἐν, ἐν ἐμοὶ (ἐστί) πορθμὸς ἐξ ἐμοῦ ἐξαρτᾶται ἢ διαπεραι-
 ωσις, πορθμὸς κατασκαφαί-μῃ εἶαν, τὰς μελλούσας γυναῖκας
 τὰς γυναῖκας τοῦ μέλλοντος, ἦν τι δρῶσιν ἐὰν ἀποπειρῶνται κανὲν
 προαξικόπημα, ἐκ τᾶς ὀλβίας Ἑλλάδος, τίνω 1169 τιμωρῶ, ὃ
 Ἑλένης ὄλεθρος περίφρ. ἢ χαμένη Ἑλένη, : μετὰ τὴν παραδειγμα-
 τικὴν τιμωρίαν, ῥύομαι σὸζω, κερδίζω, ταῦτα πάντα 1379...,
 μακάριος ἀθάνατος.—1385-91 καὶ γὰρ οὐδὲ καὶ πρὸς τοῦτοις
 ἔχω καὶ ἓνα ἄλλον λόγον νὰ μὴ..., φιλοψυχῶ ἀγατῶ τὴν ζωὴν μου,
 κοινὸν κοινὸν ἀγαθόν, κτγρ., Ἑλλῆσι χαρ., πεφραγμένοι προβλ.
 ναύφρακτος 1259, ἐρετιμὸν (ἐρέσσω) κόπη, ἐρετιμᾶ ἔχοντες κόπη-
 λάται, ψυχὴ ἢ ζωὴ, προβλ. φιλοψυχεῖν, μία οὔσα.. ἐγὼ δὲ μὲ μίαν
 ζωὴν, ποῦ ἔχω, θά, τί τὸ δίκαιον... ποῖαν ἀρά γε εὐλογον ἀντίο-
 ρησιν δυνάμεθα νὰ ἀντιτάξωμεν εἰς ταῦτα ;—1392 401 καὶ ἐπ'
 ἐκεῖνο καὶ εἰς ἐν ἄλλο, τὸ ἐξῆς, διὰ μάχης βλώσκειν (ίεναι) μάχεσθαι,
 ὄρω φάος ζῶ, κρείσσων (ἐστί) σύντ. προσωπ. : κρεῖσσον (ἐστίν)
 ἓνα ἄνδρα ὄραν φάος ἢ μυρίας γυναῖκας, γίγνομαι ἐμποδῶν ἐμπο-
 δίζω, ἀμήχανος ἀδύνατος, ταῦτα ἢ θυσία μου καὶ τὰ βαρυσήμαντα
 ἀποτελέσματά της, μνημεῖα ὡς παρ' ἡμῖν : τὸ μνημεῖον τοῦ ἀγνώ-
 στου στρατιώτου, τοῦ ἀφανοῦς ναύτου, κτγρ., διὰ μακροῦ ἐπὶ
 μακρὸν χρόνον, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, οὔτοι καθ' ἑξ. πρὸς τὸ
 παῖδες ἀντὶ ταῦτα ἐπαναλαμβάνον τὸ ταῦτα 1398, : αὐτὰ θὰ εἶναι
 τὰ παιδιὰ μου..., τὸ μὲν τὸ βαρβαρικόν.

1400. Οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πολὺ ὑπερτέρου πολι-
 τισμοῦ των κατεφρόνουσαν ὡς βαρβάρους πάντας τοὺς μὴ Ἕλληνας
 καὶ ἠξίουν νὰ ἄρχωσιν ἐκείνων ταυτιζόντες βαρβάρους καὶ δού-
 λους. Προβλ. τὸ ἡμέτ. Μανιεῖον τῶν Δελφῶν ἐν σ. 142 3.—
 Τί παρατηροῦμεν εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς Ἰφ.; τίνας λόγους συνετέ-
 λησαν εἰς τοῦτο ; τίνα ἀξία λόγου ἔχει ἡ ὁμιλία αὐτῆς ; τί συναίσθημα
 προκαλεῖ ἐν ἡμῖν ;

1402-33. 1402-3 τὸ σὸν ἢ ἰδική σου στάσις, ἔχει
 γενναίως εἶναι εὐγενῆς, τὸ τῆς τύχης... ἢ θέλησις τῆς τύχης...
 νοσεῖ δὲν εἶναι ὀρθή, δικαία.—1404-15 τίθημι καθιστῶ, σοῦ-
 Ἑλλάδος αἰτ., ἀπολείπω ἀφήνω κατὰ μέρος, τὸ θεομαχεῖν ἢ
 θεομαχία, ἢ ἀντίδρασις κατὰ τῶν θεῶν (θεᾶς), ὃ σου ἐκράτει ἢ
 ὁποῖα ἐπλήρου τὴν ψυχὴν σου, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας διετέλεις,
 ἐκλογίζομαι τὰ χρηστὰ... σκέπτομαι κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς
 λογικῆς καὶ τῆς ἀνάγκης, μᾶλλον εἰσέρχεται με πόθος σῶν λέ-

κτρων ὁ πόθος μου νὰ σὲ ἀποκτήσω σύζυγον ἀποβαίνει ἰσχυρότερος, ἐπιτείνεται, βλέπω εἰς τὴν φύσιν ἀποβλέπω εἰς τὸν χαρακτήρα, γενναῖος 1402, ὄρα δὲ κοίταζε δὲ αὐτά, ποὺ θὰ σοῦ εἶπω, ἀχθομαι αἰσθάνομαι βάρος, φέρω βαρέως, ἴστω (εἰδέναι) ἔστω μάρτυς, ἔρχομαι διὰ μάχης τινὶ ἔρχομαι εἰς χεῖρας, μάχομαι, ἀθρέω-ᾶ κοιτάζω μετὰ προσοχῆς, προσέχω, κακὸν οὐσ., δεινὸν ἐπίθ.— 1416-20 οὐδὲν οὐδὲν' εὐλαβουμένη χωρὶς νὰ συστέλλωμαι ποσῶς πρὸ οὐδενός, ἡ Τυνδαρίς παῖς ἢ κόρη τοῦ Τ., ἢ Ἑλένη, ἀρκεῖ τιθεῖσα ἢ σύντ. προσωπ. ἀντὶ ἀποσ. ἀρκεῖ τιθέναι ἀρκεῖ ὅτι ἢ Τ. διὰ τὸ κάλλος τοῦ σώματος προκαλεῖ..., ἦν δυνώμεθα ὁ πληθ. διότι καὶ ὁ Ἀχ. θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο συμβάλλον εἰς τὴν θυσίαν τῆς Ἰφ.—1421-32 λῆμα (λάω θέλω, αἱ δὲ λῆς) θέλησις, διάθεσις, αἰσθημα, ψυχὴ, καρδία, ἀριστος εὐγενέστατος, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτο λέγειν δὲν δύναμαι νὰ ἀντιλέγω εἰς τοῦτο, γενναῖα φρονῶ ἔχω εὐγενῆ αἰσθήματα, τί γὰρ τάληθὲς οὐκ εἶποι τις ἀνδρότι διὰ τί νὰ μὴ ὁμολογῇ κανεὶς τὴν ἀλήθειαν, μεταγινώσκω τάδε μεταβάλλω τὰς παρούσας σκέψεις, ὡς οὖν ἀν εἰδῆς... διὰ νὰ κατανοήσῃς λοιπὸν τὴν εἰλικρίνειαν τῶν λόγων μου, ὡς οὐκ ἔάσω σε μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ σὲ ἀφήσω, χρῶμαι τοῖς λόγοις τινὲς συμμορφοῦμαι μετὰ τὰς συστάσεις, ὑποδείξεις τινός, δέξη 875, ἀφροσύνη ἄγνοια, ἀπειρία (τῆς φοβίης τοῦ θανάτου), παραδοκῶ-ᾶ ἀναμένω.— Πῶς χαρακτηρίζει ὁ Ἀχ. τὴν κόρη; τίς ἢ πρὸς αὐτὴν στάσις του; ἐγεννήθη ἐν τῇ ψυχῇ του ἔρωσ πρὸς τὴν κόρη;

1434-24. 1434-46 τέγγω 496, πρόφασις ἀφορμὴ, κακίζω τινὰ κάμνω τινὰ δειλόν, ἀποθαρρύνω, ἐκ τούτου τὸ μέ, παῦσαι κάκιζε με παῦσαι κακίζουσά με, μὴ με κάκιζε, ἢ Κλ. ἐκλαμβάνει τὸ κακίζειν ὀνειδίζειν, ἐντεῦθεν ἀδικήσῃ β' προσ. ἐν παθ. σημ., ἀδικοῦμαι τύσχω κακόν, πλόκαμος τριχὸς ὕλης, ἀμπέχομαι, ἄορ. ἡμπεσχόμην, περιβάλλομαι, πρβλ. ἀμπέχονον, τί τόδ' εἶπας τί εἶσι τόδε, ὁ εἶπας, ἀπολέσασά σε ὁ λόγος διακοπεῖς ὑπὸ τῆς Ἰφ. 1441 συνεχίζεται ἐν 1442 μεταβληθείσης τῆς συντάξεως ἀντὶ: ἀπολέσασά σε πενθήσω, οὐδ' οὐ γε (ἀπώλεσας), κατ' ἐμὲ ἔξ αἰτίας ἐμοῦ, ψυχῇ 1385, 1390, ἥκιστα (δεῖ πενθεῖν) ἐλάχιστα, οὐδαμῶς, χώννυμι τύμβον ἐγείρω τάφον, νομίζεται συνηθίζεται, συνηθῶς ἐγείρεται, βωμὸς θεᾶς τῆς Διὸς κόρης (ἔσται) μοι μνημα, γέ ναί, (λέγω εὖ) ὡς εὐτυχοῦσα... διότι ἡ τύχη μου εἶναι λαμπρὰ καὶ εἶμαι...—1447-57 σοῦ περὶ σοῦ, ἢ ἐκ τοῦ κασιγνήταισι, ἐξάπτω περιάπτω, περιβάλλω, χαίρειν γε ναί, μάλιστα, χαίρεισμούς,

ἄνδρα κτγρ. προλ ὥστε νὰ γίνῃ ἀνήρ, προσέλκομαι περιπτύσσομαι, ὅσον εἶχες ὅσον ἠδύνασο, ἔσσι (τι) ὅ, τι δρωσα (ὑποθ.) κατ' Ἄργος, φέρω σοι χάριν σὲ εὐχαριστῶ, στυγῶ μισῶ, ἀμὸς ἐμὸς, ἀμὸς ἡμέτερος, θέω ἀγῶνας ὑφίσταμαι ἀγῶνας, Ἑλλάδος ἐπιθ., δόλω δὲ ἀλλὰ δολίως, ἀγεννῶς κατὰ τρόπον πρόστυχον.—1458 66 εἶσιν ἄξων με θὰ ἔλθῃ νὰ μὲ ὀδηγήσῃ, πρὶν σπαράσσεσθαι κόμης 1366 πρὶν μὲ πιάσουν ἀπὸ τὰ μαλλιά καὶ μοῦ τὰ μαθήσουν σύροντες, μὴ σύ γ' (ἴδι), ἔχομαι τινος κρατοῦμαι ἀπὸ τινος, (εἶμι) ἐχομένη..., πέμπω συνοδεύω, ὅπου σφαγήσομαι ἀναφ. τελ., οὐ μὴ+ἀόρ. ὑπικτ. ἢ ὄρ. μέλλ. σημαίνει ἔντονον ἄρνησιν, οὐ μὴ μὲν πάλιν ὀριστικῶς δὲν θὰ γυρίσω ὀπίσω, (λείπω σε) οὐκ ἀξίως ἐν ᾧ δὲν ἦσο ἀξία αὐτῆς τῆς τύχης τῆς κόρης σου, ἔχω μένω, σταματῶ, προλείπειν κατὰ τὸ προδιδόναι.—1467-74 ἐπευφημῶ παιᾶνα παιανίζω, ὕμνῶ μὲ παιᾶνα, τῆμῃ συμφορᾷ αἴτ., εὐφημία ἴσρα σιγή, ἴτω ἄς διαχυθῆ, ἄς ἐπακολουθήσῃ, ἐνάρχομαι κανᾶ 435 κάμνω ἀρχὴν τῆς ἱερᾶς τελετῆς ἀπὸ τὰ κάνιστρα, αἴθομαι καίομαι : ἄς ἀναρριπίζεται τὸ πῦρ, προχύταις καθαρσίοισι 1112 ὄργ., ἐνδεξιόσμαι βωμὸν περιέρχομαι ὀλόγυρα τὸν βωμὸν βαδίζων (τρέχων) δεξιᾷ.

1438 Οἱ ἀρχαῖοι ἐν πένθει ἐκείροντο τὴν κόμην καὶ περιεβάλλοντο μέλαν ἱμάτιον. 1443 Περί τύμβων ἰδ. Ὅμ. Ζ 418 ἡμετ. ἐκδ. 1464 Ἡ Ἄρτεμις ὡς θεὰ τῆς φύσεως ἐλατρεύετο ἐπὶ τῶν ὀρέων, ἐντὸς λειμῶνων, ἄλσῶν, παρὰ πηγὰς κλπ. 1469 παιᾶν ἄσμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος (συνήθως), ἐνταῦθα τῆς Ἀρτέμιδος, πρὸς ἀποτροπὴν κακοῦ (τῆς νηεμίας ἐν τῷ Εὐρίπῳ).—1470 εὐφημία 143.—1473 Ὁ θύων περιήρχετο τὸν βωμὸν φαίνων αὐτὸν δι' οὐλοχυτῶν καὶ ἀγιασμοῦ, βαίνων χοροῦ ἢ τρέχων πρὸς τὰ δεξιᾷ.— Διὰ τί ἡ μήτηρ καὶ οἱ οἰκεῖοι δὲν πρέπει νὰ πενήθωσι ; τίς ἡ στάσις τῆς Κλ. καὶ τί προαγγέλλει ;

1473-309. 1475-86 ἐλέπτολις Φρυγῶν ἡ κυριεύουσα τὴν πόλιν ἢ τὰς πόλεις τῶν Φρυγῶν, Ἰλίου καὶ Φρυγῶν (ἴσως) ἐν διὰ δυοῖν : τοῦ Φρυγικοῦ Ἰλίου, στέφος οὐ. στέφανος, περίβολος παθ. ὁ περιβαλλόμενος, ὁ περιστέφων (τὴν κεφαλὴν), δίδοτε (μοί), πλόκαμος ὅδε (πάρεστι).. ἰδοὺ εἶναι ἔτοιμοι οἱ πλόκαμοί μου (ἢ κόμη μου) διὰ τὴν στέψιν μου, ἢ πρότ. κεῖται διὰ μέσου, χερνίβων πηγαὶ χέρνιψ, ἀγιασμός ἀπὸ ὕδωρ πηγῆς, ἐλίσσω Ἄρτεμιν... τιμῶ τὴν Ἄρτ. διὰ κυκλίου χοροῦ περὶ τὸν ναόν, μάκαιρα θ. τοῦ μάκαρ, ἐξαλείφω θέσφατα ἐξοφλῶ τὸν χρησμὸν

σβήνων διὰ τοῦ αἵματός μου τὴν ὀφειλήν, πληρῶ, *αἵμασι θύμασι* ἔν διὰ δυοῖν: διὰ τῆς αἱματηρᾶς θυσίας μου.—1487-99 *δίδωμι δάκρυα* προσφέρω δ., *οὐ πρόπει* (δακρύειν), *ὠὼ ὠὼ* ἔμπρὸς ἔμπρὸς, *συνεπαίδω* ψάλλω ὁμοῦ, *ἀντίπορος X.* ἡ τιμωμένη πέραν τοῦ πόρου τῆς Χαλκίδος (ἐν Αὐλίδι), *ἵνα τε ἵνα*, ὅπου (ἐν Αὐλίδι), *δόρατα* ξύλα (πρβλ. *δούρειος ἵππος*), *πλοῖα* (πρβλ. *ἔρρει τὰ κᾶλα*), *δαίος* δήσιος, πολεμικός, *μέμονα* (μένω) παραμένω ἐν ἀδρανεΐα, *στενόπορος* 81 ὁ ἔχων στενὸν στόμιον, *δι' ἑμὸν ὄνομα* περίφρ. δι' ἑμὲ (ἄλλοι: διὰ τὰ τιμηθῆ τὸ ὄνομά μου), *γῆ Πελασγία* τὸ Ἄργος, *μήτηρ* πατρίς, *θεράπνη* ἔκ τοῦ θεράπαινα, κατοικία, ἔδρα.—1500-9 *καλῶ* ἐπικαλοῦμαι, *πόλισμα* πόλις, π. *Περσέως* αἱ Μυκῆναι, *πόνος* ἔργον, *τρέφω* ἀναπτύσσω, μεγαλῶνω, ὑποκ. *οὐ* (*πόλισμα II.*), *φάος* χαρά, σωτηρία 1063, κτηρ.: πρὸς εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος, *ἀναίνομαι* ἀρνοῦμαι, *οὐκ ἀναίνομαι* θανοῦσα κτηρ. *μτχ.* κατὰ τὰ ψυχ. πάθους σημ. ὁ. *ἄχθεσθαι*, *ἀγανακτεῖν*: δὲν μοῦ κακοφαινεται ὁ θάνατος, *οὐ μὴ λπῆ* 1465, *λαμπαδοῦχος* ἡ ἔχουσα τὴν λαμπάδα τοῦ ἡλίου, ἡλιόφωτος, ἡλιόλουστος, *οἰκῶ αἰῶνα καὶ μοῦραν* περὶ ζῶν καὶ τύχην.

1477 Τὰ θύματα πρὸ τῆς θυσίας ἔστέφοντο. 1490 Μόνον εἰς τὸν Ἄϊδην προσῆκον θρηνοὶ καὶ δάκρυα, οἱ Ὀλύμπιοι θεοὶ εἶναι πάντοτε φαιδροὶ καὶ ἰαροί. 1498 Οἱ πρῶτοι κάτοικοι τοῦ Ἄργους ἔλέγοντο ὅτι ἦσαν Πελασγοί, ὡς μαρτυροῦσι καὶ αἱ λ. Ἄργος κ. Λάρισα, ἀμφοτέραι Πελασγικάι. 1500 Αἱ Μυκῆναι φκίσθησαν κατὰ τοὺς μύθους ὑπὸ τοῦ Περσέως, ὅστις ἤγειρε καὶ τὰ τείχη αὐτῶν διὰ τῶν Κυκλώπων τῶν τειχισάντων καὶ τὴν Τίρυνθα. Ἐφαντάζοντο αὐτοὺς ὡς ἄνδρας γιγαντώδους ῥώμης, διακρινομένους διὰ τὴν τεχνικὴν αὐτῶν δεξιότητα περὶ τὴν ἔγερσιν τειχῶν διὰ πελωρίων λίθων. Ἰδ. καὶ 265.

1310-31. 1510-20 *στείχουσαν* κτηρ. *μτχ.*, *βαλομένην* χρον. ἀφ' οὗ ἔβαλε, *δαίμοις* κ. *διαίμων* αἱματηρός, αἱματοβαφής, *ξανθῖσιν αἰμορροῦτοις* μέσα εἰς θαντίσματα αἱμάτων, *σφαγεῖσαν* ὑποκ. Ἰφ., *δέρη* δηλοῖ τὸ μέρος μετὰ τὸ ὄλον, *εὐφυῆς* ὠραῖος, : ἴδεσθε *στείχουσαν* βωμὸν *δαίμονος* θεᾶς *θανοῦσαν* *σφαγεῖσαν*, *πηγαὶ χέρνιβές τε* ἐν διὰ δυοῖν, : *εὐδροσοὶ* πατρῶϊα *πηγαὶ χέρνιβές τε μένουσι σε* σὲ ἀναμένει ὁ πατήρ σου με ἀγιασμὸν ἀπὸ δροσερὰ νερὰ πηγῆς.—1521-31 *κλήϊζω* *κλήζω* κλειζω, ἀνυμνῶ, *ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ* με τὴν προϋπόθεσιν, τὴν πεποιθήσιν ὅτι αὐτὰ ἐδῶ θὰ ἔχουν εὐτυχῆ ἔκβασιν, *βροτήσιος* βρότειος, ἀνθρώ-

πινος, χαρεῖσα θύμασι βροτησίους ἦτις εὖρες εὐχαρίστησιν εἰς τὰς ἀνθρωποθυσίας, ἔδος ἔδρα, δολόεντα ὑπαλλ. πρὸς τὰ ἔδη ἀντὶ πρὸς τὸ Τροίας Τρώων, ἀμφιτίθημι περιβάλλω, Ἑλλάσι ἐπιθ., δὸς Ἄγαμέμνονα ἀμφιθεῖναι κλεινότατον στέφανον Ἑλλάσι λόγχαις κλέος τε ἀείμνηστον ἐὼν κάρα δὸς ὁ Ἄγ. νὰ περιβάλῃ καὶ τὰς λόγχας τῶν Ἑλλήνων μὲ ἐνδοξότατον στέφανον καὶ τὴν κεφαλὴν του μὲ δόξαν ἀείμνηστον.

1527 δολόεντα ἴσως διὰ τοὺς δόλους, οὓς μετήγογοντο οἱ βάρβαροι πρὸς ἀσπαγὴν Ἑλληνίδων.—Τὸ ὄσσημα 1510-31 ἀντίτινος κείται ἐν τῇ τραγωδίᾳ; μήπως ἔχει σχέσιν, καὶ τίνα, πρὸς προηγούμενον τμήμα; Ποῖα τὰ συναισθήματα τῆς Ἰφ.; πῶς λοιπὸν θὰ ἐξετελέσθῃ τὸ τι. 1475-509; πρὸς τί σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; ποῦ εὐρίσκεται ἡ προῖξις ἐν αὐτῷ; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται;

1532-629. 1532-9 φθογγή φωνή, ταρβέω φοβοῦμαι, τρέμω, ἐκπλήσσομαι τρομάζω, σημαίνω ἀναγγέλλω, δεινὰ παρόδοξα, καταπληκτικά, μὲν οὖν ἐπανορθ. ὄχι συμφορὰν, ἀλλ' ἀντιθέτως..., μέλλω 1329 βραδύνω —1440-50 σαφῶς λεπτομερῶς, σφάλλεται γνώμη σφάλλει τὸ λογικόν, ἡ μνήμη, ταράττω γλῶσσαν μπερδεύω, συγχύζω τὴν ἐκθεσιν, λείμαξ θ. λειμών, ἵνα τοπ., σύλλογος ὁ ὁρισμένος τόπος πρὸς συγκέντρωσιν τῶν Ἀχαιῶν, ἡ ὄμηρ. ἀγορή, ἔμπαλιν πρὸς τὰ ὀπίσω, προάγω ἀπολύω.—1551-62 πάρεμι σοι εἶμαι εἰς τὴν διάθεσιν σου, θῦσαι (ὁμᾶς) ἄγοντας πρὸς βωμόν, ἐστὶ θεόφατον εἶναι θεόθεν γραμμένον, ἡ θέλησις τῆς θεᾶς, τὸ ἐπ' ἐμὲ ὅσον ἐξαοῦται ἐξ ἐμοῦ, τυγχάνω δορὸς νικηφόρου διεξάγω νικηφόρον πόλεμον, πατρίδα ἐπιθ.. πρὸς ταῦτα ἀπέναντι, συνεπειὰ τῆς ἀποφάσεώς μου αὐτῆς, ὅθεν, σιγῇ ἀδιαμαρτύρητα, εὐκαρδίως μὲ γενναίαν καρδίαν, ἀρετῇ εὐγένεια.—1563-7 ὦ τόδ' ἦν μέλον (ἔμελε) ὅστις εἶχε τὸ καθῆκον αὐτὸ ἔδω, ἀναγορεύω εὐφημίαν κηρύττω νὰ τηρήσουν ἱερὰν σιγὴν, σπῶ ἀνασπῶ, ἀνασύρω, κολεός ἅ. ἡ θήκη τοῦ ξίφους, χειρὶ εἰς τὸ σπάσας, χρυσήλατος ὁ ἐκ χρυσοῦ σφυρηλάτου.—1568-76 λαβὼν κανοῦν χερνιβὰς τε, ἔθρεξεν ἀορ. τοῦ τρέχειν, εἰλλίσσω περιφέρω, φάος (τῆς σελήνης), εὐφρόνη ἢ (εὐφραίνουσα) νύξ, ἄχραντος (χραίνω μολύβω), δέρη καλλιπάρθενος δέση ὠραίας παρθένου, ἀπήμων (πῆμα, πάσχω) ἀβλαβής, ἀνευ ζημιῶν, πέργαμα;—1577-89 βλέπων εἰς γῆν, ἱερεὺς διάφορος τοῦ Κάλχαντος, ἐπεύχομαι ἀναπέμψω εὐχὴν, ἐπισκοποῦμαι παρατηρῶ μετὰ προσ-

οχῆς, *ἵνα πλήξῃεν ἄν* εἰς ποῖον μέρος θά ἦτο δυνατόν νά κτυπήσῃ, *ἄλγος εἰσῆει φρενὶ* ἢ καρδία ἤσθάνετο πόνον, *ἔμοι' φρενὶ* ἐπιμερ., *κᾶστην* καὶ ἔστην, *νεύω κλίνω* τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν γῆν, δὲ 1583 ἀλλά, *τὴν παρθένον* πρόλ., *οὗ γῆς εἰσέδου* εἰς ποῖον μέρος τῆς γῆς κατεχωνιάσθη, *ἐπηχῶ* ἐπαναλαμβάνω τὴν βοήν, *στρατὸς εἰσιδόντες*, *φάσμα* φαινόμενον, θαῖμα, *ἄελπιτος* ἀπροσδόκητος, ἀμάνταστος, ἀπίστευτος, *οὗ γε..* τὸ ὁποῖον μάλιστα, καὶ ἄν τὸ ἔβλεπε κανεῖς, ἦτο ἀδύνατον νά τὸ πιστεύσῃ, *μεγίστη ἰδεῖν* εἰς τὴν θεάν, *διαπρεπῆς τὴν θεάν* ὑπέροχος, μεγαλειώδης (μεγαλειῶν) εἰς τὴν θεωρίαν, *ἧς αἷματι*, *βωμὸς* θεοῦ, *ἄρδην* ὀλόκληρος, καθ' ὀλοκληρίαν (ἢ *αἷματι ἄρδην* ἐκ τοῦ αἵματος ἔξακοντιζομένου ὑψηλά).—1590·601 *ἐν τῷδε* ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς αὐτῆς καταπλήξεως, *πῶς δοκεῖς* τί φαντάζεσαι, παρενθ., *κοίρανος* στρατιγός, *θυσιὰ* θῦμα, *προιθῆμι* ἴτιω ἔμπρός, *βῶμιος* ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, *δρειδρόμος* δρεοίβιος, *ἀσπάζεται μάλιστα* τῆς κόρης σύμπτυξις δύο συντάξεων, *ἀσπάζεται μάλιστα* καὶ *ἀσπάζεται μᾶλλον τῆς κόρης* προτιμᾶ κατ' ἔξοχὴν, περισσώτερον ἀπὸ τὴν κόρην, *εὐγενῆς φόνος* φόνος εὐγενοῦς θύματος, *τοῦτο* τὸ θῦμα, *ἐπιδρομαὶ Ἰλίου* ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ Ἰ, *πρὸς ταῦτα* 155.), *αἶρω θάρσος* παίρωνω θάρσος, ἀναθαρρῶ, *οἶδμα* 68, 704, *Αἴγαιος* ὁ τοῦ Αἰγαίου.—1601·3 *Ἡφαιστος* τὸ πῦρ, *εὐχομαι τὰ πρόσφορα* ἀναλέπω τὴν ἐπίκαιρον, κατάλληλον εὐχὴν, *νόστιος* 882.—1604·8 *ὥστε φράσαι* ἐν τελ. σημ., *ὁποίας μοίρας κυρεῖ ἐκ θεῶν* ποίας καλῆς μοίρας ἠξιώθη ἀπὸ τοὺς θεούς, *ἄφθιτος* (φθίνω) αἰώνιος, *παρῶν δρῶν* πρτκ., *ἀφίπιατο* ἀντὶ ἀπέπτε(α)το ἀνελήφθη, *σαφῶς* ὀλοφάνερα.—1609·12 *ἀφαιρῶ λύπης* (διαίρ.) κάμνω ἀβαρίαν εἰς τὴν λύπην, *παρήμι χόλον* παραιτῶ τὴν ὀργήν, *τὰ τῶν θεῶν ἀπροσδόκητα...* οἱ θεοὶ δίδουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι δὲν περιμένουν, *βλέπω* ζῶ.—1613·4 *ὁν τέκος φράζει* (εἰδολοιεῖ) *μένειν ζῶν ἐν θεοῖσι*.—1615·8 τοῦ (τίνος) *θεῶν γέγονας κλέμμα* ποῖος θεὸς σὲ ἔχει κλέψει, *πῶς σε προσείπω* μὲ τί ὄνομα νά σὲ ὀνομάσω; ζῶσαν ἢ νεκράν; *πῶς δ' οὐ φῶ* καὶ *πῶς* νά μὴ πιστεύσω, διὰ τί νά μὴ πιστεύσω, *παραμυθοῦμαι* παρηγορῶ, *μάτην* ψευδῶς,: ὅτι αὐτὰ ἔδῶ τὰ λόγια εἶναι ψευδολογία πρὸς παρηγορίαν, *ὡς* τελ., *λυγρὸς* (lugeo) φαρμακερός, *σοῦ* γεν. ἀντκμ. εἰς τὸ *πένθους*.—1619·26 *καὶ μὴν* καὶ ἰδοῦ, διὰ τῆς φράσεως προαγγέλλεται ἡ πάροδος προσώπου, *ἔχων...* ὁ ὁμοῖος εἶναι εἰς θέσιν νὰ σὲ πληροφορήσῃ περὶ αὐτῶν *ἔδῶ* *θυγατὸς ἔνεκα* ὄσον (ἔξαορᾶται) ἀπὸ τὴν θυγατρίδι φηλοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τέρα μας, ἔχει *ὀμιλλαν* ὀμιλεῖ ἀναστρέφεται, ζῆ ἐν ἀναστροφῇ, *μόσχος* ὁ Ὀρέστης, *νεαγενής* νεογεννής, ἀριγεννήτος, *ὄρῃ* πρὸς πλοῦν κοιτάζει τὸν πλοῦν, ἔχει τὴν προσοχὴν του εἰς, *τάμα* προσφθέγματα ἔσται σοι *χρόνια* μετὰ πάροδον μακροῦ χρόνου θὰ σὲ χαιρετίσω, *Τροίηθεν* κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδόν μου, *γένοιτό* σοι *καλῶς* ὑγίανε, ὁ θεὸς δεξιὰ, *χαίρων* μὲ τὸ καλόν, ὑγιής, *σκῦλα* τὰ ὄπλα φονευθέντος πολεμίου.

1551 Πολυθρόλυτος ἦτο ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἡ εἰκὼν τοῦ Κυθνίου ζωγράφου Τιμάνθους, ὅστις ἀπεικόνισε τὸν Ἀγαμέμνονα ἐν τῇ θυσίᾳ κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Ἰδ. Πίν. 1'. Πρβλ. καὶ τὰ ἡμέτερα *Διδακτικά* ἐν σ. 33. — 1569 *ἔθρηξε* πρβλ. 1473. — 1570 Ἡ Ἀρτεμις ὡς θεὰ τῆς φύσεως εἶναι καὶ κυνηγὸς τῶν ἀγρίων θηρίων, ὡς ἀδελφὴ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος (ἡλίου) εἶναι προσωποποιία καὶ τῆς σελήνης. — *Διὰ τί τὸ τραγικὸν δὲν ἐτελέσθη πρὸ τῶν θεατῶν; τίνα ἀρετὴν παρατηροῦμεν εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ ἀγγέλου καὶ διὰ τί τοῦτο; ὁ Χο. λέγων τοὺς στ. 1627-9 τί κάμνει; πῶς θὰ κληθῆ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς τραγωδίας 1532 - τέλους; τί περιέχει; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται;*

Διὰ τί ἡ τραγωδία ἐπιγράφεται Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι; Διὰ τί δὲν ἐπεγράφη ἀπλῶς Ἰφιγένεια; Τίς ἡ κυρία ἰδέα τῆς τραγωδίας; Πῶς διαρθροῦται ἡ πρῶξις; Ἐκ τίνων οὐαιωδῶν μερῶν ἀποτελεῖται ἡ τραγωδία; Τίς ἡ σχέσις τῶν Ἐπεισοδίων πρὸς τὰ Χορικά; Πῶς αἱ ἀρεταὶ καὶ τίνα τὰ ἐλατιώματα τῆς τραγωδίας; Τίς ἡ τέχνη τοῦ Εὐριπίδου;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΓΑ. Ἐ γέροντά μου, πέραν ἐδῶ ἐμπρὸς εἰς τὴν
σκηνὴν μου.

ΓΕΡ. Περνῶ· ἀλλὰ τί νέα σχέδια μαγειρεύεις, βασιλεῦ
Ἀγαμέμνων;

ΑΓΑ. Θὰ τρέξῃς;

ΓΕΡ. Τρέχω· τὰ ἰδικά μου γηρατεῖα ὕπνον πολὺν
δὲν παίρνουν, ὅλος ὁ κόσμος τὸ ἠξεύρει αὐτό, καὶ τὸ 5
βλέμμα μου κόβει πολὺ.

ΑΓΑ. Τότε λοιπὸν σὰν ποῖον τάχα εἶναι τὸ ἄστρον
αὐτὸ ἐδῶ, τὸ ὁποῖον διατρέχει τὸν οὐρανόν;

ΓΕΡ. Ὁ Σείριος, ὁ ὁποῖος τρέχει πλησίον τῆς ἑπτα-
φώτου Πούλειας, ἀκόμη κατάμεσα εἰς τὸν οὐρανόν.

ΑΓΑ. Δι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν ἀκούονται οὔτε πετεινῶν
λαλήματα οὔτε τῆς θαλάσσης ἢ βοή, γαλήνη δὲ βασι- 10
λεύει εἰς τὸν Εὐριπον ἐδῶ.

ΓΕΡ. Ἄλλὰ σύ, βασιλεῦ Ἀγαμέμνων, διὰ τί ἀπὸ τὴν
σκηνὴν σου ἔξω νευρικὰ στρεφογυρίζεις; καὶ ὅμως
τὰ πάντα εἰς τὴν Αὐλίδα ἐδῶ ἠσυχάζουν, ἀκόμη καὶ
τοῦ στρατοπέδου οἱ σκοποὶ ἀκίνητοι εἶναι εἰς τὰς 15
θέσεις των χωρὶς ἢ φρουρὰ νάλλάξῃ. Ἄς πηγαίνω-
μεν μέσα.

ΑΓΑ. Σὲ ζηλεύω, γέροντά μου, ὅπως ζηλεύω καὶ
κάθε ἄλλον ἄνδρα, ὅστις ἐπέρασεν ὄλην του τὴν ζωὴν,
χωρὶς νὰ τρέμουν τὰ φυλλοκάρδια του, ἄγνωστος,
ἄσημος· ἀλλὰ ποσῶς δὲν ζηλεύω ἐκείνους, ποὺ θέσεις
ἔχουν ὑψηλάς.

20 **ΓΕΡ.** Καὶ ὁμως ἐδῶ εἶναι ἡ γλύκα τῆς ζωῆς, μάλιστα.

ΑΓΑ. Ἄλλ' ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ γλύκα ἔχει τοὺς κιν-
δύνους· καὶ τὰ μεγαλεῖα μὲ τὰς τιμὰς των εἶναι μὲν
γλυκά, ἀλλ' ὅταν τἀποκτήσωμεν, φαρμάκια μᾶς ποτί-
ζουν. Διότι ἄλλοτε μὲν ἡ περιφρόνησις πρὸς τοὺς
25 θεοὺς ἀναποδογυρίζει τὴν ζωὴν μας, ἄλλοτε δὲ ἡ κοινὴ
γνώμη, ὅταν εἶναι ἐναντίον μας, κάμνει τρίπαλα τὴν
εὐτυχίαν μας.

ΓΕΡ. Δὲν μοῦ κάμνουν αὐτὰ τὰ λόγια εὐχαρίστησιν
30 καμμίαν, διὰ τὸ ἀπὸ τρανὸν τάκούω. Ἀγαμέμνων, δὲν σὲ
ἐγέννησεν ὁ Ἄτρεὺς μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὰ εὐρίσκῃς
ὅλα μέλι γάλα εἰς τὴν ζωὴν. Ἄλλ' ἀντιθέτως ὀφείλεις
χαρὰν καὶ λύπην ἀνάκατα νὰ δοκιμάζῃς· διότι θνητὸν
σὲ ἔπλασεν ἡ φύσις. Καὶ ἂν σὺ δὲν τὸ θέλῃς, τὸ θέλουν
καὶ θὰ τὸ θέλουν οἱ θεοί. Ἄλλὰ σὺ, ἀφ' οὗ ἐσήκωσες
35 πολὺ τὸ φῶς τοῦ λύχνου, καὶ γράφεις τὸ γράμμα σου
αὐτὸ ἐδῶ, τὸ ὁποῖον ἀκόμη ἔμπρὸς εἰς τὰς χεῖράς σου
κρατεῖς, καὶ ξεγράφεις πάλιν τὸ ἴδιον γράμμα, καὶ τὸ
σφραγίζεις καὶ πάλιν τὸ ἀποσφραγίζεις, καὶ πετᾷς τὴν
40 πινακίδα κατὰ γῆς χύνων δάκρυα χονδρά, καὶ τῆς ἀπελ-
πισίας ὅλα τὰ συμπτώματα παρουσιάζεις, ὥστε τρελλὸν
νὰ σὲ χαρακτηρίζουν. Τί σὲ πονεῖ; τί σὲ ἀνησυχεῖ, βα-
σιλεῦ; ἔλα ἀνακοίνωσέ μας τοῦ πόνου σου τὸ μυστικόν.
45 Τίμιος καὶ πιστὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ
τὸ εἶπῃς· διότι τὸν καιρὸν ἐκείνον εἰς τοὺς γάμους σου
ὁ Τυνδάρεως προῖκα μὲ ἔδωκεν εἰς τὴν γυναῖκά σου
καὶ πιστὸν τῆς νύμφης συνοδόν.

ΑΓΑ. Ἡ Λίδια ἡ κόρη τοῦ Θεστίου ἐγέννησε τρεῖς
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

θυγατέρας, τὴν Φοίβην, τὴν Κλυταιμῆστραν τὴν ἰδικὴν 50
 μου γυναῖκα καὶ τὴν Ἑλένην· αὐτῆς τῆς τελευταίας τὴν
 χεῖρα ὡς μνηστῆρες ἦλθον νὰ ζητήσουν οἱ πλουσιώτατοι
 νέοι τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλ' ἀναμειαξὺ των ἐψιθυρίζοντο
 ἀπειλαὶ φοβεραὶ καὶ ἀλληλοσκοτωμὸς ἐμαγειρεῖται ἀπ'
 ἐκείνους, ὅσοι δὲν ἠθέλον λάβει τὴν χεῖρα τῆς παρθένου.
 Φυσικὰ ὁ πατὴρ Τυνδάρεως εὐρίσκετο εἰς ἀμηχανίαν μὴ 55
 γνωρίζων τί νὰ κάμῃ, νὰ τὴν δώσῃ ἢ νὰ μὴ τὴν δώσῃ,
 καὶ πῶς νὰ βολεύσῃ ἄριστα τὴν περίστασιν. Καὶ τότε εἰς
 τὴν ἀμηχανίαν τοῦ ἐπάνω τοῦ ἐπῆλθεν ἡ ἀκόλουθος
 ἔμπνευσις, οἱ μνηστῆρες μὲ ὄρκους νὰ δεθοῦν ὁ εἷς μὲ
 τὸν ἄλλον καὶ τὰς δεξιὰς των πρὸς τοῦτο νὰ δώσουν καὶ
 νὰ κάμουν σπονδὰς εἰς τὰ θύματα ἐπάνω εἰς τοῦ βωμοῦ 60
 τὰς φλόγας καὶ τὸ ἐξῆς ἐνόρκως νὰ ὑποσχεθοῦν, ὅτι
 ὅλοι μαζὶ θὰ βοηθήσουν ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ
 κόρη τοῦ Τυνδάρεω τὴν χεῖρά της θὰ ἔδιδε, ἐὰν τυχὸν
 κανεὶς τὴν ἡρπαξεν ἐκ τῆς συζυγικῆς ἐστίας καὶ ἔφευγε
 καὶ μὲ αὐτὸ τὸν ἄνδρα της ἐχώριζε βιαίως ἀπ' αὐτήν,
 καὶ ὅτι μ' ἐνόπλους δυνάμεις ἐναντίον του θὰ ἐκστρα-
 τεύσουν καὶ τὴν πατρίδα του θὰ κατασκάψουν ἀδιακρί- 65
 τως εἴτε ἐλληνικὴν εἴτε βαρβαρικὴν. Ἀφ' οὗ δὲ μ' αὐ-
 τοὺς ἐδέθησαν τοὺς ὄρκους, βλέπεις ὁ γέρον Τυνδά-
 ρεως τεχνικώτατα ἰοὺς τὴν ἔπαιξε μὲ τὰ τετραπέρατα
 μυαλά του, δίδει εἰς τὴν κόρην του τὴν ἄδειαν ἐκ τῶν
 μνηστήρων ἕνα νὰ ἐκλέξῃ, εἰς ὅποιον θὰ τὴν ἔφερε τὸ
 ἐρωτικὸν τῆς Ἀφροδίτης φύσημα. Ἐκείνη δ' ἐξέλεξε
 τὸν Μενέλαον, ὁ ὁποῖος καλύτερα ποτὲ νὰ μὴ τὴν 70
 ἔπαιρνε. Διότι μόλις ἦλθεν ἀπὸ τὴν Φρυγίαν εἰς τὴν
 Λακεδαίμονα αὐτὸς ὁ κύριος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ προνόμιον
 καὶ θεὰς νὰ δικάζῃ, ὅπως οἱ μωρόπιστοι Ἀργεῖοι λέ-
 γουν, οἱ ὁποῖοι ἀβασανίστως καταπίνουσι τοιοῦτους γε-
 λοῖους θρύλους, μὲ καταστόλιστον στολὴν σὰν ὠραῖον
 ποικιλόχρωμον ἄνθος, καὶ λαμποκοπῶν ἀπὸ χρυσᾶ στο-

λίδια βαρβαρικῆς πολυτελείας, ἀρπάζει εἰς τὸν ἄερα τὴν
 75 Ἑλένην, μὲ τὴν ὁποῖαν ἀμοibaῖον αἴσθημα ἐρωτικὸν
 τὸν συνέδεσε, καὶ φεύγει εἰς τὰ βουστάσια τῆς Ἰδης
 ἐπωφεληθεὶς τὴν ἀπουσίαν τοῦ Μενελάου· αὐτὸς δὲ τρέ-
 χων ἐπάνω κάτω εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὸν πόνον του
 80 τρελλός, ἐπικαλεῖται τοὺς παλαιοὺς ὄρκους τοῦ Τυνδά-
 ρεω, ὅτι ὅλοι ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βοηθήσουν τὸν
 προσβεβλημένον. Συνεπεῖα τούτου λοιπὸν οἱ Ἕλληνες
 κινητοποιήσαντες γοργὰ τὰς μαχίμους δυνάμεις των,
 ἀφ' οὗ ἔλαβον τὰ ὄπλα των, ἔχουσι ἔλθει ἐδῶ εἰς τοὺς
 ὄρκους τῆς Αὐλίδος τοὺς στενοστόμους, ἐφωδιασμένοι
 85 μὲ στόλον καὶ δυνάμεις ὀπλιτῶν πεζικὰς καὶ μὲ ἄρματα
 πολλά. Καὶ ἐμὲ ἐξέλεξαν ὡς ἀρχιστράτηγον προφανῶς
 χάριν τοῦ Μενελάου, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἤμην ἀδελφός του.
 Ἄλλὰ καλύτερα νὰ μοῦ ἔλειπεν αὐτὸ τὸ ἀξίωμα καὶ νὰ
 τὸ ἐλάμβανε κανεὶς ἄλλος. Ἐν ᾧ δὲ ὁ στρατὸς εἶχε συγ-
 κεντρωθῆ καὶ ἦτο συντεταγμένος, ἐκαθήμεθα εἰς τὴν
 Αὐλίδα μὲ τὰς χεῖρας σταυρωμένας, διότι εὐρισκόμεθα
 90 εἰς ἀδυναμίαν νὰποπλεύσωμεν. Εἰς τὴν ἀμηχανίαν μας
 δ' ἐπάνω ὁ μάντις Κάλχας μᾶς ἔδωκε τὴν μαντείαν νὰ
 θυσιάσωμεν εἰς τὴν Ἄρτεμιν, ἣ ὁποῖα ἔχει τὴν ἔδραν
 τῆς ἐδῶ, τὴν Ἰφιγένειαν τὴν ἰδικὴν μου κόρην καί, ἂν
 τὴν θυσιάσωμεν, ὅτι θὰ γίνῃ δυνατὸν νὰ ἀποπλεύσωμεν
 καὶ νὰ κατασκάψωμεν τὸν πόλιν τῆς Τροίας, ἐὰν ὁμοῦ
 δὲν τὴν θυσιάσωμεν, εἶναι ἀδύνατον αὐτὰ νὰ γίνουν.
 95 Ἄλλ' ἐγὼ μόλις ἤκουσα τοῦτο, ἔδωκα τὴν ἐντολὴν ὁ
 Ταλθύβιος μεγαλοφώνως νὰ κηρύξῃ ἀνὰ τὸ στρατό-
 πεδον ὅτι ὁ στρατὸς ἐλεύθερος εἶναι νὰ φεύγῃ, διότι
 οὐδέποτε θὰ εἶχα τὸ ψυχικὸν σθένος τὴν ἰδικὴν μου
 θυγατέρα νὰ φονεύσω. Ἄλλὰ τότε ἀκριβῶς ὁ ἀδελφός
 μου χρησιμοποιοῦν κάθε δυνατὸν ἐπιχείρημα μὲ ἔπεισε
 τὴν τρομερὰν προᾶξιν νὰποτολμήσω. Καὶ γράμμα πρὸς
 τὴν σύζυγόν μου ἔστειλα, ἀφ' οὗ ἔγραψα μέσα εἰς

τὰς σελίδας τῆς πινακίδος τὴν θυγατέρα μας νὰ στείλῃ 100
 μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι θὰ ὑπανδρευθῆ τὸν Ἀχιλλέα, ἀπὸ 081
 τὸ ἓνα μέρος μὲ ὑπερηφάνειαν ἐγκωμιάζων τὴν κοινο-
 νικὴν τοῦ νέου ὑπόληψιν, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος δηλῶν
 ὅτι δὲν ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ ἐκστρατεύσῃ μὲ τοὺς
 Ἀχαιοὺς, ἐὰν ἐγὼ καὶ ἡ Κλυταιμῆστρα δὲν στείλωμεν
 τὴν νύμφην εἰς τὴν Φθίαν· διότι μόνον αὐτὸ ἐδῶ τὸ
 μέσον εἶχα νὰ πείσω τὴν σύζυγόν μου, νὰ κλείσω δηλ. 081
 ἀνύπαρκτον συνοικέσιον διὰ τὴν κόρην μου. Τὸ μυστή- 105
 ριον δ' αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως τὸ γνωρίζομεν μόνοι ἐκ
 τῶν Ἑλλήνων ἐγὼ, ὁ Κάλχας, ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Μενέ-
 λαος. Ἀλλὰ τὴν τότε σκέψιν μου τὴν στραβὴν ξεγράφω 081
 πάλιν τῶρα καὶ τὴν διορθῶνω εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐπι-
 στολὴν, τὴν ὁποίαν μὲ εἶδες, γέροντά μου, μέσα εἰς τὰ
 σκότη τῆς νυκτὸς νάποσφραγίσω καὶ πάλιν νὰ σφρα- 110
 γίσω. Ἐμπρὸς λοιπόν, ἀφ' οὗ λάβῃς αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐπι-
 στολὴν, βάδιζε κατὰ τὰς Μυκῆνας. Θὰ σοῦ ἀνακοινώσω 081
 δὲ προφορικῶς ὅλα τὰ γραμμένα μέσα, τὰ ὁποῖα κρύ-
 πται ἢ ἐπιστολὴ μέσα εἰς τὰς σελίδας τῆς· διότι εἶσαι
 πιστὸς εἰς τὴν σύζυγόν μου καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν μου
 ὅλην.

ΓΕΡ. Λέγε καὶ διάτασσε, ἵνα καὶ μὲ τὸ στόμα λέγω 115
 πράγματα σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιστολὴν σου.

ΑΓΡ. Τρυφερὰ κόρη τῆς Λήδας, μετὰ τὴν προηγου-
 μένην μου ἐπιστολὴν σοῦ μηνύω τῶρα νὰ μὴ στείλῃς
 τὴν κόρην σου εἰς τὴν πολύκολπον πλευράν, δίπλα ἀπὸ 120
 τὴν ὁποῖαν ἀπλώνεται σὰν πτερὸν πτηνοῦ ἡ Εὐβοία,
 εἰς τὴν Αὐλίδα τὴν ἀτρικύμιστον· διότι εἰς ἄλλην πλέον
 ἐποχὴν θὰ τελέσωμεν τοὺς γάμους τῆς κόρης μας.

ΓΕΡ. Καὶ πῶς ὁ Ἀχιλλεύς, ἂν ὁ γάμος ματαιωθῆ, 081
 δὲν θὰ φουσκῶσῃ πολὺ καὶ δὲν θανάψῃ ἀπὸ θυμὸν 125
 ἐναντίον σοῦ καὶ ἐναντίον τῆς συζύγου σου; ἐδῶ ἀλήθεια 081
 εἶναι ὁ φόβος. Λέγε τί ἐξηγήσεις ἔχεις ἐπὶ τούτου νὰ δώσης.

100 **ΑΓΑ.** Ὁ Ἀχιλλεύς, ὅστις εἰς τὴν σκηνοθεσίαν αὐτὴν
 130 του, δὲν ἔχει ἰδέαν γάμου οὔτε τί μαγειρεύομεν οὔτε
 ὅτι ὑπεσχέθην εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ δώσω ὡς νύμφην τὴν
 κόρην μου εἰς τὸ πλευρόν του καὶ εἰς τὴν ἀγκάλην του
 ἐπὶ τῆς γαμηλίου κλίνης.

ΓΕΡ. Ναί, τὸ τόλμημά σου ἦτο φοβερόν, βασιλεῦ
 Ἀγαμέμνων, διότι, ἐν ᾧ ἔταξες εἰς τὸν υἱὸν τῆς θεᾶς
 135 τὴν κόρην σου ὡς σύζυγον, ἠθελες νὰ τὴν φέρῃς ἐδῶ ὡς
 201 θῦμα χάριν τῶν Δαναῶν.

ΑΓΑ. Συμφορὰ μου, ἔχασα τὰ μυαλά μου, τρομάρα
 μου, μ' ἔστράβωσ' ὁ θεός. Ἀλλὰ πῆγαινε, παῖρνε δρό-
 140 μον δυνατόν, χωρὶς διόλου νὰ σὲ βάλῃ κάτω τὸ γῆρας.

ΓΕΡ. Τρέχω, βασιλεῦ.

ΑΓΑ. Λοιπὸν μήτε εἰς δάσους βρύσεις νὰ καθίσῃς
 011 μήτε τοῦ ὕπνου ἢ γλύκα νὰ σὲ δολώσῃ.

ΓΕΡ. Θεὸς φυλάξοι! Τί εἶναι αὐτά, πὸν λέγεις;

145 **ΑΓΑ.** Παντοῦ δέ, ὅπου περνᾷς σταυροδρόμια, βλέπε,
 κοίταξε προσεκτικὰ μήπως προσπεράσῃ βιαστικά, χωρὶς
 νὰ τὴν ἀντιληφθῆς, καμμία ἄμαξα φέρουσα τὴν κόρην
 μου ἐδῶ εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Δαναῶν. Λοιπὸν ἂν
 150 συναντήσῃς τὴν συνοδείαν, γύριζέ τὴν ὀπίσω βιαστικά,
 011 δούλευε τὰ χαλινάρια γοργά, πρὸς τὴν ἱερὰν τῶν Κυ-
 κλώπων ἀκρόπολιν κατευθύνων αὐτήν.

ΓΕΡ. Ὅλα αὐτὰ θὰ γίνουν.

ΑΓΑ. Λοιπὸν πέραν ἔξω καὶ κάμε πτερά.

081 **ΓΕΡ.** Ἀλλ' εἰς τὰ λόγια μου αὐτὰ πῶς θὰ μὲ πιστεύ-
 σουν ἢ κόρη σου καὶ ἡ σύζυγός σου; αὐτὸ λέγε μου.

ΑΓΑ. Ἀπὸ τὴν σφραγιδα αὐτὴν ἐδῶ, τὴν ὁποίαν
 155 πρόσεχε νὰ μὴ τὴν χαλάσῃς. Πῆγαινε. Ἦδη τὰ φω-
 091 τήματα τῆς αὐγῆς καὶ τὸ πύρινον τοῦ Ἡλίου τέθριππον
 160 ἀπλώνουν ἰδοὺ τὸ λευκὸν των φῶς· βοήθησέ με εἰς τὰ

άσανά μου. Διότι κανείς άνθρωπος δὲν μένει μέχρι
 έλους τῆς ζωῆς του οὐτ' εὐτυχῆς οὔτε μακάριος· διότι
 φύσις δὲν ἐγέννησεν ἀκόμη κανένα, πὺν νὰ μὴ ἐγεύθη
 φαρμάκια.

(Ὁ Γέρον ἀπέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου. Ὁ Ἀγαμέμνων
 ἀπέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν του. Παρέρχεται ὁ Χορός.)

ΠΑΡΟΔΟΣ

ΚΟ. Στε, α'. Ἴδου ἦλθα γύρω ἀπὸ τὴν ἀμμώδη ἀκρο- 165
 γαλιὰν τῆς παραθαλασσίας Αὐλίδος, ἀφ' οὗ ἐξεκίνησα
 ἀπὸ τὴν πατρίδα μου τὴν Χαλκίδα, ἡ ὁποία τροφοδοτεῖ
 τὰ παραθαλάσσια νερὰ τῆς πηγῆς Ἀρεθούσης, καὶ κατέ- 170
 πλευσα ἐδῶ διὰ μέσου τῶν στενῶν τοῦ Εὐδρίπου ῥευσμά-
 των, διὰ νὰ ἴδω τὸν στρατὸν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ κω-
 τήλατα θαλασσοπόρα πλοῖα τῶν ὑπερηφάνων παλλη-
 ταιριῶν, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἄνδρες μας μᾶς λέγουν ὅτι
 μὲ χίλια ἐλάτινα πλοῖα τὰ ὀδηγοῦν ἐναντίον τῆς Τροίας
 καὶ ὁ Ξανθὸς Μενέλαος καὶ ὁ εὐπατρίδης Ἀγαμέμνων, 175
 διὰ νὰ λάβουν ὀπίσω τὴν Ἑλένην, τὴν ὁποῖαν ὁ Πά-
 ρις ὁ βουκόλος ἀπήγαγεν ἀπὸ τὸν καλαμοτρόφον Εὐ- 180
 ρῶταν ὡς δῶρον τῆς Ἀφροδίτης, ὅταν ἡ Κύπρις παρὰ
 τὰ δροσερὰ τῶν πηγῶν νερὰ διεπληκτίσθη διὰ τὰ καλλι-
 στεῖα, διεπληκτίσθη μὲ τὴν Ἥραν καὶ τὴν Παλλάδα
 Ἀθηναῖν.

Ἄντ. α'. Ἦλθα δὲ πεταχτὴ διὰ τοῦ ἄλλου τῆς Ἀρ- 185
 τέμιδος, ὅπου ποτὲ θυσίαι δὲν ἀπολείπουν, μὲ τῆς αἰ-
 δοῦς τὸ ἐρύθημα εἰς τὰς νεανικὰς μου παρειάς, ἀπὸ τὴν
 ὄψαν μου νὰ ἴδω τὰς μαχίμους δυνάμεις τῶν ὀπλιτῶν 190
 καὶ τὰς σκηνάς τῶν ἐνόπλων Δαναῶν καὶ τὸ πλῆθος
 τῶν ἀρμάτων. Ἀντελήφθην δὲ πολὺ καλὰ τοὺς δύο
 Αἴαντας, τὸν υἱὸν τοῦ Οἰλέως καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Τελα- 195
 μῶνος, τὴν δόξαν τῆς Σαλαμῖνος, καθισμένους μαζί,

καθὼς καὶ τὸν Πρωτεσίλαον καὶ τὸν Παλαμήδη, τὸν
 ὁποῖον ἐγέννησεν ὁ υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, ἐπάνω εἰς κα-
 θίσματα νὰ διασκεδάζουσιν μὲ τοὺς πολυπλόκους τῶν πεσ-
 200 σῶν σχηματισμούς, καὶ τὸν Διομήδη χαρὰν γεμᾶτον ἀπὸ
 τοῦ δίσκου τὴν ἀπόλαυσιν, πλησίον του δὲ τὸν Μηριό-
 νην, τὸ πρωτοπαλλήκαρον τοῦ Ἄρεως, προκαλοῦντα τὸν
 γενικὸν θαυμασμόν, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Λαέρτου ἀπὸ τὴν
 205 ὄρεινὴν νῆσον, συγχρόνως δὲ τὸν Νιρέα, τὸν ὠραιό-
 τατον ἐξ ὅλων τῶν Ἀχαιῶν.

Ἐπ. Καὶ εἶδ' ἀκόμη τὸν Ἀχιλλέα μὲ τὰ πόδια
 του τὰ πτερωτά, τὸν τρέχοντα σὰν ἄνεμον, τὸ γέννημα
 τῆς Θέτιδος καὶ τρόφιμον τοῦ Χίρωνος, ἔνοπλον εἰς
 210 τὴν κροκαλόστρωτον ἀκρογιαλιὰν νὰ τρέχη εἰς ταχύτητα
 δὲ δρόμου ἠγωνίζετο πεζὸς πρὸς ἄρμα τέθριππον, στρο-
 215 βιλιζόμενος ἐπάνω κάτω διὰ τὴν νίκην. Μὲ τὰς φωνάς
 του δὲ ἠρέθιζε τοὺς ἵππους ὁ ἔγγονος τοῦ Φέρητος, ὁ
 ἄρματηλάτης Εὐμηλος, τὸν ὁποῖον εἶδα μὲ κέντρον νὰ
 220 κτυπᾷ ὠραιοτάτους, μὲ χαλινάρια ὀλόχρυσα εἰς τὸ
 στόμα στολισμένους ἵππους, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ μὲν δύο
 οἱ μεσαῖοι, οἱ ζευγμένοι εἰς τὸν ζυγόν, ἦσαν παρδαλοὶ
 ἀπὸ στίγματα τοῦ τριχώματος λευκά, οἱ δὲ πρόσθετοι
 οἱ ἔξωτερικοί, τὰ δύο ἄκρ' ἀντίθετα τῆς ταχύτητος κατὰ
 225 τῶν δρόμων τὰς στροφάς, ξανθότριχοι μὲν ἦσαν εἰς τὸ
 σύνολον, ἀλλὰ κάτω εἰς τῶν μονόπλων ποδῶν τοὺς
 ἀστραγάλους ἦσαν παρδαλοί· πρὸς αὐτοὺς λοιπὸν ἐπα-
 ράτρεχε πάλλων τὰ ὄπλα του ὁ Πηλεΐδης σύρριζα πρὸς
 230 τὸ μέτωπον τοῦ δίσκου καὶ τὰ χωνιά τῶν τροχῶν.

Στρ. β'. Ἐμέτρησα δὲ τὰ πλοῖα καί, διὰ νὰ ἱκανο-
 ποιήσω τὴν γυναικεῖαν φιλοπεριέργειάν μου, ἔδοξίμασα
 ἀπὸ τὸ ἀπερίγραπτον θέαμα μίαν ἀπόλαυσιν γλυκυ-
 235 τάτην. Καὶ τὸ μὲν δεξιὸν τοῦ στόλου κέρας κατεῖ-
 χον μὲ πεντήκοντα ταχύπλοα πλοῖα αἱ μάχιμοι τῶν

Μυρμιδόνων τῆς Φθίας δυνάμεις, ἐπάνω δὲ εἰς τὰ προεξ-
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

έχοντα ἄκρα τῶν πρυμνῶν τῶν ἴσιαντο μὲ τὰ χρυσᾶ 240
 ἀγάλματά των αἱ θεαὶ Νηρηίδες ὡς διακριτικὸν γνώ-
 ρισμα τῆς ναυτικῆς τοῦ Ἀχιλλέως μοίρας.

Ἄντ. β'. Πλησίον δὲ αὐτῶν ἐδῶ εἶχον ταχθῆ τὰ
 πλοῖα τῶν Ἀργείων, ἔχοντα ὅλα τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν
 κωπηλατῶν· τούτων στρατηγὸς ἦτο τοῦ Μηκιστέως ὁ
 υἱός, τὸν ὁποῖον ἀνέθρεψεν ὁ πατὴρ του Ταλαός, καὶ 245
 ὁ υἱὸς τοῦ Καπανέως Σθένελος· συγκρατητὰ δὲ μὲ αὐτὰ
 εἶχεν ἀγκυροβολήσει ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως μὲ ἐξήκοντα
 πλοῖα ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν, τὰ ὁποῖα ἔφερον ὡς διακριτι-
 κὸν σῆμα στημένον καὶ ὡς καλὸν σημεῖον διὰ τοὺς ναύ-
 τας τὴν θεὰν Παλλάδα, ἐπιβαίνουσας ἄρματος μονό- 250
 πλων πτερωτῶν ἵπων.

Στρ. γ'. Εἶδον δὲ κατόπιν τὰς ἐνόπλους δυνάμεις
 τῶν Βοιωτῶν, πεντήκοντα τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης πλοῖα,
 στολισμένα διὰ σήματος διακριτικοῦ· τοῦτο δὲ ἀπετέλει 255
 ἐπάνω εἰς τὸ καμπύλον τῆς πρύμνης ἄκρον τῶν πλοίων
 ὁ Κάδμος κρατῶν χρυσοῦν δράκοντα· Λήϊτος δὲ ὁ
 γηγενὴς ἐστρατήγει τοῦ στόλου. (Ἐλλείπουσιν ἐκ τοῦ κει- 260
 μενου δύο στίχοι) . . . Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ὀϊλέως, ὅστις ἐξε-
 κίνησεν ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Θρονίου τὴν ἐξακουστήν,
 ὠδήγει τὰ πλοῖα τῶν Λοκρῶν, ἰσάριθμα πρὸς τὰ πλοῖα
 τῶν Φωκέων.

Ἄντ. γ' Ἀπὸ δὲ τὰς Μυκίνας μὲ τὰ Κυκλώπεια 265
 μνημεῖά των ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων εἶχε κι-
 νητοποιήσει συγκεντρωμένην τὴν ναυτικὴν δύναμιν ἑκα-
 τὸν πλοίων, συστράτηγος δὲ αὐτοῦ ἦτο ὁ ἀδελφὸς Μενέ-
 λαος, σὰν δύο ἀγαπητένοι ἀδελφοί, διὰ νὰ λάβῃ ἡ Ἑλ-
 λάς ἐκδίκησιν διὰ τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποῖα ἐγκατέλειψε τὴν 270
 συζυγικὴν στέγην χάριν γάμου μὲ βάρβαρον. Ἀπὸ τὴν
 Πύλον δὲ εἶδον τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τοῦ Γερηνίου
 Νέστορος (Ἐκ τοῦ κειμένου ἐλλείπουσι δύο στίχοι) αἱ
 ὁποῖαι ἔφερον ἐπὶ τῆς πρύμνης τῶν πλοίων ὡς σῆμα 275

τὸν γείτονά των Ἀλφειόν, ἔχοντα ταύρου πόδας.
 Στρ. δ' Οἱ δὲ Αἰνιᾶνες εἶχον στόλον ἐκ δώδεκα
 πλοίων, τῶν ὁποίων ἔστρατήγει ὁ βασιλεὺς Γουνεύς·
 280 πλησίον δὲ αὐτῶν πάλιν ἦσαν οἱ κυρίαρχοι τῆς Ἥλι-
 δος, τοὺς ὁποίους ὄλος ὁ στρατὸς Ἐπειοῦς ὠνόμαζεν·
 ὁ Εὐρυτος δὲ ἦτο ὁ βασιλεὺς των· τὰς ναυτικὰς δὲ δυ-
 νάμεις τῶν Ταφίων μὲ τὸς λευκάς των κίόπας διηύθυνεν
 285 ὁ βασιλεὺς Μέγης, ὁ υἱὸς τοῦ Φυλέως, ἐκκινήσας ἀπὸ
 τὰς Ἐχινάδας νήσους, τὰς ἐπικινδύνους εἰς τοὺς ναύτας.
 Ἄνγ. δ' Ὁ Αἶας δέ, τῆς Σαλαμῖνος τὸ γέννημα καὶ
 290 θρέμμα, πρὸς τὸ ἀριστερὸν κέρασ, τὸ ἰδικόν του, συνέ-
 δεε τὰ πλοῖα τοῦ δεξιοῦ κέρατος, πλησίον τῶν ὁποίων
 εἶχεν ἀγκυροβολήσει, ἀποτελῶν τὸν σύνδεσμον τοῦτον
 πρὸς τὰ τελευταῖα τοῦ δεξιοῦ μὲ τὰ δώδεκα εὐστροφώ-
 τατα πλοῖά του· ἡ περιγραφή μου αὕτη ἔγινε σύμφωνα
 295 μὲ τὰς πληροφορίας μου καὶ τὴν προσωπικὴν μου ἀν-
 τλήψιν ἀπὸ τοῦ στόλου τὴν ἐπίσκεψιν· μὲ τὸν στόλον
 λοιπὸν αὐτὸν ἐὰν προκαλέσῃ κανεὶς ἐκ τῶν βαρβάρων
 σύγκρουσιν τῶν βαρβαρικῶν πλοίων, δὲν θὰ κατορ-
 θώσῃ νὰ γυρίσῃ σῶος εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπως δύνα-
 300 μαι νὰ κρίνω ἀπὸ τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον μᾶς παρουσιά-
 σεν ὁ στόλος ἐδῶ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ τὰς πληροφορίας
 διὰ τὸν συγκεντρωμένον στόλον, τὰς ὁποίας ἔχω λάβει
 κατ' οἶκον καὶ τὰς ὁποίας ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλά.

Α΄ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

(Παρέρχεται ὁ Μενέλαος καὶ ὁ Γέρων προσπαθὼν νάποσπάσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πρώτου τὴν ἐπιστολήν.)

ΓΕΡ. Μενέλαε, κάμνεις ἓνα φοβερὸν πραξικόπημα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ κάμῃς.

ΜΕ. Χάσου ἀπ' ἐδῶ· εἰς τοὺς κυρίους σου πολὺ ἀφωσιωμένος εἶσαι.

ΓΕΡ. Ἡ ὕβρις, τὴν ὁποίαν ἐξεστόμισες εἰς βάρους μου, 305
εἶναι παράσημόν μου.

ΜΕ. Μοῦ φαίνεται πὼς μαῦρα θὰ χύσης δάκρυα,
ἐὰν κάμῃς ὅσα δὲν πρέπει.

ΓΕΡ. Δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ παραβιάσῃς τὴν ἐπι-
στολήν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἔφερον.

ΜΕ. Ναί, ἀλλὰ καὶ σὺ δὲν εἶχες τὸ δικαίωμα τὴν
δυστυχίαν εἰς ὅλους τοὺς Ἑλληνας νὰ φέρῃς.

ΓΕΡ. Εἰς αὐτὰ τὰ λογοπαίγνια μὲ ἄλλους νὰ τὰ πα-
ραδείχνῃς, τοὺς ὑπευθύνους τῆς ἐπιστολῆς· ἀλλὰ κάμε
μου τὴν χάριν καὶ ἄφησέ τὴν αὐτὴν ἐδῶ.

ΜΕ. Ἄδύνατον νὰ τὴν ἀφήσω. 310

ΓΕΡ. Ἄλλὰ καὶ ἐγὼ δὲν θὰ σοῦ τὴν ἀφήσω.

ΜΕ. Τὸ λοιπὸν ἀμέσως μὲ τὸ σκῆπτρόν μου θὰ
σοῦ γεμίσω αἵματα τὴν κεφαλὴν σου.

ΓΕΡ. Ἄλλὰ τὸ ἠξεύρει ὅλος ὁ κόσμος ὅτι εἶναι τιμη-
τικὸν κανεῖς νὰ θυσιάξῃ τὴν ζωὴν χάριν τῶν κυρίων του.

ΜΕ. Ἄφησέ τὴν· δούλος καὶ πολυλογία εἶναι ἀουμ-
βίβαστα.

(Ὁ (*Αγαμέμνων παρέρχεται ἐκ τῆς σκηνῆς.)

ΓΕΡ. Κύριε, μᾶς κάμνει μεγάλο κακὸν ὁ κύριος ἀπ'
ἐδῶ· διότι, ἀφ' οὗ ἤρπασεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς χεῖράς 315
μου διὰ τῆς βίας τὴν ἰδικὴν σου, Ἄγαμέμνων, ἐπιστο-
λήν, δὲν θέλει ποσῶς νὰκούσῃ τί λέγει τὸ δίκαιον.

ΑΓΑ. Μπᾶ! Τί θόρυβος τέλος πάντων εἶναι αὐτὸς
ἐδῶ ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς μου καὶ ἀπρεπεῖς
φωναί;

ΜΕ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀρμοδιώτερος νὰ ὁμιλῶ καὶ ὄχι
αὐτὸς ἀπ' ἐδῶ.

ΑΓΑ. Ἀλλὰ σύ, Μενέλαε, διὰ τί διαπληκτίζεσαι μ' αὐ-
τὸν καὶ τὸν σύρεις διὰ τῆς βίας;

ΜΕ. Κοίταζε ἐμέ, διὰ νὰ χρησιμοποιήσω αὐτὸ ὡς 320
προοίμιον τῆς ὁμιλίας μου.

ΑΓΑ. Μήπως ἐφαντάσθης ὅτι θὰ κλείσω ἐνώπιόν σου τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ τρόμον, ἐν ᾧ εἶμαι υἱὸς τοῦ ἀτρομήτου Ἀτρέως;

ΜΕ. Βλέπεις αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐπιστολὴν, δοχεῖον κακοηθεσιάτου περιεχομένου;

ΑΓΑ. Τὴν βλέπω καὶ πρωτίστως ἄφησέ τὴν ἐλευθέραν ἀπὸ τὰς χειρὰς σου.

ΜΕ. Ὅχι, πρὶν δεῖξω εἰς ὄλους τοὺς Δαναοὺς τί γράφει ἐδῶ μέσα.

325 **ΑΓΑ.** Ἀλήθεια λοιπὸν παρεβίασες τὴν σφραγίδα καὶ γνωρίζεις ὅ,τι δὲν πρέπει νὰ γνωρίζῃς;

ΜΕ. Ναί, τὴν ἠνοιξα, διὰ νὰ σκάσῃς ἀπὸ τὸ κακόν σου, καὶ ἔμαθα ὅλας τὰς βρωμερὰς μηχανορραφίας σου, ὅ,τι σὺ μυστικὰ ἐμαγεύρυσες.

ΑΓΑ. Καὶ πῶς περιῆλθεν εἰς χειρὰς σου; Θεέ μου, πόση εἶναι ἡ ἀναισχυντία σου!

ΜΕ. Τὴν ἐπῆρα τὴν ὥραν ποὺ ἀνέμενα ἂν ἡ κόρη σου θὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὰς Μυκήνας εἰς τὸ στρατόπεδον.

ΑΓΑ. Ἀλλὰ μὲ ποῖον δικαίωμα παραμονεύεις τὰ μέλη τῆς ιδικῆς μου οἰκογενείας; αὐτὴ ἐδῶ ἢ πρᾶξις δὲν χαρακτηρίζει τὸν ἀναισχυντον ἄνθρωπον;

330 **ΜΕ.** Διότι αὐτὸ ἤθελα καὶ ἡ ἐπιθυμία μου αὐτὴ μοῦ ἔβαλλε ψύλλους εἰς ταῦτιά· ἔπειτα δοῦλός σου δὲν εἶμαι.

ΑΓΑ. Δὲν εἶναι τρομερὸν αὐτὸ ἐδῶ; δὲν θὰ μὲ ἀφήσουν ἡσυχον νὰ διευθύνω τὴν ιδικὴν μου οἰκογένειαν;

ΜΕ. Ὅχι! διότι παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν πηγαίνεις μὲ τὸν ἴσιον δρόμον.

ΑΓΑ. Ὁραῖα καὶ χαριτωμένα τὰ ἔχεις εἰπεῖ· ἡ σπουδασμένη γλῶσσα τῶν πονηρῶν κάμνει τὸν κόσμον νὰ τὴν σιχαίνεται.

ΜΕ. Ναί· ἀλλὰ μυαλά, τὰ ὅποια γυρίζουν σὰν ἀνεψφριοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

κόμυλος, προκαλοῦν ζημίας καὶ χάνουν τὴν ἐμπιστοσύ-
 νην τῶν φίλων. Ἄλλὰ θέλω νὰ σὲ ξεσκεπάσω καὶ μήτε 335
 σὺ ἀπὸ θυμὸν νὰ κλείῃς τὰ αὐτιά σου εἰς τὴν ἀλή-
 θειαν οὔτε ἐγὼ θὰ γίνω πολὺ ἐπιθετικὸς. Γνωρίζεις
 πόσον ἐταπεινώνεσο ἐνώπιον ὄλων, ὅτε ἐζήτεις τὰς ψή-
 φους των διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Δα-
 ναῶν διὰ τὴν ἐκστρατείαν εἰς τὸ Ἴλιον, μὲ τὴν ὑποκρι-
 σίαν μὲν ὅτι τάχα δὲν τὸ ἐγύρευες, ἐν ᾧ κατὰ βάθος
 ἔτρεχον δι' αὐτὸ τὰ σάλια σου, χαιρετίζων διαρκῶς διὰ
 χειραψίας καὶ ἔχων τὰς θύρας σου νύκτα καὶ ἡμέραν 340
 ἀνοιχτάς διὰ τοὺς θέλοντας ἐκ τῶν πολιτῶν νὰ σὲ
 ἴδουν, καὶ σκορπίζων φιλοφρονήματα ἀνεξαιρέτως εἰς
 ὄλους, εἴτε τὰ ἠθέλον εἴτε καὶ δὲν τὰ ἠθέλον, καὶ μὲ
 τὴν πολιτικὴν αὐτὴν τῆς δημοκοπίας ἐπιζητῶν νὰ ἐξα-
 γοράσῃς διὰ πλειοδοσίας ὡς ἐν δημοπρασίᾳ τὸ ἀντικεί-
 μενον τῆς φιλοδοξίας σου, τὸ μῆλον τῆς ἐριδος ὄλων
 τῶν ὑποψηφίων; Καὶ ἔπειτα, μόλις περιῆλθεν εἰς χει-
 ράς σου τὸ ἀξίωμα, ἀλλάξας τακτικὴν δὲν ἦσο πλέον εἰς
 τοὺς πρόην φίλους σου φίλος ὅπως προηγουμένως, διότι
 ἦτο ἀδύνατον νὰ σὲ πλησιάσῃ κανεὶς καὶ σπαιῖως ἐδέ-
 χεσο εἰς τὴν οἰκίαν σου. Ἄλλ' ἕνας εὐγενὴς ἀνὴρ δὲν 345
 δικαιούται, ὅταν ἀνέλθῃ εἰς μεγάλα ἀξιώματα, νὰ μετα-
 βάλλῃ τοὺς τρόπους, ἀλλὰ τότε κυρίως νὰ ἐξυπηρετῇ
 πιστότατα τοὺς φίλους, διότι τότε ὡς ἰσχύων ἔχει τὰ
 μέσα νὰ περιποιῆται τὰ μέγιστα τοὺς φίλους του. Πρῶ-
 τον λοιπὸν σὲ ἔθιξα εἰς αὐτὰ τὰ σημεῖα, ὅπου πρῶτα εὗ-
 ρον τὰ τρωτά σου. Ἐπειτα ἅμα ἦλθες εἰς τὴν Αὐλίδα 350
 μὲ ὄλον τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, ἐφάνης ἐκεῖ ἐν μηδε-
 νικὸν καὶ τὰ ἔχανες ἀπὸ ἐν ὄλω τυχαῖον γεγονός, διότι
 δὲν εἶχες συνοδοὺς οὐρίους ἀνέμους, οἱ δὲ στρατηγοὶ
 τῶν Δαναῶν ἐξαπέλυον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰς διατα-
 χὰς νάφήσουν τὰ πλοῖα ἐλεύθερα νὰ φύγουν καὶ νὰ
 μὴ ματαιοπονοῦν παραμένοντα εἰς τὴν Αὐλίδα, πόσον

355 δὲ ἀξιοθρήνητον ἦτο τὸ πρόσωπόν σου καὶ πῶς τὰ εἶχες
 χάσει ἀπὸ φόβον μήπως μὲ ὄλα σου τὰ χίλια πλοῖα δὲν
 κατορθώσης νὰ πλημμυρήσης τὴν πεδιάδα τοῦ Πριάμου
 μὲ τὰς λόγχας τῶν δοράτων σου. Καὶ ἐπεκαλεῖσο τὴν
 ἰδικὴν μου συνδρομὴν λέγων: «Τί νὰ κάμω; ποῖαν διέξ-
 οδὸν νὰ εὕρω μέσα εἰς τὸ ἀδιέξοδον, διὰ νὰ μὴ χάσω-
 μεν τὴν ἀρχιστρατηγίαν καὶ λαμπρὰν δόξαν μὲ αὐτήν;»
 Καὶ κατόπιν, ὅταν ὁ Κάλχας παραιτηρῶν τὰ θύματα
 εἶπε νὰ θυσιάσης τὴν ἰδικὴν σου κόρην εἰς τὴν Ἄρτε-
 μιν καὶ ὅτι τότε οἱ Δαναοὶ θὰ δυνηθοῦν νὰ πομπεύσουν,
 360 μὲ μίαν ἐνδόμυχον χαρὰν ὑπεσχέθης ὅτι εὐχαρίστως θὰ
 θυσιάσης τὴν κόρην σου· καὶ στέλλεις τὴν ἐπιστολὴν
 αὐθόρμητος, ὄχι πεισθεὶς, μὴ τολμήσης νὰ ὀμιλήσης περὶ
 βίας, εἰς τὴν σύζυγόν σου νὰ ἀποστείλῃ τὴν κόρην σου
 ἐδῶ μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι τάχα θὰ νυμφευθῇ τὸν Ἀχιλ-
 λέα. Καὶ ὁμως ἔπειτα ἀναθεωρήσας τὴν πρώτην σου
 σκέψιν ἔχεις συλληφθῆ ἐπ' αὐτοφώρῳ ὅτι ἔγραψες ἄλλο
 γράμμα μὲ τὴν δικαιολογίαν τάχα ὅτι δὲν ἐννοεῖς πλέον
 νὰ γίνῃς φονεὺς τῆς θυγατρὸς σου, ναί, μάλιστα. Ἐδῶ
 365 εἶναι μάρτυς, χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ, ὁ οὐρανός, ὁ ὁποῖος
 ἤκουσεν αὐτὰς ἐδῶ τὰς ὑποσχέσεις σου ἀπὸ τὸ στόμα
 σου. Ἀμέτρητοι δέ, καὶ τοῦτο εἶναι πασίγνωστον, ἔχουν
 πάθει ὅ,τι σὺ μὲ τὴν πολιτικὴν ἐπιδιώκοντες ἀξιώματα
 ὑποβάλλονται εἰς πολλοὺς κόπους καὶ θυσίας, ἀλλ' εἰς τὸ
 τέλος ἀποσύρονται ἀξιοθρήνητοι, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀπὸ μω-
 ρὰν καὶ ἄδικον κρίσιν τῶν συμπολιτῶν των, ἀφ' ἑτέρου
 370 δὲ ἀπὸ δικαίαν κατάκρισιν τῶν συμπολιτῶν των ἐξ ἰδίας
 ὑπαιτιότητος, ἐπειδὴ ἔχουν δειχθῆ ὄντως ἀνίκανοι νὰ
 προστατεύσουν τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος των. Ἐγὼ
 τοῦλάχιστον κλαίω πρωτίστως τὴν δυστυχημένην Ἑλ-
 λάδα, διότι, ἐν ᾧ θέλει νὰ κάμῃ κάτι σοβαρόν, θὰ ἀνε-
 χθῆ ἐξ αἰτίας σοῦ καὶ τῆς ἰδικῆς σου κόρης νὰ γίνῃ ὁ
 ψηφιστοῦν ἡκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

μὲ ἀξιόσῃ ὁ θεὸς νὰ ἐκλέξω διὰ τῆς ψήφου μου ἓνα ἄρχοντα τῆς πατρίδος μου ἢ στρατηγόν, διότι εἶναι εὐγενῆς τὴν καταγωγὴν· διότι νοῦν πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ στρατηγός· καθόσον εἶναι δυνατὸν πᾶς τις νὰ γίνῃ ἄρχων πόλεως, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχῃ νοῦν.

ΧΟ. Εἶναι φοβερὸν πρᾶγμα νὰ λογομαχοῦν ἀδελφοί, ὅταν καμμίαν φορὰν ἐπέλθῃ μεταξύ των διάστασις.

ΑΓΑ. Θέλω νὰ σοῦ εἶπω πικρὰ λόγια, ἀλλὰ διὰ τὸ καλόν σου, σύντομα, ὅχι μὲ πολὺ σηκωμένην τὴν μύτην μου μέχρι τοῦ βαθμοῦ νὰ χρησιμοποιοῦσῃ ἀναιδεῖς λέξεις, ἀλλὰ μὲ ὀλίγην μετριοπάθειαν, ἔχων ὑπ' ὄψει μου ὅτι εἶσαι ἀδελφός μου· διότι καλοπροαίρετος ἄνθρωπος συνήθως δὲν εἶναι ἀναιδής. Εἰπέ μου, διὸ τί ῥουθουνίζεις τρομερὰ μὲ τὰ μάτια κατακόκκινα; ποῖος σοῦ ἔχει κάμει κακόν; τί σοῦ λείπει; ἢ καρδιά σου ζητεῖ τιμίαν γυναῖκα; μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ σοῦ τὴν δώσω· διὸ ἐδείχθης ἀνίκανος κύριος ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησες. Ἐπειτα διὰ τὰς ἰδικὰς σου ἁμαρτίας νὰ τιμωρηθῶ ἐγώ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔπταισα; ἢ σὲ πειράζει ἢ φιλοδοξία ἢ ἰδική μου; ἢ μήπως θέλεις νὰ ἔχῃς εἰς τὴν ἀγάλην σου ὠραίαν γυναῖκα ἀδιαφορῶν διὰ τὴν φρόνησίν της καὶ διὰ τὰ ἠθικὰ στολίσματά της; χυδαῖαι ἠδοναὶ χαρακτηρίζουν πρόστυχον ἄνδρα. Ἐὰν δὲ ἐγώ, λαβὼν προηγουμένως μίαν ἀνόητον ἀπόφασιν διώρθωσα αὐτὴν μὲ νεωτέραν ὀρθὴν σκέψιν, εἶμαι δι' αὐτὸ τρελλός; ἀντιθέτως σὺ εἶσαι τρελλός, διότι, ἐν ᾧ ἔχασες ἄπιστον σύντροφον, θέλεις νὰ τὴν πάρῃς πάλιν, διότι ὁ θεὸς σοῦ τὰ φέρει ὀλαβολικά. Οἱ μωροί, οἱ διψασμένοι διὰ γάμον μνηστῆρες ἔδωκαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον. Ἡ δὲ προσωπικὴ ἐκάστου ἐλπίς ὅτι αὐτὸς θὰ προτιμηθῇ εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου τοῦλάχιστον θεά, καὶ αὐτὴ μᾶλλον ἐπραγματοποίησε τὸν ὄρκον παρὰ σὺ καὶ τὰ ἰδικὰ σου μέσα. Αὐτοὺς λοιπὸν τώρα παῖρνε καὶ ἐκστράτευε· εἶναι δὲ πρόθυμοι εἰς τοῦτο

μὲ τὰ μωρὰ μυαλά, πού ἔχουν· διότι βέβαια τὸ θεῖον μὲ
 τὰ ἐμπόδια, πού φέρει, δὲν εἶναι μωρόν, ἀλλ' εἶναι εἰς
 395 θέσιν νὰ κρίνῃ ἐὰν εἶναι ὑποχρεωτικοὶ ὄρκοι, οἱ ὁποῖοι
 συνωμολογήθησαν ἀπὸ κακόβουλον ὑστεροβουλίαν καὶ
 ἐπεβλήθησαν διὰ τῆς βίας. Ἄλλ' ἐγὼ δὲν θὰ φονεύσω
 τὰ ἰδικά μου παιδιὰ· καὶ δὲν ἐννοῶ σὺ μὲν νὰ τακτο-
 ποιήσῃς θαυμάσια τὰ προσωπικά σου ζητήματα παρὰ
 πᾶσαν φωνὴν τοῦ δικαίου, τιμωρῶν κακοηθεστάτην σύ-
 ζυγον, ἐγὼ δὲ νὰ λυώνω εἰς τὰ δάκρυα νύκτα καὶ ἡμέ-
 ραν μεταχειριζόμενος τὰ ἰδικά μου σπλάγχνα μὲ τρόπον
 400 κακοῦργον καὶ ἀσεβῆ. Αὐτὰ εἶχον νὰ σοῦ εἶπω, σύντομα
 καὶ καθαρὰ καὶ ἀπλᾶ· ἐὰν δὲ δὲν θέλεις νὰ λογικεύσῃς,
 ἐγὼ θὰ τακτοποιήσω εὐμορφα τὰς προσωπικάς μου ὑπο-
 θέσεις.

ΧΟ. Αὐτὰ ἐδῶ πάλιν τὰ λόγια εἶναι ἀντίθετα ἀπὸ
 ὅσα προηγουμένως ἐλέγχθησαν· ἀλλ' εἶναι ὠραῖον αὐτό,
 πού ὑποστηρίζουν, νὰ πονῆ κανεὶς διὰ τὰ τέκνα του.

ΜΕ. Συμφορὰ μου, δὲν εἶχα λοιπὸν ὁ δυστυχῆς φίλους.
 405 ΑΓΓ. Ἐχεις, ἐὰν δὲν θέλεις νὰ ἀφανίσῃς ὅσους ἔχεις,

ΜΕ. Ἄλλ' εἰς ποίαν ἄλλην εὐκαιρίαν θὰ μοῦ δείξῃς
 ὅτι εἶσαι ἀδελφός μου;

ΑΓΓ. Ἐχω τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ συμμερίζωμαι
 τὰς γνωστικάς σου σκέψεις, ἀλλ' ὄχι τὰς μωρίας σου.

ΜΕ. Καθῆκον τῶν φίλων εἶναι νὰ συμμερίζωνται
 τὸν πόνον τῶν φίλων.

ΑΓΓ. Νὰ ζητῆς τὴν συνδρομὴν μου, ὅταν πρόκειται
 νὰ μοῦ κάμνῃς καλόν, ἀλλ' ὄχι ὅταν πρόκειται νὰ μὲ
 πικράνῃς.

410 ΜΕ. Δὲν εἶσαι λοιπὸν διατεθειμένος νὰ ὑποστῆς
 αὐτὴν ἐδῶ τὴν θυσίαν μαζὶ μὲ τὰς θυσίας, πού ὑφίστα-
 ται ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς;

ΑΓΓ. Ἄλλ' ἡ Ἑλλάς, ὅπως καὶ σὺ, ἀνοηταίνει ἀπὸ
 κάποιαν θεομηνίαν.

ΜΕ. Λοιπὸν μετὰ τὴν προδοσίαν τοῦ ἀδελφοῦ σου κάθισε τώρα καὶ καμάρωνε τὴν ἀρχιστρατηγίαν σου. Ἐγὼ ὅμως θὰ καταφύγω εἰς τίποτε ἄλλα μέσα καὶ θὰ ἀναζητήσω ἄλλους φίλους

ΑΓΓ. (Παρέρχεται ἐν σπουδῇ φαιδρὸς διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρό-
δου.) Ἀρχιστράτηγε τῶν Πανελλήνων Ἀγαμέμων, ἔχω 415
ἔλθει συνοδεύων ἐδῶ πρὸς χάριν σου τὴν κόρην σου
Ἰφιγένειαν, ὅπως τὴν ὠνόμαζες εἰς τὰ ἀνάκτορα. Τὴν
συνοδεύει δὲ ἡ μητέρα της, ἡ Κλυταιμῆστρα ἡ ἰδική σου,
καὶ ὁ υἱός σου Ὀρέστης καὶ φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατὸν
παρά, ἅμα τὰς ἴδης, νὰ αισθανθῆς μεγάλην χαρὰν, ἐπειδὴ
πολὺν καιρὸν ἀπουσιάζεις ἀπὸ τὰ ἀνάκτορά σου. Ἄλλ' 420
ἐπειδὴ ἐβιάζοντο νὰ διατρέξουν μεγάλον δρόμον, δι'
αὐτὸ τώρα κουρασμένοι δροσίζουν τὰ γυναικεῖα πόδια
των πλησίον πηγῆς μὲ κρυστάλλινα νερά, καθὼς καὶ
τᾶλογά των· ἄλλ' αὐτὰ ἔπειτα τὰ ἀπελύσαμεν εἰς γλοερὰ
λιβάδια, διὰ νὰ φάγουν χλόην. Ἐγὼ ὅμως ἔχω ἔλθει ὡς
πρωτοπορία, διὰ νὰ λάβης καιρὸν νὰ ἐτοιμάσης τὴν
ὑποδοχὴν· διότι ὁ στρατὸς ἔχει μάθει τὸν ἐρχομὸν τῆς 425
κόρης σου, καθόσον ἡ φήμη περωτὴ διέσχισε τὰς τάξεις
του. Ὅλα δὲ τὰ πλήθη τρέχουν νὰ ἴδουν τὴν κόρην
σου· διότι οἱ μεγάλοι μεγάλοι εἰς τὰ μάτια ὄλου τοῦ
κόσμου ἔχουν αἴγλην καὶ συγκεντρώνουν τὰ βλέμματα
ὄλων ἐπάνω των. Λέγουν δὲ ἀναμεταξύ των: ,Κάτι 430
γάμος μυρρίζει ἢ τί νὰ συμβαίῃ; ἢ μήπως ὁ βασιλεὺς
Ἀγαμέμων πονέσας τὴν θυγατέρα του ἔστειλε καὶ τὴν
ἔφερε; Ἐπὶ ἄλλους ὅμως θὰ ἤκουες τὰ ἑξῆς: ,Πρὶν
γίνῃ ὁ γάμος φέρουν τὴν κόρην διὰ τοὺς ἀρραβῶνας εἰς
τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, τῆς θεᾶς τῆς Αὐλίδος. Ποῖος
τάχα θὰ εἶναι ὁ γαμβρός; Ἄλλ' ἐμπρός, ἐτοίμαζε πρῶτα 435
τὰ κἀνιστρα τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου,
φορέσατε καὶ οἱ δύο στεφάνια εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ σύ,
βασιλεῦ Μενέλαε, ἐτοίμαζε τὰς ἐορτὰς τοῦ γάμου καὶ

μέσα εἰς τὴν σκηνὴν ἄς λαλήσουν τὰ καλάμια καὶ ἄς ἀρχίσουν τὰ χοροπηδήματα· διότι ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἔχει φέρει τῆς Λαμπρῆς τὸ φῶς εἰς τὴν παρθένον.

- 440 **ΡΓΡ.** Καλά, καλά, σὲ ἤκουσα, ἀλλὰ πῆγαινε μέσα·
 (ὁ Ἄγγελος εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ βασιλέως,) τὰ δὲ
 441 ἀλλὰ θὰ τελειώσουν καλὰ μὲ τὸν δρόμον, ποῦ ἔχει πά-
 ρει τὸ ῥιζικὸν τῶν. Συμφορὰ μου, τί νὰ εἶπω ὁ δυστυ-
 χῆς, ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσω; εἰς τί παγίδας μὲ ἔχει τυλίξει
 445 σκληρὰ μοῖρα! κακὸς δαίμων μου ἔσκαψε λάκκον, φυ-
 σικὰ πολὺ πονηρότερος ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μου τεχνάσματα.
 Ἄχ, πόσον πολύτιμον πρᾶγμα εἶναι ἡ ταπεινὴ κατα-
 446 γωγὴ! Διότι οἱ μικροὶ εὐκόλον εἶναι καὶ νὰ κλαύσουν
 καὶ νὰ εἶπουν ὄλον τῶν τὸν πόνον. Ἀλλὰ διὰ τὸν εὐ-
 γενῆ εἰς τὴν καταγωγὴν ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀσυμβίβαστα
 450 πρὸς τὴν κοινωνικὴν του θέσιν. Καὶ ἐν ᾧ σημαίαν τῆς
 ζωῆς μας προβάλλομεν τὸ ὕψος τῆς θέσεώς μας, ἀφ'
 ἑτέρου εἴμεθα δούλοι τοῦ πλήθους. Π.χ. ἐγὼ ἀπὸ τὸ ἕνα
 451 μέρος ἐντρέπομαι νὰ χύσω δάκρυ, ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἄλλο
 μέρος πάλιν ἐντρέπομαι ὁ δυστυχῆς νὰ μὴ κλαύσω, ἐν
 452 ᾧ ἔχω καταστήσει εἰς τὴν μίγιστην δυστυχίαν. Πολὺ
 καλά, ἀνοίγω τὸ στόμα μου ἀλλὰ τί νὰ εἶπω πρὸς τὴν
 455 γυναῖκά μου; πῶς νὰ τὴν δεχθῶ; μὲ τί βλέμμα νὰ συν-
 ἀντήσω τὸ ἰδικόν της; διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων κακῶν,
 456 ποῦ μὲ εὔρον, μὲ ἀπετελείωσε καὶ μὲ τὸν ἀπρόσκλητον
 ἐρχομόν της. Καὶ εἶναι τελείως δικαιολογημένη μὲ αὐτό,
 ποῦ ἔκαμε, νὰ συνοδεύσῃ τὴν θυγατέρα της, διὰ τὸ τὴν
 ὑπανδρεύσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν πολυαγαπημένην της κόρην,
 ἀλλ' εἰς ὅλα αὐτὰ ἐδῶ θὰ εὔρη ὄλον μου τὸν κακοήθη
 460 δόλον. Πρὸς δὲ τὴν δυστυχισμένην παρθένον—ἀλλὰ τί
 461 παρθενολογῶ; ὁ Ἄιδης, ὅπως φαίνεται, ταχέως θὰ τὴν
 νυμφευθῇ—πόσον βαθεῖαν συμπάθειαν ἠσθάνθη! Διότι
 νομίζω ὅτι θὰ μοῦ ἀπευθύνη τὴν ἀκόλουθον ἰκεσίαν·
 Πατέρα μου, θὰ μὲ φρονεύσῃς; τοιοῦτον γάμον νὰ κάμῃς·
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

καὶ σὺ καὶ οἱ φίλοι σου'. Ὁ δὲ Ὀρέστης παριστάμενος 465
εἰς τὴν σκηνὴν δίπλα μου θὰ φωνάξῃ δυνατὰ χωρὶς νὰ
ἐννοῇ τί λέγει, διότι ἀκόμη εἶναι μικρός, τὰ ὁποῖα ὅμως
ἢ συνειδησίς μου θὰ ἀντιλαμβάνεται καλά. "Αχ συμ-
φορὰ μου, πῶς μ' ἐσκότωσεν ὁ Πάρις ὁ υἱὸς τοῦ Πριά-
μου, ὁ δράστης ὅλης αὐτῆς ἐδῶ τῆς τραγωδίας, διὰ τοῦ
γάμου του μὲ τὴν Ἑλένην !

ΧΟ. Καὶ ἐγὼ ἠσθάνθην βαθεῖαν συμπάθειαν, ὅπως
ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν ξένοι γυναῖκες νὰ χύνουν πικρὰ 470
δάκρυα δι' ἀτύχημα τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

ΜΕ. Ἀδελφέ μου, δός μου νὰ πιάσω τὴν δεξιάν σου.

ΡΗΓ. Ἴδού, σοῦ τὴν δίδω, διότι ἡ ἰδική σου γνώμη
ἔγινεν, ἐν ᾧ ἐγὼ εἶμαι δυστυχής.

ΜΕ. Ὁρκίζομαι εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Πέλοπος, ὁ
ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ πατὴρ τοῦ ἰδικοῦ μου καὶ τοῦ ἰδικοῦ
σου πατρός, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ πατρός μας Ἀτρέως, 475
ὅτι ἐξ ἅπαντος θὰ σοῦ εἶπω εὐλικρινῶς ὅ,τι ἔχω μέσα εἰς
τὴν καρδίαν μου, καὶ τίποτε τὸ ἐπίπλαστον παρὰ μόνον
ὅσα αἰσθάνομαι μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου. Ἐγὼ, μόλις
σὲ εἶδα νὰ χύνῃς δάκρυα ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου,
ἠσθάνθην συμπάθειαν καὶ ἔχυσα καὶ ἐγὼ δάκρυα ἀπὸ
τὸν πόνον μου διὰ σὲ καὶ ἀνακαλῶ τὰ παλαιὰ μου λό-
για, χωρὶς νὰ εἶμαι σκληρὸς ἀπέναντί σου· συμφωνῶ δὲ 480
τώρα ἀπολύτως μαζί σου. Καὶ σὲ συμβουλεύω μῆτε νὰ
φονεύῃς τὸ τέκνον σου μῆτε νὰ προτιμήσῃς τὸ ἰδικόν
μου συμφέρον ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ σου. Διότι δὲν εἶναι δι-
καιον σὺ μὲν νὰ ἔχῃς θρήνους, ἐγὼ δὲ χαράν, καὶ οἱ μὲν
ἰδικοὶ σου νὰ ἀποθνήσκουν, οἱ δὲ ἰδικοὶ μου νὰ ζεῦν.
Διότι τί θὰ κερδίσω μὲ τοῦτο; διότι, ἂν ἔχω δίψαν διὰ 485
γάμον, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λάβω ἄλλην ἐκλεκτὴν γυ-
ναῖκα ; Ἀλλὰ θυσιάζων τὸν ἀδελφόν μου, ποῦ δὲν
ἔπρεπε ποσῶς νὰ τὸ κάμω, νὰ προτιμήσω τὴν Ἑλένην,
ἀντὶ τοῦ μάννα τὴν χολήν; ἤμην ἀνόητος τότε καὶ ἄπει-

ρος νέος, ἕως ὅτου ἤνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδα
 490 τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ τότε ἀντελήφθην τί
 σημαίνει νὰ σκοτώνη κανεὶς τὰ παιδιὰ του. Ἄλλὰ πρὸ
 πάντων, ἔχων ὑπ' ὄψει μου τὴν συγγένειαν, ἠσθάνθην
 συμπάθειαν διὰ τὴν δυστυχισμένην κόρην, διότι πρόκει-
 ται νὰ θυσιασθῇ ἕξ αἰτίας τῶν ἰδικῶν μου γάμων. Ἄλλὰ
 495 τί σχέσιν ἔχει ἡ ἰδική σου κόρη μὲ τὴν Ἑλένην; Ἄς
 διαλυθῇ ὁ στρατὸς ἀπὸ τὴν Αὐλίδα καὶ ἄς ὑπάγῃ εἰς
 τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ. Ἄλλὰ σύ, ἀδελφέ μου, παῦσε νὰ
 κλαίῃς καὶ νὰ παρασύρῃς καὶ ἐμὲ εἰς δάκρυα. Ἐὰν δὲ
 δικαιούσαι νὰ ἐνδιαφέρεσαι διὰ τὴν μαντείαν τὴν σχετι-
 κὴν μὲ τὴν ἰδικὴν σου κόρην, ἐγὼ ἄς μὴ δικαιούμαι τὰ
 500 ἰδικὰ μου δικαιώματα ἐκχωρῶ εἰς σέ.— Ἄλλὰ, θὰ μοῦ εἴ-
 πετε, ἐν ᾧ ἤρχισα ἀπὸ πύρινα λόγια, τώρα ἤλλαξα τα-
 κτικὴν. Ἄλλὰ τὸ πάθημά μου εἶναι φυσικόν· ἤλλαξα
 505 στάσιν ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν ἀδελφόν μου. Μία τοιαύτη
 τακτικὴ, ὅπως αὐτὴ, τὴν ὁποίαν τώρα ἀκολουθῶ, νὰ
 χρησιμοποιοῦ κανεὶς τὸ φρονιμώτερον κατὰ τὰς περιστά-
 σεις, χαρακτηρίζει ὄχι ἀνόητον ἄνθρωπον.

ΧΟ. Αὐτὰ, τὰ ὁποῖα εἶπες, εἶναι λόγια ἱπποικῆς
 505 ψυχῆς καὶ ἀντάξια τοῦ Ταντάλου τοῦ υἱοῦ τοῦ Διός· δὲν
 ἐντροπιάζεις τοὺς προγόνους σου.

ΑΓΑ. Εὐγε, Μενέλαε, διότι παρὰ τὰς προσδοκίας μου
 ἐστήριξες τὰ ἐπιχειρήματά σου εἰς βάσεις λογικὰς καὶ
 ἀνταξίας σου. Αἱ ἀδελφικαὶ σχέσεις διαταράσσονται εἴτε
 δι' ἐρωτικὸν λόγον εἴτε ἀπὸ πλεονεξίαν κατὰ τὴν
 510 διανομὴν οἰκογενειακῆς κληρονομίας. Σιχαίνομαι τοιαύ-
 τὴν συγγένειαν, ἡ ὁποῖα ποτίζει τοὺς ἀδελφοὺς ἀμοι-
 βαίως φαρμάκια. Ἄλλὰ δυστυχῶς ἔχομεν περιέλθει εἰς
 τὴν σιδηρᾶν ἀνάγκην νὰ δώσωμεν τέλος εἰς τὴν αἵμα-
 τηρὰν σφαγὴν τῆς κόρης μου.

ΜΕ. Πῶς; καὶ ποῖος θὰ σὲ ἀναγκάσῃ νὰ φονεύσῃς
 τὴν κόρην σου, ἐπὶ τῆς ὁποίας σὺ μόνος ἔχεις δικαιώματα;
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ΑΓΑ. Τὸ σύνολον τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀχαιῶν.

ΜΕ. Ὅχι, ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀποστείλῃς ὁπίσω εἰς τὰς 515
Μυκῆνας.

ΑΓΑ. Πιθανὸν νὰ μὴ ἀντιληφθοῦν τὴν πρᾶξίν μου
αὐτὴν· ἀλλὰ θὰ ἀντιληφθοῦν τὸ ἄλλο.

ΜΕ. Ποῖον; ἀσφαλῶς δὲν πρέπει νὰ φοβῆσαι πολὺ
τὸν συρφετόν.

ΑΓΑ. Ὁ Κάλχας θάνακοινώσῃ τὴν μαντείαν εἰς τὸν
Ἑλληνικὸν στρατόν.

ΜΕ. Ὅχι, ἐὰν προηγουμένως φονευθῆ· τοῦτο δὲ
εἶναι εὐκόλον.

ΑΓΑ. Ὅλη ἡ σπώρα τῶν μάντεων εἶναι μία πληγὴ 520
φιλόδοξος.

ΜΕ. Καὶ ἡ παρουσία των οὔτε ἄχρηστος εἶναι, ἀλλ'
οὔτε καὶ χρήσιμος.

ΑΓΑ. Ἀλλὰ δὲν φοβεῖσαι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τώρα
μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν;

ΜΕ. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μαντεύσω πρᾶγμα, ἐὰν
δὲν μοῦ τὸ εἶπῃς σύ;

ΑΓΑ. Ὁ Σισυφόσπορος γνωρίζειε ὅλην αὐτὴν ἐδῶ
τὴν ἱστορίαν.

ΜΕ. Ἀδύνατον ὁ Ὀδυσσεὺς νὰ βλάβῃ σὲ καὶ ἐμέ. 525

ΑΓΑ. Φορεῖ παντὸς εἵδους προσωπεῖα καὶ πηγαίνει
πάντοτε μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ.

ΜΕ. Βεβαίως ἔχει τὸ ἐλάττωμα τῆς φιλοδοξίας, ἕνα
φοβερόν ἐλάττωμα.

ΑΓΑ. Φαντάσου λοιπὸν νὰ σηκωθῆ νὰ λάβῃ τὸν
λόγον ἐνώπιον τῶν Ἀργείων καὶ θάνακοινώσῃ τὴν
μαντείαν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Κάλχας ὡς ἐξηγη-
τῆς τῆς θελήσεως τῶν θεῶν, καὶ ὅτι ἐγώ, ἐν ᾧ πρῶτα 530
ἔταξα ὅτι θὰ δώσω θῦμα εἰς τὴν Ἄρτεμιν, ἔπειτα
ἀθετῶ τὸν λόγον μου· αὐτὸς λοιπὸν μὲ τὴν συναρπα-
στικὴν ῥητορικὴν του, ἀφ' οὗ πάρῃ μαζί του τὸν

στρατόν, θὰ ἐξεγείρη τοὺς Ἀργεῖους νὰ σφάζουν τὴν
 416 κόρην μου, ἀφ' οὗ προηγουμένως σκοτώσουν σὲ καὶ
 430 ἐμέ· καὶ ἂν ἀκόμη κατορθώσω νὰ σωθῶ εἰς τὸ Ἄργος,
 535 ἀφ' οὗ ἔλθουν ἐκεῖ, θὰ μὲ περιαρπάξουν μὲ αὐτὰ τὰ
 Κυκλώπεια τείχη καὶ δὲν θὰ ἀφήσουν λίθον ἐπὶ λίθου.
 Αὐτὰ εἶναι τὰ βάσανα, τὰ ὁποῖα μὲ εὔρον· ὦχ καϋμένος
 ἐγώ, εἰς ποῖον ἀδιέξοδον μὲ ἔχουν φέρει σήμερον οἱ θεοὶ
 μὲ αὐτὰς τὰς ἱστορίας! Ἄλλὰ μίαν χάριν, Μενέλαε, σὲ
 παρακαλῶ νὰ μοῦ κάμῃς, νὰ προσέξῃς, ὅταν γυρίσῃς τὸ
 540 στρατόπεδον, πῶς νὰ μὴ μάθῃ ἢ Κλυταιμῆστρα αὐτὰ
 ἔδῳ, πρὶν ἐγὼ λάβω εἰς χεῖράς μου τὴν κόρην μου καὶ
 552 τὴν παραδώσω εἰς τὸν Ἄϊδην, διὰ νὰ περῶ τὴν δυσ-
 τυχίαν μου μὲ ἐλάχιστα δάκρυα. Καὶ σεῖς, ξένοι, προσέ-
 554 χετε νὰ μὴ εἴπετε τίποτε.

Α'. ΣΤΑΣΙΜΟΝ

• Στρ. α'. Εἶναι καλότυχοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τηροῦν
 τὸ μέτρον εἰς τὰς ἀφροδισίους ἀπολαύσεις τῶν καὶ εἰς
 545 τὰ θέληγτρα τῆς κλίνης ἀκολουθοῦν μίαν μετρημένην
 ἐγκράτειαν, χωρὶς τῆς ψυχῆς τῶν ἢ γαλήνη νὰ ταρσυχῇ
 ἀπὸ τὴν τρικυμίαν τῶν παθῶν, διότι ἀκριβῶς εἰς τὸ ζή-
 550 τημα αὐτὸ ἔδῳ ὁ χρυσομάλλης Ἔρως τεντώνει κατ' ἀρέ-
 σκειάν του δύο εἶδη ἐρωτικῶν βελῶν, τὸ μὲν ἓνα δι'
 εὐτυχισμένην συζυγικὴν ζωὴν, τὸ δὲ ἄλλο δι' ἀνεμοζά-
 λην τῆς ζωῆς. Ὠραιοτάτη Ἀφροδίτη, ἀπαγορεύω εἰς τὰ
 555 τελευταῖα ταῦτα τὴν εἴσοδον εἰς τὸν συζυγικόν μου θά-
 λαμον. Εἶθε δὲ ἡ θεὰ νὰ μοῦ δώσῃ μετρημένα θέληγ-
 558 τρα καὶ οἱ ἔρωτές μου νὰ εἶναι σύμμετροι καὶ νόμιμοι
 καὶ νὰ ἔχω μὲν τὰς ἀφροδισίους ἀπολαύσεις μου, ἀλλὰ
 560 μακρὰν ἀπὸ τὰς καταχρήσεις.

Ἄντ. α'. Καὶ εἶναι μὲν διάφοροι αἱ φύσεις τῶν ἀν-
 560 θρώπων καὶ διάφοροι οἱ χαρακτῆρες· ἀλλ' ἡ ἀρετὴ καὶ
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τὸ ἦθος τὸ καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως χρηστὸν εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό, λάμπον πάντοτε ὡς ἀδάμας· καὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ χρηστοῦ τούτου ἦθους καὶ τῆς ἀρετῆς συντελεῖ μεγάλως ἡ ἀγωγή τῆς ἐκπαιδεύσεως· διότι ἡ μόρφωσις αὕτη καὶ τὸν ἀμοιβαῖον ἠθικὸν σεβασμὸν καλλιεργεῖ καὶ μεταδίδει εἰς ἡμᾶς τὸ ἐξαιρετικὸν χάρισμα νὰ διακρίνωμεν ἐν συνειδήσει τὸ καθῆκον, καὶ τότε ἡ κοινὴ περὶ ἡμῶν γνώμη προσπορίζει εἰς τὴν ζωὴν μας αἰώνιαν δόξαν. Ἐχει πολὺ μεγάλην σημασίαν νὰ ἐπιδιώκωμεν τὸ ἰδανικὸν τῆς ἀρετῆς, τὸ ὁποῖον διὰ μὲν τὰς γυναῖκας συνίσταται εἰς τὸ σκότος τοῦ συζυγικοῦ θαλάμου, διὰ δὲ τοὺς ἄνδρας εἰς τὸ νὰ ἐπιδιώκουν τὰ ψυχικὰ ἐκεῖνα χαρίσματα, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν τὴν ἠθικὴν εὐκοσμίαν, διότι αὐτά, ἐὰν εἶναι φυτευμένα μέσα εἰς τὰ στήθη τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ἀνθρώπων, προάγουν τὸ μεγαλεῖον τῶν πόλεων.

Ἐπ. Μᾶς ἦλθες, Πάρι, ἀπ' ἐκεῖ, ὅπου σύ, ναί, ἐμεγάλωσες ὡς βουκόλος βόσκων τὰς ἀγελάδας ἐπὶ τῆς Ἰδης, παίζων μὲ τὰ σουραύλια σου βαρβαρικὰ κομμάτια, μιμούμενος μὲ τὴν φλογέραν τὸν Ὀλυμπον, ὁ ὁποῖος ἔπαιξε μὲ τὰ Φρυγικὰ καλάμια του. Αἱ ἀγελάδες δὲ μὲ τοὺς ὠραίους μαστοὺς ἐτρέφοντο ἐκεῖ, ὅπου ἡ κρίσις τῶν θεαινῶν σὲ ἐτρέλλανε, διότι σοῦ ἔδωκε τὸ φύσημα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ ἔφερren ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ ἐλεφαντοστολισμένα ἀνάκτορα, ὅπου ἐνέπνευσες τὸν ἔρωτα μέσα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Ἑλένης τὴν στιγμὴν ποὺ σὲ ἐκοίταξε κατὰματα, ἐν ᾧ συγχρόνως καὶ σὺ ἐδοκίμασες τὴν λαχτάραν τοῦ ἔρωτος. Συνεπεία τοῦ εἰδυλλίου τούτου ἡ μία ἕρις ἐπιφέρει νέαν ἕριν, τὸν πόλεμον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τρωικῆς ἀκροπόλεως μὲ πεζικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις. (Παρέρχεται ἡ Κλυταιμίστρα μετὰ τῆς Ἰφιγενείας καὶ τοῦ Ὀρέστου, ἐποχομένη ἀμάξη· καὶ συνοδευομένη ὑπὸ βασιλικῆς συνοδείας.)

590 Στε. β'. Ἰδέ! Ἰδέ! αἱ εὐτυχίαι τῶν τρανῶν εἶναι
 τραναί· κοιτάξατε τὴν βασιλόπαιδα Ἰφιγένειαν καὶ τὴν
 κόρην τοῦ Τυνδάρεω Κλυταιμῆστραν πόσον τρανῶν
 595 οἰκογενειακῶν δένδρων εἶναι βλαστοὶ καὶ εἰς πόσον
 ὑψηλὰ τῆς μοίρας σκαλοπάτια ἔχουν ἀναβῆ. Διότι οἱ
 τρανοὶ βέβαια καὶ οἱ πλούσιοι εἶναι θεοὶ εἰς τὰ βλέμ-
 600 ματα τῶν ἀποκλήρων τῆς μοίρας.

Ἄντ. β'. Ἄς λάβωμεν θέσιν, γεννήματα καὶ θρέμματα
 τῆς Χαλκίδος, ἃς ὑποδεχθῶμεν τὴν βασίλισσαν καταβαί-
 600 νουσας ἀπὸ τὴν ἄμαξαν κάτω εἰς τὴν γῆν, διὰ μὴ παρα-
 πατήση, μαλακὰ δὲ ἃς πάρωμεν εἰς τὰς χεῖράς μας μὲ
 τρυφερὰ αἰσθήματα τὴν ἔξακουστὴν κόρην τοῦ Ἀγαμέ-
 μνονος, ἣ ὁποῖα μᾶς ἦλθε τώρα μόλις, μήπως τρομάξῃ, καὶ
 ἃς προσέξωμεν νὰ μὴ ἐνοχλήσωμεν καὶ νὰ μὴ ταράξωμεν
 605 τὰς Μυκηναίας κυρίας, σὰν ξέναι πού εἴμεθα ξένας.

Β' ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΚΛ. Ὅλα σου αὐτὰ ἐδῶ, καὶ τὴν καλόκαρδον προῦ-
 πάντησίν σου καὶ τὰ ὠραῖά σου λόγια, θεωρῶ ὡς καλὸν
 οἰωνόν, εἶμαι δὲ πολὺ αἰσιόδοξος ὅτι ὁ γάμος, διὰ τὸν
 610 ὁποῖον ἔχω ἔλθει ὡς συνοδοῦς τῆς νύμφης, εἶναι καλορ-
 ρίζικος. Ἀλλὰ καταβιβάσατε ἀπὸ τὴν ἄμαξαν τὰ προι-
 κιά, τὰ ὁποῖα φέρω διὰ τὴν κόρην μου, καὶ προσεκτικὰ
 φέρετέ τα μέσα εἰς τὴν βασιλικὴν σκηνὴν. Σὺ δέ, κόρη
 μου, κατέβα ἀπὸ τὴν ἄμαξαν πατοῦσα κάτω χαριτωμένα
 615 καὶ ἐλαφρά. Σεῖς δέ, νεαραὶ κυρίαί, πάρετέ τὴν ἐπάνω
 εἰς τὴν ἀγκάλην σας καὶ καταβιβάσατέ τὴν ἔξω ἀπὸ τὴν
 ἄμαξαν. Καὶ μία ἀπὸ σᾶς ἃς μοὶ δώσῃ τὴν χεῖρά της ὡς
 στήριγμα, διὰ νὰ σηκωθῶ ἄνετα ἀπὸ τὸ κάθισμα τῆς
 ἀμάξης. Μερικαὶ δὲ σταθῆτε ἔμπρὸς ἀπὸ τὴν ἄμαξαν·
 620 διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἵππων τρομάζουν εὐκόλα καὶ
 δύσκολα διὰ τοῦτο δύναται κανεὶς νὰ τοὺς καθησυχάσῃ·
 παίοντες καὶ αὐτὸν ἐδῶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος, τὸν
 Πηφίοιοιθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Ὁρέστην· διότι εἶναι μικρὸς ἀκόμη. Τέκνον μου, κοιμᾶσαι ; ἐξαιλίσθης ἀπὸ τὰς κινήσεις τῆς ἀμάξης ; ξύπνα διὰ τὸν γάμον τῆς ἀδελφῆς σου, καλλορρίζικος νὰ εἶναι· διότι, 625 ὅπως σὺ εἶσαι γαλαζοαίματος, γαλαζοαίματον γαμβρὸν θὰ ἀποκτήσης, τὸν υἱὸν τῆς Νηρηίδος, ποὺ εἶναι σὰν θεός. Τέκνον μου, Ἰφιγένεια, λάβε θέσιν δίπλα μου, εἰς τὸ πλευρὸν τῆς μητρός σου, σταθεῖσα δὲ πλησίον μου κάμε με ζηλευτὴν εἰς τὰ βλέμματα τῶν ξένων ἐδῶ κυριῶν, καὶ ἔλα λοιπὸν χαιρέτισε τὸν ἀγαπητόν σου πατέρα. 630

ΙΦ. Μητέρα, πρὶν ἀπὸ ἐσέ, καὶ δι' αὐτὸ νὰ μὴ θυμώσης μαζί μου, θὰ ἐναγκαλισθῶ στῆθος μὲ στῆθος τὸν πατέρα.

ΚΛ. Πολυσέβαστέ μου βασιλεῦ Ἀγαμέμνων, ἰδοὺ ἔχομεν ἔλθει σύμφωνα μὲ τὴν ἰδικὴν σου παραγγελίαν.

ΙΦ. Ἐγὼ ὅμως, πατέρα, θέλω πρώτη νὰ σ' ἐναγκα- 630 λισθῶ ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρὸν. Διότι εἶχα καιρὸν νὰ σὲ ἴδω. Ἀλλὰ νὰ μὴ σοῦ κακοφανῇ αὐτό.

ΚΛ. Ἀλλά, κόρη μου, εἶναι καθῆκόν σου αὐτό· πάντοτε δὲ δεικνύεις στοργὴν πρὸς τὸν πατέρα μεγαλυτέραν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα τέκνα μου, ὅσα ἐγὼ ἐγέννησα μὲ τὸν πατέρα σου ἀπ' ἐδῶ.

ΙΦ. Πατέρα, τρελλὴ ἀπὸ χαρὰν οὐ ἐπανεῖδα ὕστερ' 640 ἀπὸ πολὺν καιρὸν.

ΑΓΑ. Ὅπως καὶ ὁ πατέρας σέ· αὐτό, τὸ ὁποῖον λέγεις, ἰσχύει ἐξ ἴσου καὶ διὰ τοὺς δύο.

ΙΦ. Χαῖρε· καὶ καλὰ ἔκαμες ποὺ μ' ἔφερες ἐδῶ, πατέρα.

ΑΓΑ. Δὲν γνωρίζω, κόρη μου, ἂν ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ εἴπω ναὶ ἢ ὄχι.

ΙΦ. Περιεργον ! μὲ τί ἀνήσυχον βλέμμα μὲ κοιτάζεις, ἐν ᾧ μὲ εἶδες, ὅπως λέγεις, μὲ χαρὰν !

ΑΓΑ. Ἐνας βασιλεὺς καὶ ἀρχιστράτηγος ἔχει πολλὰς 645 ἀνησυχίας.

ΙΦ. Ἀλλὰ τῶρα συγκέντρωσε τὴν προσοχὴν σου εἰς ἐμέ, μὴ σε ἀπορροφοῦν αἱ ἀνησυχίαί.

ΑΓΑ. Ἀλλὰ σὺ ἀπορροφᾷς τῶρα ὄλας μου τὰς σκέψεις καὶ κανεῖς ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ σέ.

ΙΦ. Τότε λοιπὸν μὴ εἶσαι συνωφρυνόμενος καὶ ἄνοιξε ὀλίγον τὸ πρόσωπόν σου.

ΑΓΑ. Ἴδου χαίρω ὅπως χαίρω τὴν στιγμὴν, πὺ σέ κοιτάζω, κόρη μου.

650 **ΙΦ.** Καὶ ἔπειτα χύνεις δάκρυα ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου ;

ΑΓΑ. Ναί, διότι ὁ χωρισμὸς μας, πὺ θάκολουθήσῃ κατόπιν, θὰ εἶναι μακρὸς, μεγάλος καῦμός δι' ἡμᾶς.

ΙΦ. Καὶ ἐννοῶ καὶ δὲν ἐννοῶ τί θέλεις νὰ εἶπῃς, πολυαγάπητέ μου πατέρα.

ΑΓΑ. Τὰ λόγια σου τὰ γνωστικὰ μὲ συγκινοῦ, περισσότερο.

ΙΦ. Τότε λοιπὸν θὰ λέγω ἀνοησίας, ἂν πρόκειται μὲ αὐτὰς νὰ σ' εὐχαριστήσω.

655 **ΑΓΑ.** Φρίκη ! Δὲν δύναμαι νὰ σιωπῶ ὥραϊα, συμφωνῶ μαζί σου.

ΙΦ. Μένε, πατέρα, εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν μας πλησίον τῶν τέκνων σου.

ΑΓΑ. Ναί, τὸ θέλω ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὸ θέλω, εἶμαι φαρμακωμένος.

ΙΦ. Νὰ χαθῇ ὁ πόλεμος καὶ ὅσα κακὰ μᾶς ἐφιλοδώρησεν ὁ Μενέλαος.

ΑΓΑ. Καὶ ὅμως αὐτὰ, τὰ ὅποια ἔχουν ἐξοντώσει ἐμέ, θὰ ἐξοντώσουν προηγουμένως καὶ ἄλλους.

660 **ΙΦ.** Πόσον πολὺν καιρὸν ἀπουσίαζες εἰς τοὺς κόλπους τῆς Αὐλίδος !

ΑΓΑ. Ναί, καὶ σήμερον ἀκόμη ἰδοὺ κάτι μ' ἐμποδίζει νὰ δώσω τὴν διαταγὴν τοῦ ἀπόπλου.

ΙΦ. Ποῦ λέγουν, πατέρα, ὅτι ἔχουν τὰς κατοικίας των οἱ Φρύγες ;

ΑΓΑ. Ἐκεῖ, ὅπου νὰ μὴ ἔσωνε ποτὲ νὰ εἶχε τὴν κατοικίαν του ὁ Πάρις ὁ υἱὸς του Πριάμου.

ΙΦ. Μακρινὸν δρόμον παίρνεις, πατέρα, καὶ ἀφήνεις ἐμέ ;

ΑΓΑ. Κόρη μου, ὡς πρὸς αὐτὸ εὐρίσκεισαι εἰς τὸν αὐτὸν παρονομαστὴν μὲ τὸν πατέρα σου.

ΙΦ. Ἄχ ! Νὰ μὴ ἦτο ἄσχημον καὶ δι' ἐμέ καὶ διὰ σὲ νὰ μὲ ἔπαιρνες εἰς τὰ πλοῖα μαζί σου !

ΑΓΑ. Καὶ σὺ πρόκειται νὰ ταξιδεύσης ἐκεῖ, ὅπου ὁ πατέρας σου δὲν θὰ φεύγη ἀπὸ τὸν νοῦν σου.

ΙΦ. Μαζί μὲ τὴν μητέρα μου θὰ κάμω τὸ ταξεῖδιον ἢ μόνη ;

ΑΓΑ. Μόνη, ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ τὴν ἀγκάλην πατρὸς καὶ μητρὸς.

ΙΦ. Μήπως τάχα, πατέρα, μελετᾷς νὰ μὲ ἀποκαταστήσης εἰς ἄλλην οἰκογένειαν ;

ΑΓΑ. Ἄφησέ τα αὐτά. Παρθένου δὲν πρέπει νὰ γνωρίζουν τοιαῦτα πράγματα.

ΙΦ. Πατέρα, ἔλα, σὲ παρακαλῶ, γρήγορ' ἀπὸ τὴν Φρυγίαν, μόλις τακτοποιήσης καλὰ τὰ ἐκεῖ.

ΑΓΑ. Πρῶτα πρέπει νὰ κάμω ἐδῶ κάποιαν θυσίαν.

ΙΦ. Ἄλλὰ μαζί μὲ τὴν θυσίαν δὲν πρέπει νὰ λησμονῆς καὶ τὰς σχετικὰς μὲ αὐτὴν θρησκευτικὰς διατυπώσεις.

ΑΓΑ. Ἐχε ὑπομονήν· θὰ τὰ ἴδῃς ὅλα· διότι ἡ θέσις σου θὰ εἶναι πλησίον τοῦ βωμοῦ.

ΙΦ. Λοιπόν, πατέρα, θὰ στήσωμεν χοροὺς γύρω ἀπὸ τὸν βωμόν ;

ΑΓΑ. Περισσότερον ζηλεύω σὲ διὰ τὴν παντελεῖ ἄγνοιάν σου παρὰ τὸν ἑαυτὸν μου, πού τὰ γνωρίζω ὅλα.

Ἄλλὰ τώρα νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν βασιλικὴν σκηνήν, διὰ

νὰ σὲ ἴδουν μέσα αἱ φίλαι σου, ἀφ' οὗ μοῦ δώσης προη-
 γουμένως ἓνα φαρμακερὸν φίλημα καὶ τὴν δεξιάν σου,
 680 ἐπειδὴ πρόκειται πολὺν καιρὸν νὰ κατοικῆς μακρὰν τοῦ
 πατρός σου. Ἄχ στήθη καὶ παρειαί, ἄχ ξανθὰ μαλλιά,
 πόσα φαρμάκια σᾶς ἐφόρτωσεν ἡ πόλις τῆς Τροίας καὶ
 ἡ Ἑλένη! Διακόπτω τὴν ὁμιλίαν, διότι, μόλις σὲ ἐθώ-
 πευσα, μὲ ἐπῆραν ἐμπρὸς τὰ δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν μου.
 685 Πήγαινε μέσα εἰς τὴν σκηνήν. (Ἡ Ἰφιγένεια εἰσέρχεται.) Σὲ
 δέ, κόρη τῆς Λήδας, παρακαλῶνὰ συγχωρήσης τὴν στά-
 σιν μου αὐτὴν ἐδῶ, ἐὰν πάρα πολὺ συνεκινήθην, καθ'
 ἦν στιγμήν πρόκειται νὰ ὑπανδρεύσω τὴν κόρην μου μὲ
 τὸν Ἀχιλλέα. Διότι ἡ ἀποκατάστασις μιᾶς κόρης εἶναι
 μὲν εὐτυχῆς στιγμή τῆς ζωῆς, ἀλλ' ὅμως προκαλεῖ πόνον
 690 εἰς τοὺς γονεῖς, ὅταν ὁ πατέρας, ἀφ' οὗ ἐβασανίσθη
 πολὺ διὰ τὸ μέγλωμα τῶν τέκνων του, δίδῃ αὐτὰ εἰς
 ἄλλας οἰκογενείας.

ΚΑ. Δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος, ὥστε νὰ σοῦ κάμνω
 παρατηρήσεις δι' αὐτό, νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃς δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ
 ἢ ἴδια θὰ πάθω τὸ αὐτό, ὅταν μὲ τὸν γάμον θὰ δίδω τὴν
 κόρην μου ἔξω· ἀλλὰ τὸ ἔθιμον, ὅπως τὸ εὕρομεν ἀπὸ
 τοὺς πατέρας μας, καὶ ἡ πάροδος τοῦ χρόνου θὰ μετριά-
 695 σουν τὸν πόνον μας αὐτόν. Τώρα λοιπὸν ὡς διὰ τὸ
 ὄνομα γνωρίζω μὲ ποῖον ἐμνήστευσες τὴν κόρην μας.
 Ἄλλὰ θέλω νὰ μάθω ἀπὸ ποίαν οἰκογένειαν καὶ ἀπὸ
 ποῦ εἶναι ὁ γαμβρός.

ΑΓΑ. Ἡ Αἴγινα ἦτο κόρη τοῦ Ἄσωποῦ.

ΚΑ. Καὶ ποῖος θεὸς ἢ ἄνθρωπος συνεξεύχθη αὐτήν;

ΑΓΑ. Ὁ Ζεὺς, ὁ ὁποῖος ἐγέννησε τὸν Αἰακόν, τὸν
 βασιλέα τῆς νήσου.

700 ΚΑ. Ὁ δὲ Αἰακὸς ποῖον ἀφῆκε κληρονόμον τοῦ οἴ-
 κου καὶ τοῦ κράτους του;

ΑΓΑ. Τὸν Πηλέα, ὅστις ἐνυμφεύθη τὴν κόρην τοῦ
 Νηρέως.

ΚΑ. Μὲ τὴν συγκατάθεσίν του τὴν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἢ τὴν ἐπῆρε διὰ τῆς βίας;

ΑΓΑ. Τοῦ τὴν ἔταξεν ὁ Ζεὺς καὶ τὴν ἔδωκεν ὁ ἄρ-
μόδιος πατέρας.

ΚΑ. Καὶ ποῦ ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μὲ αὐτὴν; μή-
πως μέσα εἰς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης;

ΑΓΑ. Ἐκεῖ, ὅπου ὁ Χίρων κατοικεῖ τὰ ἱερὰ ῥιζώ-
ματα τοῦ Πηλίου.

ΚΑ. Ἐκεῖ, ὅπου λέγουν πῶς ἔχει ἐγκατασταθῆ τὸ
ἔθνος τῶν Κενταύρων;

ΑΓΑ. Ἐκεῖ οἱ θεοὶ ἐπανηγύρισαν τοὺς γάμους τοῦ
Πηλέως μὲ συμπόσιον γαμήλιον.

ΚΑ. Ἀνέθρεψε δὲ τὸν Ἀχιλλέα ἡ Θέτις ἢ ὁ πατήρ;

ΑΓΑ. Ὁ Χίρων, διὰ νὰ μὴ μμηθῆ τὰ ἦθη ἀνθρώ-
πων κακῶν.

ΚΑ. Θαυμάσια ὁ παιδαγωγός του ἦτο σοφός, ἀλλὰ
σοφώτερος ἦτο ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τοῦ τὸν ἐνεπιστεύθη
πρὸς τοῦτο.

ΑΓΑ. Τοιοῦτος ἄνδρας θὰ εἶναι ὁ σύζυγος τῆς θυ-
γατρὸς σου.

ΚΑ. Δὲν τοῦ εὗρισκω ἐλάττωμα. Κατοικεῖ δὲ εἰς
ποιάν πόλιν τῆς Ἑλλάδος;

ΑΓΑ. Εἰς τὴν χώραν τῆς Φθίας γύρω ἀπὸ τὸν Ἀπι-
δανὸν ποταμόν.

ΚΑ. Ἐκεῖ θὰ πάρη τὴν κόρην μας;

ΑΓΑ. Ἐκεῖνον ἐνδιαφέρει τὸ ζήτημα αὐτό, τὸν κύ-
ριόν της.

ΚΑ. Νὰ ἔχουν τὴν εὐχὴν μου· ἀλλὰ ποίαν ἡμέραν
θὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του;

ΑΓΑ. Ὅταν μὲ τὸ καλὸν ἔλθῃ ἡ πανσέληνος.

ΚΑ. Ἀλλὰ προσέφερες ἤδη εἰς τὴν θεὰν τὴν προκα-
ταρκτικὴν γαμήλιον θυσίαν;

ΑΓΑ. Τὸ ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου· αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ζήτημα μὲ ἀπασχολεῖ τώρα.

720 ΚΑ. Καὶ φυσικὰ θὰ παραθέσης τὸ γαμήλιον συμπόσιον κατόπιν;

ΑΓΑ. Ναί, ἀφ' οὗ προηγουμένως προσφέρω θυσίαν εἰς τοὺς θεοὺς, τὴν ὅποσαν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ προσφέρω.

ΚΑ. Ἐγὼ δὲ ποῦ θὰ παραθέσω τὴν γαμήλιον τράπεζαν διὰ τὰς γυναῖκας;

ΑΓΑ. Ἐδῶ πλησίον τῶν καλλιπρῦμων πλοίων τῶν Ἀργείων.

ΚΑ. Κατ' ἀνάγκην, ἀφ' οὗ καλύτερα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ· ἅς τὰ φέρῃ ὁμοῦ καὶ ὁ θεὸς δεξιὰ.

725 ΑΓΑ. Ἐξεύρεις λοιπὸν τί θέλω νὰ κάμῃς, γυναῖκα; ἀλλὰ νὰ μὴ μοῦ χαλάσῃς τὴν γνώμην.

ΚΑ. Τί πρᾶγμα; διότι εἶμαι συνηθισμένη νὰ σὲ ἀκούω.

ΑΓΑ. Ἐγὼ μὲν ἐδῶ, ὅπου εἶναι ὁ γαμβρός,

ΚΑ. Τί θὰ κάμῃς χωρὶς τὴν μητέρα ἀπὸ ὅσα ἐγὼ δικαιούμαι νὰ κάμω;

ΑΓΑ. Θὰ δώσω τὴν κόρην σου μαζί μὲ τοὺς Δαναοὺς.

730 ΚΑ. Ἀλλὰ τότε ποῦ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἰδική μου θέσις;

ΑΓΑ. Νὰ ἀναχωρήσῃς διὰ τὸ Ἄργος καὶ ἐκεῖ νὰ μεριμνᾷς διὰ τὰς θυγατέρας μας.

ΚΑ. Καὶ νὰ ἀφήσω μόνην τὴν κόρην μου; ἀλλὰ ποῖος θὰ κρατῇ ὑψηλὰ τὴν λαμπάδα;

735 ΑΓΑ. Ἐγὼ θὰ φέγγω μὲ τὸ φῶς, τὸ ὅποῖον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τοὺς νεονύμφους.

ΚΑ. Δὲν εἶναι ἡ τάξις αὐτή, ἀλλὰ σὺ νομίζεις αὐτὰ ἐδῶ τὰ ζητήματα ἀσήμαντα.

ΑΓΑ. Δὲν εἶναι εὐπρεπὲς νὰ γυρίζῃς ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνὴν μέσα εἰς τοὺς ὀμίλους τῶν στρατιωτῶν.

ΚΑ. Εὐπρεπὲς ἀντιθέτως εἶναι νὰ δώσω τὰ ἰδικὰ μου παιδιὰ ἐγώ, πού τὰ ἐγέννησα.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ΑΓΑ. Ναί, ἀλλὰ καλὸν εἶναι καὶ αἱ θυγατέρες μας, πού ἔχουν μείνει ὀπίσω εἰς τὰ ἀνάκτορα, νὰ μὴ εἶναι μόναι.

ΚΑ. Εἶναι φυλαγμέναι καὶ ἀσφαλισμέναι καλὰ εἰς ἀπόρθητον γυναικωνίτην.

ΑΓΑ. Κάμε μου τὴν γνώμην.

ΚΑ. Μὰ τὴν Ἀργεῖαν θεὰν ὄχι, ποτέ. Σὺ πήγαινε νὰ κοιτάξῃς τὰ ἔξω, ἐγὼ δὲ θὰ μεριμνήσω διὰ τὰ μέσα, ὅσα πρέπει νὰ εἶναι ἔτοιμα διὸ τὸν γάμον τῆς κόρης. (Ἡ Κλυταιμῆτρα ἀπέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ βασιλέως.)

ΑΓΑ. Ἄλλοίμονον· ἄδικα ἐβιάσθην θέλων νάπομακρύνω μακρὰν τὴν σύζυγόν μου· ἀλλ' ἰδοὺ αἱ ἐλπίδες μου διεψεύσθῃσαν. Διαρκῶς μηχανεύομαι καὶ ἐφευρίσκω 745 τεχνάσματα διὰ τὸ κακὸν τῶν φιλιτάτων μου· παντοῦ ἐν τούτοις ναυάγιον. Ἄλλ' ὅμως πηγαίνω, διὰ νὰ ἐξετάσω μαζὶ μὲ τὸν μάντιν Κάλχαντα τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι μὲν θέλημα τῆς θεᾶς, ἀλλὰ κακὸν τῆς κεφαλῆς μου καὶ βάσανα τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλὰ τί τὰ θέλεις! ἀνάγκη ἀπόλυτος ὁ ἔξυπνος ἄνθρωπος νὰ ἔχη μέσα εἰς τὸν οἶκόν του γυναῖκα πειθαρχικὴν καὶ περιορισμένην, ἄλλως νὰ 750 μὴ ὑπανδρεύεται. (Ἀπέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παροόδου.)

Β' ΣΤΑΣΙΜΟΝ

ΧΘ. Στε. Θὰ φθάσῃ ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὸν Σιμόεντα μὲ τοὺς ἀργυροχρόμους στροβίλους τοῦ συγκεντρωμένου· ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ναυτικαὶ καὶ ὀπλιτικαὶ δυνάμεις, εἰς τὸ Ἴλιον, εἰς τὸ ἔδσφος τῆς Τροίας τὸ 755 θεοφροσύρητον ὑπὸ τοῦ Φοίβου, ὅπου ἔχω ἀκούσει ὅτι ἡ Κασσάνδρα, στολισμένη μὲ καταπράσινον δάφνης στέφανον, σκορπίζει κάτω τοὺς ξανθοὺς πλοκάμους της, ὅσάκις ἡ ἀσυγκράτητος μανικὴ τοῦ θεοῦ ἔμπνευσις ἐνθουσιάζῃ αὐτήν.

Ἄντ. Οἱ δὲ Τρῶες θὰ παραταχθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀκρο-
 πόλεως τῆς Τροίας καὶ γύρω ἀνὰ τὰ τεῖχη, ὅταν αἱ μά-
 χιμοὶ τῶν Ἑλλήνων δυνάμεις μὲ τὰς χαλκᾶς ἀσπίδας
 τῶν θὰ πλησιάζουν ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν εἰς τὰ
 765 ῥεῖθρα τοῦ Σιμόεντος μὲ τὰ καλλίπεφρά των πλοῖα κω-
 πηλατοῦντα, ἀξιοῦσαι νὰ φέρουν διὰ τῆς βίας τῶν πολε-
 770 μικῶν ἀσπίδων καὶ τῶν λογχῶν τῶν Ἀχαιῶν ἀπὸ τὴν
 χώραν τοῦ Πριάμου εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος τὴν Ἑλέ-
 νην τὴν ἀδελφὴν τῶν δύο Διοσκούρων τῶν καταστρε-
 σθέντων ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἐπ. Ἄφ' οὗ δὲ περικυκλώσουν τὸ Πέργαμον, τὴν
 ἀκρόπολιν τῆς Τροίας, γύρω ἀπὸ τοὺς λιθοκίστους πύρ-
 775 γους δι' αἰμοχαρῶν φαλάγγων, ὅταν κατόπιν ἐκπορθή-
 σουν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὴν πόλιν
 τῆς Τροίας, τότε θὰποκεφαλίσουν τοὺς Τρῶας καὶ θὰ
 780 κάμουν τὰς θυγατέρας καὶ τὴν σύζυγον τοῦ Πριάμου νὰ
 χύνουν κρουνηδὸν τὰ δάκρυα. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ κόρη τοῦ
 Διὸς Ἑλένη θὰ χύσῃ μαῦρα δάκρυα διὰ τὴν προδοτικὴν
 ἐγκατάλειψιν τοῦ συζύγου της. Νὰ μὴ μὲ ἀξιῶσῃ ποτὲ
 785 μου αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἀγωνίαν, ὅπως θὰ αἰσθανθοῦν
 αὐτὴν μέσα εἰς τὰ στήθη των αἱ καταστόλιστοι ἀπὸ
 χρυσᾶ στολίδια γυναῖκες τῆς Λυδίας καὶ αἱ σύζυγοι τῶν
 Τρώων ἐπάνω εἰς τοὺς ἀργαλειούς των τὴν σιγμὴν, πού
 790 θὰ λέγουν αὐτὰ ἐδῶ ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην; Ποῖος τάχα θὰ
 μ' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὰ καπνίζοντα τῆς πατρίδος μου ἐρεί-
 πια σὰν ἄνθος ἀπὸ τὸν βλαστόν του καὶ τεντωμένην
 κάτω θὰ μὲ σύρῃ ἀπὸ τοὺς ὠραίους τῶν μαλλιῶν μου
 πλοκάμους; Ἄχ, Ἑλένη, σὺ εἶσαι ἡ αἰτία ὄλων, ἡ κόρη
 τοῦ μακρολαίμου κύκνου, ἐὰν ὄντως εἶναι ἀληθινὸς ὁ
 795 μῦθος, ὅτι τάχα σὲ ἐγέννησεν ἡ Λήδα μὲ τὸν κύκνον,
 πού ἐπέταξεν εἰς τοὺς κόλπους της, ὅταν ὁ Ζεὺς μετε-
 μορφώθη εἰς αὐτόν, ἐκτὸς ἐὰν ὅλα αὐτὰ εἶναι μυθολο-
 γία. Ἡ φησὶ ἐπισημάνθη ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

γῆματα, τὰ ὁποῖα διέδωκαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἱ ποιηταὶ 800
 μὲ τοὺς παλῦρους των, λόγια τοῦ ἀέρος, τὰ ὁποῖα δὲν
 ἔχουν καμμίαν ἱστορικὴν βάσιν.

Γ' ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

(Παρέχεται ὁ Ἀχιλλεὺς διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου.)

ΑΧ. Ποῦ εὐρίσκειται ἐδῶ ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀ-
 χαιῶν ; ποῖος ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας του θὰ ἔχη τὴν καλω-
 σύνην νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ υἱὸς τοῦ
 Πηλέως τὸν ζητεῖ ἔξω ; Εἶναι ἀνάγκη νὰ τοῦ ὀμιλήσω·
 διότι παραμένομεν ἐδῶ πλησίον τοῦ Εὐρύπου οὐχὶ ὑπὸ
 τὰς αὐτὰς συνθήκας ὅλοι. Διότι ἄλλοι μὲν ἀπὸ ἡμᾶς εἶ- 805
 ναι ἄγαμοι καὶ ὡς ἐκ τούτου κάθηνται ἐδῶ πλησίον τῶν
 ἀκτῶν, ἀφ' οὗ ἀφῆκαν ὀπίσω ἐρήμους τὰς οἰκίας των,
 ἄλλοι δὲ ἔγγαμοι καὶ μὲ τέκνα· τόσον ὑπερβολικὸς ἐν-
 θουσιασμὸς ὑπὲρ τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς ἐδῶ ἔχει ἐνσκή-
 ψει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅχι βέβαια χωρὶς θεῖον δάκτυλον.
 Ἐγὼ λοιπὸν ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ διατυπώσω τὰς ἰδι- 810
 κάς μου δικαίας ἀπόψεις, ἄλλος δέ, ὅποιος θέλει, θὰ
 ἐκθέσῃ τὰς ἰδικὰς του. Ἴδου αἱ ἰδικαὶ μου : ἀφ' οὗ
 ἀφῆκα ὀπίσω τὴν Φάρσολον καὶ τὸν Πηλέα, παραμένω
 ἀδρανῆς πλησίον τοῦ Εὐρύπου, ὅπου μόλις φυσοῦν αἱ
 ἀδύνατοι αὐταὶ αὔραι, συγκρατῶν εἰς τὴν ἀδράνειαν καὶ
 τοὺς Μυρμιδόνας· ἀλλ' ἐκεῖνοι διαρκῶς μὲ πιέζουν λέ- 815
 γοντες : Ἀχιλλεῦ, διὰ τί καθήμεθα ; πόσον καιρὸν ἀκόμη
 πρέπει νὰ φήσωμεν νὰ περάσῃ ἕως τὸν ἀπόπλουν διὰ τὸ
 Ἴλιον ; κάμινε λοιπὸν ὅ,τι ἔχεις νὰ κάμῃς, ἄλλως φέρε
 πάλιν τὸν στρατὸν εἰς τὴν πατρίδα, χωρὶς νὰ περιμένῃς
 νὰ τελειώσουν τὰ κλωθογυρίσματα τῶν Ἀτρειδῶν.

ΚΑ. Υἱὲ τῆς θεᾶς Νηρηίδος, μόλις ἤκουσα ἀπὸ μέσα 820
 τὴν ὀμιλίαν σου, ἐξῆλθα ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς.

ΑΧ. Ἀγία ἐντροπή, ποῖα τάχα νὰ εἶναι αὐτὴ ἐδῶ ἢ
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Κυρία, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐνώπιόν μου μὲ τόσον ὠραῖον πρόσωπον ;

ΚΛ. Δὲν εἶναι περίεργον ὅτι ἀγνοεῖς ἐμέ, μὲ τὴν ὁποίαν προηγουμένως οὐδεὶς συγγενείας δεσμὸς σὲ συνέδεεν· εἶσαι ὁμῶς ἀξίεπαινος διὰ τὸν σεβασμὸν σου πρὸς τὴν αἰδημοσύνην.

825 ΑΧ. Ἀλλὰ ποία εἶσαι ; διὰ τί ἦλθες εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Δαναῶν, γυναῖκα πρὸς ἄνδρας ὀπλισμένους μὲ ἀσπίδας ;

ΚΛ. Εἶμαι κόρη τῆς Λήδας, ὀνομάζομαι Κλυταιμίστρα, ἔχω δὲ ἄνδρα τὸν βασιλέα Ἀγαμέμνονα.

830 ΑΧ. Ὁραῖα εἶπες μὲ συντομίαν τὰ σπουδαιότερα συστατικά. Ἀλλὰ ἐντρέπομαι νὰ ἀνοίγω ὀμίλιαν μὲ γυναῖκας. (Ὁ Ἀχιλλεὺς πειράται νὰ φύγῃ.)

ΚΛ. Μεῖνε· διὰ τί φεύγεις ; καὶ ἔλα νὰ δώσωμεν τὰς δεξιὰς μας ὡς ἀρραβῶνα εὐτυχησμένου συνοικεσίου.

ΑΧ. Τί εἶπες ; ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω δεξιάν ; μὲ τί πρόσωπον θὰ ἐβλεπα τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐὰν ἤγγιζα ὅ,τι δὲν μοῦ εἶναι ἐπιτετραμμένον ;

835 ΚΛ. Καὶ πολὺ μάλιστα ἐπιτετραμμένον, ἐπειδὴ θὰ κάμῃς τοὺς γάμους σου μὲ τὴν ἰδικήν μου κόρην, υἱὲ τῆς θαλασσίας θεᾶς Νηρηίδος.

ΑΧ. Τί γάμους εἶπες ; δὲν ἤξεύρω τί νὰ εἶπω, Κυρία, ἐκτὸς ἐὰν λέγεις αὐτὰς τὰς τερατολογίας ἀπὸ κάποιαν ἴσως διανοητικὴν παράκρουσιν.

840 ΚΛ. ἘΑὐτὸ ἐδῶ τὸ παθαίνουν φυσικὰ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, νὰ συστέλλωνται, ὅταν βλέπουν νέους συγγενεῖς καὶ θέμα τῆς ὀμιλίας τῶν εἶναι ὁ γάμος.

ΑΧ. Οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐζήτησα τὴν κόρην σου, Κυρία, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐκ μέρους τῶν Ἀτρειδῶν μοῦ ἔγινε πρότασις γάμου.

ΚΛ. Τότε λοιπὸν τί εἶναι δυνατὸν νὰ συμβαίῃ ἐδῶ ; σὺ πάλιν παραξενεύου μὲ τὰ ἰδικά μου λό-

για ὅπως καὶ ἐγὼ παραξενεύομαι μὲ τὰ ἰδικά σου.

ΑΧ. Κάμνε μόνη σου εἰκασίας νὰ λύσης τὸ μυστή- 845
ριον, ὅπως καὶ ἐγὼ· διότι καὶ οἱ δύο ἔχομεν λόγους νὰ
κάμνωμεν εἰκασίας πρὸ τοῦ αἰνίγματος αὐτοῦ ἐδῶ· διότι
εἶναι ἀδύνατον καὶ οἱ δύο ἐπίσης νὰ ψευδῶμεθα.

ΚΑ. Ἄλλὰ τάχα εἶμαι θῦμα τρομερᾶς ἀπάτης; ὅπως
φαίνεται, ἀρραβωνίζω χωρὶς γαμβρόν· ἐντρέπομαι διὰ
τὸ πάθημά μου αὐτό.

ΑΧ. Ἴσως ἠθέλησε κάποιος νὰ πειράξῃ καὶ ἐμὲ καὶ σέ.
Ἄλλὰ μὴ δώσης σημασίαν εἰς αὐτὰ καὶ πᾶρέ τα ἑλαφρά. 850

ΚΑ. Χαῖρε· διότι δὲν δύναμαι πλέον νὰ σηκώνω τὰ
μάτια μου μετὰ τὴν ψευδῆ βεβαίωσίν μου καὶ τὸ ἀναξιο-
πρεπὲς πάθημά μου (Ἡ Κλυταιμίστρα ἀπέρχεται.)

ΑΧ. Ἄλλὰ καὶ ἐγὼ ἔχω πάθει τὸ ἴδιον ἀπέναντί σου·
τώρα δὲ πηγαίνω μέσα ἐδῶ εἰς τὴν σκηνήν, διὰ νὰ ζη-
τήσω τὸν σύζυγόν σου. (Ἐν ᾧ κατευθύνεται πρὸς τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς, ὁ Γέρων ἀνοίγει παράπλευρον θύραν.)

ΓΕΡ. Ἐ ξένε, ἔγγονε τοῦ Αἰακοῦ, μείνε, ἔ σὲ βέβαια 855
ἐννοῶ, τὸν υἱὸν τῆς θεᾶς, καὶ σὲ τὴν κόρην τῆς Λήδας.
(Ἄμφότεροι σταματῶσι.)

ΑΧ. Ποῖος μὲ φωνάζει μισοανοίξας τὴν θύραν; πό-
σον τρομαγμένος μὲ φωνάζει!

ΓΕΡ. Ἐνας δοῦλος· δὲν καμαρώνω διὰ τὸν τίτλον
μου αὐτόν· διότι ἡ τύχη δυστυχῶς δὲν τὸ ἐπιτρέπει.

ΑΧ. Ποίου δοῦλος; ἰδικός μου τοῦλάχιστον ὄχι ἐγὼ
καὶ ὁ Ἀγαμέμνων ἔχομεν χωριστὰ τὰ ὑποστατικά μας.

ΓΕΡ. Δοῦλος τῆς Κυρίας ἐδῶ, πὺν στέκεται ἔμπρὸς 860
εἰς τὴν σκηνήν, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ ἔδωκεν ὁ πατέρας τῆς
Τυνδάρεως.

ΑΧ. Ἴδού, ἔχω σταματήσει· λέγε ἂν μὲ χρειάζεσαι εἰς
τίποτε, διὰ τὸ ὅποῖον μὲ ἔσταμάτησες.

ΓΕΡ. Ἀλήθεια μόνοι λοιπὸν σεῖς οἱ δύο στέκεσθε
πλησίον αὐτῆς ἐδῶ τῆς θύρας;

ΚΛ. Ἐμπορεῖς νὰ μᾶς ὀμιλήσης μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι εἴμεθα ἡμεῖς οἱ δύο μόνοι· ἀλλὰ ἔλα ἔξω ἀπὸ τὴν βασιλικὴν σκηνήν.

ΓΕΡ. Ἐ χρυσὴ τύχη καὶ πρόβλεψις ἰδική μου, σφάσατε αὐτούς, τοὺς ὁποίους ἐγὼ θέλω.

865 ΑΧ. Τὰ λόγια σου ἀναφέρονται εἰς τὸ μέλλον· ἀλλ' ὅμως προκαλοῦν κάποιον φόβον.

ΚΛ. Ἐὰν θέλεις ὡς ἐγγύησιν τὴν δεξιάν, νά, λέγε μὲ θάρρος, ἐὰν θέλεις νὰ μοῦ εἴπης κάτι.

ΓΕΡ. Γνωρίζεις βέβαια τί ἄνθρωπος εἶμαι καὶ πόσον καλὰς διαθέσεις ἔχω διὰ σὲ καὶ διὰ τὰ παιδιὰ σου.

ΚΛ. Γνωρίζω ὅτι εἶσαι παλαιὸς δοῦλος τῆς οἰκογενείας μου.

ΓΕΡ. Καὶ ὅτι μαζὶ μὲ τὰ προικιά σου ἔλαβε καὶ ἐμὲ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

870 ΚΛ. Ἦλθες εἰς τὰς Μυκήνας μαζὶ μου καὶ ἦσο πάντοτε πιστός μου.

ΓΕΡ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Καὶ διὰ σὲ μὲν ἡ ἀφοσίωσίς μου εἶναι μεγάλη, ἀλλὰ μικροτέρα εἰς τὸν σύζυγόν σου.

ΚΛ. Τώρα τέλος πάντων ξεσκέπαζέ μας ὅ,τι μυστικὰ κρύπτεις.

ΓΕΡ. Τὴν ἰδικὴν σου κόρην ὁ πατέρας, ὅστις τὴν ἐγέννησε, σκέπτεται νὰ τὴν φονεύσῃ διὰ τῆς ἰδίας του χειρός.

ΚΛ. Πῶς; Φιτοῦ! Κλούβια καὶ ἄπιαστα ὅσα λέγεις, 875 γέροντά μου· διότι δὲν εἶσαι εἰς τὰ λογικά σου.

ΓΕΡ. Ἀποκόπτων διὰ ξίφους τὸν λευκὸν λαιμὸν τῆς δυστυχισμένης.

ΚΛ. Ἐχ συμφορά μου, μήπως ἄρα γε ἔχει τρελλαθῆ ὁ σύζυγός μου;

ΓΕΡ. Τὰ ἔχει τετρακόσια, πλὴν εἰς τὰς σχέσεις του μὲ σὲ καὶ τὴν κόρην σου· ἀλλὰ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν τὰ ἔχει σφαστά.

ΚΛ. Διὰ ποῖον λόγον; ποῖος κακὸς δαίμων τὸν σπρώχνει ἕως ἐκεῖ;

ΓΕΡ. Θέλημα θεοῦ, ὅπως βεβαιώνει τοῦλάχιστον ὁ Κάλχας, διὰ τὰ δύνηθῃ νὰ κινητοποιηθῇ ὁ στόλος.

ΚΛ. Διὰ ποῦ; συμφορὰ ἰδική μου, συμφορὰ εἰς ἐκεῖ- 880
νην, τὴν ὁποῖαν μελεῖ νὰ φονεύσῃ ὁ πατέρας.

ΓΕΡ. Διὰ τὴν καθέδραν τοῦ Δαρδάνου, διὰ τὰ λάβῃ ὁ Μενέλαος τὴν Ἑλένην.

ΚΛ. Διὰ τὴν κακὴν λοιπὸν τύχην τῆς Ἴφιγενείας ἦτο πεπωμένον νὰ γίνῃ ἡ ἐκστρατεία διὰ τὴν Ἑλένην;

ΓΕΡ. Ὅλα τὰ γνωρίζεις· ὁ πατέρας πρόκειται νὰ θυσιάσῃ τὴν ἰδικὴν σου κόρην εἰς τὴν Ἄρτεμιν.

ΚΛ. Τὸ δὲ συνοικέσιον τοῦ ἐχρησίμευεν ὡς πρόφασις, ἡ ὁποία μὲ ἔφευγεν ἐδῶ ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴν μου ἐστίαν;

ΓΕΡ. Διὰ τὰ συνοδεύσῃς ἐδῶ γεμάτη χαρὰν τὴν κόρην 885
σου, διὰ τὰ τὴν ὑπανδρεύσῃς μὲ τὸν Ἀχιλλέα.

ΚΛ. Κόρη μου, ἔχεις ἔλθει διὰ τὰ στέφανα τοῦ θανάτου καὶ σὺ καὶ ἡ μητέρα σου.

ΓΕΡ. Καὶ αἱ δύο εἴσθε ἀξιολύπητοι δι' ὅ,τι παθαίνετε· ὁ Ἀγαμέμνων ἀπετόλμησε τραγικὸν πραξικόπημα.

ΚΛ. Εἶμαι χαμένη ἡ δυστυχὴς· δὲν δύναμαι πλέον νὰ κρατήσω τὰ δάκρυα, ποὺ τρέχουν.

ΓΕΡ. Ὅπως πράγματι εἶναι φαρμακερὰ τὰ δάκρυα διὰ τὴν στέρησιν τέκνων.

ΚΛ. Ἀλλὰ σὺ, γέροντά μου, ἀπὸ ποῦ λέγεις πῶς 890
ἦντλησες τὰς πληροφορίας σου αὐτάς;

ΓΕΡ. Ἐξεκίνησα νὰ σοῦ φέρω ἐπιστολὴν σχετικὴν μὲ τὴν προηγουμένην.

ΚΛ. Διὰ τὰ μὲ ἐμποδίσῃς ἢ διὰ τὰ μὲ παρακινήσῃς· μαζί σου νὰ συνοδεύσω τὴν κόρην μου διὰ τὸν θάνατόν της;

ΓΕΡ. Ὅχι νὰ τὴν φέρῃς, θεὸς φυλάξοι! διότι τότε ὁ σύζυγός σου ἔτυχε νὰ εἶναι εἰς τὰ λογικά του.

ΚΛ. Ἀλλὰ τότε, ἐν ᾧ ἔφερες ἐπιστολήν δι' ἐμέ, διὰ τί δὲν μοῦ τὴν παρέδωκες εἰς τὰς χειράς μου ;

895 ΓΕΡ. Μοῦ τὴν ἀφήρσεν ὁ Μενέλαος, ὁ ὁποῖος εἶναι αἴτιος ὄλου αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κακοῦ.

ΚΛ. Τέκνον τῆς Νηρηίδος, υἱὲ τοῦ Πηλέως, τὰ ἀκούεις αὐτὰ ἐδῶ ;

ΡΧ. Ἀπὸ τὴν στιγμήν, πού ἤρχισαν αἱ ἀποκαλύψεις, παρακολουθῶ τὴν δυστυχίαν σου, ἀλλὰ φέρω βαρέως καὶ τὴν ἰδικήν μου προσβολήν.

ΚΛ. Θὰ φονεύσουν τὴν κόρην μου μεταχειρισθέντες ὡς δόλωμα τοὺς ἰδικούς σου γάμους.

ΡΧ. Καὶ ἐγὼ ἔχω παράπονα κατὰ τοῦ συζύγου σου καὶ δὲν τὸ παίρνω ἐπιπολαίως τὸ πρᾶγμα ἄνευ περαιτέρω συνεπειῶν.

900 ΚΛ. (Πίπτουσα εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀχιλλέως.) Δὲν θὰ τὸ θεωρήσω ἐντροπήν νὰ προσπέσω εἰς τὰ γόνατά σου, μίᾳ θνητῇ εἰς υἱὸν θεᾶς· διότι πρὸς τί ἐγὼ νὰ εἶμαι σεμνότυφος ; διὰ ποῖον ἄλλο πρᾶγμα πρέπει νὰ δεῖξω σοβαρότερον ἐνδιαφέρον παρὰ διὰ τὸ τέκνον μου ; ἀλλὰ προστάτευσε, υἱὲ θεᾶς, καὶ ἐμὲ εἰς τὴν δυστυχίαν μου
905 καὶ ἐκείνην, ἣ ὅποια ἔλαβε τὸν τίτλον τῆς συζύγου σου, ψευδῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως τὸν ἔλαβε. Ἐγὼ τὴν συνώδευσα ἐδῶ μὲ τὸν νυμφικὸν στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν, διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ σέ, ἀλλὰ πραγματικῶς ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν· ἰδική σου προσβολὴ θὰ εἶναι, διότι δὲν τὴν ἐπροστάτευσες· διότι, ἂν καὶ δὲν τὴν συνεζεύχθης διὰ γάμου, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἔλαβες τὸν τίτλον τοῦ ἀγαπητοῦ συζύγου τῆς δυστυχισμένης κόρης. Σὲ ἐξορκίζω λοιπὸν εἰς τὴν γενειάδα σου, εἰς τὴν δεξιάν σου, εἰς τὸ ὄνομα
910 τῆς μητρός σου· διότι μὲ κατέστρεψε τοῦ ἰδικοῦ σου ὀνόματος ἢ χρῆσις, τὴν τιμὴν τοῦ ὁμοίου ἔχεις τὴν ἔποχρῶσιν νὰ ὑπερασπίσης. Δὲν ἔχω ἄλλον βωμὸν νὰ καταφύγω ὡς ἰκέτις παρὰ τὸ ἰδικόν σου γόνυ, οὔτε καὶ εἶνα

φίλον δίπλα μου, ἐν ᾧ διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα ἔχεις ἀκούσει ὅτι ἡ στάσις τοῦ ἀπέναντί μου ὑπῆρξε θηριώδης καὶ ἀναισχυντος· ἔχω δὲ ἔλθει, ὅπως βλέπεis, μία ἀδύνατος γυναίκα εἰς ναυτικὸν στρατόπεδον ἀπειθάρχητον καὶ ἀναιδῶς χαιρέκακον εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ ἄλλου, πει- 915
 θαρχοῦν δέ, ὅταν εὐαρεστηθῇ εἰς τοῦτο. Ἐὰν δὲ λάβῃς τὴν σθεναρὰν ἀπόφασιν νὰ μὲ λάβῃς ὑπὸ τὴν προστασίαν σου, εἶμαι ἐκτὸς κινδύνου· εἰ δὲ μή, εἶμαι χαμένη.

ΧΟ. Εἶναι ὑπερφυσικὸν πρᾶγμα ἡ μητρότης καὶ γεννᾶ μέσα εἰς τὰς καρδίας ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν μητέρων ἰσχυρὸν φίλτρον, ὥστε νὰ ὑποφέρουν χάριν τῶν τέκνων τὰ μεγαλύτερα βάσανα.

ΑΧ. Ἡ ψυχὴ μου αἴρεται εἰς ὑψηλοτέρους ὀρίζοντας, εἰς τὴν σφαιρὰν τῶν ἰδανικῶν αἰσθημάτων· γνω- 920
 ρίζει δὲ καὶ διὰ τὰς δυστυχίας ἐν μέτρῳ νὰ θλίβεται καὶ διὰ τὴν μεγάλην εὐτυχίαν ἐν μέτρῳ νὰ χαίρῃ. Διότι οἱ τοιοῦτοι ὅπως ἐγὼ ἄνθρωποι ἔχουν κάμει τὸν ὑπολογισμόν νὰ διέρχωνται τὴν ζωὴν των κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ψυχρᾶς λογικῆς. Ὑπάρχουν λοιπὸν περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὠφελεῖ νὰ μὴ εἶναι κανεὶς πολὺ γνωστικός, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις, ὅπου χρησιμεύει 925
 ἡ ὀρθὴ κρίσις. Ἐγὼ δὲ ἀνατραφεὶς εἰς τὴν σχολὴν τοῦ εὐσεβεστάτου Χίρωνος ἐδιδάχθην νὰ ἔχω ἀπλοῦς τοὺς τρόπους. Καὶ κατὰ ταῦτα εἰς τοὺς Ἀιγείδας, ἐὰν μὲν ἀσκοῦν καλῶς τὰ ἡγεμονικὰ αὐτῶν δικαιώματα, θὰ πειθαρχῶ· ἐὰν ὁμως ὄχι, τότε δὲν θὰ ὑπακούω. Ἀλλὰ καὶ 930
 ἔδω καὶ ἐν Τροίᾳ τῆρῶν ἐλευθερίαν κινήσεως θὰ φροντίσω ὅσον ἐξαρτᾶται ἐξ ἐμοῦ νὰ τιμῶ τὸν θεὸν τοῦ πολέμου διὰ τοῦ δόρατός μου. Ὡς πρὸς σὲ δέ, Κυρία, πρὸς τὴν ὁποίαν τόσον σκληρὰ ἐφέρθησαν οἱ φίλτατοι, θὰ δώσω τὴν ἡρεμίαν εἰς τὰ νεῦρά σου, ἀφ' οὗ σὲ περιέβαλα μὲ τόσῃ συμπάθειαν, ὅσην δύναται νὰ δείξῃ μόνον ἓνας νέος, καὶ οὐδέποτε ἡ ἰδική σου κόρη, ἀφ' οὗ 935

ἄπαξ ἐμνησιεύθη ἐμέ, θὰ σφαγῆ ἀπὸ τὸν πατέρα της·
 διότι ἐγὼ δὲν θὰ ἐπιτρέψω εἰς τὸν σύζυγόν σου νὰ μὲ
 τυλίγῃ εἰς τὰς μηχανορραφίας του. Διότι τὸ ἰδικόν μου
 ὄνομα, ἂν καὶ δὲν ἀνέσυρε τὸ ξίφος, θὰ φονεύσῃ τὴν
 ἰδικὴν σου κόρην. Ἄλλ' ὁ πραγματικὸς ὑπεύθυνος τοῦ
 940 φόνου εἶναι ὁ ἰδικὸς σου σύζυγος· ἐν τούτοις τὸ ἰδικόν
 μου σῶμα δὲν εἶναι πλέον ἀγνόν, ἐὰν ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καὶ
 τοῦ ἰδικοῦ μου συνεικισίου φονευθῆ ἢ παρθένος, τὸ
 θῦμα τρομεροῦ καὶ ἀφορήτου κακουργήματος. Ἔχω δὲ
 ὑποστῆ εἰς ἀφάνταστον βαθμὸν προσβολήν, τῆς ὁποίας
 δὲν ἤμην ἄξιος. Ἐγὼ λοιπὸν θὰ ἤμην ὁ προστυχώτατος
 945 ἐκ τῶν Ἀργείων, ἐγὼ τὸ μηδενικόν, ὁ Μενέλαος δὲ θὰ
 εἶχε θέσιν μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, ὡς νὰ μὴ ἤμην υἱὸς τοῦ
 Πηλέως, ἀλλ' υἱὸς κακοῦ τινος δαίμονος, ἐὰν τὸ ἰδικόν
 μου ὄνομα χρησιμεύσῃ ὡς μάχαιρα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
 συζύγου σου. Μὰ τὸν Νηρέα, ὅστις ἔχει ζήσει καὶ μεγα-
 λώσει μέσα εἰς τὰ θαλάσσια κύματα, τὸν πατέρα τῆς
 950 Θέτιδος, τῆς μητρός μου, ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων δὲν
 θὰ ἐγγίσῃ τὴν κόρην σου οὐδὲ μὲ τὸ ἄκρον τῶν δακτύ-
 λων του θὰ θίξῃ τὸν πέπλον της· ἄλλως ἢ Σίπυλος τότε
 θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα πόλεως, τὰ βαρβαροχώρια, ἀπὸ τὴν
 ὁποίαν ἔλκουσι τὴν καταγωγὴν οἱ στρατηλάται, τὸ ὄνομα
 955 δὲ τῆς Φθίας οὐδαμοῦ θὰ ἀκούεται. Ἀλλὰ μὲ μαῦρα
 κριθάλευρα καὶ ἀγιασμοὺς θὰ κάμῃ τὰ προκαταρκτικὰ
 τῆς θυσίας ὁ μάντις Κάλχας. Ἀλλὰ τί εἶδους μάντις
 εἶναι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἀφ' οὗ σπανίως ἀληθεύει, κατὰ
 τυχαίαν σύμπτωσιν, πολλάκις δὲ ψεύδεται, ὅταν δὲ δὲν
 ἐπιτύχῃ, γίνεται ἄφαντος διολισθαίνων ἀριστοτεχνικά·
 Ἔχω εἰπεῖ αὐτὰ ἐδῶ ὄχι διότι διψῶ ἀπὸ γάμον, ἀμέ-
 960 τρητοὶ κόραι ζητοῦν τὸν γάμον μου· ἀλλὰ διότι ὁ βασι-
 λεὺς Ἀγαμέμνων μὲ προσέβαλεν· εἶχεν ἐν τούτοις τὴν
 ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ἐμὲ τὸν ἴδιον τὴν ἄδειαν νὰ
 χρησιμοποίησῃ τὸ ἰδικόν μου ὄνομα ὡς δόλωμα τῆς

κόρης· ἡ δὲ Κλυταιμήστρα ἀπὸ τὸ ὄνομά μου πρωτίστως ἐπέισθη νὰ δώσῃ τὴν κόρην εἰς ἐμὲ ὡς σύζυγον. Καὶ 965 βεβαίῳ ὅτι θὰ ἔδωκα τὴν ἄδειαν χάριν τῶν Ἑλλήνων, ἐὰν ἡ ἐκστρατεία εἰς τὸ Ἴλιον προσέκρουεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο· δὲν θὰ ἠρνούμην νὰ ἐξυπηρετήσω τὸ κοινὸν συμφέρον ἐκείνων, μὲ τοὺς ὁποίους συνεξεστράτευα, Ἄλλὰ τώρα, ὅπως βλέπω ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὴν ἐξέλιξιν, οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχω εἰς τὴν συνείδησιν τῶν στρατηλατῶν τοῦλάχιστον καὶ εἶναι τὸ πλεόν εὐκόλον δι' αὐτοὺς νὰ μὲ μεταχειρίζονται ὅπως θέλουν, καὶ καλὰ καὶ ἄσχημα. Ἐὰν ἔχουν τὸ δικαίωμα αὐτὸ θὰ τὸ ἐξακριβώσῃ ταχέως τὸ ξίφος μου, τὸ ὁποῖον πρὶν ἔλθω εἰς τὴν Φρυγίαν, θὰ βάρω μὲ κηλίδας αἵματος φονικοῦ, ἐὰν τολμήσῃ κανεὶς νὰ μοῦ ἀποσπάσῃ τὴν θυγατέρα σου. Ἄλλὰ μὴ ἀνησυχῆς· εἰς τὸ πρόσωπόν μου ἔχεις εὖρει ἓνα πανίσχυρον θεόν, ἐν ᾧ δὲν εἶμαι· ἀλλὰ θὰ μὲ κάμουν τοιοῦτον.

ΧΘ. Υἱὲ τοῦ Πηλέως, τὰ ὅσα εἶπες εἶναι ἀνιάξια καὶ 975 σοῦ καὶ τῆς θαλασσίας Νηρηίδος, τῆς σεβασμίας θεᾶς.

ΚΛ. Δόξα τῷ θεῷ· πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ σ'ἐπαινέσω χωρὶς νὰ φανῶ οὔτε ὅτι σὲ κολακεύω μὲ τὰς ὑπερβολάς μου οὔτε ὅτι εἶμαι ἀχάριστος μὲ τὰς πτωχικὰς μου εὐχαριστίας; διότι οἱ εὐγενεῖς, ὅταν ἐπαινοῦνται, ἀηδιάζουν, 980 μισοῦν τρόπον τινὰ τοὺς ἐπαινέτας τῶν, ἐὰν εἶναι ὑπερβολικοὶ εἰς τοὺς ἐπαίνους τῶν. Ἐντρέπομαι δέ, διότι ἐξ αἰτίας προσωπικοῦ μου παθήματος παρατάσσω λόγια προκαλοῦντα συμπάθειαν, ἐν ᾧ αἱ ἰδικαί μου συμφοραὶ εἶναι ξέναι διὰ σέ. Ἄλλ' ὅμως ὁ εὐγενὴς κάμνει ἀσφαλῶς καλὴν ἐντύπωσιν μὲ τὸ νὰ φαίνεται χρήσιμος εἰς τοὺς δυστυχοῦντας, καὶ ἂν αὐτὸς δὲν θίγεται ὑπὸ τῶν συμφορῶν. Λοιπὸν λυπήσου μας· διότι ἔχομεν πάθει 985 ἀξιολύπητα. Διότι πρῶτον μὲν, ἐν ᾧ ἐπίστευσα ὅτι σὲ ἔχω γαμβρόν μου, εἶδα τὰς ἐλπίδας μου διαψευσθείσας·

ἔπειτα ὁ θάνατος τῆς ἰδικῆς μου κόρης δυνατὸν ἴσως νὰ
 γίνῃ κακὸς οἰωνὸς διὰ τὸν μέλλοντα γάμον σου, πρᾶγμα,
 990 ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φυλαχθῆς. Ἄλλὰ καὶ ὥραϊα
 ἦρχισες καὶ ὥραϊα ἐτελείωσες τὴν ὀμίλιαν σου· διότι ἡ
 σωτηρία τῆς κόρης μου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σου
 θέλησιν· θέλεις λοιπὸν ὡς ἰκέτις νὰ περιπτυχθῆ τὰ γό-
 νατά σου; Βεβαίως αὐτὴ ἐδῶ ἡ πρᾶξις της εἶναι ἀνάρ-
 995 μοστος διὰ μίαν παρθένον· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐγκρίνεις, θὰ
 ἔλθῃ μὲ τὴν αἰδημοσύνην εἰς τὰ εὐγενῆ της βλέμματα·
 ἀλλ' ἐὰν καὶ χωρὶς τὴν παρουσίαν της, ὅπως τώρα, ἐπι-
 τύχω τὸ αὐτὸ ἀπὸ σὲ ἀποτελεσμα, ἅς μένη μέσα εἰς τὴν
 σκηνὴν· διότι ἡ αἰδημοσύνη ἔχει πάντοτε τὴν σεμνὴν της
 ἀξίαν. Ἄλλ' ὅμως ἡ αἰδημοσύνη μιᾶς γυναικὸς ὀφείλει
 καὶ αὐτὴ νὰ ἔχῃ τὰ δυνατά της ὄρια.

ΡΧ. Σὺ, Κυρία, μήτε τὴν κόρην σου νὰ φέρῃς ἐμπρός
 μου ἔξω μήτε νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς τὴν δυσφήμησιν τῶν
 ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουν τί συμβαίνει μεταξὺ
 1000 ἡμῶν τῶν δύο· διότι ἕνας στρατὸς συγκεντρωμένος, ὡς
 ἐλεύθερος ἀπὸ οἰκογενειακὰς ἀπασχολήσεις, ἀγαπᾷ τὰ
 πονηρὰ σχόλια καὶ τὴν κακογλωσσίαν. Ἐξ ἅπαντος ὅμως
 εἴτε μὲ ἰκετεύετε εἴτε δὲν μὲ ἰκετεύετε, τὸ ἀποτέλεσμα
 διὰ σᾶς θὰ εἶναι τὸ αὐτό· διότι ἐγὼ δι' ἕνα πρᾶγμα
 θάνατάβω σοβαρώτατον ἀγῶνα, νὰ σᾶς ἀπαλλάξω ἀπὸ
 1005 τὴν συμφορὰν. Ἐν μόνον πρᾶγμα ἄκουε καὶ χώνευσέ το
 καλά, ὅτι θὰ τηρήσω τὴν ὑπόσχεσίν μου· ἐὰν ὅμως σὲ
 ἀπατῶ καὶ σὲ περιγελῶ μὲ λόγια τοῦ ἀέρος, νὰ μοῦ πάρῃ
 ὁ θεὸς τὴν ζωὴν· ἀλλ' ἐὰν σφύσω τὴν κόρην σου, ἀνα-
 καλῶ τὴν κατάραν μου.

ΚΛ. Νὰ χαρῆς ὅ,τι ἀγαπᾶς διὰ τὴν ἀδιάλειπτον προ-
 στασίαν σου πρὸς τοὺς δυστυχεῖς.

ΡΧ. Ἄκουε λοιπὸν τώρα, διὰ νὰ πάρῃ ἕνα καλὸν
 δρόμον τὸ ζήτημα.

ΚΛ. Τί ἐννοεῖς μὲ αὐτό, ποῦ εἶπες; διότι ὀφείλω νὰ 1010
συμμορφωθῶ μὲ ὅ,τι εἶπης.

ΑΧ. Ἄς κάμωμεν καὶ μίαν ἀπόπειραν νὰ καταφέ-
ρωμεν τὸν πατέρα νὰ σκεφθῇ καλύτερα.

ΚΛ. Εἶναι πολὺ δειλὸς καὶ φοβεῖται ὑπερβολικὰ τὸν
στρατόν.

ΑΧ. Ναί, ἀλλ' ὅμως ἐπιχειρήματα βάλλουν κάτω
ἄλλα ἐπιχειρήματα.

ΚΛ. Εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα εἶμαι ἀπαισιόδοξος· ἀλλ' ἐν
τούτοις εἶπέ μου τί πρέπει νὰ κάμω.

ΑΧ. Πρῶτα πρῶτα νὰ ἱκετεύης ἐκεῖνον νὰ μὴ σκο- 1015
τώνη τὰ παιδιὰ του· ἐὰν ὅμως ἀντιλέγη, τότε πρέπει νὰ
ἔλθης πρὸς ἐμέ· διότι, ἐὰν ἤθελε πεισθῆ εἰς τὴν αἰτησίν
σου, δὲν θὰ παρίστατο ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς μου ἐπεμβά-
σεως· διότι ἡ συγκατάθεσις του ἔξασφαλίζει τὴν σωτη-
ρίαν. Ἐκτὸς τούτου καὶ ἐγὼ θὰ φανῶ εὐγενέστερος πρὸς
φίλον καὶ ὁ στρατὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη παράπο- 1020
νον ἐναντίον μου, ἐὰν διεξάγω τὴν ὑπόθεσιν μὲ φρόνη-
σιν μᾶλλον παρὰ μὲ τὴν βίαν. Ἐὰν δὲ τὸ προκείμενον
ζήτημα λάβῃ μίαν καλὴν λύσιν, θὰ χαροποιήσῃ τοὺς
φίλους καὶ σέ, χωρὶς νὰ χρειασθῆτε τὴν ἰδικὴν μου
ἐπέμβασιν.

ΚΛ. Πόσον φρόνιμα εἶναι τὰ λόγια σου! πρέπει
λοιπὸν νὰ κάμω ὅ,τι ἐγκρίνεις. Ἄλλ' ἐὰν πάλιν δὲν κα- 1025
τορθώσωμεν κανέν ἀπὸ ὅσα ἐγὼ θέλω, ποῦ θὰ σὲ ἴδω-
μεν ἐκ νέου; ποῦ πρέπει νὰ ἔλθω ἢ δυστυχῆς, διὰ νὰ
εὗρω τὴν παντελεήμονα χεῖρά σου;

ΑΧ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μὲ ζητήσης· ἐγὼ θὰ παρα-
κολουθήσω ὅπου πρέπει ἀγρύπνως τὴν ὑπόθεσιν σου,
διὰ νὰ μὴ σὲ ἴδῃ κανεὶς ἐκ τῶν Δαναῶν βαδίζουσιν τρο-
μαγμένην διὰ μέσου τοῦ στρατοῦ· ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπόλη- 1030
ψιν τοῦ πατρικοῦ οἴκου πρόσεχε νὰ μὴ τὴν προσβάλῃς·
διότι ὁ Τυνδάρεω; ἀσφαλῶς εἶναι ἀνώτερος κακογλωσ-

σιᾶς· διότι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων εἶχε μεγάλην ὑπόληψιν.

ΚΛ. Θὰ γίνῃ ὅ,τι λέγεις τώρα· διάτασσε· ὀφείλω νὰ εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σου. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν θεοί, 1035 ἐπόπται τοῦ δικαίου, ἐπειδὴ εἶσαι δίκαιος, θάμειφθῆς ἀπ' αὐτούς. Ἄλλως τίς ἢ ἀνάγκη νὰ ἀγωνιζώμεθα ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης ;

(Ἄμφότεροι ἀπέρχονται, ἡ Κλυταιμῆστρα εἰς τὴν οἰκὴν, ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ στρατόπεδον.)

Γ' ΣΤΑΣΙΜΟΝ

ΧΟ. Στε. Σὰν τί τάχα νὰ ἦτο τὸ γαμήλιον ἄσμα, τὸ ὁποῖον ἀντήχησεν ἐν συναυλίᾳ μὲ τὴν Λιβυκὴν φλογέ-
ραν καὶ μὲ τὴν φιλειάδαν τοῦ χοροῦ κιθάραν καὶ μὲ τὰ
1040 καλάμινα σουραύλια, ὅταν αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες
Μοῦσαι ἦλθον εἰς τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως ἐπάνω εἰς
τὰς κορυφὰς τοῦ Πηλίου κτυποῦσαι τὴν γῆν μὲ τὰ
χρυσοσάνδαλα πόδια των τὴν ὥραν, πού οἱ θεοὶ εἶχον
στρωθῆ εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ γαμηλίου συμποσίου,
1045 ὕμνουσαι τὴν Θέτιν καὶ τὸν Αἰακίδην Πηλέα ἐπάνω εἰς
τὸ ὄρος τῶν Κενταύρων μέσα εἰς τὰ δάση τοῦ Πηλίου !
1050 Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Δαρδάνου, ὁ Τρῶς Γανυμήδης, ἡ προσ-
φιλὴς γλύκα τῆς κλίνης τοῦ Διός, ἤντιλει διαρκῶς νέκταρ
μέσα ἀπὸ τὴν κοιλίαν χρυσῶν κρατήρων. Αἱ δὲ πεντή-
1055 κοντα κόραι τοῦ Νηρέως στροβιλιζόμεναι κυκλικὰ δίπλα
ἀπὸ τὴν ἀμμουδιὰν τῆς θαλάσσης τὴν λαμπυρίζουσιν
ἀπὸ λευκότητα ἐπανηγύρισαν τοὺς γάμους διὰ τῶν χο-
ρῶν των.

Ἄντ. Συγχρόνως δὲ κρατῶν ἐλατόκλαρα εἰς τὰς χει-
ρας καὶ στεφανωμένος μὲ πρασινάδα εἰς τὴν κεφαλὴν
1060 ὁ ἀλογοπόδαρος ὄμιλος τῶν Κενταύρων ἦλθεν εἰς τὸ
συμπόσιον τῶν θεῶν καὶ εἰς τὰ βαρέλια τοῦ Βάχχου. Μὲ
ζωηρὰς δὲ φωνὰς ἐφώναξαν δυνατά : „Ἐ κόρη τοῦ Νη-
ρέως, ὁ μάντις Χίρων ὁ γνωρίζων τῆς μαντικῆς τέχνης
ἠρριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι

τὰ μυστήρια διεκήρυτιεν ὀνομασιτὶ ὅτι σὺ θὰ γεννήσης 1065
 υἷόν, μεγάλην τῆς Θεσσαλίας δόξαν, ὁ ὁποῖος μὲ τοὺς
 λογχοφόρους τῶν Μυρμιδόνων ὀπλίτας θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν
 ἔνδοξον τοῦ Πριάμου χώραν, διὰ νὰ μεταβάλῃ αὐτὴν εἰς 1070
 τέφραν, ὀπλισμένος περὶ τὸ σῶμα μὲ ὄπλα χρυσαῖα, καλ-
 λιτεχνήματα τοῦ Ἡφαίστου, δῶρα τῆς θεᾶς μητρὸς του
 Θέτιδος, ἣ ὁποία τὸν ἐγέννησε. Τότε οἱ θεοὶ ἐσκόρπισαν 1075
 τὰς εὐλογίας των εἰς τοὺς τρισευτυχισμένους γάμους τῆς
 εὐγενοῦς, τῆς ἐπιφανεστάτης ἐξ ὄλων τῶν Νηρηίδων,
 καὶ εἰς τοὺς ὑμεναίους τοῦ Πηλέως.

Ἐπ. Τοῦναντίον τοὺς πλοκάμους τῶν ὠραίων μαλ- 1080
 λιῶν τῆς ἰδικῆς σου κεφαλῆς μὲ νεκρικὸν στέφανον θὰ
 στεφανώσουν οἱ Ἀργεῖοι, ἀποκόπτοντες δι' σίματηρᾶς
 μαχαίρας τὸν ἀνθρώπινον λαιμόν σου, ὡς νὰ ἦσο παρ-
 δαλὴ δάμαλις ὀρεινῆ, ἐλθούσα ἀπὸ σπήλαια βραχώδη,
 ἄθιμος ἀπὸ ζυγὸν καὶ ταῦρον, χωρὶς νὰ μεγαλώσῃς 1085
 μέσα εἰς τὴν ποιμενικὴν μουσικὴν τῶν σουραυλιῶν οὐδὲ
 μέσα εἰς τὰ συρίγματα τῶν βουκόλων, ἀλλὰ μέσα εἰς τὴν
 ἀγκάλην τῆς μητρὸς σου, στολισμένη ὡς νύμφη διὰ γά-
 μων μὲ ἓνα ἐκ τῶν βλαστῶν τοῦ δένδρου τοῦ Ἰνάχου.
 Ποῦ θὰ τολμήσῃ νὰ προβάλῃ τὸ πρόσωπόν της ἢ αἰδῶς ἢ
 ἢ ἀρετῆ, διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν δύναμίν της, ἐὰν ἔχει τοιαύ- 1090
 την; καθ' ἣν ἐποχὴν ἢ μὲν ἀσέβεια εἶναι παντοδύναμος,
 πρὸς δὲ τὴν ἀρετὴν οἱ ἄνθρωποι περιφρονητικῶς στρέ-
 φουν τὰ νῶτά των, ἢ δὲ ἀνομία ἔχει σαρώσει τὴν εὐνο- 1095
 μίαν καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀγωνίζονται ἠνωμένοι πρὸς
 ἀποτροπὴν τῆς ὀργῆς τῶν θεῶν ;

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΛ. Ἐξῆλθα ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνὴν, διὰ νὰ κοιτάξω
 μήπως ἔρχεται ὁ ἄνδρας μου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφήσει τὴν
 κατοικίαν του ἀπὸ πολλὴν ὥραν καὶ ἀπουσιάζει. Ἡ δὲ 1100
 δυστυχησμένη κόρη μου πνίγεται μέσα εἰς τὰ δάκρυα,

θρηνοῦσα ἐναλλάξ μὲ ὄλους τοὺς τόνους τοῦ πόνου, μόλις ἔμαθε τὸν θάνατον, τὸν ὁποῖον σχεδιάζει ὁ πατέρας. (Ὁ Ἀγαμέμνων παρέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου.) Ἀλλὰ κοίταξε, περίεργος σύμπτωσις! ὁ Ἀγαμέμνων, τὸν ὁποῖον εἶχα εἰς τὸν νοῦν μου, ἰδοὺ βαδίζει πλησίον, ὁ ὁποῖος
1105 ἀμέσως θὰ ξεσκεπασθῆ ὅτι ἐμαγείρευσεν ἀσεβῆ πράγματα ἐναντίον τῶν τέκνων του.

ΑΓΑ. Κόρη τῆς Λήδας εἰς κατάλληλον στιγμὴν σὲ ἔχω εὔρει ἔξω τῆς σκηνῆς, διὰ νὰ σοῦ εἶπω μακρὰν ἀπὸ τὴν κόρην μας λόγια, τὰ ὁποῖα αἱ μελλόνυμφοι δὲν πρέπει νὰ ἀκούσουν.

ΚΛ. Ἀλλὰ τί εἶν' αὐτό, ποὺ ἔχει ἀπορροφήσει τὴν σκέψιν σου, τοῦ ὁποῖου τὴν εὐκαιρίαν δὲν θέλεις νὰ χάσῃς;

1110 **ΑΓΑ.** Φώναξε τὴν κόρην ἔξω καὶ ἄφησέ την νὰ πηγαίῃ μαζί μὲ τὸν πατέρα· διότι ὁ ἁγιασμὸς εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν μας ἕτοιμος καὶ τὰ κριθάλευρα, διὰ νὰ τὰ πασπαλίζωμεν διὰ τῶν χειρῶν εἰς τὸ πῦρ τοῦ βωμοῦ πρὸς ἁγιασμόν, καὶ οἱ μόσχοι, οἱ ὁποῖοι πρὸ τῶν γάμων πρέπει νὰ θυσιασθῶσι πρὸς τιμὴν τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος, φουσῶντες μαῦρον αἷμα ἀπὸ τὸν λαιμόν των κατὰ τὴν σφαγὴν.

1115 **ΚΛ.** Αἱ λέξεις σου εἶναι ὠραῖαι, ἀλλὰ τὰ ἔργα σου δὲν γνωρίζω πῶς πρέπει νὰ τὰ ὀνομάσω, διὰ νὰ τὰ χαρακτηρίσω ἐπιτυχῶς. (Φωνάζει μέσα εἰς τὴν σκηνήν.) Σὺ δέ, κόρη μου, ἔλα ἔξω, διότι πάντως γνωρίζεις τὰς προθέσεις τοῦ πατρός σου, καὶ φέρε, τέκνον μου, τὸν Ὀρέστην, τὸν ἀδελφόν σου, ἀφ' οὗ τὸν σκεπάσῃς μὲ τὸν πέπλον σου. (Ἡ Ἰφιγένεια ἐξέρχεται ἐκ τῆς σκηνῆς μετὰ τοῦ Ὀρέστου.) Ἴδοὺ εἶναι ἐνώπιόν σου αὐτὴ ἐδῶ, ὑπακούουσα εἰς τὰς διαταγὰς σου. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἄλλην ἄποψιν τοῦ ζητήματος ἐγὼ θὰ ὀμιλήσω ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ ἐμοῦ.

ΑΓΑ. Τέκνον μου, διὰ τί κλαίεις καὶ διὰ τί τὸ βλέμμα σου δὲν εἶναι πλέον χαρωπὸν, ἀλλὰ σκεπάζεις τὸ πρόσωπόν σου μὲ τὸν πέπλον καὶ ἔχεις καρφωμένα τὰ μάτια εἰς τὴν γῆν;

ΚΛ. Αἰσχος! ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσω τὴν ἱστορίαν τῶν συμφορῶν μου; διότι οὐδὲν μὲ ἐμποδίζει νὰ χρησιμο- 1125 ποιήσω κάθε αἰσχροὺν πράξιν σου ὡς πρώτην, καὶ ἂν αὐτὴ εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν τελευταίων ἢ μέσων ἢ ὅπου-δήποτε.

ΑΓΑ. Ἄλλὰ τί συμβαίνει; πῶς ἔχετε εὐρεθῆ ὅλοι σύμφωνοι ἐναντίον μου καὶ τὸ βλέμμα σας παρουσιάζει σύγχυσιν καὶ ταραχὴν;

ΚΛ. Ἄνδρα μου, εἶπέ μου εἰλικρινῶς ὅ,τι σὲ ἐρωτήσω.

ΑΓΑ. Δὲν χρειάζομαι προτροπᾶς· θέλω μόνον νὰ 1130 μοῦ ἀπευθύνῃς ἐρωτήσεις.

ΚΛ. Σκέπτεσαι νὰ φονεύσῃς τὴν κόρην τὴν ἰδικήν μου καὶ τὴν ἰδικήν σου;

ΑΓΑ. Οὐφ! εἶπες πράγματα τραγικὰ καὶ βάλλεις μὲ τὸν νοῦν σου ὅ,τι δὲν πρέπει.

ΚΛ. Μὴ ἀνησυχῆς καὶ φρόντισε πάλιν νὰ μοῦ δώσῃς ἀπόκρισιν εἰς τὴν πρώτην μου ἐκείνην ἐρώτησιν.

ΑΓΑ. Ναί, ἂν αἱ ἰδικαί σου ἐρωτήσεις εἶναι λογικαί, θὰ λαμβάνῃς καὶ ἀποκρίσεις λογικάς.

ΚΛ. Ἐπιμένω εἰς τὴν πρώτην μου ἐρώτησιν καὶ σὺ 1135 μόνον εἰς αὐτὴν νὰ ἀπαντήσῃς.

ΑΓΑ. Ἐ θεία μοῖρα καὶ τύχη καὶ κακός μου δαίμων.
ΚΛ. Ναὶ καὶ ἰδικός μου καὶ ἰδικός της, ὁ ἴδιος διὰ τρεῖς δυστυχημένους.

ΑΓΑ. Ποῖος σὲ ἐβλάψε;

ΚΛ. Ἐμὲ ἐρωτᾶς δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; τὰ ὑποῦλα μυαλά, τὰ ὁποῖα ἐμηχανεύθησαν αὐτὰ ἐδῶ, πρῶτα πρῶτα αὐτὰ τὰ ἴδια εἶναι ἄμυαλα.

- 1140 **ΑΓΑ.** Εἶμαι χαμένος. Τὰ μυστικά μου ἔχουν προδοθῆ.
ΚΛ. Τὰ γνωρίζω ὅλα καὶ ἔχω μάθει ὅλα, ὅσα σὺ σχε-
 διάζεις ἵνα μοῦ κάμῃς. Ἀκριβῶς δὲ ἡ σιωπὴ σου αὐτὴ
 καὶ οἱ πολλοὶ στεναγμοὶ σου εἶναι ὁμολογία τῆς ἐνοχῆς
 σου. Μὴ χάνῃς τὰ λόγια σου.
- 1145 **ΑΓΑ.** Ἴδου σιωπῶ διότι τί ἀνάγκην ἔχω μὲ τὰς ψευ-
 δολογίας μου νὰ κερδίσω ἐκτὸς τῆς συμφορᾶς μου καὶ
 τὸν τίτλον τῆς ἀναισχυντίας ;
- ΚΛ.** Ἐμπρὸς λοιπὸν ἄκουε· θὰ ὁμιλήσω καθαρὰ καὶ
 ξάστερα καὶ δὲν θὰ χρησιμοποιήσω ὑπαινιγμούς, ἀπο-
 τελοῦντας παρωδιάν τῆς ἀληθείας. Καὶ πρῶτα μὲν, διὰ
 νὰ σοῦ προσβαρέσω πρῶτα πρῶτα τοῦτο, μὲ ἐνυμφεύ-
 θης χωρὶς τὴν θέλησίν μου καὶ μὲ ἔλαβες γυναϊκά σου
- 1150 διὰ τῆς βίας, ἀφ' οὗ ἐσκότισες τὸν πρῶτόν μου ἄν-
 δρα τὸν Τάνταλον καὶ ἐξεσφενδόνισες κατὰ γῆς ζωντα-
 νὸν τὸ ἰδικόν μου μωρὸν, ἀποσπᾶσας αὐτὸ βιαίως ἀπὸ
 τὴν ἀγκάλην μου. Καὶ τότε οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Διὸς καὶ
 ἀδελφοί μου ἐξεστράτευσαν ἐναντίον σου ἐπιβαίνοντες
- 1155 ἵππων, οἱ ὅποιοι ἀπήστραπτον ἀπὸ τὴν λευκότητα· σὲ
 ἔσφεν ὅμως ὁ πατήρ μου, ὁ γέρον Τυνδάρεως, ἐπειδὴ
 ἔπεσες εἰς τὰ γόνατά του, καὶ τότε μὲ παρέλαβες ἐκ δευ-
 τέρου ὡς σύζυγόν σου. Τότε καιόπιν τῆς συμφιλιώσεώς
 μας θὰ βεβαιώσης καὶ σὺ πόσον ἄψογον διαγωγὴν ἔδειξα
 καὶ ἀπέναντι σοῦ καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας σου, καὶ
- 1160 εἰς τὸ ζήτημα τῆς τιμιότητος λευκὴ καὶ τὴν περιουσίαν
 σου πολλαπλασιάζουσα, ὥστε ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία νὰ σὲ
 συνοδεύῃ πάντοτε καὶ κατὰ τὴν εἴσοδόν σου εἰς τὰ ἀνά-
 κτορα καὶ κατὰ τὴν ἐξοδόν σου. Σπᾶνιον δὲ ἀπόκτημα
 δι' ἓνα ἄνδρα εἶναι νὰ λάβῃ τοιαύτην σύζυγον· ἀλλ' ἐὰν
 θέλεις ἐλευθερὴν γυναῖκα, οἱ δρόμοι εἶναι γεμάτοι. Γεννῶ
 δὲ μαζί σου αὐτὸν ἐδῶ τὸν υἱόν σου καὶ πρὸ αὐτοῦ
- 1165 ρεῖς ἀπὸ μίαν. Καὶ ἂν κανεῖς σὲ ἐρωτήσῃ· Διὰ τί θὰ τὴν

φρονεύσης, εἰπέ μου τί θὰ ἀπαντήσης τότε; ἢ πρέπει νὰ εἶπω ἐγὼ τὰς ἰδικὰς σου δικαιολογίας; Διὰ νὰ λάβῃ ὁ Μενέλαος τὴν Ἑλένην. Ἄλήθεια εἶναι ὠραῖον πρᾶγμα τὰ ἰδικὰ σου παιδιὰ νὰ πληρώνουν τὰ ἀντίποινα διὰ τὴν διαγωγὴν ἀμαρτωλῆς γυνακός. Ζητοῦμεν νὰ ἐξαγοράσωμεν τὰ πλεόν σιγαμερὰ διὰ τῆς θυσίας τῶν φιλτάτων. 1170

Ἔλα τώρα, ἐὰν μὲ ἀφήσης εἰς τὸ ἀρχοντικόν μας συνεπεία τῆς ἐκστρατείας σου καὶ ἀπουσίας ἐκεῖ ἐπὶ μακρόν, τί καρδίαν φαντάζεσαι ὅτι θὰ ἔχω ἐκεῖ μέσα, ὅταν θὰ βλέπω κενὰ ὅλα τὰ καθίσματα τῆς κόρης μου ἐδῶ, κενὰ τὰ διαμερίσματά της, θὰ κάθημαι δὲ μόνη μου κλαίουσα, μοιρολογοῦσα πάντοτε αὐτὴν ἐδῶ; Τέκνον μου, σὲ ἐσκότωσεν ὁ πατέρας σου, ὁ ὁποῖος σὲ ἐγέννησε, ὁ ἴδιος διὰ τῆς ἰδίας του χειρός, ὄχι ἄλλος, ὄχι διὰ ξένης χειρός, τοιοῦτον ἀπαιτητὸν λογαριασμόν ἀφήσας εἰς τὰ ἀνάκτορά του ἀνοικτόν. Διότι μικρὰ μόνον ἀφορμὴ θὰ 1175

ἐχρειάζετο, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγὼ καὶ αἱ θυγατέρες μου, πού ἔχουν μείνει ὀπίσω, θὰ σοῦ κάμωμεν τὴν ὑποδοχὴν, ἢ ὁποία σοῦ ἀξίζει. Λοιπὸν δι' ὄνομα τῶν θεῶν μήτ' ἐμὲ νάναγκάσης νὰ γίνω κακὴ ἀπέναντι σοῦ μήτε σὺ αὐτὸς νὰ γίνῃς κακὸς ἀπέναντι ἐμοῦ. Ἄλλ' ἔστω ὡς δε- 1185

χθῶμεν ὅτι θυσιάζεις τὴν κόρην σου· τί εὐχὰς θὰ εἶπης τότε κατὰ τὴν θυσίαν; τί καλὰ πράγματα θὰ εὐχηθῆς διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ σφάζῃς τὸ τέκνον σου; κακὸν καὶ μαῦρον γυρισμόν, ὅπως ἐπαίσχυντος εἶναι καὶ ἡ ἀναχώρησίς σου ἀπὸ τὴν πατρίδα ἐν μέσῳ ἀρῶν καὶ ἀναθεμάτων; ἀλλ' ἐγὼ δικαιῶμαι νὰ εὐχηθῶ κάτι καλὸν διὰ σέ; ἀλήθεια λοιπὸν χωρὶς ἄλλο τότε μωροὺς θὰ ἐφανταζόμεθα τοὺς θεοὺς, ἐὰν ἐκστομί- 1190

σωμεν εὐχὴν εὐνοϊκὴν ὑπὲρ τῶν αὐτουργῶν τοῦ φόνου. Ὅταν δὲ ἐπανέλθῃς εἰς τὰς Μυκήνας, θὰ τολμήσης νὰ περιπτυχθῆς τὰ τέκνα σου; Ἄλλ' ἀσφαλῶς τοιοῦτον δικαίωμα δὲν ἔχεις. Ποῖον δὲ ἀπὸ τὰ τέκνα σου πράγματι

θὰ σὲ ἀτενίσῃ, διὰ νὰ φονεύσῃς κανὲν ἐξ αὐτῶν μετὰ
 τὸν ἐναγκαλισμὸν τοῦ ; Τὰ ὑπελόγιζες αὐτὰ ἕως τῶρα
 1195 ἢ σὲ ἐνδιαφέρει μόνον νὰ κινῆς ἐπιδεικτικὰ τὸ σκῆπτρόν
 σου δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ νὰ φέρῃς τὸν τίτλον τοῦ
 στρατηλάτου ; Ἄλλ' αὐτὴν τὴν δικαίαν πρότασιν ὤφει-
 λες νὰ κάμῃς ἐνώπιον τῶν Ἀργείων : Ἄχαιοί, θέλετε
 νὰποπλεύσετε διὰ τὴν Τροίαν ; βάλλετε τότε κλήρους
 τίνος ἢ κόρη πρέπει νὰ θυσιάσῃ. Διότι μόνον αὐτὸ
 1200 ἐδῶ ἦτο δίκαιον καὶ ὄχι ἐξαιρετικῶς σὺ νὰ θυσιάσῃς
 χάριν τῶν Δαναῶν τὴν ἰδικὴν σου κόρη, ἢ, ἂν θέλετε
 καὶ ἄλλην λύσιν, ὁ Μενέλαος, τὸν ὁποῖον ἀκριβῶς ἐνδι-
 έφερον ἢ ὑπόθεσις αὐτῆ, νὰ θυσιάσῃ τὴν Ἐρμιόνην διὰ
 τὰς ἁμαρτίας τῆς μητρὸς τῆς. Ἄλλὰ τῶρα τί γίνεται ;
 Ἐγὼ μὲν, ἢ ὁποῖα φυλάττω ἀγνὴν τὴν κλίνην σου, θὰ
 μείνω χωρὶς τὴν θυγατέρα μου, ἢ δὲ ἁμαρτωλή, ἐν ᾧ
 1205 ἔχει ἐν Σπάρτῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα κόρη, θὰ ἔχη τὴν καλὴν
 τύχην νὰ μείνῃ ἐκεῖνη ἄθικτος. Ἐὰν κανὲν ἐξ ὧν λέγω δὲν
 εἶναι λογικόν, ἀποκρίσου· ἐὰν ὁμως καλὰ τὰ ἔχω εἶπει,
 ἄλλαξε σκέψιν καὶ μὴ φονεύσῃς καὶ τὴν ἰδικὴν σου καὶ
 τὴν ἰδικὴν μου κόρη, καὶ τότε θὰ εἶσαι γνωστικός.

ΧΟ. Ἄκουσέ τὴν· διότι ὄντως εἶναι ὠραῖον πρᾶγμα,
 Ἄγαμέμνων, οἱ γονεῖς νὰ ἐνώνουν τὰς προσπαθείας
 1210 τῶν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν τέκνων τῶν· εἶναι ἀδύνατον
 νὰ εὗρεθῇ ἄνθρωπος νὰ φέρῃ ἀντίρρησης εἰς αὐτά.

ΙΦ. Ἐάν, πατέρα, εἶχα τὸ χάρισμα τῆς φωνῆς τοῦ
 Ὀρφέως, νὰ πείθω μὲ τὴν μουσικὴν, ὥστε νὰ μὲ ἀκο-
 λουθοῦν καὶ βράχοι, καὶ νὰ μαγεύω μὲ τὰ λόγια ὅποιον
 ἤθελα, αὐτὸ τὸ μέσον θὰ ἐχρησιμοποιοῦν. Ἄλλὰ δυσ-
 1215 τυχῶς τῶρα θὰ χρησιμοποιήσω τὰ δάκρυα, τὴν μόνην
 τέχνην ποὺ ἔχω. (Ῥίπτεται εἰς τὰ γόνατα τοῦ πατρὸς.) Ὡς
 ἰκετήριον δὲ κλάδον ἐξαρτῶ ἀπὸ τὰ γόνατά σου τὸ
 ἰδικόν μου σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ μητέρα μου
 ἀπ' ἐδῶ μὲ σέ, μὴ μὲ σκοτώσῃς πρόωρα· διότι εἶναι γλυκὺ
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

πρᾶγμα νὰ βλέπη κανεὶς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου· καὶ μὴ
 μὲ ἀναγκάσῃς νὰ ἴδω τὸ σκότος τοῦ ἄιδου. Πρώτη ἐγὼ 1220
 σὲ εἶπα πατέρα καὶ σὺ πρῶτος ἐμὲ κόρην σου· πρώτη
 δὲ ἐγὼ ἐκάθισα ἐπάνω εἰς τὰ γόνατά σου καὶ σοῦ ἔδωκα
 καὶ μοῦ ἔδωκες γλυκὰ χάδια. Καὶ σὺ μὲν μοῦ ἔλεγες αὐτὰ
 ἐδῶ : , Ἐγὼ γέ, τέκνον μου, θὰ σὲ ἴδω εὐτυχομένην
 μέσα εἰς τὸ ἀρχοντικὸν συζύγου σου, νὰ ζῆς ἐκεῖ μέσα 1225
 ἀκτινοβολοῦσα μακαριότητα, ὅπως πρέπει εἰς κόρην ἰδι-
 κήν μου ; Ἐγὼ δὲ πάλιν κρεμασμένη γύρω ἀπὸ τὸ γέ-
 νειόν σου, τὸ ὁποῖον καὶ τώρα κρατῶ μὲ τὴν χειρά μου,
 ἔλεγα : , Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ πῶς ἄρά γε θὰ σὲ ἴδω μίαν ἡμέ-
 ραν ; Ἐγὼ γέ θὰ σὲ δεχθῶ, πατέρα μου, εἰς τὸ ἀρχοντι-
 κόν μου γέροντα πλέον μὲ ἐγκάρδια καλοδεξίματα, ἀν- 1230
 ταποδίδουσα εἰς σὲ τὰς κουραστικὰς φροντίδας σου διὰ
 τὴν ἀνατροφὴν μου ; Ὅλα αὐτὰ τὰ λόγια ἐγὼ μὲν τὰ
 ἐνθυμοῦμαι, ἀλλὰ σὺ τὰ ἔχεις λησμονήσει καὶ θέλεις νὰ
 μὲ φονεύσῃς. Μὴ, σὲ ἰκτεῦώ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Πέλο-
 πος καὶ τοῦ πατρός σου Ἀτρέως καὶ εἰς τὴν ζωὴν αὐτῆς
 ἐδῶ τῆς μητρός μου, ἣ ὁποία, ὡς νὰ μὴ τὴν ἔφθναν οἱ
 πρῶτοι πόνοι, πού μὲ ἐγέννησεν, ἰδοὺ θὰ πῆ δεύτερα 1235
 καὶ τὰ σημερινὰ ἐδῶ φαρμάκια. Εἰς τί πταίω διὰ τοὺς
 γάμους τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Ἑλένης ; διὰ τί νὰ ἔλθῃ
 ἐδῶ ὁ κακορρίζικος διὰ τὸν χαμὸν τὸν ἰδικόν μου, πα-
 τέρα ; κοίταξέ με, χάρισέ μου ἓνα βλέμμα καὶ ἓνα φί-
 λημα, διὰ νὰ ἔχω μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἐὰν δὲν πει- 1240
 σθῆς εἰς τὰ λόγια μου, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, ἀλλὰ τοῦτο
 τοῦλάχιστον εἰς ἐνθύμησίῃ σου. (Στρέφεται πρὸς τὸν μικρὸν
 Ὀρέστην, ὃν φέρει εἰς τὰς χεῖρας.) Ἀδελφέ μου, ναὶ μὲν εἶσαι
 μικρὸς ἀκόμη, διὰ νὰ φαίνεσαι χρήσιμος εἰς φιλικὰ πρόσ-
 ωπα, ἀλλ' ὅμως δάκρυσε μαζί μου, ἰκέτευσεν τὸν πατέρα
 μας νὰ μὴ θανατωθῆ ἡ ἀδελφή σου· ναί, καὶ τὰ νήπια
 ἀκόμη αἰσθάνονται τὰς συμφοράς. Ἴδου μὲ τὴν σιωπὴν 1245
 τοῦ σὲ παρακαλεῖ, πατέρα, ὁ μικρὸς ἐδῶ. Συμπόνεσε

- τὴν δυστυχίαν μου καὶ μὲ αἰσθημα βαθείας συμπαθείας
 λυπήσου τὴν ζωὴν μου. Ναί, εἰς τὸ γένειόν σου σὲ ἱκε-
 τεύομεν δύο ἀγαπητὰ πρόσωπα· τὸ ἓνα εἶναι ἀκόμη τρυ-
 φερὸν βλαστάρι, τὸ δὲ ἄλλο κόρη ἀνεπτυγμένη. Θὰ σὲ
 1250 χεῖρημα· οἱ ἄνθρωποι μὲ μεγίστην χαρὰν βλέπουν τὸ φῶς
 τοῦ ἐπάνω κόσμου, ἀλλ' ὁ κάτω κόσμος δὲν ἀξίζει τίποτε·
 ὅποιος λοιπὸν εὐχεται τὸν θάνατον εἶναι τρελλός. Προτι-
 μότερον πρᾶγμα εἶναι κακὴ ζωὴ παρὰ ὥρατος θάνατος.
- ΧΟ.** Ἐλεεινὴ Ἐλένη, ἕξ αἰτίας σοῦ καὶ τῶν γάμων
 σου ἔχει πέσει σοβαρὰ διάστασις ἀνάμεσα εἰς τοὺς Ἀ-
 1255 τρεΐδας καὶ εἰς τὰ τέκνα των.
- ΑΓΑ.** Ἐγὼ εἶμαι εὐαίσθητος καὶ εἰς ὅ,τι προκαλεῖ
 συμπάθειαν καὶ εἰς ὅ,τι προκαλεῖ ἀντιπάθειαν, διότι
 ἀγαπῶ τὰ τέκνα μου· διότι ἄλλως θὰ ἦμην τρελλός.
 Ἄλλ' ἢ θέσις μου εἶναι τραγικὴ εἴτε ἀποτολήσω τὴν
 πρᾶξιν, γυναῖκα, εἴτε καὶ ὄχι· καὶ ὅμως εἶμαι ὑποχρεω-
 μένος νὰ ἐκτελέσω αὐτήν. Βλέπετε πόσον εἶναι τὸ ναυ-
 1260 τικὸν τοῦτο στρατόπεδον καὶ πόσοι εἶναι οἱ Ἕλληνας
 ὀπλίται μὲ τὰ χαλκᾶ των ὅπλα, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀδύνατον
 νὰ πλεύσουν ἐναντίον τοῦ πυργωτοῦ Ἰλίου, ἐὰν δὲν σὲ
 θυσιάσω, ὅπως λέγει ὁ μάντις Κάλχας, καὶ δὲν εἶναι δυ-
 νατὸν νὰ ἐκπορθήσωμεν τὴν ἔνδοξον τῆς Τροίας καθέ-
 1265 νεται μέσα εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων νάποπλεύ-
 σουν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον ἐναντίον τῆς χώρας τῶν
 βαρβάρων καὶ νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὰς ἀρπαγὰς τῶν Ἑλ-
 ληνίδων συζύγων· αὐτοὶ λοιπὸν ὑὰ φονεύσουν τὰς θυ-
 γατέρας μου, ὅσαι ἔχουν μείνει εἰς τὰς Μυκήνας, καὶ σᾶς
 καὶ ἐμέ, ἐὰν δὲν ἐκπληρώσω τὴν θέλησιν τῆς θεᾶς. Δὲν
 1270 εἶμαι δουλικὸν ὄργανον τοῦ Μενελάου, τέκνον μου, οὐδ'
 ἔχω ὑποκύψει εἰς τὰς ὀρέξεις ἐκείνου, ἀλλ' εἰς τὸ θέ-
 λημα τῆς Ἑλλάδος, χάριν τῆς ὁποίας, εἴτε θέλω εἴτε δὲν
 Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

θέλω, ὀφείλω νὰ σὲ θυσιάσω· εἰς τὴν σιδηρᾶν λοιπὸν ταύτην ἀνάγκην ἔχομεν ὑποκύψει. Διότι ἡ πατρίς μας πρέπει νὰ γίνῃ ἐλευθέρα ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σέ, τέκνον μου, καὶ ἀπὸ ἐμέ, καὶ νὰ μὴ ἀρπάζωνται ὑπὸ τῶν 1275 βαρβάρων διὰ τῆς βίας αἱ γυναῖκές μας, ἐν ᾧ εἴμεθα Ἕλληνες. (Ὁ Ἀγαμέμνων ἀπέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παροῦδος.)

ΚΛ. Ἄχ τέκνον μου, ἄχ ξένοι, ἄχ δυστυχία μου· ὁ θάνατός σου εἶναι ἄφευκτος. Ὁ πατήρ σου φεύγει, ἀφ' οὗ σὲ παρέδωκε θῦμα εἰς τὸν Ἄϊδην.

ΙΦ. Ἄχ δυστυχία μου, μητέρα· διότι ἡ τύχη μᾶς ἔχει 1280 τονίσει τὰ ἴδια μοιρολόγια νὰ λέγωμεν καὶ αἱ δύο, καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον δι' ἐμὲ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας οὔτε τὸ φῶς ἐδῶ τοῦ ἡλίου. Ἄχ, ἄχ, χαράδρα τῆς Τροίας, ποῦ τὴν δέρνουν τὰ χιόνια, καὶ βουνὰ τῆς Ἰδης, ὅπου κάποτε 1285 τε ὁ Πρίαμος τὸν Πάριν, τρυφερὸν βρέφος ἀκόμη, ἀφ' οὗ τὸν ἀπέσπασε μακρὰν ἀπὸ τὴν ἀγκάλην τῆς μητρός, τὸν ἐπέταξε μὲ τὸν σκοπὸν νὰ εὔρη ἐκεῖ τὸν θάνατον, αὐτόν, τὸν ὁποῖον οἱ πολῖται τοῦ Ἰλίου ὠνόμαζον διὰ 1290 τοῦτο συνήθως Ἰδαῖον Ἰδαῖον. Εἶθε τὸν Ἀλέξανδρον, ὁ ὁποῖος γριάζων μὲ τὰ βόδια εἰς τὰ βουστάσια ἀνετράφη ὡς βουκόλος, ποτὲ νὰ μὴν τὸν ἔβαλλε νὰ κατοικήσῃ γύρω ἀπὸ τὰ κατακάθαρα νερά, ὅπου εὐρίσκονται αἱ πηγαὶ τῶν 1295 Νυμφῶν καὶ τὰ λιβάδια τὰ θαλερὰ μὲ τὰ δροσερά τῶν ἄνθη, ὅπου αἱ θεαὶ εἶχον νὰ δρέπουν λουλούδια ῥόδων καὶ ὑακίνθων· ἐκεῖ κάποτε ἡ Παλλὰς Ἀθηνᾶ καὶ ἡ παν- 1300 οὔργος Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἥρα καὶ ὁ Ἔρμης, ὁ ἄγγελος τοῦ Διός, ἡ μὲν μία, ἡ Ἀφροδίτη, καμαρώνουσα διὰ τὰ ἐρωτικά της φίλτρα, ἡ δὲ ἄλλη, ἡ Παλλὰς, διὰ τὸ δόρυ, 1305 καὶ ἡ Ἥρα ὡς βασιλικὴ σύζυγος τοῦ παντάνεκτος Διός, ἦλθον διὰ τὴν φρικτὴν κρίσιν καὶ διὰ τὸν διαγωνισμὸν τῆς καλλονῆς, διὰ θάνατον ὅμως ἰδικόν μου*.

* Ἐνταῦθα παρελείφθησαν οἱ δύο στίχοι 1310-1 ὡς ἐφθαρμένοι καὶ ἀκατάληπτοι.

- Ἐκεῖνος δέ, ὁ ὁποῖος μὲ ἐγέννησε τὴν δυστυχισμένην, ἄχ μητέρα, ἄχ μητέρα, μὲ ἐγκατέλειψεν ἔρημον καὶ ἔφυγε. Ἄχ ἐγὼ ἡ τρισδυστυχισμένη, ἀφ' οὗ μὲ ἐφαρμάκωσε, μὲ ἐφαρμάκωσεν ἡ κατηραμένη Ἑλένη, φονεύομαι, χάνομαι ἀπὸ ἀσεβῆ σφαγὴν ἀσεβοῦς πατρός.
- 1315
- 1320 Εἴθε ἡ Αὐλὶς αὐτὴ ἐδῶ νὰ μὴ ἐδέχεται μέσα εἰς τοὺς ὄρμους αὐτοὺς ἐδῶ τὰ πλοῖα μὲ τὰ χαλκᾶ των ἔμβολα, στόλον, ὅστις θὰ συνώδευε κωπήλατος τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν Τροίαν, καὶ νὰ μὴ ἐφύσα ὁ Ζεὺς ἐντὸς τοῦ Εὐρίπου
- 1325 ἐναντίους ἀνέμους, ἔξαποστέλλων διαφόρων εἰδῶν αὔρας εἰς τοὺς διαφόρους ναυτιλλομένους, δι' ἄλλα μὲν ἰστιοφόρα γλυκεῖαν καὶ εὐπρόσδεκτον, εἰς ἄλλα δὲ φαρμακεράν, ὥστε ἄλλα νὰ ὑποκύπτουν εἰς τὴν ἀνωτέραν βίαν, ἄλλα νὰ ἀποπλέουν, ἄλλα νὰ διπλώνουν τὰ πανιά, ἄλλα δὲ νὰ ναβάλλουν τὴν ὄραν τοῦ
- 1330 ἀπόπλου. Ἀλήθεια, ὅπως βλέπω, τὸ γένος τῶν ἐφημέρων ἀνθρώπων ἀνέκαθεν ἦτο πολυβασανισμένον, ἀλήθεια πολυβασανισμένον, ἡ δὲ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων ἀνευρίσκειται πρὸς δυστυχίης. Ἄχ ἄχ, κόρη τοῦ Τυνδάρεω, ἡ ὁποία μεγάλας προκάλεις συμφοράς, μεγάλας ποτίζεις τοὺς Δαναοὺς πικρίας.

ΧΘ. Ἐγὼ τοῦλάχιστον αἰσθάνομαι βαθεῖαν συμπίθειαν διὰ τὴν κακὴν συμφορὰν ποὺ σ' εὔρε, εἰς τὰ νύχια τῆς ὁποίας ποτὲ νὰ μὴ περιέπιπτες.

ΙΦ. Μητέρα μου, ποὺ μὲ ἐγέννησες, βλέπω πλήθη στρατοῦ νὰ πλησιάζουν.

ΚΛ. Ἐγὼ τοῦλάχιστο βλέπω, τέκνον μου, τὸν υἱὸν τῆς θεᾶς, χάριν τοῦ ὁποίου σὺ ἔχεις ἔλθει ἐδῶ.

1340 ΙΦ. Ἀνοίξατέ μου τὴν θύραν, ὑπηρεταί, διὰ νὰ κρυφθῶ μέσα. (Θέλει νὰ φύγη.)

ΚΛ. Ἀλλά, τέκνον μου, διὰ τί φεύγεις ;

ΙΦ. Ἐντρέπομαι νὰ ἀτενίσω τὸν Ἀχιλλεῖα ἐδῶ.

ΚΛ. Διὰ τί τάχα ;

ΙΦ. Τὸ ἀτυχὲς ἐπεισόδιον τῆς μνηστείας μου προκαλεῖ τὴν ἐντροπήν.

ΚΛ. Τὸ κατάντημά σου τὸ σημερινὸν δὲν σοῦ ἐπιτρέπει νὰ δεικνύης λεπτότητα τρόπων. Μείνε λοιπόν· ἄς δεικνύωμεν ἀξιοπρέπειαν ἐκεῖ, ὅπου αὐτὴ ἔχει τὴν θέσιν της. (Ὁ Ἀχιλλεὺς παρέχεται μετ' ὀλίγων ἐνόπλων.)

ΑΧ. Δυστυχησμένη Κυρία, κόρη τῆς Λήδας, ΚΛ. Λέ- 1345
γεις μεγάλην ἀλήθειαν.

ΑΧ. Ἀκούω φοβερὰν ὀγλοβοὴν μέσα εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἀργείων. ΚΛ. Τί φωνάζουν; δός μου ἐξηγήσεις.

ΑΧ. Διὰ τὴν ἰδικὴν σου κόρην, ΚΛ. Τὰ λόγια σου εἶναι κακὰ σημάδια.

ΑΧ. Ὅτι πρέπει νὰ τὴν σφάξουν. ΚΔ. Καὶ δὲν εὐρέθη κανεὶς νάντειπῃ;

ΑΧ. Ναί, καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος εὐρέθην ἐκτεθειμένος εἰς θορυβώδεις ἀποδοκίμασίας καὶ εἰς τὸν κίνδυνον ΚΛ. Ποῖον, Κύριε;

ΑΧ. Νὰ μὲ λιθοβολήσουν. ΚΛ. Μήπως διότι ἤθελες 1350
νὰ σώσῃς τὴν κόρην μου;

ΑΧ. Ἀκριβῶς δι' αὐτό. ΚΛ. Ἀλλὰ ποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ ἐγγίσῃ τὸ ἰδικόν σου σῶμα;

ΑΧ. Ὅλοι οἱ Ἕλληγες. ΚΛ. Ἀλλὰ δὲν εἶχες δίπλα σου τὸν στρατὸν τῶν Μυρμιδόνων;

ΑΧ. Πρῶτοι ἐκεῖνοι ἦσαν ἐχθροί μου. ΚΛ. Τότε λοιπόν, τέκνον μου, εἴμεθα χαμένοι.

ΑΧ. Διότι μὲ ἀπεκάλουν νευρόσπαστον τῆς μνηστῆς μου. ΚΛ. Καὶ τί τοὺς ἀπεκρίθης;

ΑΧ. Νὰ μὴ φονεύσουν τὴν μέλλουσαν σύζυγόν μου. 1355
ΚΛ. Διότι αὐτὸ ἦτο τὸ δίκαιον.

ΑΧ. Τὴν ὁποίαν μοῦ ἔταξεν ὁ πατέρας της. ΚΛ. Καὶ μάλιστα τὴν μετεκάλεσεν ἀπὸ τὸ Ἄργος.

ΑΧ. Ἀλλ' ἡ φωνὴ μου ἐπνίγετο μέσα εἰς τὰς κραυγὰς. ΚΛ. Διότι ὁ ὄχλος εἶναι τρομερὸν κακόν.

ΡΧ. Ἄλλ' ὁμως θὰ σὲ προστατεύσω. **ΚΛ.** Καὶ θὰ πολεμήσης ἕνας ἐναντίον πολλῶν ;

ΡΧ. Βλέπεις αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἐνόπλους ; **ΚΛ.** Νὰ χαρῆς τὰ εὐγενῆ σου αἰσθήματα.

1360 **ΡΧ.** Ναί, θὰ τὰ χαρῶ. **ΚΛ.** Λοιπὸν ἀποκλείεται πλέον ἢ σφαγὴ τῆς κόρης μου ;

ΡΧ. Μάλιστα, ἐφ' ὅσον ἐγὼ τοῦλάχιστον ζῶ. **ΚΛ.** Ἄλλὰ θὰ ἔλθῃ κανεὶς νὰ βάλῃ χεῖρα εἰς τὴν κόρην μου ;

ΡΧ. Ναί, ἀμέτρητοι ἐπὶ κεφαλῆς δ' αὐτῶν θὰ εἶναι ὁ Ὀδυσσεύς. **ΚΛ.** Μήπως ὁ Σισυφόσπορος ;

ΡΧ. Ἀκριβῶς αὐτός. **ΚΛ.** Ἐνεργῶν ἐξ ἀτομικῆς πρωτοβουλίας ἢ κατ' ἐντολὴν τοῦ στρατοῦ ;

ΡΧ. Κατόπιν ἐκλογῆς, ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει του. **ΚΛ.** Ἀλήθεια, κατόπιν ἐκλογῆς ἀμαρτωλῆς, διὰ νὰ προβῆ εἰς μιὰρὸν φόνον.

1365 **ΡΧ.** Ἄλλ' ἐγὼ θὰ τὸν ἐμποδίσω. **ΚΛ.** Θὰ τὴν ἀπαγάγῃ δὲ βιαίως παρὰ τὴν θέλησίν της ;

ΡΧ. Προφανῶς ἀρπάζων αὐτὴν ἀπὸ τὰ ξανθὰ μαλλιά της. **ΚΛ.** Καὶ ἐγὼ τί πρέπει νὰ κάμω τότε ;

ΡΧ. Νὰ κρατῆς σφιγκτὰ τὴν κόρην σου. **ΚΛ.** Διότι αὐτὸ θὰ ματαιώσῃ τὴν σφαγὴν.

ΡΧ. Καὶ ἐν τούτοις εἰς τὴν σφαγὴν θὰ καταλήξῃ τὸ πρᾶγμα.

1370 **ΙΦ.** Μητέρα μου, ἀκούσατε τὰ ὅσα θὰ σᾶς εἶπω· διότι βλέπω ὅτι ἀδίκως θυμώνεις ἐναντίον τοῦ συζύγου σου· διότι δὲν εἶναι εὐκολὸν νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὰ ἀδύνατα. Καὶ πρῶτον μὲν ἔχομεν τὸ καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν Κύριον διὰ τὰς καλὰς του διαθέσεις· ἀλλὰ καὶ σὺ πρέπει νὰ εἶσαι προσεκτικὴ εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ σημεῖον, μήπως ἐπισύρῃ τὸ μῖσος τοῦ στρατοῦ καὶ χωρὶς νὰ καιροθώσωμεν τίποτε πάθῃ ἐπὶ πλέον καμμίαν συμφορὰν. Ἐπειτα ἄκουσε, μητέρα μου, ποῖαι σκέψεις μοῦ ἐπῆλθον τὴν ὥραν, πού ἠψυχοποιήθηκα ἀπὸ τὸ ἴστυπτοῦτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἔβασάνιζα τὸ πρᾶγμα· ἔχω λάβει τὴν σταθερὰν ἀπόφα- 1375
 σιν νὰ ἀποθάνω· ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπιθυμῶ ἐν-
 τίμως νὰ τὸ πράξω, παραμερίζουσα ἐκ τοῦ μέσου πᾶσαν
 ἀναξιοπρεπῆ σκέψιν. Ἔλα λοιπὸν τώρα, μητέρα, βασά-
 νιζε μαζί μου πόσον λογικὰ σκέπτομαι· αὐτὴν τὴν σι-
 γμὴν ὅλη ἢ ἀπέραντος Ἑλλάς εἰς ἐμὲ ἔχει ἐστραμμένα τὰ
 βλέμματά της καὶ ἐγὼ κρατῶ εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ τὴν
 διαπεραίωσιν τῶν πλοίων καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν
 Φρυγῶν, καὶ ἐγὼ θὰ θέσω τελείαν καὶ παῦλαν ἐν τῷ 1380
 μέλλοντι εἰς τὰς ἀρπαγὰς γυναικῶν ἐκ τῆς εὐτυχισμένης
 Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἐὰν αἰσθάνωνται τὸν πει-
 ρασμὸν νὰ προβαίνουν εἰς τοιοῦτόν τι πραξικόπημα,
 μετὰ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῆς ἀρπαγῆς τῆς
 Ἑλένης, τὴν ὅποιαν ἤρπασεν ὁ Πάρις. Ὅλα αὐτὰ διὰ
 τοῦ θανάτου μου θὰ λείψουν καὶ ἡ δόξα μου ὡς ἐλευ-
 θερωτριάς τῆς Ἑλλάδος θὰ μείνῃ ἀθάνατος. Ἄλλ' ἐκτὸς 1385
 τούτου ἔχω καὶ ἓνα ἄλλον ἀκόμη λόγον νὰ μὴ ἀγαπῶ
 ὑπερβολικὰ τὴν ζωὴν μου· μὲ ἐγέννησες δηλ. κοινὸν
 ἀγαθὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὄχι ἀποκλειστικῶς διὰ μόνον
 τὸν ἑαυτὸν σου. Ἄλλ' ἰδοὺ ἀμέτρητοι ἄνδρες ὀπλισμένοι
 δι' ἀσπίδων, ἀμέτρητοι κωπηλάται, διὰ τὴν προσβολὴν
 τῆς πατρίδος τῶν θὰ προβῶσιν εἰς θαρραλέαν κατὰ τῶν
 ἐχθρῶν δρᾶσιν καὶ θὰ θυσιασθῶσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος·
 καὶ ἐγὼ, πού εἶμαι μιὰ ψυχὴ, νὰ ἐμποδίσω ὅλ' αὐτὰ 1390
 ἐδῶ; ποῖαν ἄρά γε εὐλογον ἀντίρρησην δυνάμεθα εἰς
 ταῦτα νάντιτάξωμεν; Ἐπειτα ἄς ἔλθωμεν καὶ εἰς τὸ ἄλλο,
 τὸ ἐξῆς. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁ Κύριος ἐδῶ νὰ διαπληκτισθῇ
 μὲ ὄλους τοὺς Ἀργεῖους χάριν μιᾶς γυναικὸς καὶ νὰ φο-
 νευθῇ. Ναί, ἡ ζωὴ ἑνὸς ἀνδρὸς εἶναι πολυτιμότερα ἀπὸ
 τὴν ζωὴν ἀμετρήτων γυναικῶν. Ἐὰν δὲ ἡ Ἄρτεμις ἐξε- 1395
 δήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λάβῃ ἐμὲ ὡς θῦμα, θὰ ἐμπο-
 δίσω ἐγὼ, μία γυναῖκα, τὴν θεάν; Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι
 ἀδύνατον· χαρίζω τὸ σῶμά μου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Θυσιά-

σατέ με, ἐκπορθήσατε τὴν Τροίαν. Ναί, ἡ πρᾶξις μου αὐτὴ θὰ εἶναι μνημεῖόν μου εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, αὐτὴ θὰ εἶναι καὶ τὰ παιδιὰ μου καὶ οἱ γάμοι μου καὶ ἡ δόξα μου. Φυσικὸν δὲ εἶναι, μητέρα, οἱ Ἕλληνες γὰρ ἄρχουν τῶν βαρβάρων καὶ ὄχι οἱ βάρβαροι τῶν Ἑλλήνων· διότι ἐκεῖνοι μὲν εἶναι δοῦλοι, οὗτοι δὲ ἐλεύθεροι.

ΧΘ. Τὰ αἰσθήματά σου, κόρη μου, εἶναι εὐγενῆ, ἀλλ' ἡ θέλησις τῆς μοίρας καὶ τῆς θεᾶς εἶναι σκληρὰ καὶ ἄδικος.

1405 ΑΧ. Κόρη τοῦ Ἀγαμέμνονος, θὰ μὲ καθίστα εὐτυχῆ κάποιος ἐκ τῶν θεῶν, ἐὰν εἶχα τὴν καλὴν τύχην γὰρ σὲ νυμφευθῶ. Ζηλεύω δὲ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τὴν Ἑλλάδα, διότι ἔχει τοιαύτην κόρην, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος σέ, διότι ἔχεις πατρίδα τὴν Ἑλλάδα. Διότι εἶναι ὠραῖον αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶπες, καὶ ἀντάξιον τῆς πατρίδος· διότι, ἀφ' οὗ ἔλαυσε τὰ παράπονά σου κατὰ τῆς θεᾶς, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων διατέλεις, κατέληξες εἰς σκέψιν λογικὴν
1410 καὶ ἀναπόφευκτον. Ὁ πόθος μου γὰρ σ' ἀποκτήσω σύζυγόν μου ἐπιτείνεται ἔτι μᾶλλον, ὅταν ἀποβλέψω εἰς τὸν χαρακτήρά σου· διότι εἶσαι εὐγενής. Ἀλλὰ πρόσεχε εἰς αὐτά, πού θὰ σοῦ εἶπω· ἐγὼ δηλ. θέλω γὰρ σοῦ κάμω καλὸν καὶ γὰρ σὲ λάβω σύζυγον εἰς τὴν οἰκίαν μου· καὶ θὰ τὸ φέρω βαρέως, ἔστω μάρτυς μου ἡ Θέτις, ἐὰν δὲν σὲ σώσω, φθάνων εἰς τὸ τέλος καὶ εἰς διαπληκτισμοὺς
1415 μὲ τοὺς Δαναοὺς· πρόσεξε καλά, ὁ θάνατος εἶναι φαρμακερὸν κακόν.

1415 ΙΦ. Αὐτὰ ἔχω γὰρ ἀπαντήσω χωρὶς καμμίαν συστολήν ἐνώπιον κανενός· ἀρκοῦν αἱ μάχαι καὶ ἡ ἀνθρωποσφαγή, τὰς ὁποίας προκαλεῖ ἡ κόρη τοῦ Τυνδάρεω διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ σώματός της· δι' αὐτὸν τὸν λόγον, Κύριε, μήτε σὺ γὰρ πέσης ἐξ αἰτίας μου μήτε ἄλλον γὰρ φονεύσης. Ἀφησέ με δὲ γὰρ σώσω τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν μου.

ΑΧ. Καρδία εὐγενεστάτη, ἀφ' οὗ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπό-

φασίς σου, δὲν ἔχω πλέον καμμίαν ἀντίρρησην εἰς τοῦτο· διότι τὰ αἰσθήματά σου εἶναι εὐγενῆ· διότι πῶς νὰ μὴ παραδεχώμεθα τὴν ἀλήθειαν; Ἄλλ' ὅμως εἶναι ἴσως ἐνδεχόμενον καὶ νὰ ἀλλάξῃς αὐτὰς ἐδῶ τὰς σκέψεις σου. Διὰ νὰ ἐκτιμήσῃς λοιπὸν τὴν εἰλικρίνειον τῶν λόγων 1425 μου, σοῦ δηλώω ὅτι αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἐνόπλους θὰ ἔλθω νὰ τοὺς τοποθετήσω πλησίον τοῦ βωμοῦ μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ σὲ ἀφήσω, ἀλλὰ νὰ ἐμποδίσω τὸν θάνατόν σου. Ἄλλὰ καὶ σὺ ταχέως, ὅταν ἴδῃς τὸ ξίφος πλησίον τοῦ λαιμοῦ σου, θὰ συμμορφωθῆς μὲ τὰς ὑποδείξεις μου. Λοιπὸν δὲν θὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἀποθάνῃς ἀπὸ ἄγνοιαν τῆς 1430 φρίκης τοῦ θανάτου· ἀλλ' ἀφ' οὗ μεταβῶ μὲ τοὺς ἐνόπλους αὐτοὺς ἐδῶ εἰς τὸν ναὸν τῆς θεᾶς, θάναμέλω τὴν ἐκεῖ ἄφιξίν σου. (Ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπέρχεται μετὰ τῶν ἐνόπλων.)

ΙΦ. Μητέρα, διὰ τί ἄφωνος βρέχεις μὲ δάκρυα τοὺς ὀφθαλμούς σου ;

ΚΛ. Ἔχω ἢ δυστυχῆς ἀφορμὰς νὰ ὑποφέρω ἀπὸ ψυχικὸν πόνον.

ΙΦ. Παῦσε μὴ μὲ δειλιάζῃς· ἄκουσε δὲ ἐμὲ εἰς ὅ,τι 1435 τώρα θὰ σοῦ εἶπω.

ΚΛ. Λέγε, τέκνον μου, διότι ἢ μητέρα οὐδὲν θὰ σοῦ ἀρνηθῆ.

ΙΦ. Λοιπὸν μήτε πλόκαμον ἀπὸ τὰ μαλλιά σου νὰ κόψῃς μήτε νὰ φορέσῃς πένθιμον πέπλον.

ΚΛ. Τί εἶναι αὐτό, πὺν εἶπες τώρα ; διὰ τὸν χαμόν σου

ΙΦ. Κανένα χαμόν· ἔχω σωθῆ, ἐξ αἰτίας μου δὲ θὰ 1440 γίνῃς ἔνδοξος.

ΚΛ. Τί εἶπες ; δὲν πρέπει νὰ πενθῶ διὰ τὸν χαμόν τῆς ζωῆς σου ;

ΙΦ. Ποσῶς, ἐπειδὴ δὲν θὰ μοῦ στήσετε τάφον.

ΚΛ. Ἄλλὰ τί λοιπόν ; δὲν ἐγείρουν συνήθως τάφον διὰ τοὺς ἀποθανόντας ;

1445 **ΙΦ.** Τὸ μνημῆμά μου θὰ εἶναι ὁ βωμὸς τῆς θεᾶς, τῆς κόρης τοῦ Διός.

ΚΛ. Τότε, τέκνον μου, θὰ σὲ ἀκούσω· διότι τὰ λόγια σου εἶναι φρόνιμα.

ΙΦ. Ναί, διότι ἡ τύχη μου εἶναι λαμπρὰ καὶ εἶμαι εὐεργέτις τῆς Ἑλλάδος.

ΚΛ. Τώρα τί εἰδήσεις νὰ φέρω εἰς τὰς ἀδελφάς σου διὰ σέ ;

ΙΦ. Καὶ ἐκείνας νὰ μὴ τὰς ἐνδύσης εἰς τὰ μαῦρα.

ΚΛ. Ἄλλὰ νὰ εἶπω εἰς τὰς θυγατέρας μου τίποτε φιλικὰ λόγια ἐκ μέρους σου ;

1450 **ΙΦ.** Ναί, χαιρείσματα. Καὶ τὸν Ὀρέστην αὐτὸν ἐδῶ νὰ μοῦ τὸν ἀνατρέφης καὶ νὰ τὸν κάμης ἄνδρα.

ΚΛ. Κοίταξέ τον διὰ τελευταίαν φορὰν καὶ ἐναγκαλίσου τον.

ΙΦ. Φίλιτατέ μου, ἐβοήθησες τὴν ἀγαπητὴν σου ἀδελφὴν ὅσον ἠδύνασο.

ΚΛ. Ἐχεις τίποτε νὰ κάμω εἰς τὸ Ἄργος, διὰ νὰ σὲ εὐχαριστήσω ;

ΙΦ. Νὰ μὴ τρέφης μῖσος κατὰ τοῦ πατρὸς μου καὶ συζύγου σου.

1455 **ΚΛ.** Ἐκείνος ἐξ αἰτίας σου δραματικὸς ἀγῶνας θάνακασθῆ νάντιμετωπίσῃ.

ΙΦ. Χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ μὲ ἐθυσίασε χάριν τῆς Ἑλλάδος.

ΚΛ. Ἄλλὰ δολίως, κατὰ τρόπον πρόστυχον καὶ ἀνάξιον τοῦ Ἀτρέως.

ΙΦ. Ποῖος θὰ ἔλθῃ νὰ μὲ ὀδηγήσῃ ἐκεῖ, διὰ νὰ μὴ μὲ μαλλοτραβοῦν καὶ μὲ ξεμαλλιάσουν ;

ΚΛ. Ἐγὼ θὰ ἔλθω μαζί σου.

ΙΦ. Σὺ ὄχι· αὐτό, ποὺ λέγεις, δὲν εἶναι ὀρθόν.

1460 **ΚΛ.** Θὰ σὲ κρατῶ ἀπὸ τὸν πέπλον.

ΙΦ. Ἀκουσέ με, μητέρα, καὶ μένε· διότι αὐτὸ εἶναι

ώραιότερον καὶ δι' ἐμὲ κοὶ διὰ σέ. Ἄλλ' ἕνας ἀπ' αὐ-
 τοὺς ἐδῶ τοὺς ἀκολούθους τοῦ πατρὸς μου ἄς μὲ συνο-
 δεύῃ εἰς τὰ λιβάδια τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ νὰ θυσιασθῶ
 ἐκεῖ. (Εἰς τῶν ἀκολούθων τοῦ Ἀγαμέμνονος προσφέρεται νὰ ὀδηγήσῃ
 αὐτὴν ἐκεῖ.)

ΚΛ. Τέκνον μου, φεύγεις; ΙΦ. Ναί, καὶ ἀσφαλῶς
 δὲν θὰ γυρίσω πάλιν.

ΚΛ. Καὶ ἀφήνεις τὴν μητέρα σου; ΙΦ. Ναί, ὅπως 1465
 βλέπεις, κατὰ τρόπον ποὺ δὲν ἐφαντάζεσο.

ΚΛ. Σταμάτα, μὴ μὲ ἀφήσῃς εἰς τὴν ἐρημιάν μου.

ΙΦ. Δὲν θέλω νὰ κλαίῃς. Σεῖς δέ, νεαραὶ κυραὶ,
 ὑμνήσατε μὲ παιᾶνα τὴν κόρην τοῦ Διὸς Ἄρτεμιν διὰ
 τὴν καλὴν μου τύχην· ἱερὰ δὲ σιγὴ ἄς ἐπακολουθήσῃ
 μεταξὺ τῶν Δαναῶν. Ἄς ἀρχίσουν δὲ τὴν θυσίαν ἀπὸ
 τὰ κἀνιστρα, ἄς καίεται δὲ τὸ πῦρ μὲ τὰ καθαρικὰ κρι- 1470
 θάλευρα καὶ ὁ πατήρ μου ἄς βαδίξῃ ὀλόγυρα περὶ τὸν
 βωμὸν κατὰ δεξιὰ· διότι πηγά'νω νὰ δώσω εἰς τοὺς Ἑλ-
 ληνας σωτηρίαν καὶ νίκην.

ΣΤΡ. Ὀδηγήσατε εἰς τὸν βωμὸν ἐκείνην, ἣ ὅποια θὰ 1475
 ἐπιφέρῃ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου καὶ τῶν πόλεων τῶν
 Φρυγῶν. Δίδετε μου, φέρετέ μου στεφάνους νὰ στεφα-
 νώσω τὴν κεφαλὴν μου· ἰδοὺ οἱ πλόκαμοί μου διὰ τὴν
 στέψιν καὶ ἀγιασμόν. Τιμήσατε τὴν Ἄρτεμιν μὲ κυκλι- 1480
 κοὺς χοροὺς γύρω ἀπὸ τὸν ναόν, γύρω ἀπὸ τὸν βωμὸν,
 θεὰν πανευτυχῆ· διότι, ἀφ' οὗ ἡ μοῖρά μου τὸ ἀπαιτεῖ,
 διὰ τοῦ αἵματός μου καὶ διὰ τῆς θυσίας μου θὰ ἐξο- 1485
 φλήσω τὸν ἐκχερετῆ χρησμόν. Σεβαστῆ, σεβαστῆ μη-
 τέρα μου, δὲν θὰ σοῦ δώσω τὰ δάκρυά μου· διότι τὸ 1490
 τοιοῦτον ἐν θυσίᾳ δὲν ἐπιτρέπεται. Ἐμπρὸς, ἐμπρὸς,
 νεαραὶ κυραὶ, ὑμνεῖτε μαζί μου τὴν Ἄρτεμιν, τὴν τι-
 μωμένην ἐδῶ, εἰς τὴν ἀντιπέραν ἀκτὴν τοῦ πορθμοῦ τῆς 1495
 Χαλκίδος, ὅπου τὰ πολεμικὰ πλοῖα παραμένουν ἀκίνητα
 εἰς τοὺς στενοστόμους ὄρμους αὐτῆς· ἐδῶ τῆς Αὐλίδος
 ἐξ αἰτίας μου.

Ἔ Πελασγική μου πατρὶς καὶ σεῖς Μυκῆναι, ἡ ἰδική μου κατοικία.

1500 ΧΘ. Ἐπικαλεῖσαι τὴν πόλιν τοῦ Περσέως, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν τῶν Κυκλώπων;

ΙΦ. Μὲ ἐμεγάλωσες διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος· δὲν μοῦ κακοφαίνεται δὲ διὰ τὸν θάνατόν μου.

ΧΘ. Διότι ἀσφαλῶς θά σὲ λαμπρύνῃ αἰωνία δόξα.

1505 ΙΦ. Τί χαρά! ἰί χαρά! Ἡμέρα ἠλιόλουστε καὶ φῶς τοῦ Διός, ἄλλην ζωὴν καὶ μοῖραν θά περάσωμεν. Σὲ ἀποχαιρετῶ, ἀγαπητόν μου φῶς. Χαῖρε, χαῖρε. (Ἡ Ἴφιγένεια ἀπέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου, ἐν ᾗ ἡ Κλυταιμῆστρα, ὅτε πλέον ἢ Ἴφιγένεια εἶχε καταλίπει τὴν ὀρχήστραν, εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνήν.)

1510 ΧΘ. Ἄντ. Κοιτάξατε τὴν κόρην, ἡ ὅποια θά ἐκπορθήσῃ τὸ Ἴλιον καὶ τὰς πόλεις τῶν Φρυγῶν, βαδίζουσαν πρὸς τὸν βωμὸν τῆς αἰμοχαροῦς θεᾶς, ἀποθνήσκουσαν

1515 μέσα εἰς ῥανγίσματα αἱμάτων καὶ σφαζομένην εἰς τὸν ὄραϊον λαιμόν, ἀφ' οὗ προηγουμένως στεφανωθῆ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἀγιασθῆ μὲ πηγαῖον ὕδωρ. Σὲ περιμένουν ὁ πατήρ σου μὲ νερὰ πηγῆς κατακάθαρα σὰν τὴν πρωινήν δρόσον καὶ μὲ ἀγιασμόν καὶ ὄλος ὁ στρατὸς

1520 τῶν Ἀχαιῶν, ἀνυπομονῶν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἴλίου. Ἐμπρὸς λοιπὸν ἅς ἀνυμνήσωμεν τὴν Ἄρτεμιν, τὴν κόρην τοῦ Διός, τὴν βασίλισσαν τῶν θεαινῶν, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἔκβασις τῆς ἐπιχειρήσεως θά εἶναι εὐτυχῆς. Δέσποινα, ἥτις εὗρίσκεις εὐχαρίστησιν εἰς τὰς

1525 ἀνθρωποθυσίας, ὀδήγησε τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν χώραν τῶν Φρυγῶν καὶ εἰς τὴν δολίαν τῆς Τροίας πρωτεύουσαν καὶ δὸς ὁ Ἀγαμέμνων νὰ στέψῃ τὰς ἔλλη

1530 νικὰς λόγχας καὶ τὴν κεφαλὴν του μὲ στέφανον λαμπρότατον καὶ μὲ δόξαν ἀείμνηστον.

ΑΓΓ. Κόρη τοῦ Τυνδάρεω, Κλυταιμῆστρα, πέρασε ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνήν, διὰ νὰ ἀκούσῃς τί θά σοῦ εἴπω ἐγώ.

ΚΑ. Μόλις ἤκουσα τὴν φωνήν σου, ἰδοὺ ἦλθα ἐδῶ.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τρέμουσα ἢ δυστυχῆς καὶ ἀπὸ τὸν φόβον μου τρομα- 1535
γμένη μήπως ἔχεις ἔλθει φέρων δι' ἐμὲ χαμμίαν ἄλλην
συμφορὰν ἐκτὸς τῆς τωρινῆς.

ΑΓΓ. Ἄντιθέτως θέλω νάνακοινώσω διὰ τὴν κόρην
σου πράγματα θαυμαστὰ καὶ καταπληκτικά.

ΚΑ. Τότε λοιπὸν μὴ ἀναβάλλῃς, ἀλλὰ λέγε ὅσον
δύνασαι ταχύτερον.

ΑΓΓ. Ἀγαπητὴ Κυρία, ὅλα θὰ τὰ μάθῃς λεπτομερῶς. 1540

Θὰ σοῦ ἐκθέσω δὲ τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ἐκτὸς
ἂν σφάλῃ ἢ μνήμη μου καὶ μπερδευθῇ ἢ γλῶσσά μου
ἐπάνω εἰς τὴν διήγησιν. Λοιπὸν ὅταν εἰς τὸ ἄλσος τῆς
κόρης τοῦ Διὸς Ἀρτέμιδος ἐφθάσαμεν καὶ εἰς τὰ λιβά-
δια τάνθοστολόιστα, ὅπου ἦτο ὁ τόπος τῶν συγκεντρού- 1545
σεων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὀδηγοῦντες τὴν κόρην σου,
ἀμέσως πλήθῃ Ἀργείων συνεκεντροῦντο πανταχόθεν.

Μόλις δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων εἶδε τὴν κόρην του
βαδίζουσαν εἰς τὸ ἄλσος διὰ τὴν θυσίαν, ἀνεστέναξε καὶ
πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ πρόσωπον ἀποστρέψας ἔχυνε δάκρυα, 1550
σκεπάσας τοὺς ὀφθαλμούς του μὲ τὸν πέπλον. Ἄλλ' ἐ-
κείνη σταθεῖσα πλησίον τοῦ πατρὸς εἶπε τὰ ἑξῆς περί-
που ; , Πατέρα, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, προσφέρω
δὲ οἰκειοθελῶς τὸ σῶμά μου, ἀφ' οὗ μὲ ὀδηγήσετε εἰς

τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς, νὰ τὸ θυσιάσετε, ἐὰν αὐτὸ εἶναι ἢ 1555
θέλησις τῶν θεῶν, χάριν τῆς πατρίδος καὶ τῆς ὅλης Ἑλ-
λάδος. Καὶ ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ, εἰς τὴν ἐπιχειρησίν
σας εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ νίκην εἰς τὰ ὄπλα σας

καὶ αἰσίαν ἐπάνοδον εἰς τὴν πατρίδα. Κατόπιν τῆς στά-
σεώς μου αὐτῆς κανεῖς ἐκ τῶν Ἀργείων ἐπάνω μου τὴν
χεῖρά του νὰ μὴ βάλλῃ, διότι χωρὶς φωνᾶς καὶ διαμαρτυρίας 1560
μὲ γενναίαν τὴν καρδίαν θὰ προσφέρω τὸν λαιμόν μου.
Τόσα μόνον εἶπεν ὁλος δὲ ὁ στρατὸς ἔμεινε μὲ ἀνοικτὸν

τὸ στόμα, ἀκούων τὰ γενναῖα τῆς κόρης λόγια καὶ βλέ-
πων τὰ εὐγενῆ τῆς αἰσθήματα. Τότε ὁ Ταλθύβιος, ὁ

ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἦτο ἀπὸ τὸ ἴσθητόν τὸ ἑκπαιδευτικὸν τῆς

Ἐπιτομὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἱστορικοῦ ἔργου τοῦ Ἰωάννου Πόλιτικου

1595 ὁποῖος ἦτο ἀρμόδιος εἰς τοῦτο, σταθεῖς εἰς τὸ μέσον ἐκή-
 1600 ρυξε νὰ τηρήσῃ ὁ στρατὸς ἱερὰν σιγὴν· ὁ δὲ μάντις Κάλ-
 χας, ἀφ' οὗ ἀνέσυρε διὰ τῆς χειρὸς του ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν
 θήκην ξίφος κοπτερόν, τὸ ἐτοποθέτησε μέσα εἰς χρυσοῦν
 σφυρηλατημένον κάνιστρον καὶ ἐσιεφάνωσε τὴν κεφα-
 λὴν τῆς κόρης. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως, ἀφ' οὗ ἔλαβε κάνι-
 1570 στρον μὲ κριθάλευρα καὶ ἀγιασμὸν συγχρόνως, ἐρράντι-
 σεν ὁλόγυρα τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς καὶ εἶπε: ,Κόρη τοῦ
 Διός, ποῦ σκοτώνεις τὰ θηρία, σύ, ἡ ὁποία μέσα εἰς τὴν
 νύκτα περιφέρεις τὸ λαμπρόν σου φῶς, δέξου αὐτὸ ἐδῶ
 τὸ θῦμα, τὸ ὁποῖον ὡς δῶρον σοῦ προσφέρομεν καὶ ὁ
 στρατὸς τῶν Ἀχαιῶν καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, τὸ
 ἀμόλυντον αἷμα τοῦ λαιμοῦ ὠραίας κόρης, καὶ δὸς νὰ
 1575 γίνῃ ἡ θαλασσία ἐκστρατεία χωρὶς ζημίας καὶ νὰ κυριεύ-
 σωμεν διὰ τῶν ὄπλων τὴν ἀκρόπολιν τῆς Τροίας. Ἐτότε
 οἱ Ἀτρεΐδαι καὶ ὄλος ὁ στρατὸς ἐστάθησαν εἰς προσοχὴν
 ἔχοντες τὰ βλέμματά των ἐστραμμένα εἰς τὴν γῆν. Ὁ
 1580 ἱερεὺς δέ, ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ ξίφος, ἀνέπεμψε μίαν εὐχὴν καὶ
 ἐκοίταξε προσεκτικὰ τὸν λαιμόν, ποῦ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ
 καταφέρῃ τὸ κτύπημα· ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδικῆς μου καρδίας
 ὁ πόνος δὲν ἦτο μικρὸς καὶ ἐστάθην κοιτάζων κάτω·
 ἀλλ' ἔξαφνα ἐπρόβαλε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας θαῦμα·
 1585 διότι τοῦ μὲν κτυπήματος τὸν κτύπον ἦτο δυνατὸν
 πᾶς τις καθαρὰ νὰ τὸν ἀντιληφθῇ, ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἶδεν
 εἰς ποῖον μέρος τῆς γῆς κατεγωνιάσθη ἡ παρθένος. Βάλ-
 λει δὲ φωνὴν ὁ ἱερεὺς καὶ ὄλος ὁ στρατὸς ἐπαναλαμβάνει
 αὐτὴν, διότι εἶδον ἀπὸ δάκτυλον κάποιου θεοῦ ἕνα ἀφάν-
 ταστον τερατῶδες φαινόμενον, τὸ ὁποῖον, καὶ ἄς τὸ ἔβλε-
 πον διὰ τῶν ἰδίων των ὀφθαλμῶν, ἦτο ἀδύνατον
 νὰ τὸ πιστεύσουν· δηλ. ἦτο σωριασμένη κατὰ γῆς ἔλα-
 φος σπαρταρίζουσα τεραστίων διαστάσεων, ὑπέροχος
 εἰς τὴν θεάν. Ἀπὸ τὰ αἵματα λοιπὸν αὐτῆς, τὰ ὁποῖα
 ἐξηκοντίζοντο ὑψηλά, ἐρραντίζετο ὁ βωμὸς τῆς θεᾶς.

Καὶ μέσα εἰς τὴν κατάπληξιν αὐτὴν ὁ Κάλχας εἶπε μὲ 1590
 χαρὰν, φαντάζεσαι μὲ πόσῃν ; Στρατηγοὶ τοῦ πανελλη-
 νίου τούτου στρατοῦ, βλέπετε αὐτὸ ἐδῶ τὸ θῦμα, τὸ
 ὁποῖον ἡ θεὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἔβαλεν ἐπὶ τοῦ
 βωμοῦ, ἔλαφον ὄρεσίβιον ; αὐτὴν κατ' ἔξοχὴν προτιμᾶ,
 περισσότερον ἀπὸ τὴν κόρην, διὰ νὰ μὴ μιάνῃ τὸν 1595
 βωμὸν διὰ τῆς σφαγῆς θύματος εὐγενοῦς. Εὐχαρίστως
 δὲ ἐδέχθη τὸ θῦμα τοῦτο καὶ δίδει εἰς ἡμᾶς αἴσιον
 πλοῦν διὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ Ἰλίου. Κα-
 τόπιν λοιπὸν αὐτῶν ὅλοι οἱ ναῦται παίρνετε θάρρος καὶ
 βαδίζετε εἰς τὰ πλοῖα· διότι σήμερον πρέπει, ἀφ' οὗ ἀφῆ- 1600
 σωμεν τοὺς στρογγύλους τῆς Αὐλίδος ὄρμους, νὰ δια-
 σχίσωμεν τὰ κύματα τοῦ Αἰγαίου. Ἄφ' οὗ δὲ ὀλόκλη-
 ρον τὸ θῦμα ἀπηνθρακώθη μέσα εἰς τὰς φλόγας τοῦ
 πυρός, ἀνέπεμψε τὴν κατάλληλον εὐχὴν νὰ ἀξιωθῇ ὁ
 στρατὸς νάποπλεύσῃ. Μὲ ἔστειλε δὲ ὁ Ἀγαμέμνων, διὰ
 νὰ σοῦ ἀνακοινώσω αὐτὰ ἐδῶ καὶ νὰ σοῦ εἶπω ἀκόμη 1605
 ποίαν καλὴν τύχην τῆς ἐπεφύλασσον οἱ θεοὶ καὶ ποίαν
 ἀθάνατον δόξαν ἀπέκτησεν ἀνά τὴν Ἑλλάδα. Σοῦ ἱστορῶ
 δὲ ὅλ' αὐτὰ ὡς αὐτόπτης μάρτυς, ἡ κόρη σου ὀλοφάνερα
 ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν. Μετρίαζε λοιπὸν τὴν λύπην
 σου καὶ κάμε ἀβαρίαν τοῦ θυμοῦ σου ἐναντίον τοῦ συ-
 ζύγου σου· διότι οἱ θεοὶ δίδουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι 1610
 ἐκείνοι δὲν περιμένουν καὶ σφάζουν ὅσους ἀγαποῦν. Διότι
 ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶδε καὶ νεκρὰν καὶ ζωντανὴν τὴν κό-
 ρην σου.

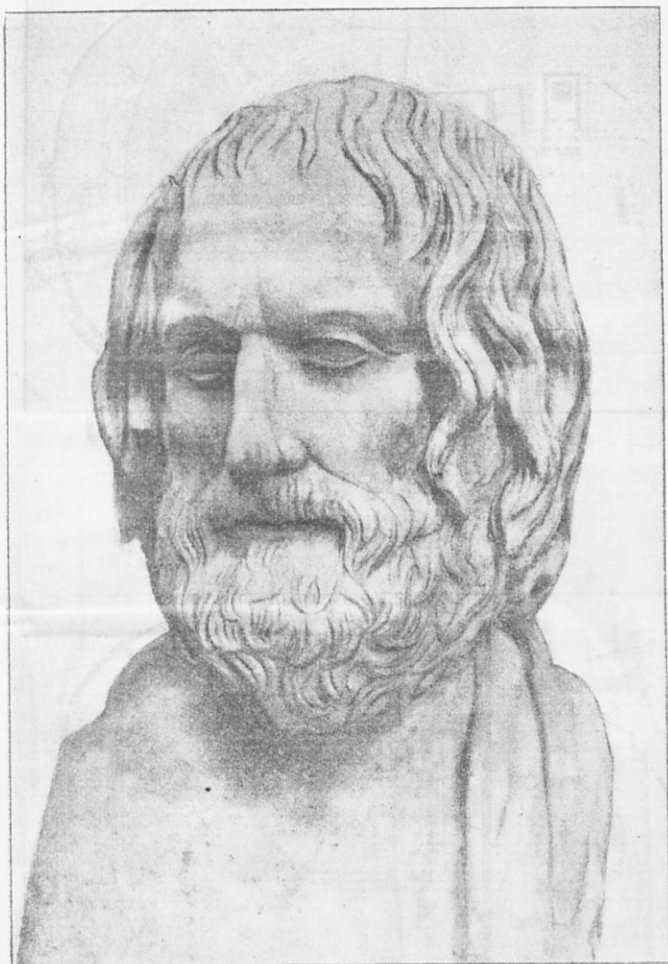
ΧΟ. Ἀλήθεια τί χαρὰν αἰσθάνομαι ποὺ ἤκουσα
 αὐτὰ ἀπὸ τὸν Ἄγγελον ! διότι ἀναγγέλλει ὅτι τὸ τέκνον
 σου ἐν ζωῇ μένει μεταξὺ τῶν θεῶν.

ΚΛ. Κόρη μου, ποῖος ἐκ τῶν θεῶν σὲ ἔχει κλέψει ; 1615
 πῶς νὰ σὲ χαιρετίσω ; καὶ πῶς νὰ μὴ πιστεύσω ὅτι ὅλα,
 ὅσα μοῦ λέγουν, εἶναι ψεύματα, διὰ νὰ μὲ παρηγοροῦν,
 διὰ νὰ παύσω τὸ φαρμακερὸν πένθος διὰ σέ ;

ΧΟ. Ἄλλ' ἰδοὺ ἔρχεται καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων,
1620 ὁ ὅποῖος εἶναι εἰς θέσιν νὰ σὲ πληροφορήσῃ δι' ὅσα
εἶπεν αὐτὸς ἐδῶ.

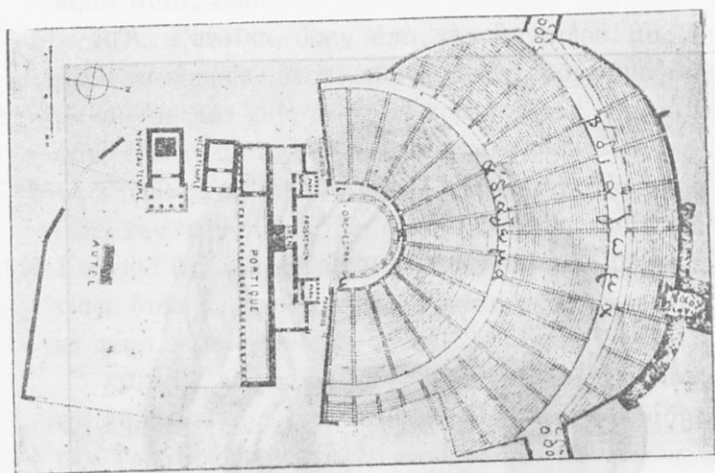
ΑΓΓ. Γυναῖκα, ὅσον ἀπὸ τὴν θυγατέρα μας δυνά-
μεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἴμεθ' εὐτυχεῖς· διότι πράγματι ζῆ-
1621 μὲ συντροφίαν τοὺς θεοὺς. Τώρα ὀφείλεις, ἀφ' οὗ λάβης
αὐτὸ ἐδῶ τὸ τρυφερὸν βλαστάρι μας (δεικνύει τὸν υἱὸν του).
νὰ πηγαίνῃς εἰς τὴν πατρίδα· διότι ὁ στρατὸς τώρα ἔχει
1622 ὅλην του τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀπόπλου.
1623 Καὶ σοῦ ἀφήνω ὑγιάν· μετὰ πολὺν καιρὸν θὰ σὲ χαιρε-
1624 τίσω, ὅταν γυρίσω ἀπὸ τὴν Τροίαν. Καὶ ὁ θεὸς νὰ σοῦ
τὰ φέρῃ δεξιὰ.

ΧΟ. Μὲ τὸ καλὸν νὰ φθάσῃς εἰς τὴν Φρυγίαν, Ἀ-
1625 τρεΐδη, μὲ τὸ καλὸν δὲ νὰ ἐπανέλθῃς, ἀφ' οὗ πάρης ἀπὸ
1626 τὴν Τροίαν ὠραιότατα λάφυρα.

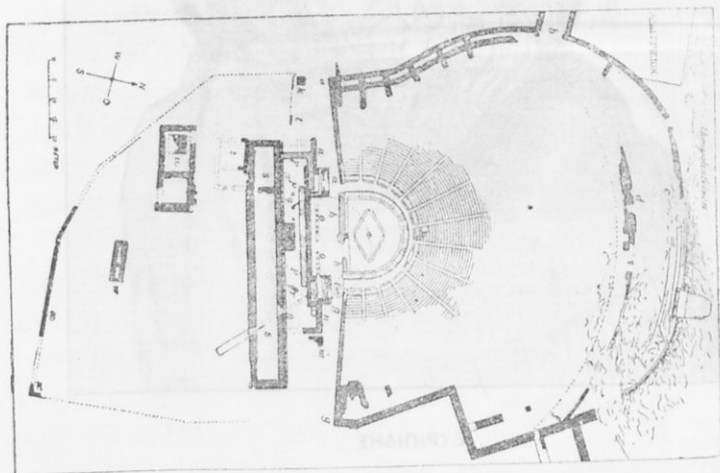

Εὐριπίδης ὁ
Μουσουργός

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

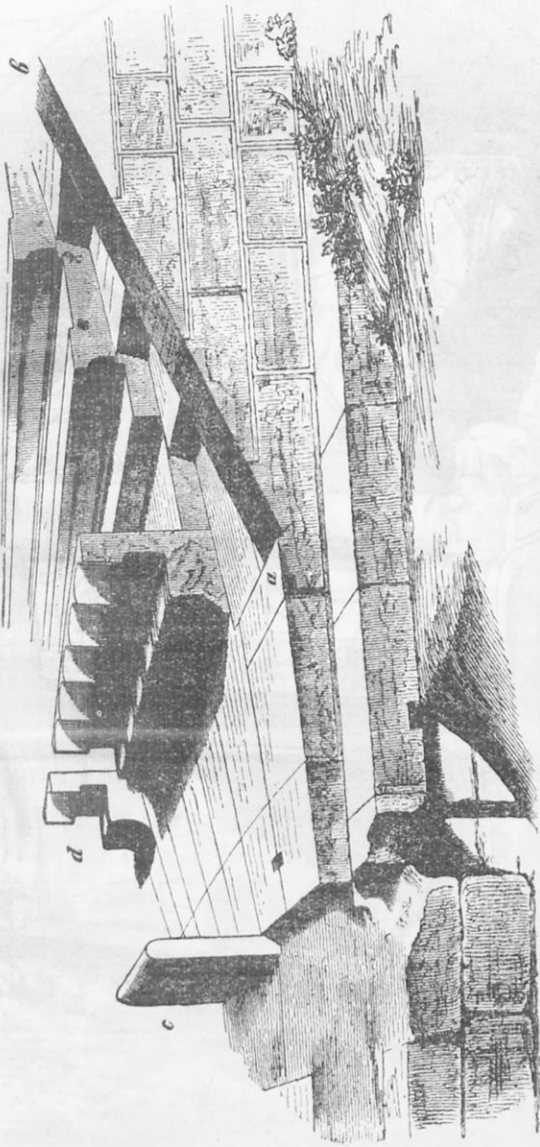
I. 'Ω; είχε τὸ πάλαι.

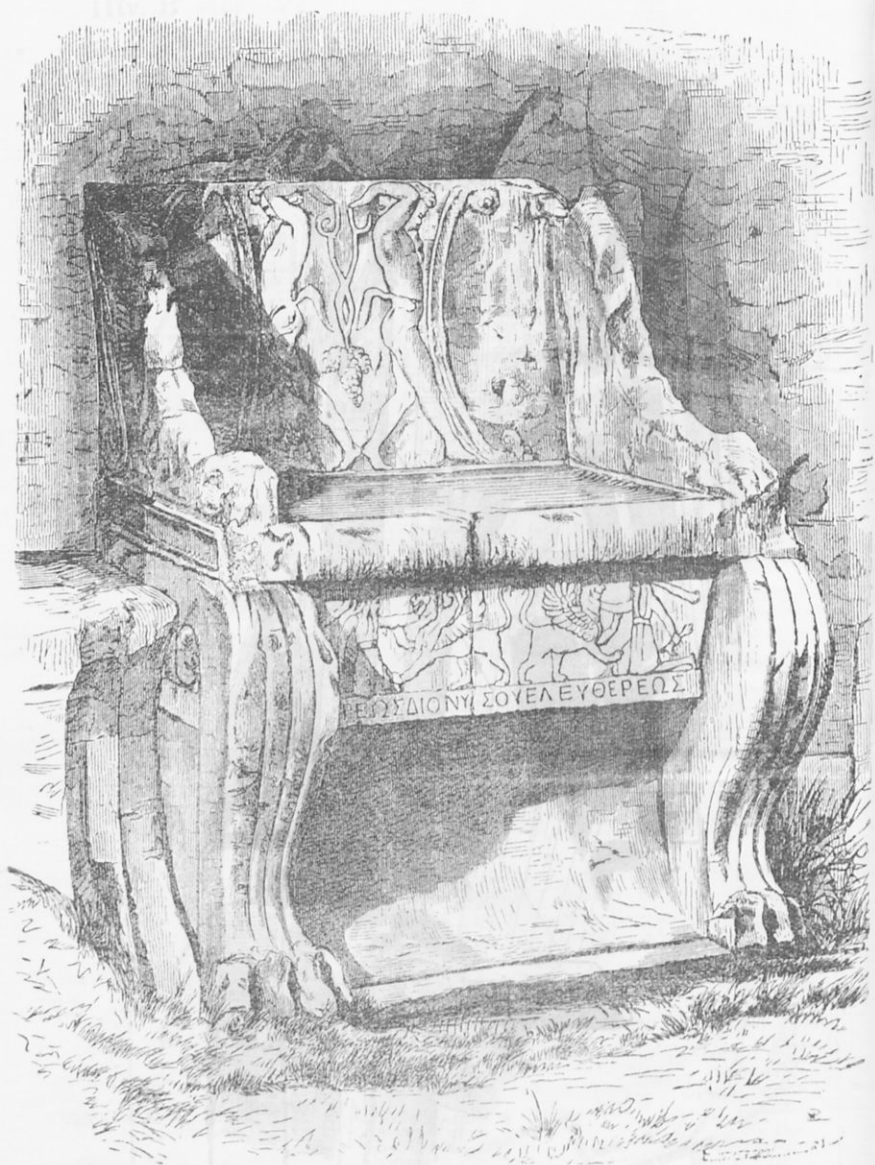
II. 'Ω; ἔχει σήμερον.

ΤΟ ΛΥΚΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

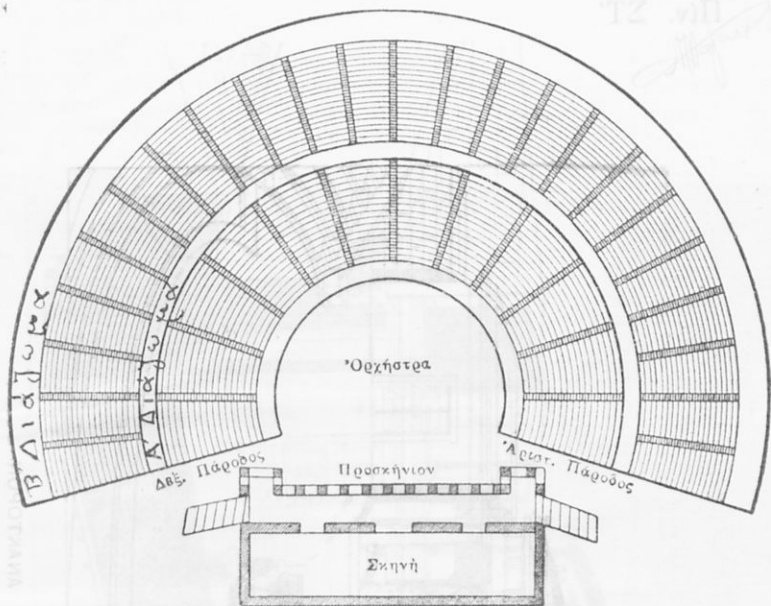
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

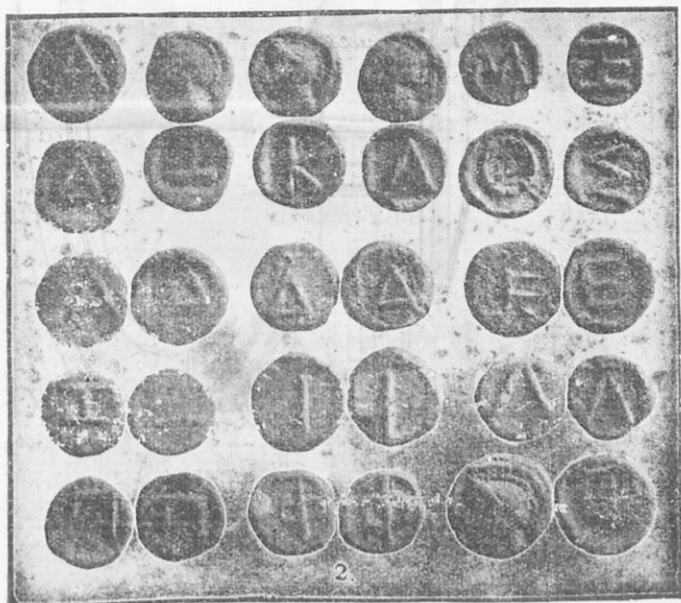
ΕΔΩΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

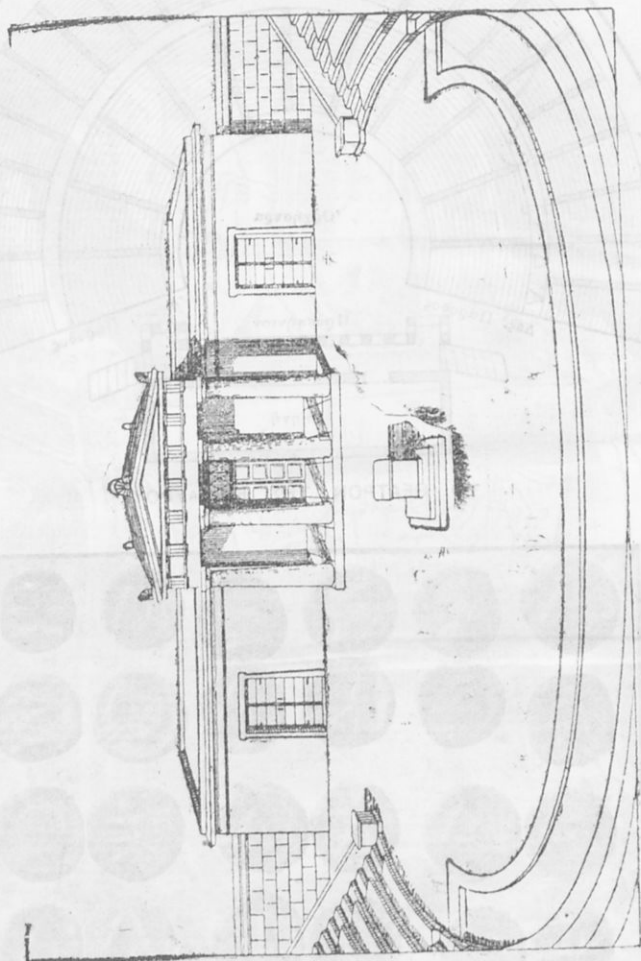
ΘΡΟΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΕΩΣ

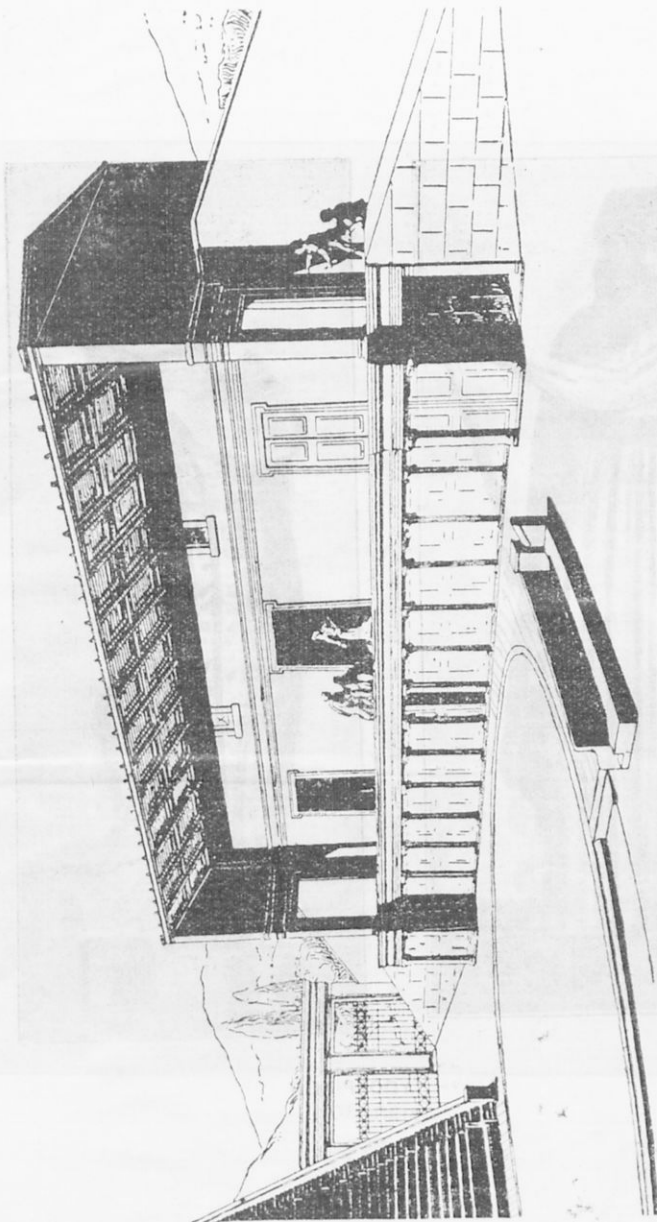
1. ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

2.

ΠΡΟΣΚΗΝΙΟΝ ΩΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ

ΛΟΓΕΙΟΝ

ΣΚΕΥΗ ΥΠΟΚΡΙΤΩΝ

Κατάκωμος άχρά.

Ξανθός άνήρ.

Λευκός άνήρ.

Ούλος νεανίαςος.

Έπίσκευος π ρόσωλον.

Έκσιγευος πρόσωλον.

ΠΟΣΩΠΕΙΑ

Η ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ

Ἐκ τοιχογραφίας τῆς ἐν Πομπηῶν οἰκίας τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

Ἀγαπητοὶ μαθηταί,

Ἀποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἄσεμνα βιβλία, τὰ ὅποια μαραινούν τὴν ἐξάνθησιν τοῦ σώματός σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελετᾶτε τὰ ὠραῖα βιβλία τῶν Ἐκθέσεων, τὰ ὅποια καὶ πλοῦτον μέγαν γνώσεων σᾶς παρέχουν καὶ ἀρίστους μαθητὰς θὰ σᾶς ἀναδείξουν καὶ ἰσχυρότατα ὄπλα σᾶς διαθέτουν, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς τὴν σκληρὰν βιοπάλην. Ζητεῖτε παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων σας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς χειμερινὰς ἢ θερινὰς ἐξετάσεις σας, ὡς ἔπαθλον τῆς χρηστότητός σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν πλήρη σειρὰν Ἐκθέσεων. Εἶναι τὸ εὐθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυτιμότερον δῶρον, τὸ ὅποῖον ἔχουν νὰ σᾶς δώσουν.

Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

εἶναι
μία πλήρης σειρά Ἐκθέσεων.

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νάποκτήσωσι τὸ πολυτίμον καὶ ζήλευ. ὄφθλον νά γραφῶσιν ὄρατιας ἐκθέσεις ἃς προμηθεύονται πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῷ κόσμῳ βιβλίου.

A.	Τεύχος	Εὐθνημογραφήματα ("Ἐκδ. Β' ἐπισημημένη)	Δραχ. 10
B'.		Περὶ τὴν πατρίδα	10
Γ'.		Λευκωμα Σχοδικῶν ἐορτῶν ("Ἐκδ. Β')	10
Δ-Ε'		Διατριβαὶ ("Ἐκδ. Β' μετερορθημισμένη)	20
ΣΤ'		Διηγήματα ("Ἐκδ. Β')	10
Z'.		Εὐθνημογραφήματα	10
H'.		Ἀποφθέγματα ("Ἐκδ. Β')	10
Θ'.		Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι	10
Ι'.		Τὸ Βιβλίον	10
ΙΑ'.		Περιγραφαὶ	10
ΙΒ'.		Πόντοι, ὄνειρα, στοχασμοὶ	10
ΙΓ'.		Χριστοῦγεννα ("Ἐκδοσις Β')	10
ΙΔ'.		Ἅγιος Βασιλεὺς	10
ΙΕ'-ΙΗ'		Μανηρωικοὶ (82 ἐν ὄλφ, σελ. 320)	40
ΙΘ'-Κ'.		Πάσχα	20
ΚΑ'-ΚΒ'.		Ἐπιτολοαὶ	20
ΚΓ'-ΚΔ'.		Ἐπιτολοαὶ	20
ΚΕ'-ΚΖ'.		Ἐκδρομαὶ { (Μυκῆναι, Ἄργος, Ναύπλιον, Τί- ρονε, Ἐπίδαυρος, Δελφοί, Μ. Σπή- λαιον, Καλάβρυτα, Ἄγ. Λαύρα) . . .	25
ΚΗ'-ΚΘ'.		Χρυσὰ λόγια { ('Ἡ Πειθαρχία—Τὸ χρῆμα—Ἐὐν- 'Αθηνᾶ καὶ χεῖρα κινεῖ—Ἐπι- στήμη καὶ Ἠθικὴ κ. λ. π.) . . .	20
Λ'-ΛΒ'		Χαρακτηρισμοὶ (σελ. 240, Ἐκθέσεις 120).	30
ΛΓ'-ΛΔ'		Εἰρήνη—Πόλεμος.	20
ΛΕ'-ΛΣΤ'		Ἐθνικοὶ Ἐσθργέται (καὶ ἐπιμνημόσυνοι λόγοι)	20
ΛΖ'-ΛΘ'		Μαθητικοὶ ἱαζμοὶ ('Ἐκθέσεις 140)	30
Μ'-ΜΑ'		Μεγαλεῖο τῆς ἡνέως	25
ΜΒ'-ΜΙ'		Πραγματεῖαι	20

Ἐκδόσεις ἢ σειρά δραχ. 430.

Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἕκαστον Τεύχ. δραχ. 15

(ἀπηλλαγμένα ταχυδρομικῶν τεσῶν ἀποστολῆς)

Ἄνευδοται πᾶν προηγούμενον Τιμολόγιον.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτιοῦντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς, ὅπως τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία ἀνάγκη νά περιλαμβάνη τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ μαθητοῦ νά εἶναι πλήρης καὶ εὐανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 100 δραχ. Τὸ τέλος ἀντικαταβολῆς, δραχ. 5, βαρῶνται τὸν ἀγοραστὴν.

Συνιστᾶτε τὰ καλὰ βιβλία εἰς πάντα τοὺς μαθητάς.

Ἡ Διεύθυνσις : ~~Κηροδοκίμ~~ Δ. Γουδῆν

Κηροδοκίμ, Ἀθήνας, Ὀδὸς Σφακιῶν 3.

$$\frac{50}{500} = \frac{100-x}{\frac{y}{2}}$$

$$\frac{F}{r} = \frac{0.2}{2 \cdot 100} = 10\%$$

